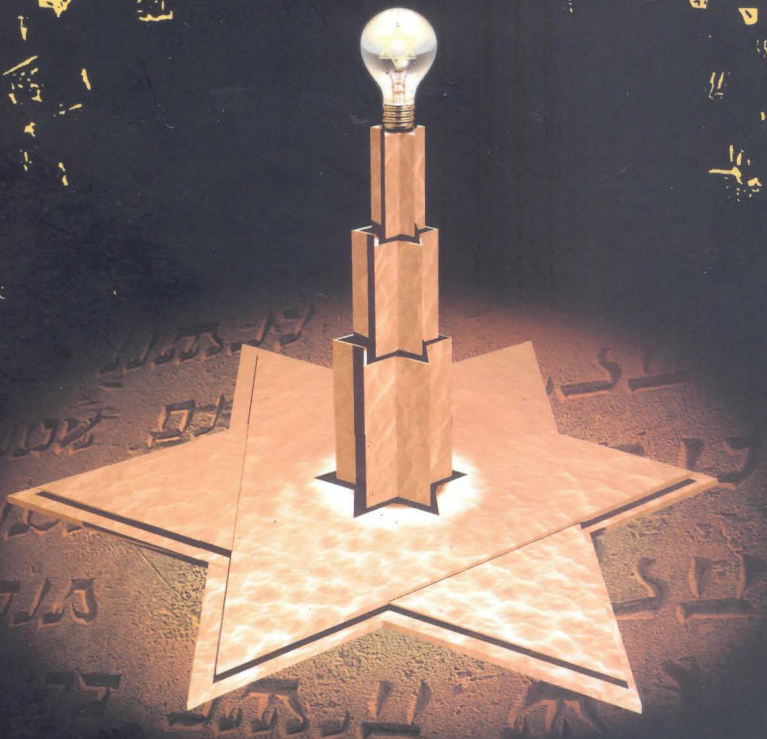
MUSA'NIN AKP'Sİ

Ergün POYRAZ

goYBoru
SOYBOLU

MUSA'nın AKP'si

Araştırma İnceleme

Yazar	**Ergün POYRAZ**
Kapak Tasarım	Bölük Ofset
İç Düzen	Tan Repro
Baskı	Bölük Ofset Matbaacılık Oto. San. Tic. Ltd. Şti.
Basım Tarihi	10 / 07 / 2007
Basım Adresi	Büyük Sanayi 1. Cadde Sütçü Kemal İş Merkezi Nu: 42/235 İskitler - ANKARA Tel: 0.312 384 44 34 - 35
ISBN	978-975-01673-0-0

Gökbörü Yayıncılık - Nebi Kutalmış OCAKLI

Yayınevi	Konur Sokak Çırağan Apt. Nu:63/4 Kızılay - ANKARA Tel: +90.312 419 03 63 Belgegeçer: +90.312 419 03 64 bilgi@gokboruyayincilik.com http://www.gokboruyayincilik.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tamamı ya da bir kısmı 5846 sayılı yasanın hükümlerine göre, kitabı yayınlayan GÖKBÖRÜ YAYINLARI'NIN ve kitabın yazarının izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da her hangi bir kayıt sistemiyle çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve depolanamaz.

Önsöz

Türk siyasi hayatından pek çok iktidarlar gelip geçti. Kimisi koalisyonlar kurarak, kimisi tek başına iktidar oldu. Ancak Meclis'te Anayasa'yı dahi değiştirebilecek ezici bir çoğunluğa sahip olarak iktidara gelmek, bu son dönemde yalnız AKP'ye nasip oldu. İktidara gelirken çeşitli vaatlerde bulundular.

Her seçim döneminde olduğu gibi, pek çok vaatler verildi. Necip Müslüman Türk Milleti'nin çoğu "Umut fakirin ekmeğidir." deyip oylarını AKP'ye verdi. Çünkü bunlar dindardı; 'Din-Allah' kelamlarını ağızlarından eksik etmiyor, varoşlardaki umutsuz hayattan en ağır tokadı yemiş milyonlara erzak, kömür vb. hediyeler dağıtıyorlardı...

Müslüman Türk Milleti, başına gelecek olan faciayı düşünecek vaziyette değildi. Sıkıntısı, dertleri dağlar gibi üst üste yığılmıştı. İşsizlik, fakirlik bir veba salgını misali ülkemizi sarmış, insanlarımız bir çıkış yolu arıyorlardı. AKP ile aradıkları ışığı bulduklarını sandılar...

Aradan beş yıl geçti. Sonuç koskoca bir hiçti!

Tek başına iktidar ve yasa değiştirecek oy çokluğuna sahip olanlar nedense iş icraata gelince susmaya, sessiz sinema oynamaya başladılar ya da çeşitli bahaneler uydurdular.

Türkiye, sözde Avrupa Birliği'ne girecekti. Başlarındaki zatı muhterem yıllar önce bunun tam tersini savunmuş ve buyurmuştu ki: "Avrupa Birliği, Katolik Hıristiyan Ülkeler Birliğidir". Fakat şimdi en fazla isteyen o idi. Müzakere üstüne müzakereler yapılıyordu... "Az kaldı azıcık daha dişimizi sıkalım", "Girdik, gireceğiz" sözleri sarfedildi. Amma ve lakin, Avrupa Birliği şart üstüne şart koştu, Kuzey Kıbrıs'tan Türk

Askeri'nin çıkartılmasını; Kürdler'e, diğer etnik kökenden gelen vatandaşlarımıza ve Aleviler'e ayrı kimlikler verilmesini talep etti. Binlerce masum vatandaşımızı, askerimizi, memurumuzu, din adamımızı, öğretmenimizi şehit eden eli kanlı bölücü terör örgütü PKK'yı açıkça destekledi; terörist örgütler listesine dahi almadı. Türkiye'nin verdiği tavizler hemen uygulamaya konulur iken, nedense, Türkiye'nin üyeliği bir türlü gerçekleşmedi. Ortak ülke gibi içeriği belirsiz bir konuma itildik, daha doğrusu onlar oldu ortak, biz ise pazar! Bir süre sonra Avrupa Birliği gazete manşetlerinde görünmez oldu, büyük şehirlerde Avrupa Birliği'ne girişimizi kutlayan törenlerden eser kalmadı.

Türk kadınının geleneksel giyimi olan başörtüsünü, Arabistan'dan ve İran'dan ithal ettikleri türbanmış gibi gösterdiler. Bunun üstünden siyaset yapılarak, Türk insanının dini duyguları, AKP tarafından, her zaman olduğu gibi yine istismar edildi. Türban; AKP zihniyeti tarafından adeta siyasi bir üniforma haline getirilerek, Türk toplumunun laik-dindar, türbanlı-türbansız gibi kamplara bölünmesi amaçlandı. İktidara gelirken bol bol 'Allah, Din, İman, Kur'an' diyenler; siyasi rant uğruna ön saflara koydukları ve kendilerine siper ettikleri insanların sorunlarını Meclis'te çözemedikleri gibi, erken seçim söylentileri yaklaştıkça bu söylemleri tekrar kullandılar. Başörtülü insanlarımızı gene istismar ettiler. Milli Eğitimi; kökü dışarıda olan tarikatların, cemaatlerin ellerine bıraktılar. Amerika'dan, İsrail'den emir alan, mali destek gören ve masonlarla işbirliği yapan bu cemaatlerin dershaneleri, yurtları her yeri sardı. Buralarda küçücük çocuklara, körpe dimağlara Cumhuriyet ve Atatürk düşmanlığı benimsetildi; hatta karneler Arapça dağıtıldı. Türkiye'de hal böyleyken, Amerika Irak'ı; İsrail Filistin'i ve Lübnan'ı kan gölüne çevirip, binlerce masum Müslüman'ı katlederken sessizce seyredenler, zulüm karşısında susanlar, elleri Müslüman kanına bulanan, günahsız insanları öldürüp,

ülkelerine ve bedenlerine tecavüz eden Amerika ile İsrail'in stratejik müttefiki olmakla övünenler, Kerkük'te, Telafer'de Türkmen soydaşlarımıza saldıran eşkıyaları ve conileri, bu işledikleri cinayetlerden ötürü tebrik edenler de gene bu AKP'lilerdi.

Türkiye'de çeteler ortadan kaldırılacaktı. Demokrasi, sivil toplum, sivil idare hakim olacaktı. Hatta, "dokunulmazlıklar" bile hemen kaldırılacak, suçlular statülerine ve işledikleri suçlara bakılmaksızın derhal yargılanacaklardı. Fakat, AKP üstüne vazife olmadığı halde Şemdinli'de orduya ve yargıya müdahale ederken; teröristlere, kapkaççılara, mafyaya hükümetten dur diyen kimse yoktu. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluş felsefesi olan; Türk Milleti'nin birliğinin, huzurunun ve nizamının en büyük teminatı olan Atatürk İlke ve İnkılâpları'na, AKP iktidarı döneminde her daim saldırıldı. Müslüman Türk Milletinin kurtarıcısı Ulu Önder Atatürk her platformda küçültülmeye uğraşıldı; yok sayıldı. Muhalefetteyken, milletin huzurunda İsrail'e, Siyonizm'e, Masonlara ve Amerika'ya en ağır biçimde saldıranlar, iktidara giden yolda en fazla desteği gene Yahudi lobilerinden, Amerika'dan, İsrail'den ve Mason localarından aldılar.

İşsizkalan milyonlarca gencimiziçin istihdamyaratılacaktı. Sıcak para oluk oluk Türkiye'ye akacaktı. Vergiler azaltılacak, zamlar kaldırılacaktı. "İhaleler şeffaf olacak, hiçbir finans gurubu kayırılmayacak" gibi vaatlerle Türk Milleti'nin gönlü okşanırken; Sami Ofer gibi Yahudilere, İstanbul'un Galata limanı yok pahasına peşkeş çekildi. Devlet kurumları, KİT'ler yabancılara kelepir fiyatına satıldı. Özel teşebbüslerin, yerli sermayenin önünün açılacağı sözü verilirken; sanayiciler büyük fabrikalarını, esnaf dükkanlarını; kısacası ekmek teknelerini kapatmak zorunda kaldı. Dolayısıyla milyonlarca insanımız işlerini kaybettiler. İhalelerde bahtı yaver gidenler nedense, Amerika ve İsrail'in küresel şirketleri,

cemaatler ile tarikatların finans kuruluşları, masonların şirketleri, kendilerine yakın olan medya gurupları oldu. Belediyelerdeki yolsuzluk dosyaları mahkeme kapılarını durmadan aşındırmakta ve üst üste yığılmakta... Çeşitli illerimizde iktidar partisinin çıkar gurupları bir bir ortaya çıktı ve bunlar basına skandallar olarak yansıdı. Tabii, Hatay'daki Ali Dibolar bunların sadece gözüken küçük bir parçasıdır. Önce de belirttiğimiz gibi Türk Milleti'nin cebinden çıkan bu paraların kaymağını yiyenler; yabancı sermaye ve onun Türkiye'deki uzantıları olan masonlar, tarikat ve cemaatlerdir.

Türkiye bu iktidarla ilkleri yaşadı. Süleymaniye'de Türk askerinin başına stratejik müttefikimiz Amerika ve onların uşağı olan Barzani'nin kürd peşmergeleri tarafından çuval geçirildi. Kuzey Irak'ta görevde olan Özel Kuvvetlerimizin konvoyu İsrail istihbarat servisi MOSSAD ve elemanları tarafından saldırıya uğradı; 2 şehit verdik. Bölücü terör örgütü PKK'nın yandaşları Mersin'de Türk bayrağını yakar iken, Nusaybin'de Atatürk büstünü parçaladılar. Fuhuş ve her türlü ahlâksızlık, iktidar yanlısı basın gurupları ve televizyon kanalları ile yayılarak milletimizin değerlerini yok etti. Sokaklarımız kapkaççılara, tecavüzcülere, teröristlere teslim edildi. Müslüman Türk Milleti kendi memleketinde insanca yaşamak hakkından mahrum kaldı. Yabancı güçler tarafından örgütlenen sivil toplum kuruluşları ülkemizde serbestçe faaliyet göstererek, milli-manevi bütünlüğümüzü tehdit eder hale geldiler. Müslüman Türk Milleti'nin evlatlarının etrafı misyonerler tarafından kuşatıldı. Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Necip Türk Milleti'nin çimentosu olan Türklük bu iktidar döneminde her yönden saldırıya uğradı, hatta bizzat AKP tarafından çiğnendi. Türk'üm demekten aciz olan, hiç ihtiyacı olmadığı halde Türk Milleti'ne çeşitli kimlikler uyduran bir Başbakanın varlığına da üzülerek şahit olduk. Aynı kişinin, bölücü terör ile mücadelede kaybettiğimiz

Aziz Şehitlerimiz'e tam Kasımpaşa ağzıyla "kelle" ve "yan gelip yatanlar" ifadelerini kullandığını da işittik.

Bütün bu utanç verici durumdan kurtulmak yalnız ve yine bizim elimizdedir. Türkiye'yi ve Türk insanını, bu rezillikleri yaşatanlardan kurtarabiliriz. Cesur ve iradeli olmak, her türlü haksızlığın üstüne gitmek, bu olaylara sebep olanları cezalandırmak mümkündür. Bizim dile getirdiklerimiz ya da düşündüklerimiz milyonlarca insanımızın arzularıyla birdir. Çevremizdeki sivrisinekler bizi rahatsız etmektedir, bunların kaynağı da yakınımızdaki bataklıktır. Çözüm bu bataklığı kökünden kurutmaktır. İnsanlarımızın inançlarını sömüren hiçbir fikir ve akımın bir kez daha iktidara gelmesine müsaade etmemeliyiz. Ulu Önder Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti ve Büyük Türk Milleti tehlikededir. Tehlikeyi bertaraf edecek olanlar da bu milletin ta kendisidir. Güzel bir Türkiye'yi hep birlikte yeni baştan inşa edelim. Hayat bir kavgadır; kavgadan galip çıkacak olanlar daima cesur ve atılgan davrananlardır. Bu kavgadan da yalnız Yüce Türk Milleti galip çıkacaktır.

Kemal'in Askerleri Dr. Necip Hablemitoğlu ve
E. Binbaşı İhsan Güven'e

AKP'nin Büyük Nenesi, Milli Nizam Partisi

1967 yılından beri Erbakan'ın bağımsız Konya milletvekili olarak başlattığı hareket cemaat yapılanmasına benzer bir örgütlenme olarak faaliyet sürdürüyordu. Bu örgütlenme ama bilerek ama bilmeyerek AKP'nin temellerini atıyordu. Bu nedenle Erbakan'ın bağımsız milletvekili olmasından başlayarak bu hareketi tanımak bizi doğru sonuca götürecektir. Erbakan Hareketi'nin cezaevlerinden başlayan gelişimi ve destekler hep aynı kökten geliyordu.

MSP'nin devamı olan RP'nin temelleri nasıl askeri cezaevinde atıldıysa, AKP'nin kuruluşu da Pınarhisar Cezaevi'nde, ABD, İngiltere ve İsrail Büyükelçileri ve istihbarat elemanlarının desteği ve gözetiminde atılıyordu.

Nakşibendî Şeyhi Mehmet Zahid Kotku, bir süre sonra cemaatten İslâmî bir partiye geçme arzusunu dile getiriyor, bunun sonucunda 26 Ocak 1970 tarihinde "Milli Nizam Partisi" kuruluyordu. Amblemi; işaret parmağı havada, sıkılmış bir sol yumruk olarak belirleniyordu. İsmi ise, Hasan Aksay'ın anlattığına göre, Eşref Edip'in teklifi ve arzusu doğrultusunda kabul ediliyordu. Eşref Edip de Cumhuriyetin kurulduğundan beri böyle bir partinin hasretini çektiğini dile getiriyordu.

MNP, Kuran'da yer alan ayetleri yumuşatarak işe başlıyordu. Dikkatleri üzerinden çekmek için ise konuyu siyasi alandan, teknik alana ve sanayiye aktarıyor, ilgiyi o tarafa çekiyordu.

24 Ocak 1971 yılında Ankara'da Selim Sırrı Spor Salonu'nda başlayan kongre "Nizam Marşı" ile açılıyor ve daha sonra hep birlikte ayağa kalkıp, sol kol, başparmağı havada olarak: "Yarabbi, Milli Nizam idaresinin bu memlekete gelmesini

vesile kıl! Yarabbi, Sen Milli Nizam hareketini dünya ve ahiret saadetine vesile kıl!.." şeklindeki Milli Nizam andı içiliyordu.

Koskoca spor salonunda tek hâkim renk yeşildi. Ne bir Türk bayrağı, ne de Atatürk'ün resimlerine yer verilmemişti. Zaten Erbakan, bugüne kadar Atatürk'ün adını ağzına almamıştı. Kongreyi izleyen gazeteciler iyice sıkılmışlar ve bir an önce bu azabın bitmesi için dua etmeye başlamışlardı. Gazetecilerin bu dilekleri kısa zamanda yerine geldi. Kongre devam ederken Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde çatışma çıktığı haberi gazetecilere ulaştı. Onlar da topluca soluğu fakültenin bulunduğu Cebeci semtinde aldılar. Erbakan, gazetecilerin ayrılmasından sonra derin bir nefes almıştı. Artık kongreyi rahat yürütür, istediği havaya sokabilirdi.

Birden havaya giren Milli Nizamlılar, kongreyi izlemekle görevli hükümet komiserinin varlığını unutarak, bol keseden laikliğe aykırı, Atatürk düşmanlığını körükleyen konuşmalar yapmaya başlamışlardı. Teokratik devlet kurma özlemlerini birbirlerine kanıtlamaya çalışıyorlardı adeta...

Tabi sonunda, işe Cumhuriyet Başsavcısı el koydu. Daha sonra da Anayasa Mahkemesi; Anayasa'nın başlangıç kısmında yer alan; 2, 19 ve 57.maddelere aykırı tutumlarından dolayı Milli Nizam Partisi'ni kapattı.

Erbakan'ın Konya'dan milletvekili olmasında büyük pay sahibi olan Necip Fazıl, o günleri anlatırken kızgınlığını dile getirerek şunları söylüyordu:

"Milli Nizam ölçüsüz ve endazesiz gitti. Hükümette pay, pey aldıktan sonra şeriat ruhuna aykırı, ilerde yapacakları affedilmez gaflara mukabil o günlerde 'Şeriat' kelimesini dilinden düşürmedi. Halbuki davanın Kale'yi fethedebilmesi

için Tekfur sarayını basan bahadırlar gibi mutlaka bir kamuflaja, bir makyaj oyununa ihtiyaç vardır.

Nihayet endazesizlikleri yüzünden Milli Nizam Partisi kapatıldı. Kararın çıkmak üzere bulunduğu sabahın gecesinde hocayı telefonla aradım. Son derece hesapsız ve ölçüsüz gidiyorsunuz. Partiyi kapatacaklar sözüme, 'Asla kapatamazlar' cevabını verdi.

Ve ertesi gün parti kapatıldı..."

MSP Doğuyor

Anayasa Mahkemesi, Milli Nizam Partisi'ni kapatınca partinin Genel Başkanı Erbakan, İsviçre'ye hicret ediyordu.

Bir süre sonra yeniden parti kurması için getirildiğinde ise, "Bizim için kaçtı demiş melunlar!.. Oysa biz zayıflamak için gittik!" sözleri ile ilgi çekiyordu.

MNP'nin kapatıldığı sırada sıkıyönetim de ilan edilmişti. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, gene Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan TİP yöneticileri ile birlikte, MNP yöneticileri hakkında da soruşturma açılması için askeri savcılığa emir veriyordu. Soruşturma TCK'nin 163. maddesine göre yürütülüyordu.

Soruşturma sonunda, MNP lideri Erbakan ile milletvekilleri hakkında dokunulmazlıklarının kaldırılması için hazırlanan dosya TBMM Başkanlığı'na gönderiliyor; ama nasıl oluyorsa, dokunulmazlık dosyası komisyonda eriyip buharlaşıyordu.

Erbakan bu arada Avrupa'da boy gösteriyor, Almanya'da "Tek Nizam" adlı gazeteyi yayın hayatına sokuyordu.

Dosyanın komisyonda uyutulduğu haberi Erbakan'a çabuk ulaştı. Bu arada 12 Mart askeri darbesinin Hava Kuvvetleri Komutanı Muhsin Batur ile Orgeneral Turgut Sunalp'in İsviçre'ye gittiği, Erbakan'a Türkiye'ye dönüp parti kurması için her türlü güvenceyi verdikleri söyleniyordu. Öyle ya, kapatılan partilerden birinin yöneticisine 15 yıl hapis verilirken, diğeri elini kolunu sallaya sallaya İsviçre'ye tedavi(!) olmaya gidiyordu. Kaldı ki yasa gereği beş yıl süre ile hiç bir partiye üye olamazdı!..

Görüldüğü gibi Türkiye İşçi Partisi için geçerli olan yasalar, MNP için sümen altı ediliyordu. O günlerde 12 Mart askeri yönetiminin Erbakan ve takımına ihtiyacı vardı. O nedenle de İsviçre'de Erbakan'a teminat üzerine teminat verilmişti... Yoksa MNP'lilere bırakın partiyi, dernek bile kurdurtmazlardı!..

Erbakan, kendisine verilen görevleri ifa etmek amacıyla tekrar siyaset sahnesine döndü.

Milli Selamet Partisi 11 Ekim 1972 tarihinde resmen kuruldu. Ancak, Erbakan verilen tüm teminatlara rağmen ihtiyatlı davranıyor, MSP'ye kaydolmuyordu. Ama devamlı geziler yaparak, vatanı bu partinin kurtaracağı şeklinde propagandadan da geri durmuyor, kurt bir politikacı edasıyla havayı kokluyordu. Seçimlere birkaç ay kala, işi garantiye aldıktan sonra, resmen MSP'ye üye oluyordu.

MSP'nin kurucuları şu isimlerden oluşuyordu:

1. Abdullah Kerim Doğru (Yüksek Mühendis)
2. Halid Özgüner (Emekli Albay)
3. Rasim Hancıoğlu (Doktor)
4. H.Kamil Büyüközer (Yüksek Mühendis)

5. Abdullah Tomba (Armatör)
6. Sabri Özpala (Tüccar)
7. M.Turhan Akyol (İktisatçı)
8. M.Gündüz Sevilgen (Yüksek Mühendis)
9. Zühtü Öğün (Avukat)
10. Hüseyin Erdal (Mim. Mühendis)
11. Hasan Özkeseci (Tüccar)
12. Hüseyin Koçak (İmalatçı)
13. O.Nuri Önügören (Tüccar)
14. M.Gürgen Bayatlı (Tüccar)
15. M.Emin Ayak (Müteahhit)
16. Mustafa Arafatoğlu (Tüccar)
17. Mustafa Mamati (Tüccar)
18. Abdurrahim Bezci (S. Muhasebeci)
19. Sami Soysal (Mühendis)

Parti kurulduktan hemen sonra, seçime katılma hakkını elde edebilmek için, çok hızlı bir teşkilatlanma çalışmasına giriliyor ve kısa sürede 42 il, 400'ü aşkın ilçede teşkilatlanılıyordu. Bu süreçte parti genel başkanlığına Süleyman Arif Emre getiriliyordu. O günleri Süleyman Arif Emre şöyle anlatıyor:

"Teşkilatlarımızdan bize gelen haberlere göre, seçime girme hakkını fazlasıyla hak etmiştik. Ama benim içim rahat değildi. Biz bu kanaatteydik; ama bakalım resmi kayıtlar ne durumdaydı. İl ve ilçelerden bizim teşkilatımızın kurulduğuna dair resmi yazılar bakalım İçişleri Bakanlığı'nın mahsus dairesine gelmiş miydi? Mahsus dosyasına girmiş miydi? Bakalım durumu biz biliyorduk; ama tavuk da biliyor muydu?" Ne demek tavuk da biliyor mu?

Bu bir fıkra... Duruma aynen uyuyor da ondan aklıma geldi. Anlatayım:

"Adamın biri kendini arpa zannediyormuş. Sinir hastası! Nerede bir kümes hayvanı görse; 'Ben arpayım, şu tavuk gelip beni yiyecek' diye delik delik kaçıyormuş. Bakmışlar ki olmayacak, alıp akıl hastanesine yatırmışlar. Uzun süren tedaviler sonucunda iyileşme belirtileri göstermiş ve 'evet ben arpa değilim' demiş. Hastaneden taburcu edilmiş. Yolda giderken köşeden bir tavuk çıkmış ve adam hemen yerinden kıpırdamadan beklemeye başlarmış. 'Yahu kardeşim, sen artık iyileşmedin mi? Sen arpa olmadığını bilmiyor musun? Bu korku nedir?' demişler, adam cevaplamış: 'Ben arpa olmadığımı biliyorum; ama, bakalım tavuk da biliyor mu?' "

Aslında Süleyman Arif'i böyle konuşmaya iten, MNP'nin irticai faaliyetlerinden dolayı kapatılması sonucunda bu partinin elemanlarına yasalar açısından, bırakın partiyi, dernek bile açtırılmaması gereği idi. Kendileri bu gerçeği çok iyi biliyorlardı. Buna rağmen bir yerlerin ittirmesiyle politika sahnesinde yeniden boy gösteriyorlardı. Gerçi işareti sağlam yerlerden almışlardı; ama yine de emin olamıyorlardı. Arpa olmadıklarına kendilerini inandırmışlardı; ancak tavuktan çok korkuyorlardı. Acaba, "tavuk, arpa olmadıklarını biliyor muydu?"

Erbakan akıllanmış gözüküyor, yoğurdu bile üfleyerek yemeye başlıyordu... Necip Fazıl'ın uyarılarını dikkate alarak kaleyi içerden fethetmek için Tekfur Sarayı'nı basan bahadırlar(1) gibi o da kamuflaj kullanıyordu. O artık, "Şeriat" yerine "Adil Düzen", "Arap Milliyetçiliği" yerine "Milli Görüş" diyecekti. Tavuk da bu takiyyeyi kabul edip onaylayınca derin bir nefes alındı.

Erbakan, 1973 seçimlerine bir hafta kala genel başkan olma isteğini arkadaşlarına açıkladı. Ancak seçimlerden önce yapılacak genel başkanlık değişimi seçmenler tarafından iyi karşılanmazdı. Süleyman Arif Emre'nin genel başkanlığında

14 Ekim 1973 seçimlerine giren MSP, 48 milletvekili ile 3 senatör çıkararak Meclis'e taşındı.

CHP-MSP Koalisyonu

1974 yılında MSP, CHP ile koalisyon hükümeti kuruyordu. Vural Savaş, "CHP ve AKP'nin Gerçek Yüzü" adlı kitabında o günleri şöyle aktarıyor:

Ülkemizde, şeriat düzeni kurmak amacıyla faaliyette bulunduğu Anayasa Mahkememizce de belirlenen bir parti, ilk defa kim tarafından ve nasıl iktidara ortak yapıldı? Görgü tanığı Kurtul Altuğ, "Umudun Tükenişinde Son Perde" adlı eserinde bu olayı şöyle anlatıyor:

"1973 seçimlerinden sonra CHP tek başına iktidar olamadı. Deniz Baykal ile Haluk Ülman sık sık bizim derginin bürosuna uğruyorlardı ve bizim tereddütlerimizi gideriyorlardı. Deniz Baykal, bir gün bana 'Erbakan Hoca hakkında yanlış düşünüyor olabilirsin' dedi. Konuşma sırasında Deniz Baykal ile bir ortak noktada birleştik. CHP ve MSP ortaklığı kurulmalıydı ve bu işi biz yapabilirdik.

...Baykal'a şöyle dedim:
'İster misin seni Oğuzhan Asiltürk ile karşılaştırayım?'
Baykal;
'Mükemmel olur' dedi.
Bir gün Deniz Baykal beni aradı ve;
'O iş için acele harekete geç' dedi. Hemen Oğuzhan Asiltürk'ü aradık ve karşılıklı randevu saati tespit ettik.
... Baykal ve Asiltürk, başbaşa kırk dakika kadar konuştular. Deniz Baykal çıkarken; 'Tamam bu iş oldu' dedi... Koalisyon müzakereleri sırasında, bakanlık paylaşımında sorun çıktı. Baykal 'Sor bakalım İçişleri Bakanlığı'nı Oğuzhan Asiltürk'e verirsek iş kolaylaşır mı?' dedi. Hoca'nın ve Ecevit'in oluru

alınarak pürüz böylece giderildi ve koalisyon bu şekilde gerçekleştirildi..."

Bu hükümet zamanında İçişleri Bakanlığı'nda irticai kadrolaşmaların temeli atıldı. Ve bu temel sonunda onlarca aydınımız hayatını kaybetti.

1974 yılı Ocak ayı sonlarında koalisyon hükümeti resmen kuruluyor, hükümet programı 1 Şubat 1974 tarihinde Meclis'te okunuyordu. Kabine'de görev alan bakanlar şu isimlerden oluşuyordu:

CHP'li Bakanlar	
Başbakan	Bülent Ecevit
Devlet Bakanı	Orhan Eyüpoğlu
Devlet Bakanı	İ.Hakkı Birler
Savunma Bakanı	H.Esat Işık
Maliye Bakanı	Deniz Baykal
Dışişleri Bakanı	Turan Güneş
Milli Eğitim Bakanı	Mustafa Üstündağ
Bayındırlık Bakanı	Erol Çevikçe
Sağlık ve Sosyal Yrd. Bakanı	Selahattin Cizrelioğlu
Çalışma Bakanı	Önder Sav
Enerji ve Tabii Kayn. Bakanı	Cahid Kayra
Turizm ve Tanıtma Bakanı	Orhan Birgit
İmar ve İskan Bakanı	Ali Topuz
Köy İşleri ve Koop. Bakanı	Mustafa Ok
Orman Bakanı	Ahmet Remzi Şener
Gümrük ve Tekel Bakanı	Mahmut Türkmenoğlu
Gençlik ve Spor Bakanı	Müslihiddin Yılmaz Mete
Ulaştırma Bakanı	Mete Ferda Güney

MSP'li Bakanlar	
Devlet Bakanı ve Baş. Yrd	Necmettin Erbakan
Devlet Bakanı	Süleyman Arif Emre

Adalet Bakanı	Şevket Kazan
İçişleri Bakanı	Oğuzhan Asiltürk
Tarım Bakanı	Korkut Özal
Sanayi ve Teknoloji Bakanı	Abdülkerim Doğru

Bu arada Adalet Bakanlığı Özel Kalem Müdürlüğü'ne Şevki Yılmaz getiriliyordu!..

Hükümet, programını Millet Meclisi'nde ve Cumhuriyet Senatosu'nda okuduktan sonra güvenoyu alıyordu.

Hükümetin ilk icraatı yağmur gibi zamlar oluyor, Necmettin Erbakan zamların açıklaması bittikten sonra "Zamlar milletimize hayırlı ve uğurlu olsun" temennisini televizyondan gülümseyerek açıklıyordu.

Hemen arkasından 12 Eylül öncesi olaylarının temellerinin atılmasına gerekçe olan "Genel Affı" çıkarıyorlardı.

Genel affı savunurken, gurubunda; "Bunu bizi destekleyen Nurcular, Nakşîler, Kadiriler vs. istiyor" diyerek topu onlara atıyordu; ama hepsinin liderleri "Bizim haberimiz yok, biz affa karşıyız" diye açıklamalar yapıyorlardı.

TRT Genel Müdürlüğü'ne İsmail Cem getirilirken, Haberler Müdürlüğü'ne eski bir CHP'li bakanın oğlu olan, eski sosyalist Mehmet Barlas atanıyordu. Erbakan, TRT Genel Müdürlüğü'ne İsmail Cem'in getirilmesine şiddetle karşı çıkan MSP milletvekillerini şöyle yatıştırıyordu:

"İsmail Cem'in Genel Müdür olmasına karşın biz de büyük tavizler kopardık; Rahmetli eski Başbakan Adnan Menderes ve iki eski bakanın naaşları ailelerine verilecek"...

Bu haber MSP gurubunu sevince boğuyordu. Kızgınlıklar yerini memnuniyete bırakıyordu. Tabi sonuçta Menderes ve arkadaşlarının naaşları ailelerine verilmedi. Kaldı ki, böyle bir çalışma bile yoktu. Erbakan için önemli olan o gün gurubunu sakinleştirmekti.

Erbakan bu arada okul arkadaşı ve eniştesi; Osman Çataklı'yı Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne getiriyor, kardeşi Akgün Erbakan ise kısa sürede milyarderler arasına giriyordu. Akgün Erbakan, Libya ve Suudi Arabistan'da iş yapan inşaat şirketlerinin komisyonculuğunu yapıyordu... Ağabey, Suudi Arabistan ve Libya ile iyi ilişkiler kurmuş, birader Akgün de bu ilişkilerin meyvelerini toplar olmuştu.

Akgün Erbakan işleri bereketli bir şekilde yürütüyor ve oldukça büyük paralar kazanıyordu. Bir inşaat şirketi komisyon ücreti olan 35 milyonu veremeyince çıkan olaylar mahkemeye yansıyor, sonuçta da Akgün Erbakan Almanya'ya yerleşiyor, bir Alman kadınla evleniyor ve genç yaşta da bu dünyadan göç ediyordu.

Enişte'den İnönü'lere Kıyak

İsmet Paşa'nın varisleri Mevhibe Hanım, oğulları Ömer ve Erdal İnönü ile kızı Özden Toker, Pembe Köşk'ün yer aldığı 22404 metrekarelik alana iki yüz daire yaptırmak amacıyla Ayduk Koray adlı bir müteahhit ile anlaşıyorlardı.

Anıtlar Yüksek Kurulu'na başvuran Pembe Köşk müteahhidi, elindeki projeyi göstererek, Pembe Köşk bahçesine konut yapımı için izin verilmesini istiyordu. Dosya, Kültür Bakanlığı Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne gönderiliyordu. Genel Müdürlük uzmanları

bahçenin çok küçük bir bölümü dışında, inşaata izin verilmemesi görüşünde olduklarını bildiriyorlardı.

Bu yazı, Kültür Bakanlığı eski Müsteşarı Prof. Emin Bilgiç tarafından imzalanmıyor, bunun yerine Pembe Köşk projesini doğrudan doğruya İmar İskan Bakanlığı'na 6 Ekim 1976 tarihinde gönderiyordu.

İmar ve İskan Bakanlığı Plânlama ve İmar Genel Müdürlüğü hemen bir gün sonra 7 Ekim 1976 tarihinde şu kararı veriyordu: "Söz konusu alanların konuta dönüştürülmesinde plânlama açısından bir sakınca görülmemiştir!.."

Emin Bilgiç, projeyi bu yazıyla birlikte aynı gün Eski Eserler ve Anıtlar Yüksek Kurulu'na gönderiyor. Kısa adıyla Anıtlar Yüksek Kurulu, 12 Kasım 1976 günü, İsmet İnönü'nün Pembe Köşkü'nün bahçesine apartman yapılmasına izin veriyordu.

İsmet Paşa'nın varislerinin "iki yüz daire" kazanmalarını sağlayan ve Köşk'ün bahçesinin satılması demek olan bu karara imza atanlardan biri de, Necmettin Erbakan tarafından Anıtlar Yüksek Kurulu'ndaki görevine getirilen, Erbakan'ın kız kardeşini vererek "enişte" ettiği, Osman Çataklı idi.

Sanki yıllar sonra bir diyet ödeniyor, ülkenin başına bela olan gericilikle mücadelede önemli bir köşe taşı olan 163.Madde'nin kaldırılması sağlanıyordu, hem de laik cumhuriyetin mirasçıları eliyle. 163.Madde kaldırılsın tartışmaları sırasında SHP lideri Erdal İnönü, kendisini sürekli uyaran Bahriye Üçok ile Muammer Aksoy'un uyarılarına ve feryatlarına kulaklarını tıkıyor, 163.Madde'nin kaldırılmasına destek veriyordu.

Rum Kulağı

3 Nisan 1997 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi, "Ankara Notları" adlı köşesinde şunları yazıyordu:

"... 148'in, CHP-MSP ortaklığında, ABD'nin 'ambargo' uyguladığı sırada, Bakanlar Kurulu'nda ortaya attığı 'Rum kulağı' olayını anımsayan var mıdır bilemem. Yalnız, 148, Araplardan yardım koparabilmek için, bir miktar 'Rum kulağı' götürmeyi öneriyordu. CHP'li Bakanlar önce 'şaka yapıyor' diye düşündüler. Bakanlar Kurulu'na bomba gibi düşen öneri şaka değildi, götürülecek olan ekşimiş kuzu kulağı değil, Rumların kesilecek kulaklarıydı. 148, Rum kulağı karşılığında Suudilerden yardım sağlayacağını söylüyordu."

"Rum kulağı" olayını 27 Ekim 1991 tarihli Günaydın Gazetesi'nde Betül Uncular, "Rum Kulağı'na Arap Riyali" başlıklı yazısında şu şekilde işliyordu:

"Bakanlar Kurulu, Başbakan Bülent Ecevit'in başkanlığında toplanmıştı. Kıbrıs Savaşı tüm şiddetiyle sürüyordu. ABD, Türkiye'ye 'ambargo' tehdidini savuruyordu. Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Necmettin Erbakan 'Fetih Sûresi'ni okuyordu. Erbakan'a göre fetih kendilerine nasip oluyordu. Varsın ABD ambargo uygulasın, ne gam? Erbakan da gider, yardımı Arap dostlarının yönettiği ülkelerden sağlardı. Tartışmalar sürerken Necmettin Erbakan'ın şu sözleri Bakanlar Kurulu toplantısına 'bomba' gibi düştü:

'Arap yetkililerine bir miktar Rum kulağı götürmemiz lâzım...'

Tüm bakanlar donup kalmıştı. Erbakan 'şaka' yapıyor, diye düşündüler bir an; ama şakanın sırası değildi. Türkiye

bir savaşın eşiğindeydi. Erbakan, Rum kulağı karşılığında Suudi Arabistan'dan yardım sağlayacağını söylüyordu. Kendisi yardım alacağından emindi. Hem Suudiler'e, hem de kendisine güveni sonsuzdu. Dışişleri Bakanı Turan Güneş, Devlet Bakanı İsmail Hakkı Birler'den bu geziye katılması ricasında bulunmuştu. Heyet, Suudi yöneticilerle görüşmeler yapmış; ancak onları yardım için ikna edememişti. Erbakan yanında Rum kulağı götürememişti ve Türkiye'ye eli boş dönüyordu. 1 milyar Dolar alacağına inandığı Suudiler'den 1 Dolar'lık yardım bile sağlanamamıştı..."

Kıbrıs Fatihi

Kıbrıs'ta, Rumların yıllardan beri Türk halkına yaptığı zulüm, işkence ve katliamlar sonucunda, 20 Temmuz 1974 günü, Türk Silâhlı Kuvvetleri, "Kıbrıs Barış Harekâtı"nı gerçekleştiriyordu. Yapılan bu barış harekâtı, koalisyonda süregelen kavgaları durduruyor, Erbakan ile Ecevit yine sarmaş dolaş objektiflere poz, gazetecilere açıklama üzerine açıklama yapıyorlardı.

Ancak aradan geçen bunca yıldan sonra bile Kıbrıs'a askeri birliklerin gönderilmesi kararını kimin verdiği sorusu Erbakan ile Ecevit arasında tartışma konusu oluyordu. Diğer bir tartışma konusu ise; Ecevit'in ateşkesi gereğinden önce başlatmasıydı. Ancak, Ecevit bu konuda: "Ateşkes zamanında başlatılmıştır" diyordu.

Erbakan ise: "Çıkartma emrini ben verdim. Ecevit ateşkesi zamanından önce kabul etmeseydi şimdi Kıbrıs'ın tamamı bizimdi" iddiasında bulunuyordu.

Ecevit'in yanıtı gecikmiyordu: "Emir verme yetkisi olmayan biri nasıl emir verebilir?"

Kıbrıs çıkartması yapıldığı sırada Genelkurmay Başkanı olan Semih Sancar'ın yaveri konuyu aydınlatıyor, şehit kanları üzerinden oy avcılığı yapanın kim olduğunu işaret ediyor, "Erbakan'ın gerçekleri söylemediği"ni açıklıyordu. O halde neydi Erbakan'ı böyle kendinden emin konuşturan? Bazı çevreler, "Erbakan herhalde Ecevit'in yaşadığını unuttu; o sebeple böyle açıklamalar yapıyor" diyorsa da, en mantıklı cevap gerçekte şu idi;

"Kıbrıs ile ilgili belgeler, yasa gereği 50 yıl boyunca açıklanamaz"dı. İşte Erbakan'ın güvendiği ve istismar ettiği konunun temel noktası buydu! Ne söylerse söylesin aksi 50 yıl boyunca ispatlanamayacaktı!..

Ne diyordu MSP Gümüşhane Milletvekili Orhan Akkoyunlu: "Hocanın hayaline kurşun atsan yetişmez". Gerçi Akkoyunlu bunu Erbakan'ın 1973'te hükümet kurma görevi kendisine verilsin diye, Hasan Aksay'ı AP Balıkesir Milletvekili Cihad Bilgehan'a gönderip: "Partiden 50 kişi daha bulup MSP'ye katılsınlar" şeklinde haber göndermesi üzerine söylemişti; ama bu Hoca için her alanda geçerliydi.

Erbakan, fıtratı gereği yine cinliğini yapmış, Kıbrıs'la ilgili belgeler, nasıl olsa elli yıl boyunca açıklanamayacağından dolayı "Kıbrıs Fatihi benim. Ben, Mücahit Erbakan!" demişti. Demişti demesine de ya açıklanabilen belgeler...

İşte onlardan bir tanesi, Uğur Mumcu anlatıyor;

"O günlerde Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, MSP'li bir milletvekili tarafından işgal edilmekte idi. İşte bu zat-ı şerif olağanüstü durumlarda, personeli askere alınmayacak fabrika ve kurumları bir bir saptamış.

Ne var bunda demeyin sakın, şimdi genel hayatı etkileyecek

kurum ve fabrikalar listesine alınanları öğrenin de moda evlerinin olağanüstü dönemlerde ne gibi 'Hayati Önemde' olduğunu anlayın! Evet, sıralayalım:

Şu ünlü Vakko var ya... Hani, giyim sanayinin şu ünlü moda kaynağı... İşte bu işyerinde çalışan işçiler ve memurlar, savaş ve seferberlik anında 'Vatana ve Millete lazım'dır diye silâh altına alınmayacak, giyim kuşamda kreasyona devam edecektir.

Kıbrıs meselesi yüzünden Yunanistan'la savaş çıksa, Vakko'da çalışanlar cepheye ve hatta askere bile alınmayacak onların yerine fakir halk çocukları cepheye gidecek!.."

Bilindiği gibi Erbakan'ın büyük kızının gelinliği Vakko etiketliydi. Küçük kerimeleri Elif ise toplantılara Vakko etiketli eşarbı ile katılıyordu...

Ve derin hoca RP hatibi Şevki yırtınıyordu: "Vakko'dan eşarp almayın: O bir Yahudi, bir mason kuruluşudur. Bir metrelik kumaştan ne olur demeyin, oraya verdiğiniz her kuruş Çekiç Güç'e bir mermidir."

Neyse, biz yine listeye devam edelim...

"İGS-Titiz Konfeksiyon gibi moda öncülerinde çalışanlar da Savaş ve Olağanüstü durumlarda, askere alınmayacaktır. Ohh, ne iyi değil mi?

Gelelim şu ünlü Özal biraderlere... Korkut Özal, koalisyon hükümetinde Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı, biraderi Turgut ise, Hacı Ömer Sabancı Holding kuruluşlarının başında Genel Koordinatörlük yapmaktadır. Rastlantıya bakın ki, savaş ve olağanüstü dönemlerde Hacı Ömer Holding'e bağlı kuruluşlarda çalışanlar da silâh altına alınmayacak... Hepsi bu kadar mı?

Olur mu hiç?.. Savaş süresince, halkın, 'hayati ehemmiyetine haiz ekonomik ihtiyaçları karşıladıkları' gerekçesi ile personeli silâh altına alınmaması istenen fabrika ve kuruluşların arasında bakın kimler var:

Sancak Tül (sahibi milliyetçi ve muhafazakâr bir parlamenterdir), Hacı Resul Mahmut İpekçi, Mücellidin Dokuma ve Büküm Fabrikası, Güney Sanayi, Çukobirlik, Cem Standart Düdüklü Tencere Fabrikası, Bohemia Kristal Avize Fabrikası.

Burada biraz duralım...

Bir savaş halinde, kristal avize fabrikasının personeli silâh altına alınır da 'avize' üretimi durursa, ne büyük bir milli felaket olur hiç düşündünüz mü?

Siz düşüne durun, biz devam edelim:

Garbon Işıl Avize Fabrikası, Eczacıbaşı Seramik, Jumbo Çatal-Bıçak, Halıfleks, Atlas Halı Fabrikası, Akkuş Sandalye İmalathanesi, Ulus Doğrama ve Mobilya Fabrikası, Arçelik, Mintaks, ÇBS, DYO, Puro, Komili..."

Ve böylece 572 imtiyazlı ve Müslüman fabrika ve kuruluşlarda çalışanlar silâh altına alınmamak ve kaçırılmak istenmiştir. Bu imtiyazlı ve imanı bütün kuruluşların içinde listeden de anlaşılacağı üzere Adil Düzencilerin; Mason, Yahudi, Rum vs. diyerek halkı din yoluyla düşman etmeye çalıştıkları kesim çoğunluktadır.

Kıbrıs Harekâtı için ilan edilen seferberlikte, bu kuruluşlarda çalışanlar askere alınmayacak; bunların yerine, devlet kuruluşlarında çalışan garibân vatan evlatları, fakir halk çocukları cepheye gideceklerdi...

Yine bu tarihlerde Hema Holding'in sahibi, Emin Hattat, Erbakan'ın Yapı ve Kredi Bankası, Aşağı Ayrancı şubesi 1615-4 numaralı hesabına, Ziraat Bankası Akay Şubesi'ne ait iki adet çekle toplam altı milyar Lira yatırıyordu. 12 Eylül askeri darbesinden sonra, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı müfettişi Rahmi Turgut, Ticaret Bakanlığı müfettişi Abdurrahman Özenbaş, Maliye Bakanlığı müfettişi Ertürk Barlas'tan oluşan MSP Hesaplarını İnceleme Komisyonu, Emin Hattat'a; Erbakan'a ne amaçla para verdiğini soruyordu.

Emin Hattat, parayı, "Erken seçim ihtimali üzerine seçilebilir bir yerden aday gösterilmesi koşulu ile Erbakan'a değil, partiye verdiğini" söylüyordu. Erbakan ise açıklamasında, "Paranın yanlışlıkla hesabına yatırıldığını, aslında paranın partinin hesabına yatırılması gerektiğini" söylüyor. Nedense bütün bu yanlışlıklarda tüm siyasi yaşamı boyunca Erbakan'ı buluyordu...

CHP-MSP Koalisyonu Çatırdıyor

CHP ve MSP içinde başlayan anlaşmazlıklar saklanamıyordu. Olaylar basına yansıyor, Ecevit kahraman ilan edilirken, Erbakan da kendini Kıbrıs Fatihi olarak lanse ediyordu.

MSP'liler, kararnameleri sümen altında tutarak, sırası gelince memleket kamuoyuna yersiz dedikodular yayarak, İslâmiyet'in şiddetle yasakladığı yalanla karışık gıybete başvurarak bu nikâhın devamını imkânsız hale daha işin başında getirmişti.

O sıralarda tutuklu bulunan Said-i Nursi'nin talebelerinden Hüsrev Altın Başak'ın hapisten kurtarılması için Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın girişimleri dikkat çekiyor, olay; dinin devlet işlerine karışması şeklinde yorumlanırken, CHP içinde de iç çalkantılar ve bölünmeler baş gösteriyordu.

Başbakan Ecevit'in, İskandinav ülkelerine yapacağı ziyaretin kararnamesine MSP'li bakanların imza koymaması, Başbakan'a vekaletin, Erbakan tarafından üstlenilmesine CHP kanadının izin vermemesi, 7 Şubat 1974'te başlayan koalisyonu, 18 Eylül 1974'te Ecevit'in "Cumhuriyet Halk Partisi ile Milli Selamet Partisi'nden oluşan Bakanlar Kurulu'nun zamanla artan görüş ayrılıkları içinde görevde kalmasını sakıncalı bulduğumuzu saygılarımla arz ederim." şeklindeki istifası nihayete erdiriyordu.

I. MC Kuruluyor

CHP-MSP Koalisyonu'nun bozulması sonrasında rota Adalet Partisi'ne dönüyordu.

1973 seçimlerinde birbirlerine en olmadık hakaretleri yağdıran MSP'li ve AP'liler şimdi ortaklık için masaya oturuyorlar, yanlarına CGP ve MHP'yi de katıyorlardı.

MSP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk, 1973 seçimleri öncesinde 13 Ekim günü radyodan yaptığı konuşmasında AP için şöyle diyordu:

"AP, liberal, renksiz bir zihniyetin partisidir; özü sömürücüdür. Asıl gerici Adalet Partisi'dir "

Meclis'te ise MSP'liler, AP'lilere "Allah belanızı versin!" diye bağırırken, AP'liler de "Din pazarlamacıları", "Yeşil Komünistler" diye yanıt veriyorlardı. Koltuk hırsı bütün bu sözlerin hepsini unutturuyordu.

Demirel, Erbakan, Feyzioğlu, Türkeş bir araya geliyor, Kabine'deki üyelerin denklemini sağlayıp, hükümeti kuruyorlardı. Hükümet, Demirel ve Erbakan'ın öpüşmesiyle 12 Nisan 1975 tarihinde Meclis'ten güvenoyu alıyordu.

I.MC çalışmaya başlıyor, "Faizci AP" faizlerin yüzde 30'dan, yüzde 75'e çıkarılması teklifini Bakanlar Kurulu'na getiriyor, faize şiddetle karşı çıkan Erbakan ile MSP'li Bakanlar: "Bismillahirrahmanirrahim, faizler milletimize hayırlı ve uğurlu olsun" dileğiyle, şen şakrak imzalıyorlardı.

1.MC döneminde Koalisyon hükümeti kararı ile DÇM (Dövize Çevrilebilir Mevduat) uygulamaları başlıyordu.

DÇM, Türkiye'deki bankalarda içeriden ve dışarıdan açılabilecek bir döviz hesabıydı. Dışarıdan döviz gönderecek olanlara ve bunları içeride kullanacak özel şirketlere büyük kârlar sağladığı için, yabancı sermayeden Türkiye'ye döviz akışı sağlanıyordu. DÇM uygulaması IMF'nin dayatmasıydı. Uluslararası kuruluşlar Türkiye'ye döviz göndermişler ve Türkiye bu dövizlerle mal satın almıştı. Bunun sonucunda ülkede ithal ikamesi yaratılmasını önlüyorlar, Türkiye'nin dış borcunu arttırarak kendilerine daha bağımlı bir hale getiriyorlar ve halkın sırtındaki yükü daha da ağırlaştırıyorlardı.

Kısaca DÇM'ler borç tuzağı idi. Bugün Türkiye'nin milyarlarca Dolar'lık dış borcunun içinde DÇM uygulamaları yatmaktadır. DÇM olayını Institutional Inverser dergisi "Türkiye armağan dağıtıyor" diye haber yapıyordu. Bu armağanda Erbakan'ın çok büyük payı vardı. Hükümetteyken IMF'nin emrinden çıkmayan Erbakan, seçim meydanlarında başka başka konuşuyordu. Kendisini ve partisini bu eksenin dışında tutuyor, diğer partiler için "Bunlar bizi IMF'ye satıyorlar" diyebiliyordu!..

1977 Seçimleri

MSP, Süleyman Demirel'in deyimi ile 5 Haziran 1977 seçimlerine, "Aşk ile, şevk ile, azim ile ve iman ile" giriyor;

ancak seçimlere girmeden önce 48 milletvekiline sahipken seçimlerin sonucunda yarı yarıya fire veriyor ve ancak 24 milletvekili çıkarabiliyorlardı.

MSP'lilerden bir kısmı aralarında tartışırken, CHP ile yapılan koalisyon nedeniyle başarısız olduklarını iddia ederlerken, bir diğer kısmı da AP ile yan yana görünme neticesinde bu sonucu aldıklarını söylüyorlardı...

Tartışmalara yine son noktayı Erbakan koyuyor ve "Mükerrer (sahte) oy kullanıldığı için milletvekili sayısı yarıya düştü" diyordu.

Seçimlerden önce 19 Nisan 1977 tarihli Tercüman Gazetesi'nde Ergun Göze "Siyasi İfrat Cinneti" başlıklı yazısında özetle şöyle diyordu:

"...MSP idarecilerinin düşününce fesadını hangi noktalara kadar getirdiklerinin en korkunç misallerinden birini, geçenlerde sayın Erbakan'ın özel gazetesinde gördük. Aşağı yukarı şöyle sesleniyor: 'Bir veli renksiz bir partiye aday olsa veliliğinin faydası yok, o İslâm'a hizmet edemez. Bir deli eğer bizim partimiz listesine girerse o artık Allah yolunda hizmet eder.'

İnanılmaz bir cinneti siyasiye. Bakırköy'dekiler bile bu sözlerin sahibine kanmaz ve suratına bakmaz.

Ya bütün velilere 'Bakın ha! Bizim partimize girmezseniz vay geldi başınıza, veliliğinizi bile elinizden alırız.' deyişteki, cinneti maneviyye...

MSP'nin mağdur, mazlum, masum oy kütlesi, idarecilerine arız olan bu illeti derhal önlemelidir. İslâmı parçalayıcı her hareketi vusuletle söndürmelidir. Yoksa MSP idarecilerini

Veli'ler çarpar ve olan maazallah MSP'ye olur."

1977 seçimlerinde Turgut Özal, İzmir'den MSP adına milletvekili adayı oluyor, Radyo'dan MSP adına yaptığı konuşmada; "Milli Görüş" diyor, "Adil Düzen" diyor, "Erbakan Hoca" diyor, "Ağır Sanayi" diyor; ama seçilemiyordu.

Yapılan seçimlerin sonucunda Ecevit azınlık hükümeti kuruyor; ancak, güven oyu alamadığından iktidar olamıyordu.

II.MC Kuruluyor

İkinci Milliyetçi Cephe Hükümetinin kuruluşunu Süleyman Arif Emre şöyle anlatıyor:

"Sayın Ecevit, ölü doğan ceninle bir iş yapamayacağını anlayınca, başarılı olacağına dair en ufak bir olanak ve olasılık göremeyince tasını tarağını toplayarak kenara çekildi. Meydanı bizlere bıraktı. MSP, AP ve MHP'nin yöneticileri olarak oturduk yeni hükümeti oluşturmaya başladık." (Güven Partisi'nin esamisi okunmuyordu; çünkü erken seçim fırtınası onu ve Demokratik Parti'yi hepten silip götürmüştü.)

Süleyman Arif, İçişleri Bakanlığı'nın bundan önce hep kendilerinde olduğunu belirtiyor; ama bu sefer AP'nin bu bakanlığı vermek istemediğini anlatıyordu. Süleyman Arif, İçişleri Bakanlığı'nı istemelerindeki gerekçeyi; "AP'nin anarşik olaylarda taraf olduğunu, bu sebeplerle çatışmaları çığırından çıkaracağı" olarak açıklıyordu. Bu iddiasını da Seyfi Öztürk'ün şu konuşmalarıyla kanıtlamaya çalışıyordu:

"Bir yerde Komünist varsa, karşısında Milliyetçi de olacaktır. Onlar bunları öldürürse, bunlar da onları

öldürecektir. Biz elbette milliyetçilerin yanında yer almaya mecburuz..."

1977 seçimlerinden önce, MHP'li Necati Gültekin MSP için, "Mübarek İslâm dinini politika pazarında sergilemeyi parti çıkarı sayan bu parti, memlekete ve millete hizmet anlayışından mahrumdur. Din istismarı, laf ebeliği ve azınlık ırkçılığı yapan MSP ciddiyetten uzaktır. 10 milyonu kardeş yapmayı vaat eder. Kendi içinde 50 milletvekilini bir araya getiremez..." diyordu.

AP Genel Başkanı Süleyman Demirel de 4 Haziran gecesi MSP için şunları söylüyordu:

"MSP'ye verilen oylar CHP'ye verilmiş demektir. MSP'nin millete verebileceği bir şey yoktur. Sadece milliyetçileri ve manevi değerlere bağlı olanları bölüp, solun ekmeğine yağ sürer. Halk Partisi'nin eksiğini tamamlar. CHP ile bir olup komünist ve anarşistleri yeniden Türkiye'nin başına bela eden MSP'dir..."

Aynı akşam Erbakan da AP hakkında şu açıklamayı yapıyordu:

"AP denilen şey, Avrupa'nın batısındaki faizci, sömürücü, kapitalist zihniyetin kötü, beceriksiz taklidinden başka bir şey değildir. Aynı şekilde maddecidir, materyalisttir. Kökü bereketsizdir. Sömürüyü destekler, zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapar. Buhrana anarşiye yol açan, Batı taklitçisi bir hastalıktan başka bir şey değildir. Eline yetki verildiği zaman yaptığı ise din düşmanlığıdır. İnananları aldatıp oyunu aldıktan sonra onlara zulmeden bir aldatıcıdır... AP'nin yaptığı din düşmanlığı CHP'den geri kalmamıştır. Yaptığı iş sadece komünizme bahçıvanlık etmektir. AP'nin hakiki kalkınmadan haberi yoktur. Devrini boş laflarla ve

aziz milletimizi oyalamakla geçirmiştir... Şimdi kendisi de iflas etmiştir. Onun işi bitmiştir. Tasfiye oluyor."

Bu sözler unutuluyor, eller yine mutlulukla sıkılıyor, MSP-AP-MHP'den oluşan II.MC Hükümeti 27 Temmuz 1977 tarihinde kuruluyordu.

II. MC Hükümeti'nde MSP yedi adet bakanlıkla temsil ediliyordu. Bu bakanlıklar:

1.	Devlet Bakanı ve Başbakan Yrd.	Necmettin Erbakan
2.	Devlet Bakanı	Süleyman Arif Emre
3.	İçişleri Bakanı	Korkut Özal
4.	Sanayi ve Teknoloji Bakanı	Oğuzhan Asiltürk
5.	Tarım Bakanı	Fehim Adak
6.	Çalışma Bakanı	Fehmi Cumalıoğlu

II.MC Hükümeti'nde zam, anarşi ve kuyruklar ile kaynayan ülkede, İmam-Hatip Okulları ve Yüksek İslâm Enstitüleri sorunu da hükümeti sarsıyordu. Yüksek İslâm Enstitüleri, "Akademi" olmak istiyor, bundan doğan olaylar çözümlenemiyordu.

MSP de için için kaynıyordu. 1977 seçimlerinde seçilemeyen Milli Görüşçüler, kamu kuruluşlarında arpalık olarak adlandırılan yöneticiliklere getiriliyor, seçilemeyen bir kısım ise Nizam Partisi'ni yeniden hayata geçirmeye çalışıyorlardı. Ancak Nizam Partisi hiçbir varlık gösteremiyor ve tabela partisi olmaktan öte gidemiyordu.

II.MC Hükümeti'nde Bakanlar Kurulu toplantıları da olaylı geçiyordu. Yine bir toplantıda Fehim Adak, Saadettin Bilgiç'in üzerine yürüyor ve dövmeye çalışıyordu. Erbakan bütün bunlara rağmen, "Ülkede, hükümette hiçbir ihtilaf yoktu " diyebiliyordu.

AP'den 9 milletvekili istifa ediyor ve hükümet bir anda azınlıkta kalıyordu. İstifalar 12'yi bulunca II.MC de iktidarı kaybediyordu.

Ecevit Hükümeti

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, AP'den ayrılan 12 milletvekilinden 11'ine ve DP'de tek milletvekili olan Faruk Sükan'a da Bakanlık vererek 17 Ocak 1978 tarihinde iktidara geliyordu.

Ecevit'in kurduğu hükümette Diyanet İşleri eski Başkanı Dr.Lütfi Doğan da yer alırken, hükümet programında, "laiklik" konusu şu şekilde işleniyordu:

"Hükümetimiz laikliği, din ve vicdan özgürlüğü ve devlet işleriyle dinin ayrılması anlamında alır. Hükümetimiz dine bağlılığın gelişmeyle ve ilericilikle, dine saygının laiklikle çelişmediği kanısındadır... "

5 Aralık 1977 tarihinde Mahalli seçimler sırasında, "Erbakan'ın laikliği ihlal ettiği ve bunun TCK'nin 163. maddesine girdiğini, MSP'nin altı ay içinde Genel Başkanı partiden ihraç etmesi gerektiğini, aksi takdirde partinin kapatılması için Anayasa Mahkemesi'ne gideceğini" açıklayan Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Kazım Akdoğan, Erbakan ve MSP'lilerin eteklerini tutuşturuyordu.

Ecevit, Erbakan'ı düştüğü bu zor durumdan "yasaların içine ederek"' kurtarıyordu.

19 Ocak 1978 tarihli Cumhuriyet gazetesinde Uğur Mumcu şunları yazıyordu:

"MSP; toplumumuzun bir kesiminde bilinçaltına itilen dinsel duyguların sömürülmesiyle oluşmuş, gerici ve çağdışı bir siyasi kuruluştur. Erbakan, devlet katına ciddiyetsizlikle birlikte, komisyoncu birader sokan bir devlet anlayışının zavallı örneklerinden biridir..."

6 Mart 1978 tarihinde görev süresi biten Genelkurmay Başkanı Semih Sancar'ın yerine Kara Kuvvetleri Komutanı Kenan Evren getiriliyordu. Terör olayları nedeniyle ülkede katliama varan ölümler olurken, "Laiklik-Şeriat" tartışmaları da tırmanışa geçiyordu. 1977 yılında terör olayları sonucu hayatını kaybedenlerin sayısı 262 iken, 1978'de bu sayı 918'e ulaşıyordu.

Yağ, un, şeker gibi temel maddeler ya karaborsaya düşüyor ya da hiç bulunmuyordu. Tüpgaz kuyruğunda hamile kadınlar doğum yapıyorlardı. Araçlar benzin, mazot yokluğundan garajlara çekiliyordu.

TBMM'de bulunan boş beş üyelik için yapılan seçimleri 5-0 AP kazanıyor, bunun üzerine Bülent Ecevit 16 Ekim 1979 tarihinde hükümetin istifasını Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e sunuyordu.

Demirel Hükümeti

Demirel tek başına olayların üstesinden daha kolay geleceğini; "Meydan okuyorum. Kurtarılmış Bölge maskaralığına son verilecektir. Sorun bana 100 gün sonra, girilmeyen yer kaldı mı diye..." anlamındaki sözleriyle açıklıyordu.

Bu gibi iddiaları, 25 Kasım 1979 tarihinde MSP ve MHP'nin dışardan desteği ile, Demirel'e iktidarı getiriyordu. Ancak

terör durmuyor adeta kitle katliamlarına dönüşüyordu. Her zaman olduğu gibi fiyat artışları ve karaborsa yine dizginlenemiyordu. Erbakan bir süre sonra "Bundan sonra hükümeti kerhen destekliyorum" şeklinde açıklama yapıyor, ince bir taktikle taşın altından elini çekmeye çalışıyordu. Bu açıklamanın ardından Demirel, Erbakan'ı ziyaret ediyor ziyaretin içeriğini Süleyman Arif Emre anlatıyordu:

"Ziyarette sözü Demirel aldı ve: 'Hoca, bizi desteklemekten niçin vazgeçiyorsun? Şu kerhen destek sözünü söylemenizin gayesi nedir? Bizi bundan sonra da severek isteyerek destekleseniz olmaz mı?' Bu isteğe, Erbakan şu cevabı verir: 'Ama siz çok aşırı gidiyorsunuz. Faizleri artırıyor, fakir halkı eziyorsunuz- Biz destek vereceğiz dediysek kayıtsız, şartsız destekleyeceğiz demedik.'... "

Süleyman Arif, Erbakan'ın bu sözleri üzerine Demirel'in "Yapma Hoca, seninle mühendis okulundan arkadaşız." dediğini aktarıyor ve Demirel'in, Erbakan'dan gizlice kendisine destek vermesi için yardım istediğini anlatıyordu.

Erbakan, bundan sonra "File"li basın toplantıları düzenliyor, kadayıfın altının kızardığını söyleyerek, kızarma işleminin nihayetinde hükümeti düşüreceğini belirtiyordu.

MSP ve Necip Fazıl

Erbakan'ın, Konya'dan milletvekili seçilmesinde en büyük pay sahiplerinden biri de Necip Fazıl Kısakürek'tir. Erbakan ve MSP hakkında birçok yazılar yazan Necip Fazıl, Eylül 79'da şunları aktarıyordu:

"...MSP'ye karşı, bir işkembeyi 40 kere kaynar sudan geçirdikten sonra elde yine necisten başka bir şey kalmadığını görmekten gelen tavrım, 1977'den bu yana malûm...

Evet, MSP benim nazarımda ve 40 yıllık mücadelem sonunda nihayet Milli Melamet veya Melalet Partisi olmuştur. Ve artık bahsini bile etmeyi giran saydığım bu parti, başındaki kişinin ve ona körü körüne bağlı kalanların belirttiği mana ile, bir 'Besmele' veya 'Tevhid Kelimesi' ticareti yapan bazı ciğeri yanık; fakat aklı sönük Müslümanları sömürmenin işletmesi haline gelmiştir..."

Necip Fazıl, MSP'lilerin Almanya'da işçileri, "İcabında donunu ver" diyebilecek kadar sağmalinek gibi kullandıklarını da anlatıyor, "Milli Görüş" için de şöyle diyordu:

"Evet; 'Milli Çözüm', 'Milli Görüş', 'Batı Kulüp' şeklinde aşağının bayağısı bir slogan maskaralığı başını almış gidiyor. Hiçbirinin izahı, tahlili, terkibi, tespiti yok! Gafiller bu sloganlara 'Vay anasını' desinler, yeter!"

Bir başka yazısında da şu görüşlere yer veriyordu:

"...Başı secdeye değen hiçbir fert, MSP'de Erbakan ve kumpanyasının bir fesat yuvası işlettiklerinden ve İslâm ruh ve ahlâkına yüzde yüz aykırı istikamet tuttuklarından asla şüphe etmesin!.."

MSP ve Humeyni

1979 yılı başlarında için için kaynayan İran'da gösteriler durmuyordu. Halk sokaklara dökülmüştü. Humeyni, "İran'a döneceğim ve hükümeti kuracağım" şeklinde açıklamalar yapıyordu.

Erbakan da boş durmuyor. Londra'da "İslâm ve Teknolojik Savunma Konferansı"nda "Cihad" bayrağı açıyordu. İran'da Humeyni, Şah'ı devirince, Türkiye'de malûm çevreler bayram ilan etmiş, kadınlı erkekli sokaklara dökülmüşlerdi. Erbakan ve MSP Humeyni'ye tebrik telgrafları yağdırıyordu.

16 Şubat 1979 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Orsan Öymen özetle şöyle diyordu:

"Son günlerde biti kanlanan bir başka Humeyni özentisi Hoca Necmettin Erbakan 'Biz de varız' diyor. Ama, AP Temsilciler Meclisi, Hoca ile selamete çıkmaktansa selametle muhalefette kalmayı yeğ tutuyor."

MSP'liler de liderlerine uymuş, her yerde "Cihad" çağrıları ve yürüyüşleri yapıyor, "İran'da Humeyni, Türkiye'de Erbakan" şeklinde sloganlar atıyorlardı. Erbakan, örnek aldığı Humeyni ile görüşmek için İran'dan davet bekliyor, "Beni davet edin" diye tarih bildiren haberler yolluyordu. Necmettin, davet edileceğini umarak şöyle diyordu:

"İran'a davet edildim; ama işlerim çok gidemiyorum"

Sonunda Hoca: "İran beni üçüncü defa davet etti artık gitmesem ayıp olacak." diye TRT'ye ve gazetelere haberler veriliyordu.

Erbakan'ın heyetine kimlerin katılacağı saptandıktan sonra, herkes dövizini alıyordu. Tam hareket günü, Erbakan İran'a gitmekten vazgeçiyordu. İşin aslı gider ayak anlaşılıyordu, ortada ne davet vardır, ne de İran'ın üçüncü çağrısı...

Heyete dahil olan bir kaç kişi Erbakan'ın kapısını çalıyor: "Hocam, yaptığınız doğru mu?" diye sitem ediyorlardı. Erbakan şaşırmış bir ifade ile "Hayırdır inşallah kardeşim, ne yapmışız?" diye anlamamazlıktan geliyor, kelimenin tam anlamıyla anlamaza yatıyordu.

Humeyni hayranları: "Hocam İran'a davetli değilmişsiniz! Bu yüzden seyahate çıkmamışsınız." Bu sözler üzerine, Erbakan cevabı yapıştırıyordu:

"Haşa aziz ve muhterem kardeşim, haşaaa... İran'dan bir mesaj geldi! Şöyle diyorlar: 'Hocam buraya gündüz vakti gel ki, sana büyük bir karşılama töreni yapalım.' Oysa bizim gideceğimiz uçak İran'a gece varıyor, onun için seyahati iptal ettim. Gündüz giden bir uçak bulur bulmaz yola çıkacağım."

Batı Kulüp ve Kadayıf

12 Eylül öncesinde Erbakan'ın ağzından hiç düşürmediği Batı Kulüp teranesini Metin Toker, 15 Haziran 1980 tarihinde "İmkânlar Sanatı Denilen Şey" başlıklı Hürriyet Gazetesi'nde çıkan yazısında şöyle anlatıyordu:

"Erbakan'ın 'Batı Kulübü' diye hücum ettiği, uygulanan gündelik bir politika değildir. Ne IMF'dir, ne NATO'dur, ne kapitalizmdir, ne emperyalizmdir, ne de sömürüdür. Bunlar bazı çevrelerde prim yapabilen maskelerdir. Batı Kulübü, Türkiye'nin 'Muasır Medeniyet Seviyesi'ne açılmasıdır. Kadın haklarıdır. Laisizmdir. Latin harfleridir. Zaviyelerin kapatılmasıdır, resmi tatil günleridir. Tek kelime ile, Atatürk Reformları diye bildiğimiz bütündür."

AP Hükümetine destek verdikten sonra, Erbakan'ın, "Bugün düşüreceğiz. Yarın düşüreceğiz. Kadayıfın altı kızarıyor, kadayıfın altı yandı." şeklindeki açıklamaları halkta olduğu kadar her kesimdeki gazetecilerden de tepki üzerine tepki alıyordu.

"Son Havadis" gazetesinin 16 Haziran 1980 tarihli nüshasında Tekin Erer:
"MSP, Türkiye'nin gelmiş geçmiş en kaypak siyasi teşekkülüdür."

28 Mayıs 1980 tarihli "Hergün" gazetesinde "MSP Siyaset ve İslâmîyet" başlıklı yazısında Taha Akyol, "Kadayıfçı böyle

olursa, kadayıfı bir türlü kıvamlandıramaz; ya bekletip kurutur, ya da yakar.

İki aydan beri yakışıksız ve Makyeval'ce bir tutum... Tarihler veriliyor, verilen tarihler erteleniyor. Bu parti böylece kamuoyunun dikkatlerini üzerinde topladığını sanıyor. İpe sapa gelmez sözler, sıkışınca şaka yaptık manevrası...

Kadayıfçı, kadayıfı akşama kurutup işe yaramaz hale getirse de kendi dar ve kaypak ufkunu aşmayacaktır. Maalesef, evet maalesef..."

Çetin Emeç de tartışmalara 23 Haziran 1980 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde "Doğu Kulübünde Program" başlıklı yazısı ile katılıyordu:

"Türkiye'de yontma sakalla, tekkelilerin de parti kurabileceklerine rüyada bile inanmayacak Atatürkçü'Ier vardı... Amma, Milli Nizam Partisi onların gözleri önünde oluştu. Bir ara kapısını mühürlediler de ne oldu? O da MSP'yi doğurdu.

Erbakan, büyük sermaye sahibi kadar, yalınayak, başı kabak takımını da MSP çatısı altına çekmeyi başarmıştı. Bilir misiniz bu ne demeye gelir? Hem bir lokma bir hırka felsefesi gütmeye... Hem de dıştan kaynaklanan yerli kapital çevrelerine sırt dayamaya...

Şovuna hazırlandığımız Erbakan kafası budur işte, izlediği fırıldak politikası da bu...

Daha kim midir, Erbakan? Başı takkeli, ayağı takunyalı bir profesör. Üstelik teknikçi... Ve bence, yarı Avrupalı, yarı Asyalı, Türkiye'nin başlıca çelişkisi!"

Uğur Mumcu ise, Erbakan'ın, Demirel'e verdiği muhtıradan sonra 9 Haziran 1980 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde; "MSP Olgusu" başlıklı yazısında şunları yazıyordu:

"Erbakan, 'Kadayıfın altı kızarıyor' diye, Demirel'e okunmuş, üflenmiş bir 'Nane' gönderirken, Demirel de 'İmam Bayıldı'yı fırına vermek üzeredir. Artık bundan sonra kadayıfın mı altı kızaracak, İmam Bayıldı'nın mı dibi tutacak orası pek belli değildir.

Erbakan'ın Demirel'e verdiği süre yaz sıcaklarında son bulacak, ne dersiniz, yaz sıcağında kadayıf yenmez, ağır gelir. 'İmam bayıldı' ise bir lokmada yenir. Hele ortasından ikiye ayrılmışsa!.."

Tekin Erer de aynı konuya Son Havadis Gazetesi'ndeki köşesinde ilginç bir saptamayla değiniyordu:

"Bu kadar Batı düşmanı ve bu kadar Arap dostu Erbakan durur mu? Sıkışınca Cidde'ye veya Trablusgarp'a değil, İsviçre'ye koşuyor. İtalyan plajlarında sefa sürerken fotoğrafları çekiliyor. Arapça öğrenecek yerde Almanca öğreniyor. Tahsilini ve ilk mesleğini Almanya'da icra ediyor. Bu nasıl Batı Kulüpçü düşmanlığıdır, biz anlayamıyoruz."

Erbakan, ustaca hazırladığı senaryolar sayesinde kamuoyunun dikkatlerini başka yönlere çekerken, kardeş kavgaları tırmanıyor, 1977'de 262 ölüm, 1978'de 918 ölüm gibi gittikçe artan rakamlara ulaşıyordu. Hoca'nın Akıncıları kamplarda eğitim yapıp silâhlanıyorlardı. Doğuda, imamlar bile Apo için çalışıyordu!

Sizi Gidi Taklitçiler Sizi!

Erbakan, rakiplerini "Batı Kulüpçüsü" olmakla ve

"taklitçilikle" suçluyor, sık sık: "Sizi gidi taklitçiler sizi" diye aşağılıyordu. Oysa kötülediği batının taklitçiliğini yine kendileri yapıyordu. Bu konu, 17.03.1980 tarihli Tercüman Gazetesi'nde Ergün Göze tarafından şöyle dile getiriliyordu:

"...Sayın Erbakan, renkli-video-teypler, çift birinci sayfalı gazeteler, Amerikanvari reklam usulleriyle hem batı kulübünün yolunda yürüyor, hem de batı kulübüne sövüyor."

Erbakan o yıllarda Amerikan adaylarının kullandığı, baş ve orta parmakların makas hareketini, köşe dönme işareti ve söylemini mecliste ve seçimlerde kullanıyordu. 12 Eylül'den sonra da bilindiği gibi yine Amerikan hippilerinin kullandığı otostop işaretini partisine mal ediyordu.

Erbakan kendi için başkalarının kullandığı deyimleri de daha sonra siyasi rakipleri için biraz değiştirip, ya da tamamen aynı olarak kullanıyordu. 23.03.1980 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Bedii Faik, Erbakan için:

"...Pek müsrifçe yararlandığı 'Hürriyet' fikri, pak 'Gulguleli' terennüm eylediği, demokrasi yapısı dahi Batı Kulübünün eseri değil midir?"

Erbakan, burada kendisi için yapılan, "Gulguleli" yakıştırmasını biraz değiştirerek rakipleri için, "Gulu Gulucu bunlar" şeklinde dönüştürüyordu!

Necip Fazıl, Erbakan'a hitaben: "Siz deve misiniz, yoksa kuş musunuz?" şeklinde bir soru yöneltiyor, Erbakan da on sene sonra bu soruya Ecevit'i muhatap ediyordu.

1994 Yerel Seçimleri öncesi Büyük Değişim Partisi (BDP) Diyarbakır İl Başkanı Altan Tan, RP'yi, "Bazen deve, bazen kuş!" olarak tanımlıyordu.

Erbakan'ın bir zamanlar ağzından düşürmeyip sonraları tamamen unuttuğu, "Ağır Sanayi" sloganı ise Ziya Gökalp'in, "Büyük Sanayi"sinden başka bir şey değildi.

RP'lilerin, seçmenlerini coşturmak için kullandıkları müzikler "Sol" kesimin 12 Eylül öncesi ezgileriydi. RP'liler bu ezgileri, kendi uydurdukları sözleri montajlayarak kullanıyorlardı.

Bir başka ilginç örnek de RP'nin örgütlenme modeliydi. Hiçbir siyasi partinin başaramadığı bu modelin iki temel noktası vardı. Birinci nokta ev ev, mahalle mahalle, köy köy, ilçe ilçe örgütlenerek "kurtarılmış bölgeler" yaratmak. Bu modelyine 12 Eylül öncesinde illegal sol örgütlerin modeliydi. Bu modelle hem normal seçimlerde başarı sağlanabilir, hem de elde edilen kurtarılmış bölgelerde oluşturulacak "Direniş komiteleriyle" (Dev-Yol örgütünden alınma) de olası bir iç savaşta silâhlı yerel milis güçler oluşturarak köy köy, kent kent iktidarı ele geçirebilirsiniz. İkinci temel nokta ise çok basitti. Son dönem ortaya çıkan Amerikan tipi pazarlama yöntemleri uygulanan modelin ikinci özelliğiydi. Buna göre her RP'li yeni RP'liler bulacak ve böylece geometrik artışla geniş halk kitlelerine ulaşılacaktı. Günümüzde, Amerikan AMWAY veya yerli TİTAN örnekleri bu ikinci temel noktayı açıklamaya yeter sanırım. Kısaca Dev-Yol'un "Direniş Komiteleri"yle, Amerikan kapitalizminin en son pazarlama yöntemi "Network 21"in karışımı bir örgütlenme modeli baz alınmış durumda. Yani biri komünist, diğeri kapitalist iki modelin karışımı tam bir geliştirilmiş orta yol ürünü örgütlenme!..

Tabi bu arada gerek RP örgütlenmesinin, gerek Sol örgütlerin örgütlenme yapısının asıl temelini Mason örgütlenmesi oluşturuyordu. RP'nin mahalle komiteleri, Masonların "Kardeşlik zinciri"nden başka bir şey değildi. Dul karı torbası ise, camilerde torba elinde, torba içine

atılan paralarla aynıydı. Birinde locada oturan masonlar torbaya para atıyor, diğerinde camide namaz için saf tutmuş Müslümanlar. Torbaya para koymak kadar ihtiyacı olanın para alması ağız ucuyla söylense de; ne mason tarihi boyunca böyle bir şey olmuş, ne de cami cemaati içinde bu duruma rastlanılmış.

Mason Locasında dul karı torbasından para alan Mason'u, masonik çalışmalarda söz hakkını kaybetmekten, ikinci, üçüncü sınıf insan muamelesine kadar aşağılayıcı bir çok eylem bekliyordu.

Erbakan, Diyanet'in 2.Avrasya Şurası'nda, İslâm'ı ilaca benzeterek:

"İslâmı doğrudan verirseniz, insanlar çocuklar gibi kaçar. Bunlara çikolata içinde ikram etmek lazım" diyordu.

Bu formül; Erbakan'ın kitleleri fethetme formülü olarak lanse ediliyordu. Oysa formülün kaşifi(!) Kürt Said idi. Kürt Said bu konuda şöyle diyordu:

"Çocuğa ilaç içirmek için önce ona bir şekerleme gösterilir. Ta ki çocuk ağzını açsın. Sonra ilaç bu suretle kendisine içirilir. Günümüzde de kamuoyu bir çocuk gibi siyaset konusunda ağzını açmayı bekliyor. Ona asıl ilacı içirmek için siyaseti de zikretmek zorundayım..."

Erbakan, dünya ülkelerine de bilmedikleri konularda bilgi sahibi olmaları için adeta ders veriyordu. İtalya bu şanslı ülkelerin başında yer alıyordu. 1976 yılına kadar ayranın ne olduğunu bilmeyen bu gariplere, Erbakan, İtalya'ya kadar gidip ayranın nasıl yapılacağını öğretiyordu. Böylece Erbakan, Batı Kulübü'nün önde gelen devlerinden birinin "ayran yapmasını bile beceremeyen bir ulus" olduğunu Âlem-i Cihan'a ispatlıyordu.

Ancak, Erbakan, "sert mi yumuşak mı", "kanlı mı kansız mı" söyleminde taklitçiliğin kralını yapıyordu. Pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da bir yerlerden esinlenmişti:

"Proletarya diktatörlüğü, eski toplumun güçlerine ve geleneklerine karşı inatçı bir mücadele kanlı ve kansız, şiddetli ve barışçıl, askeri ve iktisadi, eğitsel ve yönetsel bir mücadeledir." (Lenin Tüm Eserler, s.7 ve 27 Rusça)

Anlaşılan Erbakan, Marksist klasiklerden de ilham alıyor, onları kendince bir mantıkla yorumlayarak yine kendine mal ediyordu...

Başbakan Demirel "Bir büyük altın kolyenin halkaları" olarak nitelediği Karakaya Barajı'nın temellerini atarken, Yardımcısı sıfatıyla Erbakan şu küçümser sözleri söylüyordu: "Ne yapıldı bugüne kadar Türkiye'de? Avrupa'dan makine getirtildi. Toprak kazıldı, 'Baraj yaptık' dedik, sevindik!.."

12 Eylül ve MSP

Tarih 12 Eylül 1980, Genelkurmay Başkanı Org. Kenan Evren'in başkanlığında Ordu, ülke yönetimine el koydu. Darbenin en büyük gerekçesi MSP'nin Konya'da düzenlediği Kudüs Mitingi idi. O sıralar Kenan Evren şöyle konuşuyordu:

"Ülkeyi, huzur ve barış ortamını sağladıktan sonra 12 Eylül ruhuna inanmış, Atatürk İlke ve İnkılâpları'na bağlı bir yönetime devredeceğiz. Kurucuları sağlam ve iyi partilerin ülkeyi yönetmeleri sağlanacak, tarafsız olan halkımız devletten beklediklerini artık parti kapılarında aramayacaklar."

Öylesine göz yaşartıcı konuşmalar yapıyorlardı ki 12 Eylül darbecileri, halk inanmak zorunda kalıyordu. Hem sıkı

mı, o günlerde vatanı kurtaran aslanlara(!) karşı çıkmak. Çünkü onlar kurtarıcıydılar. Bu vatanı iç düşmanlardan kurtarmışlardı.

Aslında haklıydılar bir yerde, kurtardılar Türkiye'de bir şeyleri ve birilerini!..

12 Eylül'de vatan kurtaran aslanlar(!) gerekçesini de şöyle açıklıyorlardı:

"Siyasilerin yıllarca oy hesabı ve iktidar olma hırsına Atatürk ilkelerinden verdikleri tavizler sonucu yaratılan ortamdan istifade eden şeriat düzeni savunucuları, 6 Eylül 1980'de yeni bir irticai harekete giriştiler. Parlamentoya kadar girebilmiş bu akımın temsilcileri, Sakarya ve Bursa'dan sonra laik devlet düzenimize karşı bir güç gösterisini Konya ilimizde de sahneye koydular..."

Şimdi burada biraz ara verelim ve 12 Eylül darbesinin gerekçelerini bu şekilde açıklamaya başlayanların ilk icraatlarına bakalım...

Konsey ilk iş olarak MSP İzmir milletvekili adayı ve MSP'den bakanlık bile yapmış olan Korkut Özal'ın kardeşi Turgut'u Başbakan Yardımcılığı'na getirerek, ekonomi dahil bir çok önemli görevleri "takunyalı"nın emrine verdi. Ve "Netekim Paşa"nın sayesinde başlayan süreç, tarikatları güçlendirip, Erbakan'ı iktidar yaptı...

"Kudüs'ü Kurtarma Günü" adı altında düzenlenen mitingi, kent caddelerinde yaptıkları bir yürüyüşle başlattılar. Topluluğun önünde, üzerinde Arapça yazılar bulunan yeşil bir bayrak açılmıştı (tevhid bayrağı). Başlarında yeşil ve beyaz takke, boyunlarında tespihler ve sırtlarında çeşitli

renklerde cübbeler bulunan kişiler, yol boyunca "Şeriat gelecek vahşet bitecek", "'Yaşasın şeriat" şeklinde sloganlar attılar. Bu arada ellerinde yeşil bayraklar da bulunan ve yüzlerini sadece gözleri açıkta bırakacak şekilde saran bir gurup gencin taşıdıkları pankartlarda yeşil zemin üzerine siyah renkte "Kur'an ve gerillaların simgesi olan kalaşnikof marka silâh" resimleri bulunmaktaydı. Din ve devlet ile de ilgili çeşitli sloganlar atılıyordu: "Ya şeriat ya ölüm!", "Laiklik dinsizliktir", "İslâm Ümmeti Şeriat Devleti", "Anayasa Kur'an" gibi.

Meydanda toplanan guruplar, İstiklal Marşı'nın söyleneceği anons edilince "Düzene isyan!", "Şeriat haktır, inanmayan alçaktır!" şeklinde yeniden bağırmaya başladılar. Bu arada topluluğun bir bölümü oldukları yere oturdular ve "ezan sesi istiyoruz, bu marşı söyletmeyiz!" diye bağırdılar...

Bunlarla da yetinmediler. Teokratik devlet düzenini gerçekleştirme yolundaki fikirlerini, bantlara doldurarak yurt dışında ve içinde vatandaşların dini duygularını istismar ederek propaganda aracı olarak sattılar. Gelirini de menfur emelleri için kullandılar.

Almanya'nın Bonn ve Münih kentlerinde "Büyük Cihad Yürüyüşü" adı altında mitingler düzenlediler. Bu mitinglerde, "Müslüman Türkiye, Tek yol İslâm", "Bugün İran, yarın Türkiye" şeklinde pankartlar taşıdılar.

"Anayasamızda, Atatürk ilkelerine ve devrimlerine böylesine ihanet edilirken, anayasal kuruluşlar yasaların kendilerine verdiği yetkiyi neden kullanmıyorlar ve neden sessiz kalıyordu? Millet, bu suskunluğun derin ıstırabı içindeydi. Gerçek Atatürkçüler, bu gidişi gözleri yaşlı ve acı bir burukluk içinde seyrediyorlardı..."

12 Eylül darbecileri bunların MSP milletvekili adayı Turgut'u, Başbakan Yardımcısı yaptıkları yetmiyor gibi, yurt dışındaki din adamlarının maaşlarını "Rabıta" adlı Vehhabi şeriatını yaymak için kurulmuş ve o idealler uğruna *faaliyet* gösteren bir örgütün ödemesine de göz yumuyorlardı.

Turgut'un döneminde "Al Baraka", "Faysal Finans" gibi kuruluşlara zemin hazırlanıyor ve İBDA-C, Hizbullah adlı terör örgütlerinin de temelleri o dönemlerde atılıyordu. 1990 yılına kadar Devletin maaş ödediği, Erbakan'ın kuklası ve MSP Erzurum milletvekili adayı "Kara Ses" unvanlı Cemalettin Kaplan Halife(!), RP'nin Avrupa'daki yan kuruluşlarından olan AMGT'nin genel sekreteri ve MSP Antalya milletvekili adayı Ali Yüksel de Şeyh-ül İslâm oluyordu(!) Şeyh-ül İslâm Ali Hazretleri, 24 Aralık seçimlerinde bu sefer de Refah Partisi Antalya milletvekili adayı oluyor ve yine seçilemiyordu.

Bir Müdahalenin Anatomisi

Fazilet Partisi İstanbul milletvekili Süleyman Arif Emre'nin bu başlık altında anlattıkları, insanın aklına, iflas etmiş iki tüccarın arasındaki çekişmeyi getiriyordu. Süleyman Arif'in sözlerine bir kulak verelim:

"Evren Paşa bize kızıyor. Niçin kızıyor? Neden bu MSP'liler 1980 Haziranı'nda Demirel Hükümeti'ni gensoruda düşürmediler. Düşürseydiler bizim için şahane bir askeri müdahale gerekçesi ortaya çıkacaktı. Ortaya bir de hükümet buhranı çıkacak, hem cumhurbaşkanı, hem de hükümet buhranı üst üste binecek. Oh, gel keyfim gel, 'işte bu siviller, bakınız ey iç ve dış çevreler, Türkiye'yi ne hale getirdiler?' diyeceğiz. Bıyığımızı bükerek 12 Temmuz'da müdahalede bulunacağız, haklılığımızı kanıtlayacağız. Ama MSP sözünde durmadı; bu fırsat, bu gerekçe elimizden kaçtı...

Ama yine Evren Paşa kendi mantığına göre en az hükümet buhranı kadar önemli bir müdahale gerekçesini, Konya Mitingi'ni tertip ederek kendilerine bahşetmiş olan MSP'ye niçin teşekkür etmiyor da kızıyor?"

Erbakan'a, Evren'den Mektup

12 Eylül 1980, Cuma, sabah 04:00. Erbakan; "Bir cuma günü iktidar havai ederdi"! Ankara Güvenlik Caddesi asker kaynıyor. Yüzbaşı komutasında bir gurup asker Güven Sokak 20 numaralı apartmanın 8 no'lu dairesinin kapısını çalıyordu.

Kapıyı MSP Genel Başkanı Necmeddin Erbakan açtı. Yüzbaşı elindeki mektubu Erbakan'a uzattı. Mektubu alan Erbakan elleri titreyerek zarfı açtı, ve okudu; "Sayın Necmettin Erbakan" diye başlayan mektupta "Selam eder gözlerinizden öperim" şeklinde bir ibare tabiî ki yoktu. Bunun yerine özetle; ordunun yönetime el koyduğu, parlamentonun feshedildiği, faaliyetlerinin durdurulduğu, can güvenliklerinin Silâhlı Kuvvetler'in teminatı altında olduğu, İzmir Uzunada'ya götürülecekleri yazılıydı. Erbakan bir saatte hazırlandı. Yanına eşi Nermin Hanım'la daha bir yaşını doldurmamış oğlu Muhammet Fatih'i aldı. Askerler, Erbakan'ı eşi ve çocuğu ile birlikle Etimesgut Havaalanı'na götürdüler. Havaalanında AP lideri Süleyman Demirel ile eşi Nazmiye Hanım, CHP lideri Bülent Ecevit ve eşi Rahşan Hanım vardı. Manzara görülmeye değerdi. Aylarca altının kızarması beklenen kadayıf, nihayet yanmıştı...

Erbakan'ın Uzunada'daki misafirliği üç hafta sürdü. Sonra o da diğer MSP yöneticileri gibi Ordu İstihbarat Okulu'na getirildi. Artık Erbakan tutukluydu. Tutukluluk döneminde eşleri ile yalnız görüşmelerine izin verildi.

Osman Yaşar Özsağır'ın Getirdiği Haber

Erbakan, Uzunada'da "Kendim ettim kendim buldum" şarkısını söylerken, kendini uyaranları da dinlememenin ıstırabını yaşıyordu. Belki de senaryo böyle yazılmış, oyun oynanması gerektiği gibi oynanıyordu.

Biz dönelim Süleyman Arife: "Arkadaşımız diş doktoru Sayın Fikret Çulhaoğlu'nun muayenehanesinde sıramı beklerken, orada Harp Akademilerinde mühim görevlerde bulunmuş, kültürlü ve olgun bir kurmay albayla karşılaştım. Tabi, olay 12 Eylül'den önce idi.

30 Ağustos'ta kesinleşecek olan ordu terfi, tayin ve emeklilik kararnamesi tamamen hatalarla doludur. Ben gücümün yettiği kadar yetkilileri ikaz ettim. Ama kimsenin umurunda değil. Hatta, Kenan Paşa ile bile bu konuda tartışma yaptım. Bakınız kesin söylüyorum, eğer sayın Başbakan bu kararnameyi her zaman yaptığı gibi gözü kapalı imzalarsa, iki haftaya kalmaz müdahale olur. Çünkü, kararname bu maksatla tertip edildi.

Gerçekten o muhterem zatın dediği çıktı. 30 Ağustos'tan iki hafta geçmeden 12 Eylül olayı patlak verdi.

Ben bu albayın söylediklerini Necmettin Bey'e nakletmiştim. Onunla tanışmak, konuşmak istedi. Aradık, iki aylık izne ayrılmış, nerede olduğu da bilinmiyordu..."

"...Bu, bizim 12 Eylül'den önceki Adıyaman MSP il başkanı olan kardeşimiz mimar ve mühendis! Ben, İstanbul'daydım, geldi buldu. 'Arif Ağabey' dedi, 'Orduda olan bir yakınımdan çok mühim bir haber aldım.' 'Anlat bakalım neymiş dedim', anlattı: 'Benim tanıdığım bir askeri yetkili var. Ordunun müdahale yapacağına dair, birliklerine bir dosya gelmiş.

Hangi partilerin üzerine gidileceği, hangi sendikaların kapatılacağı, kimlerin hangi ekipler tarafından evinden alınarak tutuklanacakları hakkında bilgiler varmış.'

Gerçekten haber önemliydi ve sordu:

'Bu haberi Genel Başkanınıza ben mi söyleyeyim, yoksa siz mi anlatırsınız?' 'Ben iletirim müsterih ol' dedim.

Hemen, o esnada arkadaşımız Osman Nuri Önügören Bey'in evinde misafir olan Necmettin Bey'e vardım, keyfiyeti anlattım. Hoca cevap olarak:

'Evet; ama Arif Bey, bu kadar mühim ve gizli bir askeri sırrın açıklanmasında bu derece laubali davranılması mümkün mü? Mümkün olmadığına göre haber pek inanılacak gibi değil'... "

Bu kazlara kulak tıkayanlar, uyarı mektubunda kendilerini muhatap olarak görmeyince, bildik senaryo sahnelenmeye başlıyordu...

MSP'liler Cezaevinde

12 Eylül darbesiyle, sonradan hapishane haline getirilen, Dil ve İstihbarat Okulu'na götürülen MSP'liler, bugün bile Evren'in kendilerini son kez uyarmasını, kendilerinden bir şeyler beklemesini nasıl anlayamadıklarına hayret edip, hayıflanmaktadırlar. Bu konuyu da yine Süleyman Arif Emre'nin kendisinden aktarayım: "12 Eylül'den hayli önceydi. Bir gün Yukarı Ayrancı'daki parti merkezimize geldiğimde Genel Merkez'de çalışan arkadaşlarımızın, gülüşerek aralarında bir konuyu konuştuklarını gördüm. 'Yahu nedir bu önemli haber ki böyle ilgi ile birbirinize anlatıyorsunuz?' diye sordum. 'Hiç abi, Genelkurmay Başkanı Kenan Evren Paşa bizim Recai Kutan Bey'i makamına çağırmış, uzun süre

kendisi ile sohbet etmiş...' dediler. 'Peki ne konuşmuşlar?' 'Hiç, gündelik meselelerden söz etmişler; çay, kahve, ıhlamur içmişler.' Allah Allah! Bu kadar önemli bir mevkideki bir zat, bir partinin en üst düzeyinde vazife almış, bakanlık yapmış birisini resen davet edecek, bunun ehemmiyetli bir sebebi olmayacak. Hem de Cumhurbaşkanı turlarının devam ettiği kritik bir devrede.

Hadi anlarım; eskiden aralarında özel bir dostluk ilişkisi olur, yorucu günlük işler arasında insan değişik bir ortama girmek ister. Dinlendirici olsun diye. Öyle bir dostluk ilişkisi de yok. Bu işi bizim daha ciddi karşılamamız gerekirdi. Mesela en azından Recai Bey, bu daveti alır almaz bizlere haber verir, hiç olmazsa konu başkanlık divanında incelenir, konuşmada hangi mevzuların arkadaşımız tarafından dile getirilmesi gerektiği tespit edilir, bu imkândan millet, memleket ve partimiz açısından hangi faydalı neticelerin çıkarılması düşünülebilir, bunlar değerlendirilirdi.

'Bence yanlış hareket edilmiştir' dedim. Orhan Eyüboğlu: 'Buhranların çözülmesi için mutlaka Evren-Erbakan buluşmasının gerçekleştirilmesi gerekiyor' diye çaba sarf ediyordu. İşte bu davet en azından bunu sağlamaya vesile yapılabilirdi.

1980 senesi başlarında komutanların, Korutürk'e verdiklerimuhtıranınaltındabile,Evren'inCumhurbaşkanlığı fikrinin ağırlığının mevcut olduğu kanaatinde olduğumu belirtmiştim. Bu mülakatta kendisi açıklamada bulunmasa bile bir arkadaşımız aracılığı ile biz gündeme getirebilirdik meseleyi.

Herkes ne derse desin, ben bu davetin Cumhurbaşkanlığı konusu için yapıldığı görüşündeyim. Ama biz bu emri vakiyi değerlendiremedik. Biz o devrede meclislerde anahtar parti idik.

Yoksa, böyle değilse, yine sorabiliriz: 'Bayram değil, seyran değil, eniştemiz bizi niye öptü?'

İş bu kadarla da kalmıyor. Evren Paşa bir ay kadar sonra bu sefer de Korkut Bey'i çağırmış; çay, kahve, ıhlamur ve sohbet. Netice yine hiç... Bu arkadaşımız da bildiğim kadarıyla bize önceden haber vermedi. Durum muhakemesi yapmak fırsatı olmadı...

Kocası vefat ettiği için dul kalmış olan bir kadın, karısı vefat etmiş olan komşusunu çağırmış:

'Hacı emmi, evin evime yakın, bağın bağıma yakın; senin karın öldü, benim kocam öldü. Bu işlere ne diyorsun?' demiş. Hacı emmi bir mana çıkaramamış bu sözlerden. Belki de biz bu temaslara karşı umursamaz tutumumuzla bu hikâyedeki hacı emminin durumuna düşmüş olduk.

Paşa bal gibi Cumhurbaşkanlığını gündeme getirmek istiyor, biz anlamazlıktan geliyoruz!"

12 Eylül Gecesi Olanlar

"Ev halkı o günlerde İstanbul'daydı. Yukarı Ayrancı'daki, mülkiyeti Lütfi Doğan hocamıza ait evde kiracıydık. 12 Eylül gecesi saat üçe doğru telefon çaldı. Hasan Aksay Bey, askeri müdahale olduğunu, bizleri alıp bir yerlere götürebileceklerini haber verdi. Hazırlıklı olmamı tavsiye etti.

Hasan Bey'den sonra Şener Battal Bey telefon açmaya ve her beş dakikada bir olayları bana bildirmeye başladı. Bu çocuk bir alemdi! İhtilal gecesi, gecenin köründe bile istihbaratı nasıl da işliyordu.

-Arif Bey, bizden Oğuzhan Bey'i götürdüler.
-Arif Bey, AP'den Cihad Bilgehan'ı evinden aldılar.

-Arif Bey, Deniz Baykal'ı tutukladılar.
-Arif Ağabey, Temel Karamollaoğlu'nu da almışlar.
-Fehim Adak Bey'i de...

Daha bilmem kimleri... Bu raporlar daha bilmem ne kadar sürdü; bilemiyorum. Ama bir ara ses seda kesildi, telefonum sustu. Bu işe alışmıştım. Çünkü, hem meraklı hem de heyecanlı bir olaydı. Endişe ile Şener Bey'in evini açtım. Hanımı çıktı. Ağlayarak: 'Arif Bey, Şener'i de aldılar...'

Karşı tarafın hatları gerisindeki gözcümüz demek ki esir düşmüştü..."

Erbakan Tutuklanıyor

Oğuzhan Asiltürk, Şevket Kazan, Fehim Adak, Tahir Büyükkörükçü, Ahmet Remzi Hatip, Temel Karamollaoğlu, Şener Battal ilk tutuklanan MSP'liler olurken, Erbakan da Uzunada'dan getirilerek tutuklanıyor ve Ordu İstihbarat Okulu'na konuyordu.

MSP dosyasını alan Albay Hamdi Sevinç, İstihbarat Okulu'ndaki MSP'lilerin sorgusunu yaptıktan sonra; Necmettin Erbakan, Tahir Büyükkörükçü ve Temel Karamollaoğlu dışındaki tüm MSP'lileri tahliye etti. Hakim Albay Hamdi Sevinç'in bu aceleci kararı ortalığı karıştırıyor; ancak MSP'lilerin sevinci uzun sürmüyordu. Bir hafta sonra tekrar gözaltına alınıyorlar ve çıkarıldıkları mahkemede tutuklanıyorlardı.

İşin ilginç yanı, Albay Hamdi Sevinç emekli olur olmaz soluğu Refah Partisi'nde alıyor, 10 Ekim 1993 tarihinde Refah Partisi'ne üye oluyordu.

Kirazlıdere'de Günlük Hayat

Milli Görüşçülerin cezaevi maceralarını da Süleyman Arif Emre'den izlemeye devam edelim:

"Tutukevi demektense 'Kirazlıdere' gibi şairane ve romantik bir isim vermek psikolojik olarak bizlere daha hoş geliyordu. Sanki, bu hal üzüntümüzü biraz olsun hafifletmiş oluyordu...

Burada günlük hayatımızın programı şöyleydi:

Sabahleyin 4.30-5.00'te, sabah namazı için zaten uyanıyorduk. Namazı; kıymetli, alim Fazıl Lütfi Doğan hocamızın imametinde, cemaatle, tutukevinin mescidinde eda ediyorduk.

Mescitten çıkınca; yemekhaneye, erler tarafından getirilmiş olan sabah kahvaltısına oturuyorduk.

Hemen her gün çeşidi değişen çorba, yumurta ve diğer yiyeceklerle kahvaltı ediyorduk. Kahvaltıdan sonra kimi arkadaşlarımız biraz yatıyor, kimimiz tespihe başlıyorduk.

Saat on buçuğa kadar gündelik gazeteleri okumayla meşgul oluyorduk. 10:00 veya 10:30'da günün yarım saatlik ilk teneffüsü için bahçeye indiriliyorduk.

12:00-13:00 arası öğle yemeği, namaz, öğleden sonra 3:00'e doğru ikinci yarım saatlik teneffüs. İkindi namazı.

Kısa bir süre istirahat veya kitap okuma, akşam namazı, yatsı namazı, böylece gün tamamlanmış oluyordu.

İş bu kadarla bitmiyordu. Biz bu sıkı programa ayrıca ilave programlar katmıştık. Bu meyanda Lütfi Doğan hocamız yatsı namazından sonra 1.5 saat kadar süren hadis dersi veriyordu. Ayrıca Farisice kürsüsü de açılmıştı: Başta Yasin ve Ahmet Remzi Hatip Beyler olmak üzere bazı arkadaşlar Farisiceyi (Acem lisanı) öğrenmeye merak sardılar.

Konya milletvekilimiz, değerli hocalarımızdan Tahir Büyükkörükçü, Farisice derslerine benim yatağımın yanındaki Lütfi Doğan hocanın yatağında başlamıştı bile..."

MSP'liler tutukevi yerine adeta yeryüzü cennetindeydiler. Ancak, dışarıda kalan Milli Görüşçüler, Erbakan ve arkadaşlarına, işkence, zulüm yapıldığı sanısıyla dedikodularını yayıyorlardı. Hatta bugün bile, Hürriyet Gazetesi'nce "Yalan Makinesi" olarak lanse edilen, RP Ankara milletvekili H.Hüseyin Ceylan ve diğerleri abartı ve yalan dolu söylemlerini sürdürüyorlar. İnsanları psikolojik olarak etkilemek için; 12 Eylül yönetiminde, gece yarısı süngü takmış askerlerin kapıları kırarak Erbakan'ın evine girildiğini, Erbakan'ın, oğlu küçük Fatih'in ve ev halkının gözleri önünde İskilipli Atıf Hoca gibi, Said-i Nursi gibi bir cipe atılarak götürüldüğünü ve aylarca zulüm gördüğünü söylüyorlardı. Yine o günlere ve Süleyman Arif Emre'ye dönelim ve ne zulüm(!) görmüşler birlikte tanık olalım...

Kileriye Şeyhi

"İçeride buzdolabımız olmamakla beraber, bir kilerimiz vardı. Dışarıdan müsaade edilen gıda maddelerini aldırtabildiğimiz gibi, perşembe günleri görüş günü idi. Ev halkımızdan veya çeşitli çevrelerimizden her türlü gıda maddesi; meyve, sebze, tatlılar, pastalar, kurabiyeler ve daha şimdi ismini hatırlayamadığım cinsten çeşitli yiyecekler hediye olarak getiriliyordu. Bunları hep kilere koyuyorduk.

Kilerin yerleştirilmesi işini Abdürrahim Bezci arkadaşımız üstlenmişti. Doğrusunu isterseniz bu işi en mükemmel şekilde yapıyordu. Bu yüzden ona 'kileriye şeyhi' demeye başlamıştık. Rahmetli Abdullah Tomba ile Yasin Hatipoğlu ve ağzının tadını bilen, yemek ve damak tadı olan diğer arkadaşlar kileriye şeyhine mürit olmuşlardı.

'Acaba yanlışlıkla Cennete mi düştük?' Bu benim Yasin Hatipoğlu'na kilerde sorduğum sualdi. 'Yahu Yasin bu konseyciler sakın bizi hapishaneye atalım derken bilmeyerek yanlışlıkla Cennete atmış olmasınlar. Elimizi uzatsak her istediğimiz en âlâ meyve, tatlı, yiyecek her şey avucumuzda oluyor!' Yasin tasdik etti:

'Abi, benim evdeki mutfağım buraya nazaran tam takır kuru bakır!'... "

Askerler, eğer bulabilse, MSP'lilere kuş sütü bile vereceklerdi. Ama ne çare ki bulamadılar. Haftanın belirli günlerinde bol baharatlı çiğ köfte partileri düzenleniyordu. Bu onların vekillik günlerinden kalma tutkularıydı. Bu keyfiyetten asla vazgeçemezlerdi! Partinin serdengeçtisi bile, çiğ köftenin en yaman muhalifi iken, zorla yediği bir lokmadan sonra düşüncesini değiştirerek, kendi deyimiyle 'sertçe!, mertçe! ve erkekçe! bir yemek' olan çiğ köftenin tutkunları arasına karışıyordu.

Şeyh'le Namaz

Sözde hapishaneler, Milli Görüş ve bu ekollerden gelenlerin parti kurmaları için adeta bir kamp yeri oluyordu. Tayyip de AKP'nin kuruluş çalışmalarını Pınarhisar Cezaevi'nde gerçekleştiriyordu. Şimdi Tayyip'in parti kurma kampı, pardon cezaevi günlerine bakalım:

10 aylık hapis cezası onanan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan, restore ettirdiği Maktûl Mustafa Paşa Camii'nde, bir Nakşibendî şeyhinin kıldırdığı cuma namazında saf tuttu. Diyanet'e henüz devredilmeyen camiye, imam bile atanmamıştı.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, Eyüp'te 100 milyar Lira'ya restore ettirdiği ve henüz Diyanet İşleri tarafından imam bile atanmayan Maktûl Mustafa Paşa Camii'nin açılışında, bir Nakşibendî şeyhinin kıldırdığı cuma namazına katıldı. Diyanet İşleri'ne henüz devredilmeyen ve imam ataması da yapılmayan tarihi caminin açılış namazı bir Nakşibendî şeyhi tarafından kıldırıldı. Başkan Erdoğan'ın, namazı kimin kıldıracağından bilgisi olmadığını öne süren üst düzey bir belediye yetkilisi, Diyanet'e devredilecek olan tarihi caminin, Nakşibendî Tarikatı'nca sahiplenilemeyeceğini söyledi. Belediye yetkilisi, eskiden tekke olarak kullanılan yapıların da belediye tarafından klasik el sanatları atölyesine dönüştürüleceğini belirterek, şunları söyledi:

Padişah tarafından öldürtüldüğü için "maktûl" diye anılan Sadrazam Mustafa Paşa tarafından 1755 yılında inşa ettirilen cami, 1774 yılında Nakşibendî Tarikatı şeyhlerinden Seyit Ahmet Efendi'nin imamlık yapması ve avlusuna inşa ettirilen tekkeyle, Nakşibendîlerin ibadethanesi haline gelmişti. Nakşibendî şeyhlerinin imamlık, hocalık yaptıkları ve ölümlerinden sonra avlusuna defnedildikleri Maktûl Mustafa Paşa Camii, Cumhuriyet Dönemi'nde tekke ve zaviyelerin kapatılmasından sonra harabeye dönmüştü.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın bir Nakşibendî şeyhinin arkasında kıldığı namazın, 10 aylık cezasının onanmasından bir gün sonraya rastlaması dikkat çekiyordu. Namazda, Beyoğlu Belediye Başkanı Nusret

Bayraktar da, Tayyip Erdoğan'la saf tutuyordu.

Yargıtay tarafından son umudu olan karar düzeltme isteminin reddedilmesi üzerine Tayyip Erdoğan, Kırklareli Pınarhisar Cezaevi'ninyolunututuyordu. Böylece, Erdoğan'ın 23 Temmuz 1999 tarihine kadar sürecek olan cezaevi günleri başlıyordu.

Pınarhisar, cezaevinden ziyade Tayyip Erdoğan'ın siyasi karargâhı haline geliyordu. Yenilikçi kanadın önde gelen isimleri başta olmak üzere Erdoğan'ın ziyaretçileri hiç eksik olmuyordu. Erdoğan'ın taraftarları Pınarhisar'da adeta kamp kuruyordu. Pınarhisar'ın girişindeki benzin istasyonu, karşılama merkezi haline gelmişti. Erdoğan'ı ziyarete gelen isimler önce burada karşılanıyor ondan sonra karargâha, pardon cezaevine götürülüyordu.

Fazilet Partisi Genel Başkanı Recai Kutan, Ankara milletvekili Oya Akgönenç ile birlikte Tayyip Erdoğan'ı Pınarhisar'da ziyaret ediyordu. Tayyip Erdoğan bu görüşme sırasında yeni bir parti kuracağının ilk işaretlerini veriyordu. Erdoğan, "Recai Abi, bu işler böyle gitmez" diyordu.

Erdoğan kendisini ziyaret eden Erzurum eski milletvekili Abdülillah Fırat'ın "Tayyip Bey biraz sabret. Erbakan Hoca'nın yaşı biraz ilerledi. Hak vaki olduğu zaman onun yerine sen geçersin" şeklindeki sözlerine; "Senin dediğin tarikatlarda olur. Biz siyasetten bahsediyoruz. Biz cemaat değil, siyasi parti kurmaktan bahsediyoruz" diyerek niyetini açık açık belirtiyordu.

24 Nisan 1999 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Emin Çölaşan, "Adamına göre cezaevi" başlıklı yazısında Tayyip'in cezaevi karargâhını anlatıyordu:

"Türkiye'de cezaevi rezaletini hepimiz az çok biliriz. Devletin sözünün geçmediği, koğuşlarına ve koridorlarına egemen olamadığı cezaevi sayısı az değildir. Özellikle İstanbul böyledir. Oraları mahkûmlar yönetir. İçeriye herşeyi sokmak serbesttir.

Silâh, cep telefonu, uyuşturucu, içki, kadın vesaire!.. Yeter ki bedelini ödeyecek güç ve paraya sahip olun. Ama en laçka cezaevlerinde bile bir kural vardır ki, onu çiğnemek kolay değildir.

Ziyaret günü ve kısıtlı görüş. Her hükümlü veya tutuklunun kimlerle ne zaman görüşeceği bellidir. Avukatlar dışında, bunlar genelde aile bireylerinden oluşur.

Ziyaret günleri de bellidir. O günler dışında, çok olağanüstü bir şey olmadıkça içeriye hiç kimse görüşçü olarak alınmaz.

İstanbul'un eski Belediye Başkanı Tayyip, geçtiğimiz günlerde DGM'de yargılandı ve hapis cezası aldı. Kırklareli'nin Pınarhisar Cezaevi'nde yatıyor.

Televizyonlarda izliyoruz, gazetelerde okuyoruz. Partilileri, hergün akın akın Tayyip'e gidiyorlar. Ziyaret günü kavramı falan yok. O kadar ki, Tayyip ziyaretçi ağırlamaktan yorgun düşmüş ve 'Az gelin' diye haber salmış.

Yani Tayyip için ziyaret günü, saati ve ziyaretçinin kimliği gibi kısıtlamalar yok.

Acaba, Pınarhisar Cezaevi'nde yatmakta olan diğer mahkûmlar için de aynı kural geçerli mi? Onların ziyaretçileri de her gün içeri girip görüş yapıyorlar mı?

Hayır, o cezaevinin ziyaret günü cumartesi. Sadece Tayyip

için bir de özel olarak Çarşamba yapıldı.

Doğu Perinçek, İşçi Partisi Genel Başkanı. O da DGM'de yargılandı ve hapis cezası aldı. Haymana Cezaevi'nde yatıyor.

Dikkat ediniz, Tayyip ve Doğu'nun yatmakta olduğu iki cezaevi de, üç aşağı beş yukarı aynı olan ilçe cezaevleri. Yani, kuralları aynı olması gereken yerler...

İyi; ama Doğu'ya perşembe günleri dışında ziyaret yasağı var. Aile bireyleri onu sadece perşembe günleri görebiliyor. Partili arkadaşları genelde göremiyor. Ya da bir kişinin görmesi için bin bir formalite gerekiyor.

Çok sayıda kitabın yazarı Doğu'ya, içeride yazı yazması için bilgisayar verilmiyor, duruşmalara kelepçeli getiriliyor.

Tayyip'le Doğu'nun suçları arasında fazla bir fark yok. Yani her ikisi de yüz kızartıcı suçtan falan hüküm yemedi. Ceza süreleri hemen hemen aynı. Sadece yattıkları cezaevleri farklı.

Peki devletin bu iki siyasetçiye karşı uyguladığı farklı tutum nasıl açıklanacak?

Bırakın herşeyi bir yana, Türkiye'deki on binlerce mahkûmun hangisi Tayyip'in olanaklarından yararlanıyor?..

Bu ülkede Tayyip ve benzerlerinin bir ayrıcalığı mı var? Bu mu adil düzen?

Kayseri'nin Refahlı eski Belediye Başkanı Şükrü Karatepe bundan bir süre önce Atatürk'e hakaretten hapis cezası

almış ve kendisi için özel odalar hazırlanmıştı. Halılar, buzdolapları!.. Ziyaretçi yine serbesti.

Bizim medyamız, mafya babası Sedat Peker koğuşları donatınca gürültü koparıyordu; ama aynı şeyi siyasetçiler yapınca görmezden geliyordu.

Şimdi diyebilirsiniz ki: 'Ne yani, eski bir belediye başkanına, ırz düşmanı ile, yankesici ile aynı işlemi mi yapalım?'

Bu soru doğrudur. Onlara belki bazı olanaklar sağlanması gerekir.

Aynı olanakların Doğu Perinçek'e de sağlanması gerekmez mi?

Bir yerde Pınarhisar Cezaevi'nde günde en az elli kişinin ziyaret ettiği Tayyip, öte yanda Haymana Cezaevi'nde birkaç metrekarelik odada tecrit edilmiş, cezaevi kuralları dışında hiç kimseyle görüştürülmeyen parti genel başkanı Doğu.

Bu işin kuralı var mıdır? Varsa nedir?

Adına 'Adalet' denilen kavram yozlaşınca, adamına göre adalet uygulaması başlayınca, bu ülkede her şey kökünden sallanmaya başlar. Devlet en büyük yarayı o zaman alır.

Eğer Tayyip'e uygulanan kurallar normal ise o takdirde bütün mahkûmların aynı olanaktan yararlanması gerekir. Değilse, bir şeylerin değişmesi zorunludur.

Şu işe bakınız ki, medya artık bu hadise ile gırgır geçiyor. Gazetelerde 'Pınarhisar'da Tayyip Baba türbesi açıldı' diye haberler çıkıyor.

Ama kimin umurunda!

Adalet Bakanlığı, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğü ve Pınarhisar Savcılığı bu sözleri herhalde duymuyor!

Tayyip cezaevinde değil, adeta yatılı bir okulda kalıyor. Ziyaret listesini, her gün Pınarhisar Fazilet Partisi İlçe Örgütü Savcı'ya onaylatıyor, sonra türbe ziyareti başlıyor!

Kalacağı cezaevini bile kendi seçti, içerisi dayanıp döşendi.

Hasa, bir şey daha ekleyeyim!

Kapıda biriken ziyaretçilerin listesi Tayyip'e de veriliyor. Tayyip'in kabul edeceğini bildirmesi üzerine bu isimlere görüş izni veriliyor. İstemedikleri zaten alınmıyor. Yani, Tayyip bu özgürlüğe de sahip.

Bu yazdıklarımı sakın yanlış anlamayın! Bu yazıyı Tayyip'e yapılan uygulama sona erdirilsin diye değil, Türkiye'deki bütün mahkûmlara aynı uygulama yapılsın diye yazdım! Artık, adamına göre muamele yapmaktan vazgeçelim.

Bu şaklabanlığa hiç değilse 'adaleti' alet etmeyelim. Ayıp oluyor."

Erdoğan'ı cezaevinde Amerikan, İngiliz ve İsrail Büyükelçileri, elçilik görevlileri bile ziyaret ediyor, yeni partinin kuruluş temellerini atıyorlardı. Tayyip'i ziyaret eden en önemli isimlerden biri de Abdullah Gül'dü. Gül, yüz kişilik bir gurupla cezaevinin kapısına dayanmıştı. Gül, Erdoğan'ın cezaevinden güç alarak çıkacağını, cezaevinin kendisi için bir fırsat olacağını söylüyor, parti çalışmaları için üstü kapalı açıklamalar yapıyordu.

Oysa, aldığı ceza sonucu Tayyip'in siyasi hayatı bitmiş, artık yasalar gereği muhtar olmasına bile imkân kalmamıştı. Ancak, Türkiye'de her istediklerini yaptıran güçler; ABD, İngiltere ve İsrail iş başındaydı ve keşfettikleri Tayyip'in önünü açıyor, ona koşması için engelsiz kulvarlar hazırlıyorlardı.

Emine de Şaşırdı

Tayyip'in tatile, pardon cezaevine gitmesinin ardından 29 Mart 1999 günü Emine, çocukları ile beraber kocasını ziyarete gidiyordu. Bu günü Emine'yi övme kitabından izleyelim:

"Çocukları ile birlikte Emine Erdoğan 29 Mayıs 1999 günü ilk ziyaretini gerçekleştirdi. Aradan üç gün geçmişti. Üç çocuğu ile beraber cezaevine doğru yol alıyordu. Yolda çocuklarına tembihlerde bulunuyordu; 'sakın babanızı üzmeyin ve onun yanında ağlamayın', ne olursa olsun Tayyip üzülmemeliydi. Heyecan içindeydiler, kontrollerden sonra içeri alındılar. Emine hanım ve kızları Esra ile Sümeyye, içlerinde eşya olan kolilerle içeriye girerken Bilal mağrur bir ifade ile elinde bir tepsi baklava ile arzı endam etti.

Hepsi çok heyecanlıydılar ve bir o kadar da duyguluydular. Ağlamamak için kendilerini zor tutuyorlardı. Bu ziyarette kocasını solgun, bezgin ve yorgun, bakımsız göreceklerini tahmin eden Emine Hanım ve çocukları şaşkındı. Çünkü karşılarında pırıl pırıl takım elbiseler içinde, tıraşlı, zinde ve sanki eve geliyormuş gibi görünen bir Tayyip Erdoğan vardı. Şaşkınlıklarını üzerlerinden hemen atan Emine Hanım ve çocuklar, kucaklaşmanın ardından babalarına aldıkları hediyeleri verdiler.

O gün ayrıca, Erdoğan için getirilen iki kurbanlık koç da cezaevinde kesildikten sonra, bir kamyonetle dışarı çıkartılmıştı..."

24 Temmuz 1999 tarihi geldiğinde Tayyip'in yeni parti kurmak için karargâh olarak seçtiği Pınarhisar'daki zorunlu tatili de bitiyordu.

Neyse, biz yine dönelim 12 Eylül'de gelişmesi için beslenen Milli Görüşçülerin seyir defterine...

Türkeş, Balığı Erbakan'a Kaptırdı!

Türkeş ile Erbakan aynı yerde kaldıkları dönemde, MHP MKYK üyesi Muzaffer Kayhan, Türkeş'e bir arzusunun olup olmadığını soruyor, o da iki günde bir balık getirmesini istiyordu. Muzaffer Kayhan'ın Başbuğuna götürdüğü balıkları Erbakan'a veriyorlar, o da balıkları afiyetle mideye indiriyordu. Bu olay ortaya çıktıktan sonra, Türkeş, Muzaffer Kayhan'ı her gördüğünde "Balıkları Erbakan'a nasıl kaptırdık" diyerek gülüyordu.

Erbakan'dan, Evren'e Mektup ve Ahmet Emmi

MSP lideri Erbakan ve taifesi tutuklu iken, Evren Paşa, halka her hitap edişinde sözü bunlara getiriyor, cezalandırılacaklarını ilan ediyordu. Bunun üzerine Erbakan, cezaevinden Kenan Paşa'ya, kendi tabirleri ile bir uyarı mektubu gönderiyor, mektupta özet olarak; memleketi kalkındırmak için giriştikleri maddi ve manevi kalkınma hamlelerini hatırlatıyor, kadrolarının ve gençlerinin anarşiye katılmadıklarını kaydediyordu. Tarih huzurunda mahcup duruma düşmemeleri için, aleyhlerinde dava açılmaması

gerektiğini vurguluyordu ve şöyle diyordu: "Bizler er veya geç beraat edeceğiz. Bu durum sizler için iyi bir not olmayacak."

Bir süre sonra Kenan Paşa'dan nazik bir cevap geliyordu. Kenan Paşa cevabında: "Yargı organlarının vazifesini yapacağını ve dava açılacağını" bildiriyordu. Erbakan ise ısrarla beraat edeceklerini söylüyordu.

Cezaevinde bulunan Necmettin acaba neyine güveniyordu? Bazı yerlerden bir ışık mı alıyordu? Üstelik cezaevi denilen ve deyim yerinde ise yeryüzü cenneti sayılan Kirazlıdere'de yedikleri önünde, yemedikleri arkalarındaydı. Şen sazın bülbülleri gibi şakıyorlar, neşe-i muhabbet içersinde günlerini geçiriyorlardı. Sonuçtan emin bir halleri vardı!..

Kendileri ile beraber tutuklanan ülkücü ve özellikle de devrimciler için durum çok farklıydı. Onlar işkence ve yokluk içinde inim inim inliyorlardı. Bu fark az bir gösterge sayılmazdı. Acaba 12 Mart gibi, 12 Eylül de Erbakan ve arkadaşlarına el altından gelecekteki siyasi hayatlarında çok daha avantajlı olmaları için her türlü ortamı mı hazırlıyordu?

MSP'lilerin avukatları, siyasi tansiyon ve hukukun gereği olarak dava sonunda mahkûmiyetin kesin olduğunu, bu nedenle de savunmanın beraat hedeflenerek değil, cezaların hafifletilerek düzenlenmesini istiyorlardı. Avukatların bu tutumu Hoca Necmettin tarafından şiddetle reddediliyordu. Erbakan, kendi iddiasının aksine avukatlarını mahcup duruma düşürüyordu. Devlet eski Bakanı, Milli Görüşçü, Süleyman Arif Emre bile Hoca'ya bu tutumu için kızıyordu. Çünkü, durumu değerlendirirken, kendilerine yakın olan bazı Yargıtay ve Danıştay üyesi hukukçuların "kesin olarak beraat beklemeyiniz" dediklerini biliyordu.

Hatta, devrin MSP'lilerince çok kıymetli, alim ve fazıl bir zat olarak nitelendirilen Oğuzhan Asiltürk'ün tanıdığı Ahmet Efendi, Oğuzhan Bey'e haber göndererek, "Mahkemeye verileceksiniz, ortalama ikişer sene hüküm giyeceksiniz, kendinizi buna göre hazırlamalısınız" diyordu.

Dava açıldıktan bir kaç celse sonra, Ahmet Efendi bir mesaj daha gönderiyor ve şöyle diyordu: "Allah, sizlerin kurtulmanız için müminlerin yaptığı samimi duaları kabul buyurdu. Dava uzayacak; ama neticede bütün arkadaşlarınızla beraber beraat edeceksiniz."

12 Eylül yönetiminin en hızlı döneminde mahkemeleri görülen MSP'lilerin avukatları, hatta Yargıtay'daki, Danıştay'daki adamları bile ceza beklerken, beraat müjdesini veren Ahmet Efendi bile, başlangıçta "ortalama ikişer sene ceza alacaklarını" söylerken, sonradan mahkemenin uzayacağını ve de ceza almayacaklarını bildiriyor. Bunu da mümin kullarının dualarını Allah'ın kabul etmesine bağlıyordu!..

Bu nasıl bir iş? Allah, dualarını kabul ettiğini bu adama nasıl bildirdi? Yoksa, İsa mı huzurdan kendi söyledi? Yoksa, İsa tekrar yeryüzüne indi de, bi koşu bunlara müjde mi verdi? Yoksa, kendi mi arşı alaya çıktı? Haşa... Bu arada daha başka ilginç olaylar da meydana geliyordu...

Bir gün Ahmet Efendi'nin, Oğuzhan Bey'i ziyarete geleceği söyleniyor, Devlet eski Bakanı Süleyman Arif bu işe "imkânsız" diyordu. "Zira bizleri görmeye gelecek kimseler, ancak veraset ilanları veya nüfus kağıtları ile içerdeki birine çok yakın akraba olduklarını resmen ispat edebilirse gelir."

Oysa, Ahmet Efendi'nin hiç kimse ile böyle bir yakınlığı yoktu. Kaldı ki, Ahmet Efendi'nin bunlara ulaşabilmesi

için, üç askeri nizamiyeden geçmesi gerekiyordu. Bunlardan birincisi, Merkez Komutanlığı kapısı; ikincisi, tutukevine beş yüz metre uzaklıktaki kontrol kapısı; üçüncüsü ise, cezaevinin altındaki komutanın bürosu... Üstelik o sıralar Abdürrahim Bezci'nin general rütbesindeki iki akrabası bile onunla görüştürülmemişti. Buna rağmen, Abdürrahim, Süleyman Arif'i ikaz ediyordu: "Onlar, Allah'ın sevgili kuludur. Kimse müdahale edemez."

Abdürrahim Bey'in dediği gibi; Ahmet Efendi, her üç kapıdan da elini kolunu sallaya sallaya geliyor, Oğuzhan Asiltürk ile görüşerek: "Hiç endişe etmesinler, büyük Evliyaullah'ın nazarları üzerindedir. İçlerinde de üç tane evladı Resûl olan kişi mevcuttur. Netice çok iyi olacaktır." diyordu. Ahmet Emmi bu müjdeli haberi verdiğinde dava yarıya gelmişti ve sonucunun ne olacağını da kimse kestiremiyordu.

Ahmet Emmi, üç evladı Resûl'den bahsedince nedendir bilinmez (!) aklıma MSP'liler için beraat kararı veren üç *hakim*(!) geldi. Gerçi Hikmet Şahin, muharip sınıftan bir askerdi, hukuktan anlamazdı; ama, olsun varsındı, Evliyaullahların duaları nasıl kabul olunacaktı? Dualara biraz da kullar katkı sağlamasın mı?

Bu hakimlerden, Hamdi Sevinç ve Hikmet Şahin emekli olduklarında soluğu Refah Partisi'nde alırken, Niyazi Çağan ise çok sıfırlı Dolar karşılığı maaş ile Suudi Arabistan'a gidiyordu (Bak Allah'ın işine!).

Bir Kuyruklu Yalan Daha

Duruşmalarda, hakim ses bantlarının kendine ait olup olmadıklarını sorduğunda Erbakan'ın şiddetli savunması karşısında Yargıç çok kızıyordu. İlahi adalet burada da tecelli

ediyordu: "Hakim bağırırken büyük bir gürültü kopuyor, salonun eternit çatısı üzerine dolu yağmaya başlıyor ve bu dolu da sadece oraya yağdığı için hakimin bağırtısı gürültüye gidiyordu." Böyle diyordu Süleyman Arif Emre! Gerçek ise hiç de öyle değildi; saatler süren savunmadan daha çok yalvarmayı andıran laf karışıklığı ile dolu olarak geçen Erbakan'ın müdafaaları sırasında salondaki savcı, katip ve hatta basın mensuplarının bile uyuması idi. Duruşmayı baştan sona video kaydından izlememe rağmen "dolu yağması olayı"na rastlayamadım. Kaldı ki, bant Erbakan tarafından kayda aldırılmıştı. Ve demek ki bu dolu olayı sadece Süleyman Arif Emre ve H.Hüseyin Ceylan gibi "derin" hocalara malûm oluyordu!..

Mamak'ta Şeriat İlanı

12 Aralık 1996 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nin, "Ankara Notlar"ı köşesinde; değerli gazeteci ve yazar Mustafa Ekmekçi'nin, "Takiyye'nin Türkçe'si" başlıklı yazısı şöyleydi:

"148 Erbakan'ın 'Hoca' olmadığını bilmiyordum doğrusu. O, 12 Eylül sıkıyönetim mahkemeleri duruşmaları sırasında, yargıcın gözünün içine baka baka, 'hoca'lığı yadsımış; özetle şöyle mi demiş:

'Efendim, ben 'hoca' değilim! Ben, Atatürkçü, laik, demokrat bir insanım.'

Bu durumda, 'Hoca-Bacı' uyarlaması havada mı kalıyor ne? Duruşmalardaki konuşmalarına göre, 148 'şeriatçı' da değildir. Nakşibendî Tarikatı Şeyhi Mehmet Zaid Kotku'nun çömezi(müridi) hiç değildir. Bunların tümü yalandır, kara çalmadır.

1980 öncesinde, çeşitli yerlerde yaptığı konuşmaları da yadsıyordu. Yoktu öyle bir şey, tümü yalandı, uydurmaydı. Duruşmalardan birinde askeri savcı: 'Milli Gazete'de yayımlanan konuşmaları esas alınsın' önerisinde bulunur.

Herkes Milli Gazete'yi, MSP'nin yayın organı olarak biliyordu.

Meğer bu da doğru değilmiş:

-Efendim, Milli Gazete, bizim resmi yayın organımız değildir, o gazete yalan haberler yazar!

Haydaaa, dur bakalım ne olacak? Derken, o yıllar Milli Gazete'de takma adla dış politika yazıları yazan Abdurrahman Dilipak ile Süleyman Arif Emre kafa kafaya verip, bir kurnazlık mı ne düşünürler, Milli Gazete'de çıkan çeşitli yalan haberlerin bir listesini çıkarıp mahkemeye sunarlar. Örneğin, gazete; Sakarya Belediye Başkanlığı'nı MSP adayının kazandığını, manşet haber olarak vermiş mi, bu haber mahkemeye sunulur:

-Bakın efendim, bu gazete seçimi bizim kazandığımızı yazıyor, oysa biz kazanmadık! Başka aday kazandı.

Bir başka haber: Artvin'de 148 Erbakan konuşuyor, toplantıyı yüz binlerce kişi izliyor, gazete böyle yazıyor. Oysa o gün 148 Erbakan orada değil, başka bir ildedir. Demek ki bu gazete 'asparagas' haberler veriyor. Ben demiyorum, onlar diyorlar. Milli Gazete'yi herkes, şimdi de RP'nin yayın organı biliyor, belki bu dayatılandır. Abdurrahman Dilipak şimdi orada değil, onun benzeri bir gazetede döktürüyor.

Eski gezici vaiz ise basının üzerine giderken bangır bangır bağırıyor: 'Basın yalan yazıyor' diye. Demek, geçmişten

deneyimleri var, biliyorlar mı ne, yalan haberin ne olduğunu, ne olmadığını?

Askeri Yargıç Albay H. S., MSP'lilerin duruşmaları sırasında sordu:

-Konya Mitingi'nde, İstiklal Marşı okundu mu?

-Okundu efendim!

-Kimler söylemedi, kimler ayağa kalkmadı?

-Ne bilelim efendim, onu görevliler bulsun!

Yargıç Albay H. S., Milli Selamet Partilileri salıverdi. Ekim 1980'deki nüfus sayımını MSP'liler evlerinde geçirip sayıldılar. Kenan Bey çok kızmıştı. Çok geçmedi, yeniden tutuklandılar. Yargıç albay H. S.nin eşi CHP'liydi. Bayanın bir süre sonra, 'tarikata' girdiği duyuldu. Çok geçmedi, bir apartmanın üst katlarından birinden kendini atarak canına kıydı. Ne iyi bir insandı. Sonradan, yargıç albay H. S.nin RP'ye girdiğini kimi gazeteler yazdı. RP, onu aday göstermedi mi ne?

Ergün Poyraz'ın 'Refah'ın Gerçek Yüzü' adlı yapıtını bir solukta okudum. Soner Yalçın'ın, Turhan Dilligil'in benzeri yapıtlarından sonra, bana çok ilginç geldi. Ergün Poyraz'la konuştum...Ergün Poyraz'ın kitabında ilginç olaylar da anlatılıyor. Mamak duruşmaları sırasında sanıklar, Aczimendilerin yaptıkları gibi, duruşma salonunda namazlarını kılarlar. Süleyman Arif Emre anlatıyor, şöyle:

'Mamak duruşmaları cuma gününe rastlardı. Duruşma, öğle tatili dolayısıyla öğleden sonraya ertelenince, bizler çantalarımızdaki seccadelerimizi çıkartır mahkeme salonunun ortasındaki boşlukta, Lütfi Doğan Hoca'nın imamlığında namazlarımızı eda ederdik.

Bir cuma bize nezaret eden subay iyilik yaptı. Hepimizi cuma namazımızı eda edebilmemiz için tümenin camisine

götürdü. Caminin resmen görevli hocası cumadan önce verdiği vaazda, namaza gelmiş olan bazı askeri hakim ve savcıların da yüzüne karşı şunları söylüyordu:

'Bir müminin (Müslüman'ın) birinci vazifesi, Şeriat-ı Garrayı Muhammediyye'yi (Muhammedin parlak şeriatını) ihya etmektir (diriltmektir). Eğer o şeriat yürürlükten kaldırılmışsa, onu yürürlüğe koymak için cihat etmektir (din uğruna savaşmaktır). Bu cihat sadece söz ile olmamalıdır. Peygamber Efendimiz bir kötülük görünce onu elinizle önleyiniz, bunu yapamazsanız dilinizle önlemeye çalışınız. Onu da yapamadığınız takdirde kalben buğz ediniz (sevmeyiniz). Ancak bu üçüncüsü imanın en zayıf derecesidir, buyurmuşlardır. Bunun için Kur'an nizamını tekrar yürürlüğe koymak için imanın en yüksek mertebesine nail olmak için fiilen mücadele etmek zorundayız. Bunu hapis olmak veya idam cezasına çarptırılmak korkusuyla yapmaktan kaçınanlar, Allah katında büyük cezalara çarptırılacaklardır. Sakın ha dünya hayatını düşünerek bu konuda neme lazımcılık yapmayınız.'

Bu vaazı dinleyen Süleyman Arif Emre şunları söyler:

'Bizler o günün koşulları altında bu kadar dehşetli konuşmaya, hem de bizi 'dini nizam istiyor' diye tutuklayıp yargılayan bir mahkemenin camisinde şahit olacağımızı doğrusu beklemiyorduk. Şu adamların düştükleri tezata bakın. Bu açık seçik şeriata davet vaazını orada ki askeri hakimler, savcılar iki büklüm dinliyorlardı. Bizler ise kabuğumuza büzülmüş, hocaefendi namına endişe duyuyorduk. Milli Görüş deyimini bile devletin temel nizamlarını yıkmak manasında yorumlayanlar, bu vaiz efendiye neler neler yapmazlardı? Ama burası Türkiye idi. Olurdu böyle şeyler.'..."

12 Eylülcülerin Çelişkileri

12 Eylül ihtilalinin gerekçelerinden en önemlisi olarak; Erbakan ve MSP'lilerin, ülkeyi içine sürüklemek istedikleri "karanlık macera" olarak niteleyen Evren Paşa ve arkadaşları, MSP'lilerin gerçekleştirmeyi hayal bile edemedikleri birçok olayın altına imzalarını atıyorlardı. Bu duruma çok şaşıran veya şaşırmış görünen ise yine MSP'liler oluyordu. Nasıl ?

Onu da Milli Görüşçülerden dinleyelim:

"İlkin, Necmettin Bey'e sorgu safhasında, niçin okullara konulan din derslerini mecburi hale getireceğiz dediniz? Niçin İslâm Ortak Pazarı istediniz? Bunlar 163.Madde'ye aykırıdır diye sorgu safhasında yüklenmişler. Ama ikinci ifade safhasına kadar Konsey, din derslerinin mecburi kılınması için Anayasa'ya madde konulmasını açıklamış ve de o zamanki başbakan Bülent Ulusu, İslâm Konferansı'nda Türkiye'yi temsilen, biz İslâm Ortak Pazarı istiyoruz, demiş..."

"Bizler Kirazlıdere'de, Evren'in mitinglerini televizyon ekranından izliyorduk. İlk günlerinde paşa pek dini konulardan bahis içmiyordu. Ama bazı konuşmalarında kazara ağzından 'Allah' kelimesi çıkınca kalabalığın çılgınca alkışladığını hissedince ondan sonra hemen her konuşmasında Allah'tan, Peygamber'den bahsetmeyi adet haline getirdi. Daha sonraları ise ayetler, hadisler okumaya kendi mantığına göre tefsirler yapmaya başladı..."

"Ulusu hükümetinin şeriat vaadi: Bu vaat de bir tezat oldu. Bize kadar gelen haberlere ve belgelere göre Bülent Ulusu Başbakan olarak İslâm Konferansı'na ülkemizi temsilen gittiği zaman, bütün İslâm ülkelerinin aldığı bir karara katılarak, bizim kanunlarımızın da Kur'an hükümlerine

uygun hale getirilmesine dair bir anlaşmayı imzalamış. Bu belge hakkında bilgi ve vesika geçmişti elimize. Halbuki bizler böyle olmasını istediğimiz için yargılanıyorduk..."

Evren'in ve dolayısıyla askeri yönetiminin bu hareketlerine oldukça şaşırmış görünen zamanın MSP'lileri, şimdinin FP'lileri bu şaşkınlıklarını her gittikleri yerde açıklıyorlardı.

Önce Refah Partisi'nin ve daha sonra da FP'nin Diyarbakır milletvekili Vehbi Hatipoğlu, Gölcük'te yaptığı bir konuşmada o döneme dair ilginç bir örnek verdi:

"...Evren, Diyarbakır meydanında, 'Allah'ın ipine sarılın' dedi. Bizim orada yediden yetmişe herkes bilir ki Allah'ın ipi Şeriat'tır!"

Esas bombayı, Uğur Mumcu; yurt dışındaki din adamlarının aylıklarını, amacı dünyaya Vehhabi şeriatını yaymak olan Rabıta adlı örgütün ödediğini belgeleyerek patlatıyordu.

Bütün bunlar olurken, ülkeyi Atatürk ilkelerine bağlı bir yönetime devrederek; kurucuları sağlam ve çağdaş partilerin ülkeyi yönetmelerini sağlayacaklarını, tarafsız olan halkımızın devletten beklediklerini parti kapılarında aramayacaklarını bangır bangır ilan eden darbeciler ise solculardan sonra güçlerinin yettiği birini bulmuşlardı. Onlar artık, Bülent Ersoy'un pipisi ile uğraşarak, ona sahneye çıkmayı yasaklıyor, böylece vatanı ve milleti kurtarmış oluyorlardı. Sahneye koydukları "oyun" ise millet tarafından şaşkınlıkla izleniyordu!

RP'ye Kapatma Davası

MSP'nin ardından kurulan Refah Partisi kısa zamanda kapatılmanın eşiğine geliyordu. Milli Görüşçüler zorla kurdukları partileri nedense çok kolay işledikleri suçlarla yitirme durumuna geliyor, adeta Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılarına zorla "Bizi kapattırın" diyorlardı.

24 Kasım 1996 tarihli Hürriyet Gazetesi'nin Kelebek ekinin TV programlarını tanıtan bölümünde şu açıklama yer alıyordu:

"Refah'ın kitabı; Kanal D'nin rakipsiz tartışma programı 'Teke Tek' yine olay yaratacak bir konu ile ekranlarınıza gelecek... Fatih Altaylı'nın bu haftaki konuğu Refah'ın kitabını yazan Ergün Poyraz. Programda, Refah'ın propaganda bantlarındaki konuşmalarında ülkemizin nereye götürülmek istendiği irdelenecek. Başbakan Necmettin Erbakan'ın ilk kez yayınlanacak görüntüleri, Refah'ın propagandasını yapan hocaların küfür dolu sözleri yine sadece Teke Tek'te"

24 Kasım pazar gecesi katıldığım programda, Refah'ın Gerçek Yüzü adlı kitabımda yer alan RP'li hatiplerin bant görüntüleri kamuoyunda şok etkisi yapıyor, ardından Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na Refah Partisi hakkında suç duyurusunda bulunuyordu. Olay, kamuoyu ve basında geniş bir yankı bulurken, RP'liler "buna sadece gülünür" diyerek kendilerince tepki gösteriyorlardı.

RP Gurup Başkan Vekili Salih Kapusuz;

"Boş heves, buna sadece gülünür" derken, Genel sekreter

Oğuzhan Asiltürk ise, "Bu rutin bir iş, bunlar ciddi şeyler değil" yorumunda bulunuyordu.

RP hakkında suç duyurusunda bulunan, Aczimendilerin saç ve sakallarının kesilmesini isteyen DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel, Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın emriyle soruşturmaya uğruyordu. Ayrıca, Yüksel, Kudüs gecesi olarak düzenlenen Sincan'daki irticai kalkışmalar ile ilgili soruşturmalardan da DGM Başsavcısı tarafından görevden alınıyordu.

Bütün bu olaylar olurken Erbakan, halkı tuz yalamış koyuna benzetiyor, Nizam ve MSP kapatılma davalarından ders almamışçasına "RP'yi asla kapatamazlar" diyordu.

21 Mayıs 1997 tarihinde bir basın toplantısı düzenleyen Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş, Refah Partisi hakkında laikliğe aykırı eylemleri nedeniyle kapatma davası açtığını açıklıyordu.

Başsavcı, iddianamesinde Refah'ın ülkeyi iç savaşa sürüklediğini belirterek, Erbakan'ın 13 Ocak 1991'de söylediği;

"Sen RP'ye hizmet etmezsen hiçbir ibadetin kabul olmaz. Çünkü başka türlü Müslümanlık olmaz. Bu parti İslâmî Cihad Ordusu'dur. Cihada para verilmeden Müslüman olunmaz." şeklindeki sözlerinin yanında, tarikat liderlerine verdiği yemek gibi hareketlerinin,

Şevki Yılmaz'ın;

"İntikam alacağız, intikam alacağız", "Erbakan ve arkadaşları parti görüntüsü altında bu ülkeye İslâm'ı getirmek istiyor. Bunu savcı anladı. Savcı kadar anlasak biz meseleyi halledeceğiz. Bizim görevimiz konuşmak değil. Asker olarak ordu içersinde harp plânını uygulamaktır."

Hasan Hüseyin Ceylan'ın;
"Rejim ve Kemalizm başkalarınındır. Türkiye yıkılacak beyler"

Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı Şükrü Karatepe'nin;

"İnancımıza saygı duyulmadığı, sövüldüğü bir dönemde, içim kan ağlayarak bugünkü törenlere katıldım. Bu düzen değişmeli. Bekledik, biraz daha bekleyeceğiz. Müslümanlar içindeki kini ve nefreti eksik etmesin"

Şanlıurfa milletvekili İbrahim Halil Çelik'in;

"RP iktidarında İmam Hatipleri kapatmaya kalkarsanız kan dökülür. Cezayir'den beter olur. Ben de kan dökülmesini istiyorum. Demokrasi böyle gelecek. Fıstık gibi olacak...

Ordu, 3 bin 500 PKK'lı ile baş edemedi. 6 milyon İslâmcı ile nasıl baş edecek? Rüzgâra karşı işerlerse yüzlerine gelir. Bana vurana ben de vururum. Ben sapına kadar şeriatçıyım"

Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal'ın;

"Parlamenter sistemlerin hakim olduğu yerlerde, eğer bir millet gerekli şuuru göstermez, hak nizamın tesisi sadedinde gerekli gayreti sarf etmez ise, kendisini iki bela karşılayacaktır. Bunlardan bir tanesi, münkerler karşısına gelecek, zulüm görecek ve zulmün neticesinde helak olup gidecektir. Bir diğeri, mükellef olduğu hak nizamın tesisi için çalışmadığından Cenabı Hakk'a hesabını veremeyecektir. Ve bu takdirde yine zelil olacaktır.

İşte değerli kardeşlerim, bu hassasiyetlere dikkat etmek suretiyle hak sistemi tesis etmek isteyen ve bu uğurda

mücadele etmek isteyen topluluklara elden gelen gayretin gösterilmesi elbette ki vazifemizdir. Türkiye'de hak nizamı tesis etmek isteyen siyasi kadronun adı Refah Partisi'dir." sözlerini de içeriyordu. Tekdal bu konuşmayı Mekke'de yapmıştı. Siyasi Partiler Kanunu, siyasi partilerin yurt dışında örgütlenmelerini, propaganda yapmalarını kesinlikle yasaklıyordu.

24 Kasım 1996 yılında katıldığım ve Teke Tek programında başlattığım süreç işliyor, RP ve RP'lilere yargı yolu gözüküyordu.

24.10.1997 tarihinde Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'ndan gelen resmi yazıda, H.Hüseyin Ceylan, Şevki Yılmaz ve Ahmet Tekdal'ın konuşmalarının bantlarını ivedi olarak kendilerine ulaştırmam isteniyordu. Ayrıca, Ahmet Tekdal'ın 1993'te yaptığı konuşmayı inkâr ederek, "Ben, 1986 yılından bu yana hacca hiç gitmedim" şeklindeki savunması karşısında, bu durumun nasıl ispatlanacağı benden soruluyordu. Ben de kendilerine bu ülkenin MİT'i var, Emniyeti var onlardan öğrenin şeklinde cevap verince, bu ülkede devletin olmadığını gelen yanıtta görüyordum; oralardan bize belge ve bilgi gelmiyor. Bunun üzerine konuşmanın 1993'te yapıldığına dair belge ve bilgileri gönderiyordum.

Bu süreç oldukça ilginç bir süreçti. Bununla ilgili bilgileri yakında kaleme alacağım kitapta ayrıntıları ile ele alacağım. Kahraman sanılan insanların aslında birer hain olduğunu görecek, karşılaştığınızda suratlarına tüküreceksiniz.

Anayasa Mahkemesi, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 21.05.1997 tarihli iddianame ile açtığı davayı, 16.01.1998 tarihinde sonuçlandırarak, RP'nin kapatılmasına karar veriyordu. Necmettin Erbakan, Şevket Kazan, Ahmet Tekdal, Şevki Yılmaz, H.Hüseyin Ceylan, İ.Halil Çelik'in milletvekillikleri düşürülüyordu.

Fazilet Partisi Kuruluyor

Refah Partisi'nin kapatılma davası sırasında Anayasa Mahkemesi raportörü Yusuf Öztürk'ün, raporunu "RP kapatılmalı" şeklinde hazırlaması ardından yedek olarak Fazilet Partisi kuruluyordu. RP'liler bu dönemde her ihtimale karşı üç parti kurmayı ve milletvekillerini bu üç partiye aktarmayı düşünüyorlardı. Böylece, en azından bir parti tepkileri üzerine çekerken diğerleri sessiz ve derinden gidecekti. Bugün, Saadet Partisi'nin yaptığı gibi...

Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan Refah Partisi'nin yerini alan Fazilet Partisi başkanlığına önce İsmail Alptekin getiriliyor, daha sonra Recai Kutan başkanlığa atanıyordu.

Fazilet Partisi'nde Oya Akgönenç, Gülten Çelik, Zübeyde Kamalak, Solmaz Acar, Handan Baydar'ın yanında Mason Muammer Çavuşoğlu'nun kızı Nazlı Ilıcak da FP vitrinine çıkıyordu. Mason Muammer Çavuşoğlu, Yunan bayrağına selam durmasıyla ünlenmişti.

Fazilet'te Kavga

Milli Gazete'nin 1 Haziran tarihli Elazığ ekinde Erbakan manşete çıkarılıyor; "Bu bilek bükülmez, çareleri yok öpecekler" başlığı kullanılıyor, R.Tayyip'e gözdağı veriliyordu. Zira, Tayyip, partinin liderliğine oynuyor, Erbakan'ın bir bilen olarak köşesine çekilmesini istiyordu. Gazetenin Elazığ eki, milletvekillerine de dağıtılınca ortalık karışıyordu. İstanbul milletvekili Ethem Erdem partiyi perde gerisinden yöneten Oğuzhan Asiltürk'e giderek, "Bunun dağıtılmasına neden izin verdiniz" diye çıkışıyor, Asiltürk'ten "O yazılanlar zaten bilinen şeyler" cevabını alıyordu.

FP'yi karıştıran yazıda Tayyip Erdoğan'ın, Amerika'nın eski Ankara Büyükelçisi Abramowitz ile görüştükten sonra

meydanlara çıktığı ileri sürüldü. "Karanlık oda yönetimi bu saatten sonra başladı" denilen yazıdan bazı bölümler şöyleydi:

"İlk sinyali Abramowitz yakmıştı. Eğer, Tayyip Erdoğan Genel Başkan olursa RP iktidar olabilir demişti. Hemen, mahfillere bağlı birimler organize bir şekilde gösterilen hedef doğrultusunda kürek çekmeye başladılar. Ama, hesaplarını hiç mi hiç tutturamadılar, hava aldılar. Her zamanki gibi Erbakan, bileğinin bükülmezliğini bir kez daha net bir şekilde ispatladı...

... Turgut Özal ve Süleyman Demirel'in Cumhurbaşkanı olarak başaramadıklarını, Erbakan siyasi yasaklı olmasına rağmen başardı ve partisinin, yörüngesinden çıkarılarak, 'karanlık oda yönetimine' bağlanmasına izin vermedi. FP, Milli Görüş çizgisinde kabuk değiştirerek ilerlemeye devam edecek...

Kartel medyası şimdilerde bir takım yeni yetmelerin arkasına sığınarak FP'yi sözde emanetçilerden kurtarıp, demokratikleştirmek istiyordu. FP'yi Erbakan'ın etki alanından çıkarıp masonik mahfillere bağlayabilseydiler laikliği, devrimleri, çağdaşlığı sözde kurtarmış olacaklardı. Avuçlarını yaladılar kaşarlanmış sahtekârlar...

Bununla da kalmadı; FP'yi taze kanla güçlendirdi. Akademik niteliği öne çıkan ve Erbakan'ın 'Biz aklı ve ilmi esas alan bir yaklaşımla meselelerimizi çözen bir düşüncenin takipçisiyiz' şeklindeki ifadesine uygun bir yapılanmayı gerçekleştirdi.

Bu arada nice eski milletvekili ve bakanlarımızın FP'nin MKYK'sine sokulmamış olmaları da herkesin ders alması ve üzerinde durması gereken bir konudur. Hoca'sına

ters düşenlerin akıbeti işte budur. Bundan sonra bizi Ankara'da temsil edecek isimleri seçerken çok daha dikkatli davranmamız tarihi bir sorumluluktur."

Tayyip'in bu yazıya tepkisi;

"Kim yazdıysa yalan yazmış, demek ki Milli Gazete'de yalan yazanlar varmış" şeklinde oluyordu.

Fazilet Partisi milletvekili olarak meclise soktuğu Amerikan vatandaşı Merve Kavakçı, türbanıyla yemin etmeye kalkınca Meclis karışıyordu. FP'nin kapatılması için verdiğim dilekçenin ardından açılan dava sonucu FP de kapatılıyor, Nazlı Ilıcak ve bazı vekillerin milletvekillikleri düşüyordu.

Nazlı Ilıcak bu arada Emin Şirin ile evleniyor, AKP kurulunca Şirin, İstanbul milletvekili olarak, Meclis'e giriyordu. Seçimden önce Tayyip'in İstanbul-Gürgen sokaktaki evinde baş başa görüşüyorlar ve bir süre sonra da Nazlı Ilıcak ile Emin Şirin boşanıyordu.

Sülükler ve Fareler

Feyzullah Kıyıklık, Bağcılar Belediye Başkanı sıfatıyla, İstanbul-Adalar'da oy oranlarının yüzde onlarda olduğu günlerde yaptığı konuşmada kendilerini istemeyenleri Sülüklere ve Farelere benzetiyordu. Kendilerine oy vermeyen, kendilerini istemeyen yüzde doksanlık bir kitleyi oluşturan insanlarımızı sülükler ve farelerle aynı kefene koyuyordu. Oysa aynı Kıyıklık, kongrelerinden ayrıldıktan sonra sülüklere ve farelere benzettiği insanlarımızdan oy istiyordu. Oy isterken tabiî ki insanlara sülükler ve fareler şeklinde hitap etmiyor, "Sevgili vatandaşlarımız, saygıdeğer büyüklerimiz" diye başlayan konuşmalarla "Takiyye"den de öte bir davranış sergileyerek cibilliyetlerinin gereğini

yapıyorlardı. Kendilerinin fare ve sülüklere benzetildiğinden habersiz olan vatandaşlarımızdan aldıkları oylarla istedikleri makam ve mevkilere ulaşıyorlardı.

AKP'li belediye başkanlarının büyük bir bölümü katıldıkları her toplantılarda kendilerinin başkan olduktan sonra rüşvet ve iltimasın son bulduğunu, başkanlık binasına "Rüşvet alan da veren de melundur" yazısını astıklarını böbürlenerek anlatıyorlardı. Ancak, çok geçmeden belediyelerdeki rüşvet ve yolsuzluk olayları adeta destanlaşıyordu.

95 Erzurum

1995 yılında Erzurum'da, Refah Partisi İl Başkanlığı, Milli Gazete ve Kanal 7'nin düzenlediği bir toplantı yapılıyordu. Kapalı spor salonunda gerçekleştirilen toplantıda; "Refah gelecek zulüm bitecek", "İnançlı kadrolar omuz omuza" sloganları atılıyor, iktidara gelmelerinin kesin olduğunu ise Kuran'dan ayetler vererek açıklıyorlardı. Hatta daha da ileri gidiyorlar; "Kuran'da müjde var, zafer yakındır" diyorlardı. Gerçi, Tayyip Başbakan olduktan sonra "Dini kullandık" diyerek geçmişte bu yapılanları aydınlatıyordu. Fakat aydınlanamayan gerçek, Müslüman olduğunu iddia eden birilerinin nasıl olup da, "Dini kullandık" sözlerini söyleyebildiğiydi. Tayyip için Erzurum'da "Uşak değil emreden", "İstanbul'un ikinci Fatihi" gibi sloganlar atılıyor ve konuşma yapması için kürsüye davet ediliyordu.

Tayyip kürsüde adeta şov yapıyor, "Aciz kardeşiniz, fakir kardeşiniz" sözleri ile dinleyenlere yakın olmaya çalışıyordu. Kendilerini eleştirenler için "İtlerin uluması bulutlara zarar vermeyecektir" diyor ve ardından hâşâ sanki Allah'ın özel kalem müdürüymüş gibi yırtınıyordu:

"Allah nurunu tamamlayacaktır..."

Dört buçuk senedir görüyoruz. Bankalardan madenlere, Telekom'dan limanlara her türlü değerlerimiz Yahudi şirketlerine peşkeş çekiliyor. "Allah nurunu tamamlayacaktır" diyerek oy toplamalarının sonucunda geldikleri nokta "Babalar gibi satarız" oluyordu. Bu ülkenin zenginlikleri babanızın malı mı, "Allah'ın nuru bu mu?" diyenlere verdikleri cevap; "Dini kullandık, idare edin"

Yine kapalı ve açık toplantılarda, "Kenar-ı Dicle'de bir kurt kapsa koyunu, gelir adli İlahi sorardı Ömer'den onu" şeklinde propaganda yaparak Hz.Ömer'in adaletini getireceklerini söylüyorlardı. İktidarları döneminde kenar-ı Dicle yani Dicle'nin kenarında bırakın koyunu, kurtlar bile azgın çakallara yem oluyordu. Tayyip, Erzurum konuşmasında yine rüşvet masalı anlatıyor, sözde bir kişinin anlatımlarına yer veriyordu:

"Rüşvet taksidinin altıncısını ödemeye gittim. Benden rüşvet almadılar. Dediler ki, artık Refahçılar geldi. İki ayda olmayan işim bir günde oldu.

Benim öyle bir talimatım olmamıştı. Havası yeter. Havası yeter!.."

Tayyip, İstanbul'da 70 yaşında bir ihtiyarın elektrik direğinin tepesinde Refah bayrağı takma masalı anlatmıştı:

"...Bir gece saat bir buçukta elektrik direğinde bir yaşlı amca, eve dönüyorum, araba ile durdum, gece saat bir otuz durdum. Üç dört tane genç, 'Amca' dedim. 'Yahu ne yapıyorsun?.. Elektrik çarpacak in aşağı bu gençler çıksın bağlasın' hiç umurunda değil.

Bağladı, indi. Gayet kararlı. İfade aynen şöyle; 'Sen bana

şahadeti çok mu görüyorsun?' dedi. 'Yahu amca Refah'ın bayrağı ile şahadetin ne alakası var Allah aşkına?', 'Sen ne diyorsun' dedi. 'Her Refah bayrağı, Muavenet Muhribi'nden Saratoga'ya bir mermidir' dedi. Şimdi soruyorum sizlere; bu inancın, bu imanın önünde Amerikası, Batısı, basını, televizyonu durabilir mi?"

Tayyip, Erzurum'da da yine yetmiş yaşında bir ihtiyar masalı anlatıyordu. Masaldaki yaşlılar hep yetmiş yaşındaydı, ne altmış dokuz ne yetmiş bir... İzleyelim:

"70 yaşında bir ihtiyar amca! Malatya'da, bırakın diyorlar, bırakmıyorlar. Üzerime atıldı. Bunda aşk vardı. Bunda aşk yatıyordu. Burada kar yağıyordu. Ellerimi açtım, bu karlar İstanbul'a diyordum."

Tayyip, Malatya'da kar yağarken kendini çok seven yetmişlik bir ihtiyarın, Allah'a dua ederek karları İstanbul'a göndermesini ve İstanbul'un su sorununun bu yolla çözülmesini istediğini bu cümlelerle anlatıyordu.

İnsanların kendilerini Emel Sayın'a benzetmesinden yakınan Tayyip, Emel Sayın'ın "Yağdır Mevla'm su" dediğini söylüyor; ancak yağmurun yağmadığını anlatıyor, "biz dua ettik yağdı" diyordu.

Tayyip Erzurum'da yaptığı konuşmasında belediyelerin meclis toplantılarında Atatürk'e saygı duruşunda bulunulmasını şöyle eleştiriyordu:

"Benden öncekiler sap gibi durarak Belediye Meclisi'ni açıyorlardı. Bunun ölüye bir faydası var mı?" Ve şöyle devam ediyordu:

"Başkan meclisi istediği gibi açar. Siz, İstiklal Marşı'nın iki kıtası ile yatar kalkarken biz, on kıtası ile yaşıyoruz."

İstiklal Marşı'nın ikinci kıtasının, ikinci satırı "kahraman ırkıma" diye başlıyordu. İstiklal Marşı'ndaki Kahraman Irk, Tayyip'in reklâmını yaparken söylediği; "Ben Gürcüyüm" sözündeki, Gürcü ırkı değildi. Ya da eşini tanımlarken kullandığı "Arap"lıkla da ilgisi yoktu. Kahraman ırk, eşinin asıl tabiiyeti olan İbraniliğin yanından geçmiyordu. Danışmanına açıklattığı ve geldiğini iddia ettiği Musa'nın soyu hiç değildi. Tayyip'in ağzına almaktan son derece çekindiği Türk Irkı'ydı, kahraman olan ırk.

Tayyip, Erzurum'un havasından öyle etkilenmişti ki, Batı için "Tek dişi kalmış canavar" diyordu. Gümrük Birliği için de "arkadaş yurduma alçakları uğratma sakın" şeklinde konuşarak karşı çıkıyordu.

Tayyip, Kuran'dan ayetler okuyarak Allah'tan başka hiç kimseden yardım istenmemesini öğütlüyordu:

"İyyake nastain, senden başka yardım edici tanımıyorum. Ne Amerika, ne Batı, ne şu, ne bu..."

Tayyip, İstanbul-Adalar'da yaptığı konuşmada, Amerika ve Batı dünyasını yerin dibine geçiriyor, onların düşmanlarımız olduğunu vurguluyordu:

"Değerli kardeşlerim, dünya bir değişim yaşıyor. Bu ciddi değişim Türkiye'yi de çerçevesine almış. Ülkemiz de bu değişimi yaşamaya mahkûm, bu değişimi yaşamaya mecbur.

Peki, dünya bu değişimi yaşarken Türkiye acaba bundan ne derece etkileniyor, ne derece nasibini alıyor? Bunu

incelemeye, bunu araştırmaya, bunun neticesinde ülkemizde yaşayan insanlar olarak genciyle, yaşlısıyla, kadınıyla, erkeğiyle bunu düşünmeye, bunu anlamaya, bunu yaşamaya bizler de mecburuz.

Dünya, yeni bir dünya düzeni adıyla Amerika'nın projesini hazırladığı, Amerika'nın sinsiliklerinin alt yapısını oluşturduğu, Amerika'nın sömürüye dayalı o emperyalist karakterinin alt yapısını oluşturduğu bir dünya istiyorlar. Ve bunun adını da 'Yeni dünya düzeni' olarak koyuyorlar.

Yeni dünya düzeninde ne var? Aslında bugüne kadar getirmiş oldukları kapitalist karakterlerden 'karma ekonomi' diye daha sonra yutturmaya çalıştıkları kapitalist karakterlerden farklı bir şey mi olacak?"

Dün Amerika için bunları söyleyerek insanlarımızdan oy isteyen Tayyip, dostu Silvio'nun ülkesinden PKK'ya verilen mayınlarla her gün onlarca askerimizin şehit edilmesini önlemek için yapılması gereken sınır ötesi operasyon için ise PKK'nın anası olan ABD'den izin bekliyor, bu terörist ülkenin merhametine sığınıyordu. Neyse, biz yine dönelim Tayyip'in konuşmasına:

"Sosyalizm önce sosyalizm olarak takdim edildi. Ama daha sonra kılık değiştirdi. Komünizm olarak takdim edildi. Ve sosyalizm bütün Sovyet Sosyalist Cumhuriyet Birliği'ne huzur getiremediği gibi, komünizm de getiremedi. Neticede halk patlamasıyla, halkın patlamasıyla ne oldu? Bitti, paramparça oldu. Şimdi bir arayışın içinde adeta birbirleriyle vuruşuyorlar. Geçenlerde Rusya Parlamentosu'nun ne hale geldiğini hep birlikte televizyonlarda basında gördük, duyduk, yaşadık.

Peki, kapitalizm önce Amerika'dan başlamak üzere insanların derdine çare olabilir mi? Olamaz. Kapitalizm de bir çöküşü yaşadı, yaşıyor. Ama daha çökmeden onlar daha uyanık olduğu için insanlığa başka bir düzen takdim ediyoruz diye ne dediler? Karma ekonomi sistemi getiriyoruz. Ve insanları bir müddet de karma ekonomi ile aldatmaya, ikna etmeye çalıştılar. Karma ekonomi de iflas etti. Çünkü hepsi zulme dayalı idi. Bu zulmü fark ettiği anda halk ne yapıyordu? İşçisiyle, işvereniyle, memuruyla, amiriyle bunu hissettiği anda, yani acıyı duyduğu anda bağırmaya başlıyordu. Ve bağırmaya başladılar. Dünya bağırıyordu, "İstemiyoruz karma ekonomiyi, kapitalizmi reddettiğimiz gün bunu da reddediyoruz" diyorlardı..."

Cibilliyeti Bozuk ABD

Tayyip, dün, ABD için "cibilliyeti bozuk, karakteri bozuk" tanımlamalarında bulunuyordu. Oysa, aynı günlerde kapalı kapılar ardında ABD'li CIA ajanları, büyükelçilerle sık sık bir araya geliyor, görüşmeler gerçekleştiriyordu. ABD'liler de Tayyip'in kendileri için bu yakıştırmalarda bulunduğunu biliyorlardı. Gerçekten, ABD'nin cibilliyetinin bozukluğu bu gibi durumların ardından bir kere daha ortaya çıkıyordu. Aslında bu cibilliyet bozukluğu işi çok karışıktı. Dün, ABD'ye bu sözlerle yüklenen Tayyip, bugün, ABD'nin Irak'ı kolayca işgal etmesi için Meclis'ten tezkere çıkarmaya kalkmış, başaramayınca, limanlarımızı, kara ve denizyollarımızı, demiryollarımızı ABD'lilerin ulaşımına açmış ve "Kahraman askerlerinizin en az bir kayıpla anavatanlarına dönmeleri için dua ediyorum" diyebilmişti. ABD'nin kahraman(!) askerleri binlerce Iraklının ve oradaki Türklerin kanlarını dökmüş, evlerini yağmalamış, taş taş üzerinde bırakmamış, kadınlarının ve kızlarının ırzlarına geçmiş, çoluk, çocuk, genç, ihtiyar demeden katliamlar yapmıştı.

1991 yılında yaşanan savaşta ölen ya da yaralanan binlerce Iraklı Müslüman için kılı kıpırdamayan Fetullah Gülen, Saddam'ın attığı iki üç bombanın ardından yaralanan üç Yahudi çocuğu için feryad-figan eğliyor, salya sümük ağlıyor, ağıtlar yakıyordu...

Tayyip'in ABD askerlerini kahraman ilan etmesin ardından Gül de; "Biz katılmazsak daha fazla Amerikan askeri ölür" diye hayıflanıyordu.

Tayyip'in kardeşi Abdullah bu konuşmasının adından "Amerika'nın Irak'taki başarısı bizim başarımızdır" diyebilmişti.

Amerikan Başkanı Bush, basında yer alan açıklamalarında; Irak'a yapılacak saldırının "Haçlı seferi" olduğunu söylüyor, kendisini Tanrı'nın görevlendirdiğini söylüyordu. Bush'un ilham aldığı kutsal kitabının Tensiye 7.Bab, 1-6 ve Çıkış 23.Bab 23.ayetlerinde kendi dinlerinden olmayan milletleri Tanrı'nın da vuracağı belirtilerek şöyle deniyordu:

"Sen de onları vuracağın zaman; onları tamamen yok edeceksin, onlarla ahd etmeyeceksin ve onlara acımayacaksın ve onlarla hısımlık etmeyeceksin. Kız alıp vermeyeceksin."

Bush'un Tanrısı ona şunu da söylemiş:
"Heybetimi senin önünden gönderip, üzerlerine varacağın bütün kavimleri perişan edeceğim"

Ve şöyle de devam etmiş:
"Onları tamamen devireceksin. Onların dikili taşlarını tamamen parçalayacaksın."

Bush'un mukaddes kitabı buyuruyor;İşaya 60.Bab 12.Ayet:

"Çünkü sana kulluk etmeyen millet ve ülke yok olacak ve o milletler tamamen harap olacak."

Bush'un "Beni görevlendirdi" dediği Tanrısı, kendi milletlerinin dışında kalanlar için merhametin zerresini bile göstermiyordu. 1.Samuel 15.Bölüm 3.Bab sayfa 286'da;

"Onların her şeylerini tamamen yok et, erkekten kadına... Çocuktan, emzikte olana kadar... Öküzden koyuna... Deveden eşeğe kadar hepsini öldür..." diyor ve nihai hedefleri olan "Demokrasi getirmenin" son merhalesini de İşaya 13.Bölüm 15.Bab 683.sayfada şöyle açıklıyordu:

"Ele geçen her adamın gövdesi delik deşik edilecek ve tutulan her adam silâhla düşecek. Yavruları da gözleri önünde yere çalınacak, evleri çapul edilecek ve karıları kirletilecek."

Bush'un ilham aldığı, inandığı kitapları Tevrat'ın emirleri doğrultusunda Irak'ta; Iraklılara ve Türklere soykırım uygulayan Amerika, misyonerlerini de Kuzey Irak'a yığıyor, bunlar sözde demokrasi getirmek tezgâhıyla bölgede cirit atıyorlar, her türlü ajanlık faaliyetlerinde de bulunuyorlardı.

AKP Hükümeti'nin de ilk icraatlarından biri, apartman dairelerinde kilise açılmasına imkân tanıyan yasa tasarısını meclise sevk etmekti...

Bush, Buşluğunu yapıyordu. Ya "Tanrı, ABD Başkanı'nı korusun" diyen Tayyip ve ekibi?

2007 yılına geldiğimizde dün "Referansımız İslâm" diyen Tayyip ve ekibi, "Değiştik" diyerek dinle alakalarının olmadığını söylüyorlardı. Ancak geleneksel İslâm dini ile ilgilerini kesmelerinin ardından Amerikano İslâm'a

dönüyorlardı. Milliyet Gazetesi'nden Melih Aşık bu durumu şöyle özetliyordu:

"Cumhuriyet ilkelerini terk etmiş, Batı'nın her istediğini yapan, ABD destekli bir İslâm Devleti modeli... TC bu doğrultuda yapılanıyor şimdi."

Yargıtay Onursal Başsavcısı Vural Savaş, "AKP ve CHP'nin Gerçek Yüzü" adlı kitabında Yasemin Çongar'ın Milliyet Gazetesi'nde "Aslında Washington Recep Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül ikilisi ile çalışmaya alıştı" şeklinde yazdığını, bu yazının ardından Gözcü Gazetesi'nden Cemil Tosun'un şu düşüncelerini aktardığını yazıyordu:

"ABD'nin yerinde olsam, ben de Erdoğan-Gül ikilisi ile çalışmaya bayılırım!.. Karşılarında her istediklerini yapan, 'yat' deyince yatan, 'kalk' deyince kalkan 'muhteşem bir ikili' var!.. Böyle fırsat kaçar mı?.. ABD'nin, Erdoğan ve Gül'ün Cumhurbaşkanı ve Başbakan olması için elinden geleni yapması lazım!.. Yapıyor da zaten!.."

Der Spiegel, 17 Mart 2003 tarihli sayısında Erdoğan hakkında şu bilgiyi veriyordu:

"Türkiye'nin güçlü adamı Erdoğan, ABD ile yapılmış gizli bir anlaşmanın arkasındaki adam..."

ABD'nin Türkiye'yi işgal plânının bir parçası olan 1Mart tezkeresinin sevk edildiği Bakanlar Kurulu toplantısında, Kırım kökenli Nakşibendî Kemal Unakıtan şunları söylüyordu:

"Tezkereyi çıkartmak bu hükümetin misyonudur..."

Abdullah Gül, 24 Mayıs 2004 tarihli Vatan Gazetesi'nde

yayımlanan, gazeteci Sedat Sertoğlu ile yaptığı söyleşide Dışişleri Bakanı sıfatıyla şunları anlatıyordu:

"Ben bu gezileri yapmadan önce, şimdi senin oturduğun koltukta ABD Dışişleri Bakanı Powell oturuyordu. Onunla iki sayfalık 9 maddelik bir plân üzerinde anlaştık. Ama ben bunların hepsini açıklayamam ki..."

Tayyip ve Gül ikilisi ABD, İsrail ve İngiltere üçlüsü ile öyle bir hem hal olmuşlardı ki, bu ikili bunların sözlerinden bir an çıkamadıkları gibi bir garip korkuya da bürünmüşlerdi. Hürriyet Gazetesi'nden Tufan Türenç, 6 Haziran 2005 tarihinde Gül ile ilgili şunları anlatıyordu:

"Abdullah Gül, Kıbrıs sorununu anlatırken 'Eğer o politikaları uygulamasaydık, bizi de Suriye'yi Lübnan'dan çıkardıkları gibi Kıbrıs'tan çıkarırlardı' demişti.

Söz isteyip şu soruyu sordum: 'Siz Suriye'nin Lübnan'daki konumu ile Türkiye'nin Kıbrıs'taki konumunu aynı kefeye koydunuz. Oysa Suriye Lübnan'da işgalcidir. Türkiye ise uluslar arası anlaşmaların kendisine tanıdığı garantörlük hakkını kullanarak Kıbrıs'tadır. Bu söyleminiz Türkiye'yi dünyaya işgalci olarak tanıtmak için büyük çaba harcayan Rum ve Yunanlıların savlarına yardımcı olmuyor mu?'

Gariptir; aynı gafı önceki gün Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da yaptı. Aynen şöyle dedi:

'Mevcut politikaları sürdürseydik, Lübnan'la Suriye gibi olurduk. Birileri bize 'Çık' derdi. Kuzu kuzu çıkardık.'..."

Oysa dün gibi kısa bir süre önce Tayyip, ABD'nin cibilliyetinin bozukluğu hakkında insanlarımızdan oy almak amacıyla şunları söylüyordu:

"Efendim niye bunu böyle önyargıyla söylüyorsunuz? Açık örnekleri var. İşte Bosna-Hersek... Amerika şu Bosna-Hersek'teki zulme müdahale etti mi? Birleşmiş Milletler bu Bosna-Hersek'teki zulme müdahale etti mi? Hayır! Ama ardından kısa bir süre sonra Somali'ye, Amerika, BM'den karar çıkmadığı halde müdahale etti..."

"Ardından karma ekonomi de bitiyor, 'Eyvah gidiyoruz' diyen Amerika yeni bir sistemi dünyaya takdim etmek zorundaydı. Çünkü onunla da bir müddet daha ne yapacaktı? Ömrünü uzatacaktı. Bunun adını ne koydular? Bunun adını Yeni Dünya Düzeni koydular. Peki, yeni dünya düzeni gerçekten insanımızın derdine derman olacak mı? Onu da peşinen söyleyeyim. Hayır! Niye? Cibilliyeti bozuk bunların, karakterleri bozuk da onun için. Çünkü karakterleri insanları sömürmeye yönelikti."

Tayyip, Birleşmiş Milletler ve Kâfirler

Tayyip, iki kabile arasındaki anlaşmaya müdahale eden Amerika ve BM'ye, niye iki yüz bin şehidin olduğu Bosna'ya müdahale etmediğini soruyor ve ekliyordu:

"Mesele basit, Somali'de petrol var. Somali'de daha hareketin başladığı anda Amerika'nın petrol şirketi yirmi altı tane sondajı vurmuş durumda ve Amerikan askeri Somali'ye çıktıktan on beş gün sonra BM, düşünebiliyor musunuz, müdahale kararı aldı... Niye daha önce değil. Çünkü BM, Amerika'nın güdümlü bir teşkilatıdır da onun için.

BM, dünyada insan haklarını korumakla, insan haklarına sahip çıkmakla görevli bir kuruluş değildir. BM teşkilatı, sadece haçlı dünyasının haklarını korumak ve kuvvetlendirmekle görevli bir teşkilattır.

Çözüm mü? Çözüm şu! 1,5 milyarlık İslâm âlemi bu BM karşısında bir teşkilatını kurmak zorundadır...

Bir gerçek var? Nedir o gerçek? O gerçek şu! Değerli kardeşlerim, hiçbir zaman Birleşmiş Milletler Teşkilatı, hiçbir zaman Batı'nın, şu Amerika'nın Allah rızası için başınızı iki elinizin arasına alıp düşünün yahu Türkiye için hayırlı bir rüya görmesi mümkün mü? Bu güne kadar gördüler mi? Kıbrıs'ta kardeşlerimiz katledilirken, sene 74, Samson hepsini adeta denize döktüğü bir dönemde soruyorum sizlere Amerika bize mi ambargo uyguladı, Yunanistan'a mı ambargo uyguladı? Kime uyguladı? Türkiye'ye uyguladı.

Ambargoya rağmen biz Kıbrıs'ta haklarımızı korumaya aldık mı? Aldık. Ve Yunanistan düşünün ki, NATO'dan o dönemde çıktığı halde tekrar NATO'ya girdi. Türkiye çıksın da tekrar girsin bakalım.

Değerli kardeşlerim, burada bir gerçeği ele almak zorundayız. O da nedir? Bu da işte budur: Biz her şeyden önce bu güne kadar bir gerçeği anlamak istemedik. Halâ da istememekte direniyoruz. 'Kâfirleri dost edinmeyiniz. Onlar birbirlerinin dostudur.' Bu ilkeyi anlamak zorundayız.

Bakınız biz halâ bunlardan bir şeyler bekliyoruz..."

Tayyip, dün bunları söylerken bugün dostları arasına Amerikalı Duble Bush'u, Yunanlı Kostas'ı, İngiliz Blair'i, İtalyan Silvio'yu katıyor; çocuklarının nikâh şahitliklerini bile bunlara yaptırıyordu. Gelinini Berlusconi'ye, Emine'yi de Kostas'a öptürüyordu.

Tayyip'in dostu ve İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi "Recep Tayyip Erdoğan bana 'Birleşik Kıbrıs'ı tanıyacağını,

bunun için biraz zamana gereksinimi olduğunu' söyledi" diyordu.

17 Aralık 2004 kararları ardından Yunanistan Başbakanı Karamanlis aynı zamanda Tayyip'in dostu Kosta, "AB tarihinde ilk kez, bir ülke kendini kelime kelime bağlamıştır. İster yazılı ister sözlü olsun; Türkiye artık bu durumdan kesinlikle geri adım atamaz" şeklinde konuşuyordu.

AB ve Tayyip

Tayyip Erdoğan İstanbul-Eyüp Belediyesi'nin balkonundan yaptığı konuşmada, Avrupa Birliği'ne o zamanki adıyla Avrupa Topluluğu'na girmemek için geliyoruz diyor ve şunları söylüyordu:

"55 milyonun kardeşliği için geliyoruz. 1,5 milyarlık İslâm âleminin İslâm Birliği anlayışıyla geliyoruz. AT'a girmemek için geliyoruz. Bak, Avrupa Topluluğu'nun yöneticileri talimat verdiler, ne dediler? Bayrağınızı değiştirin. Vay dangalak vay! Bu bayrağın rengini bu milletin dedesi verdi"

AKP'nin kare aslarından ikincisi olan Bülent Arınç ise Avrupa Birliği için şunları söylüyordu:

"Geldiğimiz nokta; içkinin uyuşturucunun, kumarın, fuhşun önünün açıldığı noktadır. Çanakkale geçilmez diyorduk, 80 yıl evvel. Onların düşüncelerini reddediyorduk. Örf ve adetlerini istemiyorduk. Onların bayraklarına karşı çıkıyorduk.

Şimdi, 'Avrupa'nın Fatihi hoş geldin' diye, Türkiye'nin Başbakanı'nı karşılıyorlar. Anayasa'nın 6.maddesini hasıraltı ederek, Türkiye'yi dört yüz milyonluk Katolik dünyasının kapıcı bekçisi yapmaya çalışıyorlar..."

AKP Genel Başkan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Abdullah Gül ise AB için esip gürlüyordu ki, hem de ne esip gürleme:

"Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne giremeyeceği kesindir. Bunu Avrupalılar söylemektedir. Avrupa'nın önde gelen bütün politikacıları söylemektedir. Çünkü, Avrupa Birliği, bir Hıristiyan Birliğidir. Bunu biz söylemiyoruz. Avrupa'da herkes söylüyor, herkes biliyor."

"Burada her şey tek taraflı olarak gitmektedir. Avrupa'nın çıkarları söz konusu olduğunda tavizler verilmektedir, vazgeçilmektedir. Fakat, Türkiye'nin çıkarları söz konusu olduğunda hiçbir direniş, hiçbir ısrar olmamaktadır. Bu şudur: Ne pahasına olursa olsun Türkiye, Avrupa Birliği'ne girecek anlayışıdır. Siz eğer bu zihniyette olursanız, işte o zaman sizi o zenginler köşkünün bahçesindeki bir kulübeye böyle koyarlar işte."

"Halka sormaktan korkulmuştur. Demokratikseniz, Avrupa ülkelerinde olduğu gibi bunun için halkın oyuna başvururdunuz. Gidip halka sorardınız."

Aynen kendilerinin yapmış olduğu gibi! Bu konularda halkın oyuna başvurdular ya! Kapı gibi tutanakları okumayı sürdürelim:

"Medyaya bakarsanız (AB işi bittiğinde) Türkiye'ye zenginlik gelecek, mallar girecek, bir pembe tablo!.. Tabii ki en çok çıkarı olan gurup medya olacaktır. (Refah sıralarından alkışlar) Çünkü, önümüzdeki yıllarda Türkiye'de en gözde (olacak) olan sektör reklâm sektörüdür. Türkiye bir tüketim ekonomisine yönelecektir. Tabii ki medya, tabii ki gazeteler ve televizyon kanalları bunu alkışlayacak, halkın beynini yıkayacak. Ama ne olacak, siz bunları borçla alacaksınız.

Türkiye'yi bu noktaya getirenler suçludur.

Şimdi neyin savunmasını yapıyorsunuz Allah aşkına? Televizyon programlarındaki müzakerelere (tartışmalara) bakıyorsunuz; oralara çıkarılan herkes resmi yayın organı gibi; herkes pembe bir tablo çiziyor. Niçin bir tane de ilim adamlarından, politikacılardan, bunun farklı yönünü söyleyen çıkmıyor, konuşturulmuyor? (AB gerçekleri) Halktan gizleniyor çünkü. Türkiye'de çıkarcılar bunun peşindedir."

Tayyip, 13 Eylül 2005 tarihinde New York'ta, CFR toplantısında AB'ye girmek için geceli gündüzlü çalıştıklarından bahsediyordu:

"Türkiye, AB ile müzakerelere başlaması için kendisinden istenilenleri geceli gündüzlü çalışarak yaptı. Yaptıktan sonra da halâ 'müzakere süreci başlar mı başlamaz mı' demek veya böyle hiç ilgisiz, alakasız bazı maddeleri Türkiye'nin önüne getirmek uluslararası diplomatik ahlâka sığmaz"

15 Mayıs 2007 günlü AKP gurup toplantısında ayakta alkışlanan konuşmasında Tayyip Erdoğan AB'yi göklere çıkarıyor ve şöyle konuşuyordu:

"Türkiye'nin AB üyeliği 21.yüzyılın en büyük küresel barış projesidir. Medeniyetler arası ittifak eğer kurulabilecekse Türkiye'nin AB içersindeki yerini alması şarttır."

IMF Çağdaş Hırsız ve TÜSİAD

Tayyip, bugün çok samimi olduğu IMF için de açıyor ağzını yumuyordu gözlerini:

"Şu IMF, şu dünyada niçin var acaba? Söyleyeyim ben size;

Türkiye gibi ülkelerin kabuklarını, mamullerini toplamak, ezmek için var. IMF bugün bir sülüktür. Kanımızı emmek için kurulmuş bir teşkilattır. 'Efendim bunu neye dayanarak söylüyorsunuz.' Benim saham ekonomi."

16 Nisan 2006 tarihli Hürriyet Gazetesi'ne baktığımızda IMF hakkında çok değişik bir söyleme sahip Tayyip ile karşılaşıyorduk:

"IMF deyip geçemezsiniz. 'Ben kapıyı kapattım' diyemezsiniz. Bizimkilerin çoğunun bu dünyadan haberi yok. Bekâra karı boşamak kolaydır..."

"Türkiye'de biliniz ki beş yüz tane seçkin bir aile var. Nedir bu aile TÜSİAD. Nedir bunların görevi? Bunlar, Türkiye'de her devrin güçlüleridir. Niye? Çünkü, vergi paketini bunlar hazırlıyor. İthalat ihracat rejimini bunlar hazırlıyor. Faiz oranlarını bunlar belirliyor. Bunlar hükümete getirir, hükümet bakanlar kurulunda imzalar. Hayır diyebilir misiniz?

Bunların genel müdürleridir, Hazine Müsteşarı. Bunların genel müdürlerini Merkez Bankası'nın başına getiriler. Bunların genel müdürleri iş takipçileridir, milletvekilleri ve bakanlar da."

Bir süre önce yazdığım Musa'nın Çocukları ve Musa'nın Gülü adlı kitapları en çok okunan yerli kitaplar arasında 1. ve 2. sırayı almış, satış rekorları kırmıştı. 22 Mayıs 2007 tarihinde TÜSİAD toplantısında Başbakan Tayyip Erdoğan, "Benim, için Rum çocuğu diyorlar, yok Musa'nın çocuğu diyorlar, kardeşim Gül için olmadık iddialarda bulunuyorlar" sözleri ile TÜSİAD üyelerine benim hakkımda şikâyette bulunmuştu. Erdoğan, mahkemelerden kitabın toplatılmasını istemiş ve bu isteği de reddedilmişti.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Murat Mercan da, ABD'de düzenlenen bir toplantıda CIA Ortadoğu masası şefi Richard Perle ve diğer istihbarat örgütlerine beni şikâyet ediyordu.

Tayyip, Milli Görüş gömleği içindeyken Amerika ve Batı'yı yerin dibine batırıyordu. Daha sonra fermuarlı olacak ki, "çıkardık" dediği Milli Görüş gömleğinin ardından en koyu Amerikancılar arasında başı çekiyordu. Gerçi, ABD ve Batı'yı en sert bir şekilde eleştirdiği günlerde bile onlarla her fırsatta görüşüyor, bir araya geliyordu. O günlerde Amerika, İsrail ve Batı ile ilişkilerini genişletmiş, sırtını onlara dayamıştı. Sadece, insanlar gerçek duygularını anlamasın diye esiyor gürlüyor; ama yağmıyordu.

Tayyip, 17 Eylül 2001 tarihli AKP gurup toplantısında, "Beni Tanrı görevlendirdi" diyen ABD'nin manyak Başkanı Bush için; "Tanrı, ABD Başkanı'nı İsa Mesih'in yolundan ayırmasın" şeklinde dua ediyor, Musa'nın soyundan geldiğini kanıtlamaya çalışıyordu. Oysa Müslüman bir kişi, Hz. İsa için kolay kolay "İsa Mesih" tanımlamasında bulunmaz. Hz. İsa, İsa(a.s) ya da İsa Peygamber gibi söylemler kullanılır...

Tayyip'in, Erbakan'la karşı karşıya gelmeyi göze alarak İstanbul'dan milletvekili yaptığı Hasan Mezarcı, Atatürk'e yaptığı hakaretlerin sonucunda Almanya'ya kaçmış, daha sonra çıkarılan af sayesinde yurda dönmüştü. Yurda dönerken kendini Mesih ilan etmiş, şarap kadehini artık göstere göstere boşaltmaya başlamıştı.

"Kozadan Kelebeğe" adlı kitapta Fetullah Gülen, "Mesihi ruh, diyalog, hoşgörü ruhuyla dünyada huzur ve sükun adına hareket ediyoruz. 'Bir katalizör olabilir miyiz?' diyoruz" şeklinde demeç veriyordu. Fetullah Gülen nüfus kayıtlarında isminin başında "M" ve "M"yi çağrıştıran hiçbir

şey olmamasına rağmen nedense isminin başına "M" harfini koyuyordu!

Tayyip'in Mektubu

3 Kasım 2002 seçimlerinden hemen sonra 4 Kasım 2002 tarihinde Tayyip, ABD Savunma Bakanı Yardımcısı, CIA Ortadoğu ve Türkiye masası şefi, yırtık çoraplı Paul Wolfowitz'e mektup yazıyor, Allah'ın yardımından bir kere daha CIA'nın yardımına sığınıyordu:

"Sevgili Dr. Wolfowitz,
Ülkelerimiz arasındaki tarihi ortaklık ve dostluğun gelecekte de devam edeceği ümidimi paylaşan bu mesajımı, ortak dostlarımız aracılığı ile size direk olarak iletmek istiyorum.

Ve şuna eminim ki, şimdiye kadar hiç olmamış bir şekilde birleşerek, ülkemizin en yüksek menfaatleri için birlikte çalışabileceğiz.

Bu amaç için, mümkün olan en kısa sürede, General Özkök ile gizli bir toplantı yapmak fırsatı bulacağını ümit ediyorum.

Bu yardımınız ve ülkeme olan geçmiş dostluğunuz için çok teşekkürler. Sizinle şahsen tanışmayı ümit ediyorum.
Saygılarımla."

Bu mektubun ardından ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson'un evinde, Paul Wolfowitz ile Tayyip Erdoğan bir araya geliyorlardı. Paul Wolfowitz'e eşlik eden gazetecilerden, The Weekly Standart'ın yazarı Stephan F.Hayes görüşmenin ardından Wolfowitz'e; "Recep Tayyip Erdoğan, Irak'a yapılacak muhtemel bir harekâtta Türkiye'nin ABD

ile işbirliğine gireceği konusunda sizi cesaretlendirdi mi?" şeklinde bir soru alıyor ve şu cevabı veriyordu:

"Evet cesaretlendim."

15 Şubat 2004 tarihinde *Kanal D*'de yayınlanan Teke Tek programına katılan Tayyip, "ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nde Diyarbakır'ı merkez yapacağız" diyordu.

4 Mart 2006 tarihinde AKP İstanbul Bayrampaşa ilçe kongresinde "BOP'un eşbaşkanıyım" diye haykırıyordu. Oysa artık sokaktaki bebeler bile biliyor ki, BOP; Türkiye dahil 24 ülkenin sınırlarının değişmesi yani parçalanması projesidir. Böylece küçülen bu ülkecikleri ABD daha kolay sömürecekti.

ABD'nin yıllardan beri sahneye koyduğu bu oyun tüm hızıyla sürüyor, bu ülkeleri bölüp, parçalayıp sonra da zenginliklerini ele geçirme taktiklerine hiçbir zaman ara vermiyordu.

Kanlı Pazar

1945 Şubatı'nda düzenlenen Yalta Konferansı'nda ABD Başkanı Roosevelt, İngiltere adına Churchill ve Sovyetler Birliği Başkanı Stalin bir araya geliyordu. Amerika'nın başını çektiği Kapitalist Blok ile Sovyetler'in başını çektiği Sosyalist Blok, "Dünyanın sahibi biziz" diyerek iki kutuplu bir düzen oluşturuyorlardı. 1945 yılında Sovyetler Birliği, Türkiye'den üs ve toprak isteyince, Amerika, İsmet İnönü yönetimindeki Türkiye'ye: "Komünizm ve Sovyet yayılmacılığının en büyük düşmanı dindir. Atatürkçülüğü, ulusçuluğu, laik yönetim biçimini, devletçiliği bırakıp, dini öne alan bir yönetime dönüşmezseniz size yardım edemeyiz" diyordu.

ABD, 1945 yılından sonra Sovyet yayılmasından çekinen Batı Avrupa ülkelerine ve Türkiye'ye "Dine sımsıkı sarılın" buyruğunu veriyordu. Türkiye'ye, "Sizin Rusya'da milyonlarca kardeşiniz var. Dindaşınız var. Laikliği bırakıp dine sarılarak Osmanlı'yı tekrar diriltebilir, tüm Müslüman ülkelerin başına geçerek İslâm Birliği'ni kurabilirsiniz" şeklinde öğütler veriyordu.

Son dönemlerin hızlı Atatürkçüsü Cemal Kutay'ın çıkarttığı Millet Dergisi'nin 31 Ocak 1946 tarihli 1.sayısında bir CIA görevlisinin Türkiye'nin, İslâm Birliği'nin başına geçmesiyle, Sovyetler Birliği'nin önüne geçilebileceğini belirten yazısından sonra, 1945 Noel konuşmasında Papa XXII.Pius, Müslümanları, Türkiye'nin önderliğinde İslâm Birliği kurmaya çağıran Amerika'yı Tanrı'nın yardımcısı ilan ediyordu.

Yine Cemal Kutay, yazdığı makale ve kitaplarda; Fetullah Gülen'in 'üstad', Tayyip ve Emine'nin hazine ve yolundan gidilmesi gereken biri olarak niteledikleri Kürt Said'i yere göğe sığdıramıyor, her fırsatta ona övgüler düzüyordu. Atatürk'ü Kürtlere kasten kıymakla da suçlayan, buna rağmen günümüzün en büyük Atatürkçüsü ilan edilen Cemal Kutay, Kürt Said'i yazdığı kitaplarda şöyle ululuyordu:

"Gam çekmeyin: Çağımız Bediüzzaman (Said Nursi) çağıdır. Yirmibirinci yüzyılda Türkiye'mizde muhteşem gerçeğin mümessili Bediüzzaman Said-i Nursi'dir."

"Said Nursi'nin seslenişini arkasından gidilmeye lâyık yegâne yol olarak kucakladığınız zaman, İslâm dinini, yaşadığımız devrin içinde buluruz. Dün bunu yapamadığımız için o koskoca imparatorluğumuzu kaybettik. Ve İslâm dünyasının rehberliğinden mahrum kaldık."

Amerika'nın bize biçtiği ve izin verdiği kadar orada kalan, İslâm oyununda rol kapmak isteyen ve din ile hiçbir ilgisi olmayan ve "kadın bacakları" adlı şiiri ile ünlenen Necip Fazıl, Atatürk düşmanlığı ve şeriatçılık sınıfına geçiyordu. Oktay Akbal, Suphi İleri, Hüseyin Cahit Yalçın gibi yazarlarıyla bir fikir dergisi olan Büyük Doğu, Amerikano İslâm'ın saflarında yer almaya başlıyordu.

Artık, Papa'nın onayında Amerika'nın kontrol ve desteği altında İslâm Birliği(!) yolunda çalışmalar başlıyordu. Kadın ve kadın bacakları üzerine yazılar yazan muharrirler birer birer imana(!) geliyordu. Necip Fazıl'ın ardından Ahmet Kabaklı da dinci safta yer tutuyordu.

CHP, tüm geleceğini tehlikeye atma pahasına ve dahi Amerika'dan yardım alma umuduyla "Demokrat olduk" diyerek çok partili hayata geçmek zorunda kalıyordu.

Bu arada Amerika ile ilişkilerin gelişmesinde her olay birer sebep olarak görülüyor ve değerlendiriliyordu. 1946 yılında Amerika'daki Elçimiz Münir Ertegün ani bir kalp krizi ile hayata gözlerini kapıyordu. Amerika aradığı fırsatların en büyüğünü yakalamıştı. Jest olsun diye Elçimizin cenazesini "Missouri" adlı savaş gemisiyle, Türkiye'ye göndermeye karar verdi. Gemi, Amerika'dan yola çıkar çıkmaz, Hükümet de karşılama hazırlıklarına başladı.

Hazırlıklar cenaze için değil, yeni dostlarımızın gemide yer alan mürettebatlarının ağırlanması, onların bir dediğinin iki edilmemesi içindi. Missouri adlı savaş gemisindeki Amerikan askerlerini bağırlarına basıp, sımsıcak bir ilgiyle karşılamak üzere, devlet üzerine düşen hiçbir özveriden kaçınmıyordu. Conilerin kadın ihtiyaçlarının karşılanması bile düşünülüp, programlanıyordu. Subaylar için özel aşk evleri organize edilirken, erler için de "genel evler" baştan aşağıya yeniden tasarlanıyordu.

İstanbul Genelevinde tam bir seferberlik başlatıldı. Sokaklar duvar diplerine kadar yıkanıp temizlendi. Genel evlerin badana ve boyaları tekrar tekrar elden geçirildi. Hayat kadınlarının en seçkinleri görevliler tarafından doktorlara muayene ettirildikten sonra, bir de hamama götürülüp yıkandırıldı. Bu arada genel ev yerli müşterilere yasaklandı. Kaçamaklara karşı da genel ev kapısına bekçiler kondu.

Amerikan savaş gemisi limana yanaştığında, genel ev ve özel aşk evleri Amerikalı ziyaretçilerin emir ve görüşlerine hazırdı. Böylece, ABD ile sıcak ve yakın ilişkiler de başlamış oluyordu. Haa, bu arada İstanbul'u fethetmek ve yine işgalden kurtarmak amacıyla canlarını bir an bile tereddüt etmeden veren dedelerimizin kemikleri sızlasa da ne gam! Amaç; Amerikalı dostlarımız(!) memnun olsun.

Ulusal Kurtuluş Savaşı'na karşı çıkarak Amerikan mandası taraftarı İnönü ve ekibi safha safha emellerine ulaşıyorlardı. Bu işlerde o kadar ileri gidildi ki, 1950'lere geldiğimizde özel adamlara özel kadınlar da sunulmaya başlandı. Endonezya diktatörü ülkemize geldiğinde, günün en seçkin kadını olan dansöz Özcan Tekül ikram edilmek istenmişti. Kadının, "Ben o yağ tulumunun koynuna girmem" diyerek diretmesi üzerine, anlı şanlı görevliler yeni bir kadın bulana kadar kan ter içinde kalmışlardı.

Amerikalılar 1946 yılındaki karşılamalardan çok memnun kalınca bu sefer filolarıyla gelmeye başlıyorlardı. Vatansever gençler bu duruma karşı çıkmaya başlayınca İslâmcı yazarlar insanları kışkırtarak gençlerin üzerlerine saldırtmaya başlamışlardı. Bunların en ünlüsü, bugün Milli Görüşçülerin Milli Gazete'sinde yazan Mehmet Şevket Eygi'ydi.

Bu arada Amerika da boş durmuyor, "Müttefik" olarak girdiği bu yeni oluşumda yerini sağlamlaştırma çabalarına

giriyordu. Yandaş iktidarlarla yetinmeyip, yandaş kadrolar yetiştirme yarışındaydı. Bu çabaları, kadro yatırımları ile girdikleri alanları, geçilmez duvarlarla örüp elde tutma yarışına yönelikti. Daha çok kendine bağlı, kendi amaçları doğrultusunda güvenebileceği liderleri yetiştirip rakiplerine karşı sağlam bloklar oluşturuyordu.

Bu amaçlarla istikbal vaat eden gençlere burslar veriyordu. Özellikle gelecekte yükselip köşe başlarını tutabilecek yetenektekilere...

Amerika kendine yakın gördüğü ve ileride yararlanabileceği gençleri bir bursla ülkesine davet ediyor, sistemi hakkında kurstan geçiriyordu. Burada bilgi ve görgülerini artırdığı gençleri ülkelerinde köşe başlarını tutsunlar diye tekrar geri gönderiyorlardı.

Bir nevi Amerika'ya bağlılık kursu olarak da adlandırılan bu burstan çok sayıda Türk genci de yararlandı. Ve birçoğu buralarda aldıkları derecelere göre önemli yerlere geldi. Kimi politikacı, kimi bürokrat olarak...

Amerikan gizli servisi CIA'nın denetimindeki kuruluşlardan burs alarak ülkeye dönen politikacılarımız, devlet yönetimini ele geçirdikten sonra Amerikan çıkarlarını her şeyin üstünde görmelerinden dolayı ülkemiz hak ettiği yerin çok aşağılarında yer alıyordu.

Fazilet Partisi, Amerikan vatandaşı Merve Kavakçı'yı türbanı ile Meclis'e sokmaya kalkınca "Bu kadına haddini bildirin" diyerek en büyük tepkiyi gösteren Robert Kolej mezunu ve Amerika'dan burslu Başbakanımız Ecevit, Merve'nin Amerikan vatandaşı olduğu ortaya çıktıktan ve DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in onu gözaltına almak için girişimlerde bulunmasının ardından ağlamaklı olarak bu

kere "Bir hanfendiye bu yapılır mı" diyordu.

Ecevit'in bu çelişkisi insanın aklına şu soruyu getiriyordu: Ecevit, Merve Kavakçı'nın Amerikan vatandaşı olduğunu baştan bilseydi, Meclis'e değil türbanla, çarşafla girse ses çıkarabilir miydi?

Yine ABD'den burslu Demirel'in ve onu takip edenlerin 1 metre bile demiryolu yapmayarak, ABD petrolüne gelirlerimizi vana vana aktarmalarının yanında yolların kan gölüne dönmesine sebep olmaları unutulabilir mi? Demirel'in yeğenlerinin ve aile fotoğrafında yer alan başta Cavit Çağlar olmak üzere birçok ismin bankaların içini boşaltıp, ABD'ye kaçmaları ve paraları da oralara aktarmaları tesadüf mü?

6. Filo İstanbul'da

1962 yılı Küba bunalımı sırasında Türkiye'ye yerleştirdiği füzeleri sökerek ülkemizi Sovyet yayılmasına karşı korunaksız bırakan ABD, daha sonra 1964-65'te patlak veren Kıbrıs bunalımı sırasında Türk ordusunun adaya çıkmasını "6. Filo'yu üzerinize saldırtırız" diyerek engellemişti. Türkiye Cumhuriyeti Devleti her bunalımda ulusal çıkarlarımıza karşıt bir tutum takınan ABD ile ilişkilerini 1960'lı yıllarda adım adım gevşeterek Avrupa ülkeleriyle ve Sovyetler Birliği ile yakın ilişkiler kurmaya yönelmişti.

İşte, Amerika 1969 yılında Türk-Sovyet ve Türk-Avrupa ilişkilerinin gelişiminden kaygı duyduğu böyle bir ortamda, Akdeniz'de görev yapan 6'ıncı Filosunu İstanbul'a gönderiyordu. Amerikan gemilerinin ilk gelişi değildi bu. Daha önce Nisan 1946'da Missuri zırhlısı demirlemişti Dolmabahçe önlerine. Türkiye'yi Sovyet yayılmacılığından kurtaran aslanlar olarak gösterilmişlerdi basında.

10 Şubat 1969 günlü gazeteler, Amerikan 6.Filosu'nun İstanbul'a geleceğini duyururken, buna karşı gösteri yapmaya davranacak gençlerin daha filo gelmeden tutuklanmaya başladığını yazıyordu.

Polis, Amerikan 6.Filosu'nun İstanbul limanını ziyaretini protesto etmek maksadıyla gençlik teşekkülleri tarafından bastırılan resimli broşürlerden 20 bin adetini toplamış, bu arada Remzi Demir ve Yusuf Gömleksiz isimli iki öğrenciyi de tutuklamıştı.

Aynı gün İslâmcıların "Mücahid" yazarı ve örgütçüsü Mehmet Şevket Eygi'nin gazetesi Bugün, "Kara Ahmet, Moskof Pehlivanları'na Karşı" adlı bir roman yayımlanıyor ve 1965'te Türkiye'nin Kıbrıs'a çıkmasını önleyen Amerikan 6.Filosu'nun gelişini şöyle duyuruyordu:

"Amerikan 6.Filosu'nun Türkiye'de bulunması Türkiye'nin zararına değildir..."

Otopsi Yayınları'ndan çıkan "İblisin Kıblesi" adlı kitabında Cengiz Özakıncı, M.Şevket Eygi ve yandaşlarına şöyle cevap veriyordu:

"Oysa zararınaydı. Çünkü; yıl, Rusya'nın Kars ve Ardahan'dan toprak ve Boğazlar'dan üs istediği 1945 değildi. Sovyetler Birliği, 1945 yılındaki bu yanlış tutumları nedeniyle Türkiye'yi ABD'nin kucağına ittiklerini söyleyip, bundan dolayı özür dileyeli çok oluyordu. Yıl 1969'du ki, Amerika 60'ların başından bu yana Türkiye'nin ulusal çıkarlarına karşıt bir tutum takınmış; yerleştirdiği füzeleri sökerek Türkiye'yi Rusya'ya karşı korunmasız bırakmış, Kıbrıs'a çıkmasını önlemiş, Türkiye'nin gereksindiği ağır sanayi yatırımları için tek Dolar vermemiş ve bunun üzerine Türkiye Cumhuriyeti Devleti, ABD'den biraz uzaklaşarak

Sovyetler'le ve Avrupa ülkeleriyle iyi ilişkiler kurmayı kendi çıkarları için uygun bulmuştu. Sovyetler Birliği ise bu yıllarda Türkiye'nin Kıbrıs'taki çıkarlarını onaylıyor ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin 'Ya taksim ya federasyon' isteğini destekliyordu.

Amerikan 6.Filosu'nun, 1969'da, Türk-Sovyet ilişkilerinin iyiye gittiği böyle bir dönemde İstanbul'a gelişi, Türkiye'yi Sovyet yayılmasına karşı korumak amacıyla değil, tersine Sovyetler'den aldığı yardımlarla demir-çelik fabrikaları kurmaya başlamış bir Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne gözdağı vermek ve Türkiye'nin tıpkı Atatürk dönemindeki gibi iyi komşuluk ilişkileri kurmaya başladığı Sovyetler ile arasını yeniden açmak içindi.

İşte yurtsever yüksek öğrenim gençliği, Amerikan 6.Filosu'nun İstanbul'a gelişine böyle bir ortamda karşı çıkıyordu..."

6.Filo İstanbul'a gelmeden önce 16 Haziran 1968'de İzmir'e gelmiş, yurtsever öğrenciler yayınladıkları bildiride;

"Namusuna ve milli bağımsızlığına düşkün İzmir halkını, emperyalistlere ve onların işbirlikçilerine karşı direnmeye çağırıyoruz. Türk kadınlarını Amerikan erlerine karşı direnmeye çağırıyoruz. Türk kadınlarının Amerikan erlerinin doyum aracı olmalarına karşı göz yummayalım" diyerek direnişe geçmişlerdi.

9 Eylül Meydanı'na toplanan insanlar Cumhuriyet Meydanı'na yürürken "Tam Bağımsız Türkiye", "Yankee Go Home" diye haykırıyordu.

6.Filo'ya karşı düzenlenen gösteri alanına "Kahrolsun Amerika" diye haykırarak giren yurtsever öğrenci gençlik,

Amerikan severlerin taşlı sopalı saldırısına uğruyor; fakat onları püskürtüyordu.

Öğrenci gençliğin eylemleri sonucu Amerikan 6.Filosu İzmir'den kaçmak zorunda kalmış, "Gâvur İzmir" diyerek kinlerini dökmüşlerdi.

Özakıncı "İblisin Kıblesi" adlı kitabında 6.Filo'nun ziyaretleri hakkında şu bilgileri de veriyordu:

"1968'de İzmir'de yurtsever gençliğin tokadını yiyerek İzmir'i terk etmek zorunda kalan Amerikan 6.Filosu, aynı olayların İstanbul'da da çıkabileceğini biliyor ve bu yüzden İstanbul'da büyük güvenlik önlemleri alınıyordu."

Gazeteler 6.Filo'nun İstanbul'a gelişini şöyle duyurdu:

Karadan askeri kuvvetler ve polis, denizden de donanmaya ait hücumbotlarımızın muhafazası altında Amerikan 6.Filo'ya bağlı gemiler dün sabah Dolmabahçe ve Beşiktaş açıklarına demirlemişlerdir.

Aynı gün M. Şevket Eygi'nin İslâmcı Bugün gazetesi ise şöyle yazıyordu:

"6.Filo geldi ve demirledi. Solcular karşılarında orduyu görünce sinip oturdular."

Bu sinip oturma çok kısa sürmüş, öğrenci liderlerinden Harun Karadeniz "Olaylara meydan vermeden direneceğiz" demişti. Harun Karadeniz'in direniş çağrısı üzerine öğrenciler "Bağımsız Türkiye" diye bağırarak yürümüş, polis yürüyüşçülere saldırınca 15 öğrenci yaralanmış ve 20 öğrenci gözaltına alınmıştı.

Ertesi gün İslâmcı Eygi'nin gazetesi Bugün şu başlıkla çıkıyordu:

"Tarihimizin en kara günü: Beyazıt kulesine kızıl bayrak asıldı."

"Milliyetçi-Mukaddesatçı" İslâmcılara göre tarihimizin en kara günü, Türk öğrencilerin Kıbrıs'a çıkmamızı önlemekle görevli Amerikan 6.Filosu'nu İstanbul'dan kovmaya çalıştıkları gündü. Demek İslâmcılar Türk tarihinde bundan daha kara bir gün göremiyorlardı. Amerikan 6.Filosu'nun erleri aylardır denizlerde kadınsız dolaşıyorlardı. İstanbul'a gelmiş, karaya çıkıp genelevlere uğramak için can atıyorlardı. Karşılarına Türk öğrenciler dikilmiş, "Sizi karaya çıkartmayız. Defolun evlerinize", "Yankee Go Home!" diye bağırıyorlardı. İslâmcılar için Amerikalılara "'Go Home"' çeken bu yurtsever Türk gençleri Türk tarihinin yüz karasıydılar. M.Şevket Eygi'nin İslâmcı Bugün Gazetesi, Türk öğrencilerin Amerikan denizcilerine karşı bu tutumunu tehdit ve tecavüz olarak değerlendiriyordu:

"Kızılcıklar dün de tehdit ve tecavüze devam ettiler."

Özakıncı; "Mehmet Şevket Eygi, aldığı bir hapis cezasından kurtulmak üzere hacca gidenlerle birlikte Arabistan'a kaçmış, oradan gönderdiği yazılarla, Amerikan 6.Filosu'nu korumak üzere Türk gençlerine karşı cihad çağrıları yapıyordu" diyordu. Eygi'nin çağrısı şöyleydi:

"Namaza Davet;

Bir müddetten beri kılmaya başladığımız cemaat-ı Kübra ile sabah namazlarının faydasını hepimiz gördük. Önümüzde 16 Şubat Pazar günü büyük bir cemaat halinde sabah namazı kılmak üzere mümin kardeşlerimi Beyazıt Camii Şerifi'nde toplanmaya davet ediyorum. Aziz kardeşlerim! Koşunuz! Cemaate koşunuz! 16 Şubat Pazar günü, gün doğmadan Beyazıt Camii'nde toplanınız. Kâfirler bizim cemaatimizi görünce hapı yutar zaten."

Yüksek öğrenim gençliği, 6'ıncı Filo'ya karşı 16 Şubat Pazar günü Taksim'de buluşacaklarını duyurunca; Eygi de Müslümanları o gün camide toplanmaya ve kâfir olarak adlandırdığı gençlere karşı bir gövde gösterisinde bulunmaya çağırıyordu. İslâmcı Mücahid (Kutsal Savaşcı) Eygi'ye göre Türk genelevlerinde Türk kadınlarıyla yatmaya gelen Amerikan 6'ncı Filo'nun erleri "Kâfir" değillerdi; ancak bunları karaya çıkarmamak için direnen Türk öğrencileri "Kâfir" idiler.

İstanbul'da ulusal onuru dorukta, ulusal bilinci yüksek, Amerika'ya alabildiğine öfkeli ve duvarları Atatürk'ün, "Geldikleri gibi giderler" özdeyişiyle donatan Türk gençliğiyle karşılaşan 6'ncı Filo komutanları, korkularından Amerikan erlerinin ancak sivil giysilerle ve gün batımından sonra kente inmelerine onay vermişlerdi...

Amerikan askerleri İstanbul barlarında eğlenir, İstanbul otellerinde cinsel gereksinimlerini karşılarken, Türk gençlerinin saldırısına uğramaktan çok korkuyor, korunmaya ne denli özen gösterseler de kimileri, gençlerin saldırısından kurtulamıyordu. Bu saldırılar iki kişiyi çok tedirgin ediyordu. Biri, Amerikan 6.Filo'nun komutanı, diğeri ise İslâmcı İlim Yayma'cı "Mücahid" Mehmet Şevket Eygi... Eygi'nin İslâmcı gazetesi ertesi gün şu başlıkla çıkıyordu:

"Kızılları boğmanın vakti geldi. Kızıl Emperyalizm'in para ile tutulmuş uşaklarını en ufak kıpırdanışta gebertmek için and içildi..."

Eygi'nin İslâmcı gazetesine göre, askerliğin cinsel açlığını ve eğlence gereksinimini gidermek üzere İstanbul'a gelen Amerikan 6.Filosu'nu Türkiye'den kovmak kâfirlikti ve bu gazete, 6.Filo erlerinin geneleve gitmesini önlemeye çalışacak Türk çocuklarını en ufak davranışlarında gebertmek üzere

Müslümanlara and içirtmişti...

Ertesi gün Eygi'nin gazetesi "Kızıl uşaklar istikbalimizi dinamitliyor" başlığı ile çıkıyordu.

Amerikan askerlerine saldıran Türk gençlerinden rahatsız olan Eygi'den başka birçok isim daha vardı. İlim Yayma Cemiyeti ile ilişkili ve MTTB kökenli üç ahbap çavuş Amerikalılara sert davranılmasına "Defol" denmesine oldukça içerliyorlardı. Amerikan hayranı üstadlarının tavsiye ve teşvikiyle 6.Filo komutanının makamına çıkan Bülent Arınç, Abdullah Gül, Recep Tayyip Erdoğan, filo komutanına gençlerin eylemlerinden dolayı üzüntülerini bildiriyorlardı. Eylemciler komünist ve vatan hainleriydiler. Üstelik anarşisttiler. Filo komutanı; Arınç, Gül ve Erdoğan'ın isimlerini alıyor ve bundan sonra kendileriyle ilişkileri koparmayacaklarını, sürekli irtibat halinde olacaklarını söylüyordu.

Filo komutanı; "Bu anarşistlerden hesap soracaklarını, bunların karşısına başkalarını çıkaracaklarını "İti ite kırdıracaklarını" söylüyor, Tayyip ve arkadaşlarına çıkacak olaylara karışmamalarını, hep kenarda kalmalarını öğütlüyordu. Çok geçmeden filo komutanının dedikleri bir bir gerçekleşiyordu.

Amerika'nın yeşil kuşak teorisini uygulamaya koymasının ardından İslâmcı guruplara dahil olan Necip Fazıl'ın en belirgin özelliklerinden biri de koyu bir Amerikan yandaşı olmasıydı. Hatta o kadar ki, Amerika'nın İran'ı işgal etmesini teşvik eden yazılarından ötürü kendisini eleştiren Erbakan ve arkadaşları hakkında adeta ateş püskürüyordu:

"Bana isnat ettikleri kusur olarak Amerikalıları, İran cenubunu işgal etmeye teşvik ettiğimi öne süren bu beton

kafalı köpekler bilsin ki; dava, Moskof'un işgaline mani olmak için orayı geçici şekilde tutmak tabiyesinden ibarettir ve ondan sonra Amerikalıya 'Şimdi çekilebilirsiniz!' demek, bunu yaptırmak kolaydır. Yoksa bu sefiller o hassas bölgeyi Moskofların istila etmesine mi taraftar bulunuyorlar?..

Kuzum, söyleyin bana; bu adamlar hain mi, ahmak mı, Müslüman mı, münafık mı, nedir?..

Necmettin Erbakan tımarhanesinin zavallı delileri!.. Size acıyorum!.."

Necip Fazıl'ın en sıkı talebelerinden Bülent Arınç, Abdullah Gül ve R.Tayyip Erdoğan hocalarının emir ve tavsiyesi ile 6.Filo'ya ziyaret yapıyorlardı.

Bugün gazetesinin kışkırtmalarına AP'li gençler ve milliyetçi gençler de katılıyor, 6.Filo'ya hayır diyen gençler, polis gözetiminde bıçaklanıyorlardı. Olaylar sonucu iki kişi hayatını kaybetmiş, iki yüz kadar insanımız da yaralanmıştı. Bu olaylar tarihe "Kanlı Pazar" olarak geçmişti.

Bu tarihten sonra yaklaşık 7 bin vatandaşımızın hayatını kaybettiği olaylar başlıyor, Amerika'dan burslu Demirel; "İti ite kırdırıyorum" diyebiliyordu.

Musa'nın Soyundan Geldiği İddia Edildi, Yahudi'yi Kardeş İlan Etti

25 Haziran 2007 tarihinde İstanbul Çırağan Sarayı'nda Karadeniz Ekonomik İşbirliği Zirvesi yapılıyordu. Rusya lideri Vladimir Putin, Irak konusunda bize tam destek veriyordu. Ancak Erdoğan, Rusya ile işbirliği için İsrail'in korunmasını istiyor, İsrail'e uzatılması plânlanan boru hattını şart olarak ileri sürüyordu. Erdoğan'ın bu İsrail sevdası sürpriz değildi.

İsrail sevgisini tekrar görmek nasıl bir insanın ülkemizde başbakan olduğu konusunda bize bir fikir verecekti.

27 Haziran 2007 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Özdemir İnce, ABD ajanlarının ve Avrupa Parlamentosu milletvekillerinin AKP yalakalığı yapmalarını eleştiriyordu:

"ABD ajanlarının üniversitelerimizi gezerek öğrencilere AKP'nin göz kamaştırıcı başarılarını anlattıklarını ve öğrencileri AKP'yi desteklemeye yönlendirdiklerini duyuyoruz. Ama iki Avrupa Parlamentosu milletvekilinin AKP çığırtkanlığını yapması alışılmadık bir durum. Üstelik bunlardan Joost Lagendijk'in Türkiye konusunda resmi görevi var."

Aylık "Bilgi ve Düşünce" dergisi Eylül–2003 tarihli sayısında "Bağımsız bir Kürt devleti fikrinin İsrail'i hiç rahatsız etmediğini" söyleyen Alon Liel'le bir söyleşi yapıyordu.

Tayyip Erdoğan'ı sütre gerisinde yetiştiren isimlerden biri sayılan, AKP ve Başbakan Tayyip Erdoğan'ı konu alan, 'Demo-İslâm: Türkiye'nin Yeni Yüzü' adlı bir kitap yazan İsrail Dışişleri Bakanlığı eski müsteşarı Dr. Alon Liel, AKP için, 'İslâm light' benzetmesi yapıyordu. Liel, Erdoğan için de aynı benzetmeyi yaptığını şu sözleri ile anlatıyordu:

"'İsrail'de bana 'Erdoğan nedir?' diye soruyorlar. Ben de 'İslâm light' diyorum. Bu, İslâm'ın yeni bir versiyonu. Bu modern İslâm'dır, ılımlı İslâm'dır. Erdoğan, İslâm'ın özel hayattaki yeriyle kamudaki yeri arasında bir duvar çekti' diyordu..."

Liel, "Yirmi beş yıldır modern Türkiye üzerinde çalıştığını belirtiyordu. İsrail Büyükelçiliği'ndeki görevleri nedeniyle

1977 ve 1981-84 yılları arasında da Türkiye'de bulunduğunu anlatıyordu.

Alon Liel, kitabının yazımına AKP'nin kurulma sürecinde başladığını ve iktidara geldiği 3 Kasım seçimlerinden 4 ay sonra da tamamladığını söylüyordu. Liel'in "Erdoğan Din Devletine İzin Vermiyor" diyerek, "BD" dergisine yaptığı AKP, Erdoğan ve Türkiye üzerine değerlendirmeleri şöyle yer alıyordu:

"...Ben Türkiye'deki Batı, İsrail ve serbest piyasa yanlısı öğelerin Erdoğan'ı etkilemelerinden memnun oluyorum. Bunun böyle olacağını da biliyordum. Çünkü bu çağda ülke dini kurallar ile yönetilmez. Profesyoneller ile yönetilir ve onları dinlemesinden memnunum. İsrail'de ders verirken bana (Erdoğan nedir) diye soruyorlar. Ben de (İslâm light) diyorum. Bu İslâm'ın yeni bir versiyonu. Bu modern İslâm'dır, ılımlı İslâm'dır.

Erdoğan, İslâm'ın özel hayattaki yeriyle kamudaki yeri arasına bir duvar çekti. Bu ihtiyacımız olan şeydi. İsrail'de bazı kişiler ülkenin Tevrat'la yönetilmesini istiyor. Böyle birşey olamaz. Erdoğan, İslâm'ın ülke yönetimine etki etmesine müsaade etmedi. Biliyoruz ki AKP'de bazı insanlar İslâm'ın idarede rol oynamasından memnun olacaktır. Erdoğan ve Gül bunu engelliyor..."

Alon Liel, Demirel ile Erdoğan'ı karşılaştırmayı da ihmal etmiyor, Erdoğan'ın Özal'a benzediğini iddia ediyordu:

"...İki yıl önce Demirel, İsrail'e geldi. Öğlen yemeğine giderken, Demirel bana, 'Ben gelemem oruçluyum' dedi ve orucunu bozmadı. Bir de Erdoğan'a bakın. Berlusconi ile öğlen yemeği yiyor. Bence bu Erdoğan tarafından verilen önemli bir mesajdı. Kendisi uçakta alkole de izin verdi.

Erbakan böyle bir şeye müsaade etmemişti. Bu farklı liderlik şekli beni çok etkiledi..."

"Erdoğan'ı sevmeyenler bile Özal'a benzerliği olduğunu söylüyor. İkisi de pragmatik ve mantıklı politikacılar. Erdoğan gibi Özal da diğer siyasi liderlere oranla daha dindar..."

Mossad ajanı Yahudi Alon Liel yetiştirdiği öğrencisi için "Erdoğanizm" masalı uydurmayı ihmal etmiyor, böylece Erdoğan da Allah rızasından, basın danışmanının soyundan geldiğini iddia ettiği Musa'nın yoluna dönüyordu:

"...Erdoğanizm'i demokratikleştirilmiş Kemalizm olarak görüyorum. Erdoğanizm teriminin kullanımı için biraz erken olsa da Erdoğanizm, Kemalizm'in güncelleşmiş bir versiyonu. Bu benim iddiam. Türk halkının belli bir bölümü ki, bunlar eskiden RP, son olarak da FP'ye oy verdiler, Erdoğan iktidar olduktan sonra kendilerini TC, Atatürk ve Kemalizm ile birlikte tanımlama fikrine daha yaklaştılar..."

İsrail'in Türkiye özel uzmanı, Yahudi Alon Liel: "Demo-İslâm: Türkiye'nin Yeni yüzü" adlı, İbranice kitabında "Tayyip Erdoğan'ı 10 yıl öncesinden keşfettiklerini" söylüyordu. Liel, Tayyip'in Yahudi cemaatiyle arasının iyi olduğunu söylüyor ve şunları aktarıyordu:

"Türkiye'deki Yahudilerin yüzde 90'ı İstanbul'da yaşıyor. Erdoğan, İstanbul Belediye Başkan'ıydı. Yahudi cemaati lideri Bensiyon Pinto'nun, Erdoğan ile görüştüğünü biliyorum, Erdoğan ile Yahudi cemaati arasında iyi bir temas vardı. Diğer yandan Türkiye şunu biliyor ki, İsrail ile ilişkiler, Türkiye'nin ABD ile ilişkileri açısından büyük öneme sahip. Dolayısıyla, İsrail ile ilişkiler sadece ordu ve laikler açısından değil, bütün Türkiye açısından önemli..."

Yahudi Liel, tezkerenin kabul edilmemesini şöyle yorumluyordu:

"Ben Amerikalıların hislerini anlıyorum. Bilhassa Wolfowitz, Perle gibi Türkiye'yi destekleyen; ancak tezkere şokuyla karşılaşan insanların hislerini anlıyorum. Bu, sevdiğiniz kızın size hayır demesi gibi bir durum. Hissiyatları yatıştığında Türkiye'yi reddetmeyeceklerdir..."

ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi, aynı zamanda CIA'nın Türkiye ve Ortadoğu stratejisti; Yahudi, Mason Morton Abramowitz, Tayyip Erdoğan'ı Refah Partisi İstanbul Beyoğlu İlçe Başkanı iken keşfediyordu. Bu keşiften sonra Erdoğan için ilçe başkanlığından il başkanlığına, oradan belediye başkanlığına ve derken parti kurulup başbakanlık adaylığına varan hızlı yükseliş tirendi başlatılmıştır. Bu koşuda medya desteği de eksik olmamıştı.

Erdoğan'ın, Abramowitz'le Kasımpaşa'daki özel bir vakıfta başlayan tanışıklıkları, belediye başkanı seçilme öncesi ve sonrası belediyenin Florya tesislerindeki görüşmelerle devam etmiş, ardından Tayyip Erdoğan'ın Amerika ziyaretleri yoğunlaşmıştı. İlk defa 17–21 Nisan 1995'te başlayan, 26–30 Temmuz 1996 Atlanta, daha sonra 17–22 Kasım 1996 Miami Florida, 21–24 Aralık 1996 Dayton Pittisburg, cezaevine girmeden hemen önceye rastlayan 1 Mart 1998 ve yine 16 Temmuz 2000 tarihlerinde tekrarlanan ABD gezileri bunların bazılarıydı. Bu arada 9–13 Haziran 1995 İngiltere, 3–7 Kasım 1997 yine İngiltere gezileri ile başlayan Almanya, Fransa, Dubai, İtalya gezileri ise parti kurma ve destek arayışlarının bir başka turlarıydı.

CIA Ortadoğu ve Türkiye masası Şefi; Mason, Yahudi Morton Abramowitz 15 Ekim 1996 günü Tayyip Erdoğan'ı Belediye makamında ziyaret ediyordu. Erdoğan, Abramowitz'in olumlu

ve sıcak mesaj getirdiğini söylüyordu. Abramowitz: "Siz İstanbul'u yönetip yıldızınızı parlatabildiğinize göre, Türkiye için de çok şey yapabilirsiniz!..." diyordu. Abramowitz'in bu sözleri gazetelerde yer alıyordu. Abramowitz ise zaten bu tezgâhı çok önceden ve Ertuğrul Özkök'ün köşesinden şöyle açıklamıştı:

Abramowitz 1994 yılında Hürriyet Gazetesi'nde Ertuğrul Özkök'e "Evet, kravatlı ve daha şehirli kılıklı (!) görünen Erdoğan'ı, Erbakan'a tercih ederiz" diyerek, Erdoğan'a desteklerini bildiriyordu.

Türkiye'nin geleceği için Tayyip Erdoğan'ı çok önemli gören Abramowitz gittiği her ülkeden kovulan bir isimdi. Abramowitz'in kartvizitinde; Amerika'nın Ankara eski Büyükelçisi, CIA Ortadoğu ve Türkiye masası şefi, "Mason" sıfatına ek olarak sık sık MOSSAD ajanı suçlamaları taşımasının yanında ırk bilinci yüksek bir Amerikan Yahudisi olma özelliklerini de bulunduruyordu. ABD Dışişleri istihbarat ve araştırma müsteşar yardımcılığı görevlerinde de bulunan Abramowitz, Amerikan ve İsrail istihbarat örgütleri arasındaki koordinasyonu sağlamakla görevliydi.

Abramowitz; "Kürt sorunu kendi haline bırakılamaz" diyerek, Türkiye'nin parçalanabileceği şeklinde hezeyanlarda bulunuyordu.

Abramowitz'in gözünde; "Türkiye'de otuzu aşkın etnik gurup var. Biz bu etnik guruplardan bir mozaik oluşturacağız" diyen Tayyip Erdoğan bulunmaz bir nimetti. Zira Erdoğan'ın da, Türk kelimesini duyunca adeta tüyleri diken diken oluyordu. Bu kinini Almanya'nın Ausburg kentinde yaptığı konuşmasında kusuyordu:

"Sen 'Ne Mutlu Türk'üm Diyene' dersen, öbürü de ne diyecek; 'Ne mutlu Kürdüm diyene' diyecektir..."

Haziran 2007 tarihinde CNN Türk sunucusu, Erdoğan'a, "DTP'nin bağımsız adayları meclise girerse onlarla koalisyon kurar mısınız?" şeklinde bir soru soruyor, Erdoğan da şöyle cevaplandırıyordu:

"Parlamento tarihinde hiçbir zaman bir araya gelmeyecek partiler bir araya gelmiştir."

Abramowitz'in, Tayyip'e güveninin boş olmadığı her olayla kanıtlanıyordu. 7 Mart 2002 tarihinde gerçekleştirilen Talabani-Erdoğan görüşmesi sırasında bu durum bir kere daha ortaya çıkıyordu. Tayyip Erdoğan, eline her fırsat geçtiğinde Türkiye'ye hakaretler yağdıran, kafa tutan Talabani ile yaptığı görüşme sonrasında şunları söylüyordu:

"21.Yüzyıl diktatörler çağı olmamalıdır. Sağlıklı bir demokrasi, laik bir anlayışı gerçekleştirebilirsek, bu münasebetlerimize katkı sağlar. Halkın katılımcılığını çok anlamlı buluyorum. Irak'tan ve Kürdistan'dan aldığımız bilgiler bizleri memnun etmiştir..."

Tayyip'in, bu konuşmasını yapması tesadüf değildi. Zira yine aynı gün; Fransa'nın madamı Daniella Mitterant başkanlığında, Heinrich Böll arşivi yöneticisi Viktor Böll ve Türkiye'nin doğusunda 'Kürt Devleti' hayalleri kuran bir kısım bölücü dernek yöneticileri ve Yahudi işadamları 'Kürtçe Eğitim Yapılsın' kampanyaları başlatıyordu.

Tayyip'in Amerikalı destekçileri arasında "Yenilikçi hareket, Türkiye'deki İslâmcıların öncüleridir" sözleri ile yer alan bir diğer kişi de, CIA Türkiye ve Ortadoğu masası şeflerinden Graham Fuller'di. Fuller de selefleri gibi Yahudi ve Mason'du.

Graham Fuller; Atatürk ve Kemalizm'in artık devrini tamamladığını iddia ediyor, "Türkiye, Kürtlere özerklik vermelidir. Böylece Türkiye'deki Kürtlerle, Kuzey Iraktakiler bütünleşebilir" diyordu.

Beni İstanbul Yahudilerine Sorun

Uzun bir süre İsrail'de yaşayan Wolfowitz'in akıl hocalarından biri de Yahudi ve Mossad üst düzey sorumlusu Albert Wohlstetter idi. Wohlstetter'in yetiştirdiği isimlerin arasında CIA'nın Ortadoğu ve Türkiye masasından Richard Perle, Zalmay Khalilzad bulunuyordu.

Wohlstetter, 1979 yılında her gün yaklaşık 25 kişinin öldürüldüğü günlerde askeri darbenin olacağını ve bu darbe sonunda Türkiye-İsrail-ABD ittifakının doğacağını söylüyordu, İstanbul Yahudileri ve Perle'nin bulunduğu ortamda.

3 Kasım 2002 seçimlerinin hemen sonrasında, içlerinde Cüneyt Zapsu, Mustafa Koç, Koç'un danışmanı Soli Özel, TÜSİAD yönetim kurulu üyesi Ali Babaoğlu gibi TÜSİAD üyelerinin ABD'ye yaptıkları ziyaretlerde, Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Konseyi üyesi Dan Fried, Dışişleri bakanlığı ve CIA mensubu Marc Grossman, karanlıklar prensi Richard Perle bir yemekte buluşuyorlardı. ABD yönetiminin üst düzey yöneticileri TÜSİAD üyelerine ve onların üzerinden AKP'lilere; "Umarız; AKP, RP'nin yaptığı hataları tekrarlamaz" şeklinde mesaj veriyorlardı.

Bu çağrıya, bu temenniye(!) aynı günlerde ABD'de Musevi kuruluşlarıyla görüşmelerde bulunan Tayyip ses veriyordu. 10 Aralık 2002 tarihinde ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell ile görüşüyor ona "sadakat" sözü verdikten sonra, Monarch Oteli'nde Musevi örgütlerinin temsilcileri ile bir araya

geliyordu. Erdoğan görüşmede; "Devlet işlerinde liberal, laik olduğunu, devlet işleri ile devletlerarası ilişkilerde ancak laiklik temeli üzerinden bir araya gelinebileceğini, İslâmcı oldukları şekildeki söylemlerin doğru olmadığını" vurguluyordu. Tayyip konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"Şu andaki Türk-İsrail ilişkilerini yeterli bulmuyorum. Biz bu ilişkilerin çok daha ileri gitmesini istiyoruz. Bizim iktidarımız döneminde çok daha ileri gittiğini göreceksiniz..." diyor ve ekliyordu: "Biz Yahudilerden çok şey öğrendik, beni İstanbul'daki dostlarınızdan sorabilirsiniz..."

Museviler Tayyip Erdoğan'ı Ödüle Boğuyor

21.01.2004 tarihli Hürriyet Gazetesi, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a Amerika ziyaretinin ilk ayağı olan New York'ta Amerikan Musevi Komitesi tarafından "Cesaret Ödülü" verileceğini duyuruyor ve şöyle diyordu:

"Kısa adı 'AJC' olan Amerikan Musevi Komitesi bu amaçla Erdoğan şerefine HSBC bankasında bir yemek düzenleyecek. Ödülün bu yemek sırasında Başbakan'a takdim edileceği bildirildi. Erdoğan ve beraberindeki heyeti getirecek özel uçağın 25 Ocak Pazar akşamı New York'a varması bekleniyor.

Erdoğan, 26 Ocak Pazartesi günü kısa adı 'FPA' olan Dış Politika Derneği'nde düzenlenen bir toplantıya da katılarak konuşma yapacak. Başbakan'ın konuşmasında, AB yolunda atılan adımlar ve reformlar hakkında bilgi vermesi bekleniyor..."

11 Haziran 2005 tarihli AKP ve Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen Vakit gazetesi her yıl verilen ödüllerden birini daha haber yapıyordu. ADL, yani Anti Defamation League'nin

Çevik Bir'e verdiği aynı amaçlı ödül için "Yahudilerden üstün hizmet madalyası" başlığını kullanırken, Tayyip için hafif bir kıvırtma yaparak "Musevilerden Cesaret Ödülü" açıklamasında bulunuyorlardı. Gerçekte ADL, bu ödülleri kendilerine üstün hizmet edenlere veriyordu.

Tayyip'in ödülü almasını Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, devlet bakanı Ali Babacan ve Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül izliyordu. Tayyip, ödül alırken şöyle döktürüyordu:

"Musevi düşmanlığı utanç verici bir akıl hastalığının tezahürüdür, katliamla sonuçlanan bir sapkınlıktır, sapıklıktır... Soykırım, etnik temizlik, ırkçılık, İslâm düşmanlığı, Hıristiyan düşmanlığı, yabancı düşmanlığı ve terörizm geçmişten bu güne kadar devam edegelen aynı kötülüğün farklı yüzleridir... Başka dinlere hoşgörü göstermek bize Peygamberimizin mirasıdır.... Musevi düşmanlığının Türkiye'de yeri yok..."

Oysa Meclis Başkanı AKP Manisa Milletvekili Bülent Arınç, 3 Kasım 2002 seçimleri öncesi "Şeref Madalyalarımız" dediği konuşmalarında Yahudiler için şöyle diyordu:

"...Şöyle bir hadisi şerif var, Müslümanlarla Yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Bu harpte Müslümanlar galip gelecektir, öylesine galibiyet ki, Yahudiler taşların ve ağaçların arkasına saklanacak, ağaçlar haber verecektir, 'Ey Müslüman arkama Yahudi saklandı gel onu öldür' diyeceklerdir".

Haziran 2003'te ise, Türkiye'ye gelen Amerikan Musevi Konseyi Başkanı Harold Tanner ile beraberindeki heyet, Başbakan Tayyip ile bir saat baş başa görüşme yapıyordu. Başbakanlık Merkez Binası'nda basına kapalı olarak gerçekleşen görüşmede müsteşar Fikret Üçcan,

milletvekilleri Egemen Bağış ile Ömer Çelik ve ABD'nin Ankara Büyükelçisi Robert Pearson da hazır bulunuyordu. Görüşmede Erdoğan'ın Amerikan Musevi Konseyi üyelerine, "Amerika ile ilişkilerimize verdiğim önem nedeniyle, uçuş iznini daha güvenoyu bile almadan Meclis'ten geçirttim. Bu benim için büyük bir riskti." dediği öğreniliyordu. Erdoğan konuşmasında tezkereyi geçiremediği için adeta özür diliyordu:

"ABD için her zaman, Anayasa ve Parlamentomuzun verebileceğinin en fazlasını yaptık. Tezkere sürecinde ABD ile nasıl bir işbirliği yaptığımıza Sayın Pearson da şahittir."

Görüşmelerde hazır bulunan ABD Büyükelçisi Pearson ise kendisine dönerek bu sözleri söyleyen Erdoğan'ı başıyla onaylıyordu. Musevi Konseyi başkanı Tanner de, tezkere nedeniyle Türk-ABD ilişkilerinin biraz sarsıldığını belirterek "Biz bu süreci böyle bilmiyorduk, demek ki bilgilerimizde eksiklik varmış. Bu sürecin işlemesinde bazı sorunlar çıkmış. Ama sizin anlattıklarınıza bakınca, şimdi ben, Türk-ABD ilişkilerinin geleceğinden umutluyum..." diyordu.

Tanner, Erdoğan'a; "Belediye Başkanlığınızdan beri, Türkiye'deki Musevilerden hep sizinle ilgili takdir sözleri duyduk. Şimdi sizinle tanışınca gördük ki, haklılarmış."

İngilizler de "Okey" Verdi

28 Eylül 1998 tarihinde 312-2'den aldığı cezanın onanmasından bir gün sonra, ABD'nin İstanbul Başkonsolosu Caroline Hagins, Tayyip Erdoğan'ı Belediye makamında ziyaret edip, Washington'dan aldığı talimat sonucunda, "Bu tür gelişmeler, Türkiye demokrasisine olan güveni azaltır" açıklamasını yapıyordu...Parti kurulması aşamasında ise; Amerika'nın inayetine, İngilizlerin de okeyi ekleniyor ve

İngiltere'nin İstanbul başkonsolosu Roger Short'un "Bu parti bizi mutlu eder" şeklindeki sözlerinin ardından AKP kuruluş aşamasını tamamlıyordu. AKP, İngiliz ve Amerikalıları memnun edecekti, etmesine; ancak oyu da bizim insanımızdan alacaktı. AKP'yi bu sorunla başbaşa bırakalım ve geçelim görüşmeye...

Tayyip Erdoğan'ın medyadaki desteği olan Yeni Şafak Gazetesi'nin 8 Ağustos 2001 tarihli haberine göre, Tayyip Erdoğan'ın İstanbul-Üsküdar'daki bürosunda gerçekleşen ve bir saat süren görüşme sonunda Erdoğan, "Kurulacak parti hakkında konuştuk ve görüşme son derece olumlu geçti" diyordu.

İngiliz Konsolos ise kurulacak olan partiden duydukları memnuniyetlerini şu sözlerle dile getiriyordu:

"Bildiğiniz gibi biz çoğulcu demokrasiden yanayız. Bu parti de bu düşünceyi destekliyor. Böyle bir partinin kurulması bizi mutlu eder..."

AKP'nin kurulma aşamasında, Tayyip Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen "Yeni Şafak" gazetesinin 9.8.2001 tarihli "İngiliz Başkonsolosu Erdoğan'ı ziyaret etti" başlıklı haberde AKP'nin kurulma amaçları ve bu partide yer alan İngiliz parmağı da net bir şekilde görülüyordu:

"İngiltere Başkonsolosu Short, 'Çoğulcu demokrasiden yanayız. Böyle bir parti kurulması bizi mutlu eder' dedi. İngiltere'nin İstanbul Başkonsolosu Roger Short, parti kurma hazırlıklarını sürdüren eski İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı ziyaret etti. Erdoğan'ın Üsküdar Emniyet Mahallesi'ndeki bürosunda gerçekleşen Short ile Erdoğan görüşmesi yaklaşık 45 dakika sürdü. Başkonsolos Short, görüşmeden sonra bürodan ayrılışı

sırasında basın mensuplarının soruları üzerine, Tayyip Erdoğan'ın plânları ve yeni partiyle ilgili konuştuklarını söyledi."

Partinin kurulma haberi ve diğer gelişmeler için "Haftaya haber alırsınız" başlığı altında da şu bilgiler aktarılıyordu:

"Short, 'Tayyip Erdoğan'ın plânları nedir?' şeklindeki soruyu, 'Onun neye ilgi duyduğunu herkes biliyor. Haftaya haberleri almış olacaksınız' diye cevapladı. Bu konudaki düşüncelerinin sorulması üzerine Short, 'Bildiğiniz gibi biz çoğulcu demokrasiden yanayız. Bu parti de bu düşünceyi destekliyor. Böyle bir partinin kurulması bizi mutlu eder' şeklinde konuştu.

Roger Short, 'Tayyip Erdoğan'ın misyonu hakkında ne düşünüyorsunuz?' sorusuna ise şu karşılığı verdi: 'Bu parti çoğulcu demokrasiyi benimserse, yeni atılımlar yaparsa bizi mutlu eder. Çoğulcu demokrasinin benimsenmesiyle, oy kullananlar isteklerini daha kolay ifade edecekler. Bu onları mutlu eder. Böylece demokrasinin gelişmesi de bizi mutlu eder.' 'Fazilet Partisi'nin bu şekilde ayrışması konusunda ne düşünüyorsunuz?' sorusu üzerine de Başkonsolos Short, 'Bu, bizim cevap vereceğimiz bir konu değildir' dedi. Recep Tayyip Erdoğan da, görüşmenin son derece olumlu geçtiğini ve kuracakları yeni parti hakkında konuştuklarını söyledi."

AKP Kuruldu

İngiltere Başkonsolosu Short'un müjdesi(!) ardından, siyaset sahnesinin bir yıla yakın bir süredir "Tayyip Rüzgârı" ile sarsılması semeresini veriyordu. Recep Tayyip Erdoğan ve arkadaşlarının sözde "Erdemliler Hareketi" ile başlattıkları partileşme süreci, kısa bir süre sonra "AK Parti"nin kurulmasıyla sonuçlandı. Ağustos 2001'de AKP kuruluyor

ve Recep Tayyip Erdoğan, kurucular kurulu tarafından Genel Başkanlığa getiriliyordu.

Cenneti Yunan Müziğinde Keşfetti

AKP'nin kurulması, ardından 3 Kasım 2002 tarihindeki seçimleri kazanmasının ve onu izleyen günlerin peşinden Genel Başkan Erdoğan, mehteranla halkı selamlamayı bırakıyor, Yunan müziği ile sahneye çıkıyordu. 16.03.2003 tarihinde AKP Genel Başkanı ve Başbakan Tayyip Erdoğan, partisinin İstanbul İl Danışma Meclisi toplantısına kilise müziği bestecisi Yunanlı Vangelis ya da açık adıyla Evanghelos Odyssey Papathanassiou'nun Conguest Of Paradise yani "Cennetin Fethi" müziği ile giriyordu.

İstanbul-Yeşilköy'de bulunan Mydonose Showland'de, Siirt'te seçimi kazanmaları ve Başbakan olmasının ardından düzenlenen ve yaklaşık iki bin partilinin katıldığı toplantıda, Erdoğan'ın başından aşağıya sarı, lacivert ve beyaz renkli balonlar atılıyordu. Görsel efektler, renkli konfetiler ve ışık oyunları eşliğinde sahneye çıkan Erdoğan, show yıldızlarını aratmıyordu. Yunanlı Evanghelos Odyssey Papathanassiou'nun kilise müziği tarzında bestelediği Cennetin Fethi müziğinin fon olarak kullanıldığı bir beste ile sahne alan Erdoğan, müziğin dingin ritmiyle daha çok kendinden geçiyor, taraftarlarına teşekkür ederek "bu şarkı burada bitmez demiş ve yolumuza öylece devam etmiştik. Ve nihayet beklediğimiz gün geldi. Biz yine beraber yürüyeceğiz bu yollarda" şeklinde konuştu.

Toplantıya 45 dakika geç gelen Erdoğan, Yunan kilise müziği eşliğinde çıktığı sahnede, Mart ayının soğuğunu unutuyor ve şöyle diyordu:

"Sevgili yol arkadaşlarım; İstanbullular, baharın bu güzel

gününde sizlerle birlikte olmak ne güzel, aziz İstanbul bu baharda ne hoş". Tayyip'in bu sözleri üzerine soğuktan titreyen İstanbullular "Tayyip'in arabasının kaloriferini çok açmışlar herhalde" demekten geri kalmıyorlardı.

Yahudi Komitesinin Davetlisi

Tayyip Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen "Yeni Şafak" gazetesinin yazı işleri müdürlüğünü de yapan Nasuhi Güngör, "Yenilikçi Hareket" adlı kitabında "Yahudi Komitesinin Davetlisi" başlığı altında Erdoğan'ın kısa adı JINSA olan Yahudi Ulusal Güvenlik Enstitüsü ile olan görüşmelerini aktarıyordu:

"Erdoğan 16 Temmuz 2000 tarihinde ABD'ye gitti. American Jewish Comitte'nin davetlisi olarak orada bulunuyordu. Ayrıca burada JINSA (Yahudi Ulusal Güvenlik Enstitüsü) yetkilileri ile de görüşmeler yaptı. Bu gezide kendisiyle beraber KİPTAŞ eski genel müdürü Erdoğan Bayraktar ve Münci İnci de yer alıyordu..."

Tayyip Erdoğan, Çevik Bir ile birlikte ABD'de Jewish Commite'nin (Yahudi Komitesi) konuğu oluyordu.

Her Taşın Altından Çıkan Örgüt; ADL

Kısa adıyla ADL olarak bilinen Anti Demafation League adlı kuruluş, Yahudilerin bütün dünyaca tanınmış en etkin örgütü. ABD'de Kongre ve Beyaz Saray üzerinde de son derece etkili olan bu yapılanma, Yahudilerin aleyhine olan tüm faaliyetlere karşı çıkmak için kurulan, finans ve medya dünyasında da büyük bir ağırlığı olan bir örgüt.

Tayyip Erdoğan, AKP Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Gül'ün aracılığıyla bu örgütün başı Abraham Foxman ile iki saati aşan bir görüşme yapıyordu.

ADL daha önce de Gülen ile Papa arasındaki görüşmeyi organize etmiş, Gülen de bu örgütün başkanlarından Leon Levy ile birlikte fotoğraflar çektirmeyi ihmal etmemişti.

Tayyip ve Kürt Said

Tayyip, 3.Uluslararası Said-i Nursi Semineri'nde yaptığı konuşmada Kürt Said'i yere göğe sığdıramıyor, şunları söylüyordu:

"Said-i Nursi keşfedilmeyi bekleyen bir hazinedir... Öyle bir dünyaya gözlerini açtı ki, sosyal önderlik ulemanın elinden çıkıp, Batıcı seçkinlerin eline geçmiş durumdaydı"

Aynı konferansta Tayyip'in ardından konuşma yapan Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, Kürt Said'i şöyle ululuyordu:

"Eğer Cumhuriyetin başında Bediüzzaman resmi makamlarca dinlenseydi, bugün ülkenin durumu hiç şüphe yok ki böyle olmazdı."

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik de AKP'lilerin bir çoğu gibi Atatürk'le sorunlu. Çelik, Atatürk ilkeleri hakkında şöyle konuşuyordu:

"Atatürk bir asker ve devlet adamı idi. O, ne bir filozof ne de müçtehid idi. Onun Altı Ok'ta topladığı prensiplerin hiç biri kendi icadı değildi. Kaldı ki, 'Altı ok' artık onu kendine amblem yapmış partilerin mensupları tarafından bile tartışılır olmuştur. Çizginin üstünde olan her devlet başkanının kendinden sonra bir 'cılık' bıraktığını veya birilerinin onlar adına birer 'cılık' icat ettiğini bir an düşünelim. Bu işin sonu nereye varır."

Tayyip'in eşi Emine de Kürt Said'i yere göğe sığdıramayanlar arasına şu sözleri ile katılıyordu:

"Zamanın Bediüzzaman'ı; Said Nursi Hazretleri'nin eserlerinin bir kısmıyla tanışmam, örtüyle tanışmamdan bir süre sonra oldu. Bu eserlerin bilhassa İslâm'ı yaşamayan Müslümanlar için çok faydalı olacağına inanıyorum. İslâm'ı yaşamaya çalışan insanların da, Risale-i Nur'ların çok değişik görüş açıları sunması dolayısıyla düşünce ufuklarını genişlettiğini ve güzelleştirdiğini düşünüyorum: Said Nursi Hazretleri'ni iyi anlamalıyız. Kendisi, her zaman batıla karşı, Hakk'ın yanında olup batılla mücadele etmiştir. Bu uğurda zindanlarda bile kalmıştır. Onu seviyorsak onun yolunda gitmeliyiz..."

Tayyip'in "keşfedilmeyi bekleyen bir hazine" dediği Kürt Said'i tanıyalım:

"İngiliz istihbaratının İran'da 18.Yüzyıl'ın sonlarına doğru ortaya çıkan Bahailiğin değişik bir versiyonunu uygulamak için ülkemizde üretip türettikleri bir tarikat. Bahailiğin Türkiye şartlarına uyarlanmasıyla meydana getirilen bu yapı için seçilen kişi ise Bitlis'in Hizan ilçesinin Nurs köyünden idi. Asıl adı Said-i Kürdi'dir. Kürtçülük propagandası ve Said'i Kürdi adıyla taraftar toplayamayınca İngiliz İstihbaratı yine bilinen yöntemlere başvuruyor, Kürt Said'i din maskesine büründürerek, Said-i Nursi'ye dönüştürüyordu.

O da birileri gibi o günlerde nasıl dönüşerek değiştiğini, Kürt Said'in eskide kaldığını söylüyordu.

Kürt Said, Tenvir yayınlarından çıkan "Divan-ı Harbi Örfi, İki Mekteb-i Musibedin Şehadetnamesi" adlı kitabının 11.sayfasında kendisini şöyle tanımlıyordu:

"Ben ki; bir adi Kürdüm. Ulemaya farz-ı ayın olan bir

vazifeyi omzuma aldım, demek cinayet ettim."

Aynı kitabın 14.sayfasında;

"El hâsıl, Sultan Selim'e biat etmişim. Onun ittihadı İslâm'daki fikrini kabul ettim. Zira o, Kürdleri ikaz etti. Onlar da ona biat etti. Şimdiki Kürtler, o zamanki Kürtlerdir... Bu meselede seleflerim; Cemalettin-i Efganî, Mısır Müftüsü merhum Muhammed Abduh, Ali Suavi, Hoca Tahsin Efendiler, Kemal Bey ve Sultan Selim'dir..."

Kürt Said'in seleflerim dediği isimlerden; Ali Suavi, İlhami Soysal'ın yazdığı "Dünyada ve Türkiye'de Masonluk ve Masonlar" adlı kitabın 7.sayfasında belirtildiği gibi Masondu.

Yine 31 yıllık mason olan Sabahattin Arıç'ın, Tekin Yayınevi'nden çıkan ve masonlara övgü dolu "Masonların Dünyası" adlı kitabın 136.sayfasında, Ali Suavi'nin Mason üstatlardan olduğunu görüyorduk.

Cemalettin-i Efganî ve Mısır Müftüsü Muhammed Abduh, üst derece masonlardandı.

Abduh ve Efganî'nin masonluğu hakkında M. Emin Koç, Yeni Mesaj gazetesinde şunları yazıyordu:

"...Diyanet İşleri Başkanlığı, Hicaz bölgesini Osmanlı'dan kopartmak üzere İngilizler tarafından kafalanmış ve görevlendirilmiş Cemalettin Efganî, Muhammed Abduh ve Reşit Rıza 'masonik troyka'sının 'Menar tefsiri'nin adeta özetlenmiş haline II. Vatikan Konsili'nin 1965'te karar altına aldığı 'dinlerarası diyalog' elbisesi giydirilmiş tarzını, AB sürecinin 'çağdaş tefsir'i olarak piyasaya sürdü."

Dilerseniz önce bu "Troyka"yı tanıyalım...

İskoçların Bile Reddettiği Mason Efganî

İran Esedâbâd doğumlu Cemaleddin Efganî, İngiliz belgelerine göre "Tanrı'ya inanma" şartı koşan İskoç Mason Locası'na üye iken, buradan "Tanrısızlık" ithamıyla kovulmuş, o da "Tanrı tanımazlık"ın makbul sayıldığı Fransız Grand Orient Locası'na reis olmuştur (Bkz. Alaaddin Yalçınkaya, Cemaleddin Efganî, İstanbul 1991, Osmanlı Yayınları, s. 131-132; Muhammed Reşad, Cemaleddin Efganî Hakkında Makaleler, İstanbul 1416/1996, s.21, dipnot: 36). Efganî, aynı zamanda Kahire mason locasını kurdu ve oranın reisi oldu. Öğrencisi Abduh ile birlikte Paris'te "el-Urvetü'l-Vüskâ" adlı bir gazete çıkardı.

II. Abdulhamid: Efganî, İngiliz Maskarası

II.Abdulhamid'in, Efganî'yle ilgili söylediği şu sözlere bakarsak Efganî'nin nasıl birisi olduğu daha iyi anlaşılacaktır:

"...Hilafet'in elimde olması sürekli olarak İngilizleri tedirgin etti. Blund adlı bir İngiliz'le Cemaleddin Efganî adlı bir maskaranın elbirliği ederek İngiliz hariciyesinde hazırladıkları bir plân elime geçti... Cemaleddin-i Efganî'yi yakından tanırdım. Mısır'da bulunuyordu. Tehlikeli bir adamdı. Bana bir ara Mehdilik iddiasıyla bütün Orta Asya Müslümanlarını ayaklandırmayı teklif etmişti; buna muktedir olamadığını biliyordum. Ayrıca İngilizlerin adamı ve çok muhtemel olarak İngilizler beni sınamak için bu adamı hazırlamışlar idi. Derhal reddettim. Bu sefer Blund'la işbirliği yaptı. Kendisini İstanbul'a çağırttım... Bir daha İstanbul'dan çıkmasına izin vermedim" (Bkz. Abdulhamid Han, Sultan Abdulhamidin Hatıra Defteri (Haz. İsmet Bozdağ), İstanbul 1986 (8.Baskı), Pınar Yay., s.73)

Ezher'e Masonluğu Sokan Abduh

Efganî'nin talebesi olan Muhammed Abduh ise Mısır doğumlu. Abduh gibilerinin kimler tarafından destek gördüğüne dair zamanında İngiltere'nin Mısır sömürge valisi Lord Cromer'in söylediği şu söz ibretliktir:

"Kuşkusuz İslâmî reformist hareketin geleceği Şeyh Muhammed Abduh'un çizdiği yolda ümit vaadediyor. Ve o yolun yolcuları Avrupa'nın her türlü yardım ve teşviklerine lâyıktırlar" (M.Muhammed Hüseyin, Modernizmin İslâm Dünyasına Girişi, (Trc. S. Özel), İstanbul 1986, İnsan Yayınları, s. 91-92 (Cromer'in 1905 yıllığının 7.maddesinden naklen).

Merhum Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi, Abduh'la ilgili şunları söylemiştir: "...Üstadı Efganî vasıtasıyla, masonluğu Ezher'e idhâl(sokan) eden odur" [Mustafa Sabri Efendi, Mevkıfu'l-Akl ve'l-İlm ve'l-Alem, Beyrut 1314 (3.Baskı), c.I, s.133; Terc: İbrahim Sabri Efendi (Yazma), c.I, s.111'den naklen Muhammed Reşad, s.28].

Masonik Troyka İngilizlerle İşbirliği Halinde

Abduh, Osmanlı'ya karşı Urabi veya A'rabi Paşa isyanında elebaşı ve fetvacı başı rolü de üstlenerek Mısır'ın İngiliz birlikleri tarafından 1300/1882 yılında işgal edilmesine ciddi katkılar sağladı. Efganî'nin reisliğini yaptığı Kahire Mason Locası üyeleri, İngilizlerle işbirliği hâlinde faâliyette bulunuyordu. Abduh'a üç yıllık sürgün cezası verildi (Bkz. M.Zeki İşcan, M.Abduh'un Dini ve Siyasi Görüşleri, AÜSBE, gayr-ı matbu doktora tezi, Erzurum, 1997).

Büyük Mason Efganî'nin küçük mason talebesi Abduh'un çömezi olan Reşit Rıza ise aslen Bağdatlıdır. O da mason

üstatları gibi mucizeleri inkâr etmiş, hadislerle ve icmâ ile hükmü kesinleşmiş pek çok meseleyi reddetmiştir (Bkz. Hasib es-Samarrai, Dinî Modernizmin Üç Şövalyesi, Ezher Ünv. Doktora tezi, İstanbul 1419/1998, Bedir Yayınları, s.149-264)

Said-i Nursi Akıl Almış

İlginçtir; bugün "Vatikan'ın dinlerarası diyaloguna en uygun kaynak ve zemin" (Bkz., Yeni Asya, 16 Ekim 2004, sayı 12407) olarak kullanılan risalelerin müellifi Said-i Nursi, Mardin'de Cemaleddin Efganî'nin "siyasette muktesit meslek"i ondan öğrendim (Beyanat ve Tenvirler, s. 105) dediği talebesiyle görüşüp fikirleri hakkında bilgi sahibi olmuş, İttihad-ı İslâm'da seleflerini sayarken, Efganî'nin ismini de zikretmiştir (Tarihçe-i Hayat, s.39, 59) (Bkz: www. yeniasya.org.tr/index.asp? Section = Enstitu & Subsection = Enstitu Sayfasi & Date = 28.07.2000)

20. asrın İngilizlerinin kurtlar masasındaki Osmanlı'yı tahayyül edin; Hicaz bölgesinde Vehhabiliğin kurucusu Muhammed Abdülvehhap; Mısır-Suriye'de masonik troyka Efganî, Abduh ve Reşit Rıza; Anadolu'da ise "Hıristiyan şehit" (Bkz. S.Nursi, Kastamonu Lahikası, s. 79) kavramını türeten ve "misyonerler ve Hıristiyan ruhanileriyle ittifakı öneren" (Bkz. Emirdağ Lahikası, Emirdağ Lahikası, s.139; Lemalar, 20.Lema, 1.n, 2.s.) diyalogcu Said-i Nursi... Fikirleri ve akaidleri birbirlerine oldukça yakın. Sizce de ilginç bir tesadüf değil mi?

"Hicaz, Suriye ve Mısır işi" bitirildi; sıra Anadolu'da mı acaba, diye düşünmek gerekmez mi? AB ve "dinler arası diyalog" sürecinde olan bitenleri şöyle bir düşünün bakalım...

Abduh ve Reşit Rıza, Muhammed Abdulvehhab'a Vehhabiliği kurduran İngilizlerden aldıkları akıl ve ilhamla "Menar tefsiri"ni kaleme almışlar (Bkz. M. Abduh–R. Rıza, el-Menar, Dar'ul Fikr, 2.baskı)

Temel Dayanak "Masonik Troyka"nın Menar'ı

Diyanet'in, dört akademisyene hazırlattığı ve AB sürecinde kendisiyle İslâm'ın güncellenmesi nümayişleri yaptığı "çağdaş meal ve tefsir"in en temel kaynağı işte bu Abduh ve Rıza'nın ortak çalışması olan "Menar tefsiri"dir. Diyanet'in yaptırdığı çalışmada en çok başvurulan, en güçlü kaynak ve referans olarak gösterilen, kendisine dayanılarak 15 asırdan beri hiçbir İslâm aliminin zikretmediği yeni yeni hükümler ihdas edilen "ana tefsir" işte bu Menar'dır. Diyanet'in çağdaş tefsiri, bir bakıma Menar'ın özetlenmiş ve Müslüman Türk milletinin nabzına göre şerbetlenmiş halidir.

Özellikle Hz. Muhammed'e iman etmenin cennetlik olmak için şart olup olmadığı, Ehl–i Kitab'ın Hz. Muhammed'i kabul ve ikrar etmeden cennete girip giremeyeceği, Kur'an–ı Kerim'in, Ehl–i Kitab'ın küfürde olduğuna dair hükümlerinin yumuşatılması, İslâm'dan dönenlere (mürted) ilişkin "ilahi müeyyide"lerin hafifletilmesi gibi konularda Katoliklerin 1965'teki II. Vatikan Konsili'nde karar altına aldıkları "dinler arası diyalog misyonu"na uygun hükümler ihdas etmede Abduh–Rıza'nın Menar'ı kaynak ve dayanak olarak kullanılmıştır (Bkz. Kur'an Yolu Türkçe Meal ve Tefsir, Heyet, Diyanet İşleri Başkanlığı yayınları, Ankara, c.1, s.68, 69, 197, 199, 233)..."

Kürt Said, Yeni Asya yayınlarından çıkan Emirdağ Lahikası adlı kitabının 152.sayfasında adeta Bahailiğini ilan ediyordu:

Bugünlerde rahatsızlık için "Evrad-ı Bahaiye"yi ezber değil, kitaba bakarak okudum. Ahirinde, İhtitam-ı Bahaiye olan hatimesini bilemediğimden eskiden beri okumuyordum. "haydi, bir defa da bunu okuyayım" dedim. Gördüm ki, bir sahifede ve uzun altıbuçuk satırında, on dokuz defa "nur, nur, nur..." kelimeleri... Kati kanaatim geldi ki, Şah'ı Nakşîbend, Gavs'ı Azam gibi Risale-i Nur'u ve kudsi hizmetini keşfen müsahade edip tahsinkârane haber vererek ona işaret ediyor. Ben de, yalnız o altı satırı ve baştaki satırı ve ahirdeki satırı ile otuz senelik Bahaiye virdime, o meleklerin, nurların intişarına muavenetleri niyetiyle, ilhak eyledim..."

Aynı kitabın 467.sayfasında "Evrad-ı Bahaiye" şöyle açıklanıyordu: "19.YY.da İran'da ortaya çıkan reformcu bir cereyanın viridleri, zikirleri..."

Neyse biz yine dönelim Kürt Said'in Kürtlüğüne,

"Divan-ı Harbi Örfi, İki Mekteb-i Musibedin Şahadetnamesi" adlı kitabının 18.sayfasında, "Kürdistan'da neşr-i maarif için çalışıyorum" diyor, Doğu bölgeleri için Kürdistan tabirini kullanıyordu.

12.sayfada; "Ben ki, ümmi ve Bedevi bir Kürdüm" diyordu.

Kitabının 20.sayfasında, "Biz Kürdüz" diyerek İngiliz istihbaratının isteklerini yerine getiriyordu.

Kürt Said, kitabının 59.sayfasında insanlar arasına ayrılık tohumları atmak yolunda son merhaleye geliyordu:

"Ey Asurîler ve Kıyanilerin cihangirlik zamanında pişdar, kahraman askerleri olan Arslan Kürtler! Beş yüz senedir yattığınız yeter. Artık uyanınız sabahtır. Yoksa sahrayı vahşette, vahşet ve gaflet sizi yağmalayacaktır..."

Teşkilat-ı Mahsusa

Kürt Said, İngilizlerden aldığı desteklerin ardından ülkede ayrılık tohumları attıktan, sonra "Teşkilatı Mahsusa"ya da mason dostlarının yardımı ile giriyordu.

Kürt Said'in Teşkilatı Mahsusa'ya katıldığını Cemal Kutay açıkladığı zaman Nurcular, ayaklanmış ve yalanlamışlardı. Oysa, Nurcuların önde gelenisimlerinden Necmeddin Şahiner, "Bediüzzaman Said Nursi" adlı Yeni Asya yayınlarından çıkan kitabının, 130.sayfasında; "Bediüzzaman da katıldı" başlığı altında, "Said Nursi de Teşkilatı Mahsusa'da vazifeli idi" diyordu.

Yine, Yeni Asya yayınlarından çıkan Ahmet Şahin'in "İslâm Büyükleri" adlı kitabının 250.sayfasında Kürt Said'in Teşkilat-ı Mahsusa" ile tanışması şöyle aktarılıyordu:

1918 Baharı'nda insan idrakini hayrete bırakan bir cesaretle Kosturma'dan kaçan Bediüzzaman, bilmediği yollardan, dağlık bölge ve düşman arazilerinden geçerek Leningrad'a, oradan da Almanya'ya gelir. Berlin'deki Adlon Oteli'nde iki ay müddetle kalarak Teşkilat-ı Mahsusa ileri gelenleri ile görüşür..."

Kitapta iki buçuk sene aç bi ilaç esir kaldığı vurgulanıyordu. Ancak bu denli zor şartlarda esir kalan birinin Almanya'nın en lüks otellerinde iki ay kalacak parayı nereden bulduğu belirtilmiyordu.

Yarı deli de olan Said-i Kürdi, Kurtuluş Savaşı sırasında insanlarımızı sırtından vuran Kürt Teali Cemiyeti'nin 3 numaralı kurucusudur. Yine Kürt Neşri Maarif Cemiyeti'nin kurucuları arasındadır. Sultan Abdülhamit, onu bu zararlı

faaliyetlerinden dolayı önce tımarhaneye sonra da hapse göndermiştir. Said-i Kürdi hasta yatağındayken, Şeyh Sait'in torunu, bir zamanlar Doğru Yol Partisi'nden milletvekili olan Abdülmelik Fırat'a şunları söylemiştir:

"Ben biraderi azamım, ekremim Şeyh Sait Efendi'nin hayatını (öcünü) alacağım, aldım".

Bu ihanet dolu sözlerden kolayca anlaşılacağı üzere başta 9.Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Cemal Kutay ve Fetullah Gülen gibi kişilerce "Büyük bir din âlimi" olarak insanlarımıza yutturulmaya çalışılan Said'i aslında İngiliz ajanlarının kullandığı, ülkemizin doğusunu bölmek ideallerini taşıyan bir piyon olduğu açıktır.

Said-i Kürdi namı diğer Said-i Nursi'nin intikamını almak istediği Şeyh Sait, bilindiği gibi Kurtuluş Savaşı'na katılmayan, bu dönemleri Türk askeri ve devletine yapacağı ihanetlerin plânlarını tasarlamakla meşgul olarak geçiren bir haindi. Bu hainliğinin cezasını da asılarak ödedi.

O günleri hatırlarsak; Kurtuluş Savaşı'nın sonucunda Lozan'da Musul hakkında yapılan görüşmeler anlaşmazlık sonucu çıkmaza girmiş, bunun üzerine seri toplantılar düzenlenmeye başlanmıştı. Haliç Konferansı'ndan ve Cenevre'deki toplantılardan bir sonuç alınamıyor; ancak Türk delegeleri tezlerimizi şiddetle savunuyorlardı.

Macar, Belçikalı ve İsveçli temsilcilerin konuyu görüşmeleri için komisyon kurulmasına karar verilmiş, 30 Eylül 1924 tarihinde de komisyon kurulmuştu.

Musul'u egemenliklerinden kaptırmak istemeyen İngilizler yeni bir oyun tezgâhlıyor, komisyonun kurulması kararının

alındığı günlerde yani 12 Eylül 1924 tarihinde İngilizlerin desteğinde Nasturi ayaklanması başlıyor, komisyon kurulmadan iki gün önce de isyan bastırılıyordu.

Nasturi ayaklanmasının ardından Kürt Said'in, "Birader'i azamım, ekremim" diye lanse ettiği Şeyh Sait'in ayaklanması başlıyordu. Bu ayaklanmaları bastırmak için gücümüzü harcarken, Musul'u İngilizlere terk etmek zorunda kalıyorduk.

İngilizler zaferlerini şu açıklamaları ile izah ediyorlardı.

"Tarihte yalnız İngiliz İmparatorluğu ayrılıkçı güçlere, kendisini uydurarak kendi yapısını koruma hünerini gösterebilmiştir..."

Şeyh Sait, Musul görüşmeleri sürerken İngilizlerden aldığı destekle "Din elden gidiyor" maskesiyle Kürt devleti kurmak için isyan etmiş, isyanın sonucunda bacanağı Binbaşı Kasım tarafından yakalanarak adalete teslim edilmiştir.

Şeyh Sait ayaklanma sırasında bacanağı Binbaşı Kasım'a "Bir Türk öldürmek, yetmiş gâvur öldürmekten daha üstündür" diyor, bacanağı da tanıklık yaptığı mahkeme bu sözleri onun yüzüne karşı anlatıyor ve zabıtlara geçiriyordu:

"İşittiğim odur ki, Şeyh Sait, 'din için kıyam farz oldu demiş. Bir Türk öldürmek, yetmiş gâvuru öldürmekten daha üstündür' demişti."

Şeyh Sait'in duruşmasında savcı ile aralarında geçen konuşmalardan Kurtuluş Savaşı sırasında Şeyh Sait ve takımının dinlenip yığınak yaparak sürekli güçlendiği, Türk ordusunun yorgun ve zayıf anını kolladığı da ortaya çıkıyordu:

" ...Bu kıyamınızı vacip görüyorsunuz. Küffar İslâm beldelerini çiğnerken cihat nedir?

O da cihattır... farzdır!..

Yunan bütün memleketimizi çiğnerken bu topladığınız dört bin kişi ile neden Yunan üzerine yürümediniz?

O zaman yine giderdik. Vaktimiz yoktu. O zaman biz çok perişandık. Vaktimiz olsaydı durmazdık. Balkan muharebesinde hazırlandık, istemediler. Bu muharebede göçmendik, yoksulduk."

Kurtuluş Savaşı'mızda Yunan'a kurşun atmak için vakit bulamayan Şeyh Sait ve ardındakiler, İngilizlerden çil çil altınları alınca Türk askerini sırtından vurarak ayaklanıyor, yüzlerce asker ve sivil insanın hayatıyla da oynuyorlar, Musul'un İngilizlerin eline geçmesine de sebep oluyorlardı. Şeyh Sait suçu sabit görülerek idam ediliyordu.

Yine Emniyet Genel Müdürlüğü'nün, "İslâm'da Mezhepler, Tarikatlar ve Dini Akımlar" adlı kitabında Kürt Said de övülenler arasında yer alıyordu. İşte Emniyet'in gözüyle Kürt Said:

"(1873–1960) Bitlis'in Hizan kasabasına bağlı Nurs köyünde doğmuştur. Küçük yaşta klasik medrese eğitimine başlayan Said Nursi, kısa bir sürede bu eğitimini tamamlamış ve ilme olan iştiyakı sebebiyle, meşhur âlimlerle temas kurabilmek amacıyla çeşitli illerde seyahatlerde bulunmuş ve bu sayede etrafında tanınmaya başlamıştır.

Hareketli yapısı itibarıyla dikkatleri üzerinde toplayan Said Nursi, kısa zamanda elde ettiği dini ilimler alanındaki bilgi birikimi ile kendisini kabul ettirmiş ve bu çevrelerce

'Zamanın iyisi' anlamına gelen 'Bediüzzaman' lakabı ile anılmaya başlamıştır..."

İstihbarat Dünyasının Gülü

Eski Almancı Kürt Said, Soğuk Savaş'ta Amerikancı oluyordu. İngiliz istihbaratının emrindeyken Rusların kazanacağını tahmin edip Ruslara esir(!?) düşen Kürt Said, Ruslar yenilince soluğu Almanya'da alıyor, iki ay boyunca burada en lüks otellerde kalıyordu.

Cengiz Özakıncı, "Yeni Osmanlı Tuzağı" adlı kitabında bu durumu Nurcu yayınları referans göstererek şöyle anlatıyordu:

"Türkiye, Rusya'yı din kartıyla kuşatıp yıkmaya yönelen Amerika'nın buyruğuna girer girmez, o güne dek sesleri pek çıkmayan eski Alman cihatçısı, Osmanlıcı, Hilafetçi takım ortaya çıkıp bu kez Amerika'yı alkışlamaya ve Amerikan buyruğu ile Dünya İslâm Birliği düşüncesini yaymaya başlamıştı. Bunlardan biri olan Said-i Nursi, Alman işbirlikçisi olduğu yıllarda, 'Türk-Alman, Alman-Türk, tarih boyunca kadim dosttular. Türkler Alman dostluğuna sadakatte çok hassasiyet gösterirler...' demişken, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Amerikancı kesilerek şöyle konuşuyordu:
'Amerika gibi, din lehindeki ciddi çalışan muazzam bir devleti, kendine hakiki dost yapmak, iman ve İslâmîyet'le olabilir...

Eskiden Hıristiyan devletler bu İttihad-ı İslâm'a taraftar değildiler. Fakat şimdi komünistlik ve anarşistlik çıktığı için hem Amerika, hem Avrupa devletleri Kur'an'a ve İttihad-ı İslâm'a (İslâm Birliği) taraftar olmaya mecburdurlar'..."

Bugün ABD, İngiltere ve İsrail'in destekleri ile parti kuran Tayyip tabiî ki, Kürt Said'den "Hazine" diye bahsedecekti.

Kur'an ve Sünnet Işığında Ampul Karanlığı

Nihat Çetinkaya "AKP İslâm'a ters" başlıklı yazısında, AKP'nin İslâm'a aykırı eylemlerini aktarıyordu:

"İktidarın başı Erdoğan, 2002 seçimleri öncesi Of'ta '2 hak din', sonraları da 4 hak dine mensup olanlar var" demişti.

Halbuki, Müslümanların inancına göre inanılacak bir hak din vardır; o da İslâm'dır.

10 Nisan 2000 tarihinde Diyanet İşleri'nin şimdi AKP'li Bakan olan Mehmet Aydın'ı, "Kurân'da Müslüman hanımların Hıristiyanlarla evlenmesi yasaklanmış, biz AB'ye girmek istiyoruz. Bu gibi ayetlerin günümüz şartlarına göre yorumlanması gerekmez mi" diyordu.

AKP döneminde "Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi" kitaplarından Kelime-i Tevhid'in ikinci bölümü olan "Muhammed-ün Resûlullah" ifadesinin çıkartılması inançla nasıl oynandığının, bunu yapanların ne denli İslâm'la ilgilerinin delilidir.

Gizem yayıncılık tarafından yayınlanan İlköğretim 5.Sınıf Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi kitabının 19.sayfasında, Kelime-i Tevhit: "Lailahe illallah" diye anlatılmaktadır.

AKP döneminde bedava dağıtılan Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi kitaplarında Veda hutbesinde geçen; "Allah Resûlünün sünneti" ifadesi çıkarılıyordu.

AKP Hükümeti tarafından Haçlı seferlerinin kışkırtıcısı, Türk ve İslâm düşmanı bir Papa'nın heykeli altında imzalanan AB Anayasası'nın 10.maddesi gereği Türkiye, "Toplu din değiştirmeleri" kabul ediyordu. Bu kabulle topluca Hıristiyan olma döneminin yolu yasal olarak açılıyordu.

Milli Güç adlı internet sitesinde Hakan Arıkan, "Kur'an ve Sünnet Işığında Ampul Karanlığı" başlıklı yazısında bazı AKP'lilerin hal ve gidişlerini Kur'an ve Sünnet ışığında yorumluyordu:

a) ...O dönemde CIA Ortadoğu sorumlusu Graham Fuller'in sıkı bir Erdoğan savunucusu olması ve "Türkiye'de Kemalizm'in modası geçti, ılımlı İslâm öncülük etmeli" ya da "Fazilet Partisi çöktü, Yenilikçiler ılımlı İslâm'a öncülük edecek" tarzı söylemlerde bulunması oldukça dikkat çekicidir.

AKP oluşturulurken Sayın Erdoğan ve İsrail Büyükelçisi David Sultan buluşması sonucunda R.T.Erdoğan'ın 18.07.2001 tarihli açıklamasında "Partimiz İsrail ve ABD politikalarına asla ters düşmeyecektir" şeklindeki açıklaması da oldukça ilginçtir. AKP'nin kuruluş aşamasında yaşananlarla ilgili olarak, şu soruların da cevabını bulmak gerekmektedir. Kuruluş aşamasında neden sık sık üst düzey Mason Müsteşar Lawrence ve İngiltere Büyükelçisi Sir David Logan ile görüşüldü?... Arif Aytürk/Pozitif Analiz, http://www.mansetgazetesi.com/haber.asp?id=4752

b) 11 Eylül saldırıları sonrası terörizme karşı mücadele için "haçlı seferi" tabirini kullanarak İslâm dünyasının tepkisini çeken ABD Başkanı Bush... (http://www.zaman.com.tr/webapp.tr/haber.do?haberno=55633)

c) (http://www.youtube.com/watch?v=19ePFuDFBFQ&mode=related&search:) Erdoğan: "Biz geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika projesinin (BOP) eş başkanlığını yapıyoruz"

(BOP'a gelince... Görünen köy kılavuz istemez. Zaten cevabı da Amerikalılar arasında dolaşan şu fıkrada: Yıl 2025.

Amerikalı bir baba, küçük kızını alıp New York'taki İkiz Kuleler'in yerine dikilen anıta gidip kızına anlatmaya başlar; "Bak Cindy, Bir zamanlar burada İkiz Kuleler vardı." Çocuk "Baba İkiz Kuleler ne?" diye sorar ve baba "'İki dev binaydı. Dünyanın en gözde binaları. Ama bir gün Arap teröristler, uçaklarla binalara dalıp yıktılar" der. Küçük kız bu kez de "Baba Arap ne?" diye sorar...)

d) Gül: "Dünya barışı için, barışı korumak, barışı yapmak için, son 50 senede dünyada en çok Amerikalılar kendi çocuklarını feda etmişlerdir. İkinci ülke kim? Türkiye. Böyle köklü gelen bir şey var. İşbirliğimiz gayet sağlam.

Soğuk Savaş döneminde de önemliydi; ama şimdi çok daha fazla önemli. İşbirliğine ihtiyacımız var. Muhakkak ki bir ailenin içinde bile farklı anlayışlar, görüşler olur. Ama önemli olan ortak hedefler ve çıkarlardır. Bir problem söz konusu değil" (Takvim)

"a,b,c ve d maddelerinde yazılanlardan anlaşıldığına göre Müslümanlar'a karşı Haçlı seferi yaptığını söyleyen Bush'un Amerikası ile ve İslâm dünyasına ile hep sorun yaşatan İsraillilerin elçileri ile iyi dostluklar kurulmuş bulunmaktadır. Oysa:

Maide Sûresi 51.ayette: "Ey inananlar! Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Sizden kim onları dost edinirse kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğruya iletmez."

Maide Sûresi 55.ayette: "Sizin dostunuz ancak Allah'tır, Resûlüdür ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı kılan,

zekâtı veren mü'minlerdir."

Maide Sûresi 56.ayette: "Kim Allah'ı, onun peygamberini ve inananları dost edinirse bilsin ki şüphesiz Allah taraftarları galiplerin ta kendileridir."

Bakara Sûresi'nin 120. ayetinde: "Sen dinlerine uymadıkça, ne Yahudiler ve ne de Hıristiyanlar asla senden razı olmazlar. De ki: 'Allah'ın yolu asıl doğru yoldur.' Sana gelen ilimden sonra, eğer onların arzu ve keyiflerine uyacak olursan, bilmiş ol ki, Allah'tan sana ne bir dost, ne bir yardımcı vardır."

Nisâ Sûresi 144.ayetinde: "Ey iman edenler! Mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Kendi aleyhinize Allah'a apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?" buyrulmaktadır... Bu ayetlerden anladığımız kadarı ile Başbakanımız ile Yardımcısı Dışişleri Bakanımızın söylemleri İslâm açısından oldukça sakıncalıdır. Dikkat etmeleri gerekmektedir...

Şuara Suresi 183.ayette - "İnsanların mallarını ve haklarını eksiltmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın." buyrulmaktadır... Buna karşın Radikal Gazetesi'nde yazdığına göre "Babalar gibi satacağız" diyerek 2003'te 4 milyar Dolar'lık özelleştirme hedefi koyan Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın bu söylemini bu ayete göre ve:

Nisâ Sûresi'nin 10.ayetinde: "Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, ancak ve ancak karınlarını doldurasıya ateş yemiş olurlar ve zaten onlar çılgın bir ateşe (Cehenneme) gireceklerdir." buyruğu ile değerlendirdiğimizde yine Yüce Dinimiz İslâm açısından Sayın Bakan'ın söylemi sakıncalı bir durum oluşturmaktadır. Bu ayetleri bir kez okumalarında yarar var.

Tanıdık geliyor mu?

Olay1...Yalvardılar İsa cevap verip dedi: Ben İsrail evinin kaybolmuş koyunlarından başkasına gönderilmedim. Fakat kadın geldi ve 'Ya rab bana yardım et' diye ona tapındı. İsa cevap verip dedi: Çocukların ekmeğini alıp onu köpeklere atmak iyi değildir... Matta, 15:21-27

Olay2...Erdoğan ve isminin Mustafa Kemal Öncel olduğunu söyleyen vatandaş arasında geçen diyalog şöyle gelişti:

Başbakan:	Böyle bağırılmaz ki, terbiyesizlik yapma.
Kemal Öncel:	Terbiyesizlik yapmıyorum. Lütfen bana hakaret etmeyin.
Başbakan:	Artistlik yapma.
Kemal Öncel:	Artistlik yapmıyorum, ben sanatçı değilim.
Başbakan:	İyi bir sanatçısın.
Kemal Öncel:	Tarım bakanımızın anayasayı ihlal ettiğini biliyor musunuz?
Başbakan:	Lan terbiyesizlik yapma.
Kemal Öncel:	Lan mı?
Başbakan:	Evet.
Kemal Öncel:	Lan mı? Canın sağ olsun.
Başbakan:	Şu anda çiftçiye ne verildiğinin farkında mısın?
Kemal Öncel:	Ne zaman?
Başbakan:	Şimdi.
Kemal Öncel:	Benim mahsûlüm öldükten sonra mı? 2 senedir anamız ağlıyor.
Başbakan:	Hadi ananı al git buradan.

Olay 1 ve 2'yi değerlendirdiğimizde davranış benzerliği açıkça göze çarpmaktadır.

Oysa Kur'an-ı Kerim'de İsrâ Sûresi'nin 53.ayetinde: "Kullarıma söyle: (İnsanlara karşı) en güzel sözü söylesinler. Çünkü şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan insanın apaçık bir düşmanıdır." buyrulmaktadır... Bunun yanında Resûlullah (sallallahu aleyhi ve selem) Efendimiz de bir Hadis-i Şerif'lerinde şöyle buyurmaktadır:

"Allah kime Müslümanların işlerinden bir şeyler tevdi eder, o da onların ihtiyaçlarına, isteklerine, darlıklarına perde olur giderirse; kıyamet gününde Allah da onun ihtiyaç, istek ve darlıklarına perde olur, giderir." (Tirmizi)
Bu Hadis-i Şerif, hangi mertebede olursa olsun halkın idaresinde bulunan kimselerin halka yakınlık göstermesi, işlerini kolaylaştırması gerektiğine işaret etmektedir. Ayrıca; Ebu Saîd(r.a)'den rivayet edildiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi ve selem) Efendimiz bir başka Hadis-i Şerif'lerinde şöyle buyurmuştur:

"Kıyamet günü insanların Allah'a en sevgili ve mekân olarak en yakın olanı, adaletli âmirdir.

O gün insanların Allah'a en menfuru ve O'ndan mekân olarak en uzak olanı da zalim âmirdir." (Tirmizi: 1329)

Bunlara ilaveten; Hz. Ali (r.a)
"Sana ihtiyacını arz eden kimsenin ihtiyacını yerine getirmek vacip olur"

"Kişinin haysiyeti dilinin altında gizlidir." demiştir. Bütün bu bilgiler doğrultusunda Sayın Başbakan'ın bu davranış biçimi İslam açısından çok sakıncalıdır. Bu davranış biçimini terk etmelerinde öteki alemleri için büyük yarar bulunmaktadır.

Başbakan Erdoğan'ın "İzmir'e yakıştırılan bazı ifadeler

vardır... " diye başlayan cümlesi de herkesin malumu. Oysa Kur'an-ı Kerim Hucurât Sûresi 11.ayette " Ey iman edenler! Bir topluluk bir diğerini alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Kadınlar da diğer kadınları alaya almasın. Belki onlar kendilerinden daha iyidirler. Birbirinizi karalamayın, birbirinizi (kötü) lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir namdır! Kim de tövbe etmezse, işte onlar zâlimlerin ta kendileridir." buyrulmaktadır... Bu ayetten de anlıyoruz ki Başbakan'ın bu tür bir söylemi de *İslâm* ile çelişmektedir.

Başbakan Erdoğan, Almanya Başbakanı Gerhard Schröder'e Türkiye ziyareti sırasında ne kadar maaş aldığını sormuş ve "Schröder'e ne kadar maaş aldığını sordum.

15 bin Avro alıyormuş. Bizimki 3 bin küsur Avro. Ticaret yapmasam bu maaşla geçinemem" demişti. Ülkemizde milyonlar asgari ücrete talim eder iken ve yüz binlercesi de asgari ücretli bir işe talip iken "Nimet şükrettiğin zaman baki kalır." diyen Hz.Ömer (r.a) aklımıza gelmekte ve Sayın Başbakan'ın bu tutumunun da yanlışlığını anlamaktayız.

Cuma Hutbelerinde söz konusu ayetin okunmasından ABD ve AB'li yetkililer rahatsızlık duyuyordu. Hatta eski ABD Büyükelçisi Eric Edelman geçen yıl bu konuda Diyanetten sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Aydın'a bir mektup yazmış ve bu mektupta söz konusu ayetin Hıristiyanlara tehdit olarak algılandığını belirterek Ayet-i Kerime'nin hutbeden çıkarılmasını istemişti. Aynı şekilde AB yetkilileri de "Allah katında din İslâm'dır" ayetinin diğer dinlere baskı olduğu ve laikliğe aykırı olduğu gerekçesiyle hutbeden çıkarılmasını istemişti. Geçen yıl AB Türkiye Delegasyonu Başkanı Kretschmer bu konudaki rahatsızlığını bizzat iletmişti.

Diyanet Uygulamayı Savunuyor

Hazırlanan yeni Hutbe Kılavuzu'nda, Âl-i İmran Sûresi'nin "Allah Katında Yegâne Din İslâm'dır" mealindeki 19.ayetinin bulunmadığını doğrulayan Diyanet yetkilileri, düzenlemenin AB ve ABD eleştirileriyle alakasının olmadığını iddia etti. Bir Diyanet yetkilisi, "Bu ayetin hutbenin sonunda okunması gibi bir şart zaten yoktu" diyerek düzenlemeyi savunmaya çalıştı. Oysa Âl-i İmran Sûresi 19.ayette: "Şüphesiz Allah katında din İslâm'dır. Kitap verilmiş olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra sırf, aralarındaki ihtiras ve aşırılık yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, bilsin ki Allah hesabı çok çabuk görendir." buyruğu ile görülmektedir ki bu davranış biçimi de İslâm ile bütünüyle çelişmektedir.

İmanın Esasları 6 Değil mi İdi?

İman; Allah'a, meleklere, kitaplara, peygamberlere, ahiret gününe, kadere, hayrın ve şerrin Allah'tan olduğuna, öldükten sonra dirilmeye, Muhammed'in Allah'ın kulu ve Resûlü olduğuna inanmaktır. Oysa; "Dinler arası diyalog" için şu bilgiler verilmektedir:

"- Peki, misyonerler hangi kılıklara giriyor, faaliyetlerini nasıl maskeliyorlar?

- Misyonerler insanımıza şirin görünmek için çalışmalarına "albenili" isimler takıyorlar. Meselâ "dinlerarası diyalog" gibi. Ben dindarlararası diyalogu, medeniyetler arası diyalogu anlarım, ki zaten 1400 yıldır var. Şimdi birilerinin kalkıp, "Hıristiyanlarla Müslümanlar diyalog yapsınlar" demesi abesle iştigaldir. Gelelim "bahsi geçen" diyalogun kurallarına. Burada kimse bizim fikrimizi sormuyor. Çerçeveyi Vatikan

ve Dünya Kiliseler Birliği çiziyor. Yani "Bak seninle diyalog kuracağız; ancak sen İslâmiyet'in tek ve son din olduğunda, Hazret-i Muhammed'in peygamber, Kur'an-ı Kerim'in Allah'ın kitabı olduğunda ısrar etmeyeceksin" diyorlar.

Vatikan yayınladığı Kateşizm kitabında, "Bu diyalogun tek amacı İncil'i tanıtmaktır. Muhatapların ikinci Adem'i (Hazret-i İsa'yı) Tanrı olarak kabul etmek zorundadırlar ki (haşa) Birinci Adem'i de (Hazret-i Adem'i de) yaratan odur" yazıyor..." ve bununla birlikte; Sabah Gazetesi'nde bildirildiğine göre Başbakan, AB marşı eşliğinde cami, kilise ve sinagogdan oluşan Dinler Bahçesi'ni açtı, "Artık kimse, bu ülkenin kimliğine şaşı bakmayacak" diye konuştu. Ayrıca "... Papa 2.John Paul Ermenistan Kilisesi'nin başı 2.Karakin ile Vatikan'da bir görüşme yaptı. Bu görüşmeden sonra Papa'nın yaptığı açıklama Türkiye'yi ve Türkleri hedef alan en ağır hakaretleri içeriyordu ve Vatikan'ın Türkiye'yi nasıl gördüğünü apaçık ortaya koyuyordu. Papa yanına 2.Karakin'i alıp yaptığı açıklamada 20 Yüzyıl'da yaşanmış olan tüm soykırımların sorumlusu olarak Türkleri göstermiş ve lanetlemişti... (Yenimesaj) " yazıları göstermektedir ki bu dinlerarası diyalog meselesi ile Peygamber Efendimiz'e iman, imanın 6 şartından biri olmasına rağmen sanki değilmiş gibi bir hava yaratılmıştır... Aman dikkat edelim!

Tayyip Erdoğan'ın "Bugün Türkiye'ye düzgün sakallı, iyi Kur'an okuyan değil iyi idareci lazım..." demiştir. Ayrıca Sayın Dışişleri Bakanı'nın çeşitli konuşmaları şöyledir:

"(Gül'e soruluyor)...Adil Düzen, ne oldu? AK Parti, ekonomide nasıl bir çözüm öneriyor?

(Gül:)Ben iktisat doçentiyim. İslâm Kalkınma Bankası'nda çalıştım. Ben adaylığımın ilk gününden itibaren hiç adil düzen demedim. Doğrusu ben iktisatçı olarak, adil düzeni işleyebilir bir model olarak görmedim...

Gül: Takiyye yapan kendisini aldatır. Açık toplumda halkı aldatamazsınız. Akvaryumdaki balık gibiyiz. Daha önceki yıllarda demokrasi söylemi belki şüpheyle karşılanıyordu; ama biz değiştik ve bugünkü noktaya inanarak geldik... ". Bunlara ilaveten;

Erdoğan (Ümraniye konuşması'nda) "hem Müslüman, hem laik olunmaz" ve "demokrasi amaç değil, araçtır..." demiştir. Yorumsuz olarak anımsatayım: Caddelerimizde "Demokrasimizin yıldızları: Erdoğan, Menderes, Özal ..." afişleri reklâm panolarını süslüyor... Geçmişte ise Sayın Başbakan; "Benim referansım İslâm'dır. Evet, göğsümü gere gere söylüyorum, benim referansım İslâm'dır", "Savulun kalplere adil düzen geliyor" diye konuşmuştur. (6 Aralık 1997 Cumartesi günü Siirt Cumhuriyet meydanında yaptığı konuşmadan bölümler)

Saff Sûresi'nin 2.ve 3.ayetinde: "Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir iştir." buyrulmaktadır... Bu ayeti;

Başbakan Yardımcısı Abdüllatif Şener'in, "Hayatımda hiçbir zaman Adil Düzen'ci olmadım, sadece sustum, Refah'ı eleştirmedim" diyor ve ekliyor: "AKP'nin yanlışlarını söylüyorum çünkü burada benim kurduğum bir parti var, müsaade edin de eleştireyim." deyişi, A. GÜL'ün;

"Ben Adil Düzen'e hiç inanmadım. Adil Düzen propagandaya dönüktü" deyişini de katarak ve ayrıca;

"Ahir zamanda dünya menfaati için dini alet eden riyakârlar çıkar. Sözleri baldan tatlıdır. Bunlar kuzu postuna bürünmüş birer kurttur (Tirmizi)" hadisi ile ve ayrıca;

"Münafığın alâmeti üçtür: Söylerse yalan söyler, söz verirse sözünde durmaz, kendisine bir şey emanet edilirse hıyanet eder. (Buhârî)" hadisi ile ayrıca, Hz Ali'nin;

"Söz ağızda iken sahibinin esiridir, ağzından çıktıktan sonra sahibi sözün esiri olur." deyişini değerlendirdiğimizde Hükümet büyüklerimizin yine bütünüyle sakıncalı bir durumla karşı karşıya olduğu açıktır. Demek ki kimse siyaseten dahi olsa inanmadığı deyişlerde bulunmamalıdır.

Âl-i İmrân Sûresi 169,170.ayetlerde: "Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rableri katında Allah'ın, lütfünden kendilerine verdiği nimetlerin sevincini yaşayarak rızıklandırılmaktadırlar" buyrulmaktadır. " Oysa Sayın Başbakan'ın;

"...Sayın Öcalan'ın durumuna gelmek istiyorum. Sayın Öcalan düşüncelerinin değil, şu anda, almış olduğu KELLELERİN hesabını veriyor...." deyişini ve

"ABD Askerlerine Dua Edilmiştir:

Türk askeri söz konusu olduğunda "askerlik yan gelip yatma yeri değildir" diyen Başbakan Erdoğan, Irak işgalcisi ABD askerleri söz konusu olduğunda ise onlara şu dua ile mukabelede bulunmuştur.

"Kahraman(!) Amerikan askerlerinin sağ salim ülkelerine dönmeleri için dua ediyorum." (8.4.2003 İbrahim Berk-Yeni Mesaj)]..." iddiasını, Hz. Peygamber'imizin (a.s.) "Ölüp de Allah katında bir hayra malik olan hiçbir nefsi ne tekrar dünyaya dönmesi, ne de dünya ve dünyadaki her şeyin kendisinin olması sevindirebilir, yalnız şehit müstesnadır. Çünkü o, şehit olmanın faziletini gördüğü için tekrar dönmeği (yani dirilmeği) ve dünyada yeniden şehit olmayı

temenni eder." buyruğu ile değerlendirdiğimizde yine oldukça sakıncalı bir durum ile karşı karşıya kalındığını anlıyoruz. Allah(c.c) hidayet eylesin!

Milli Eğitim'de Hizbullahçılar

3 Kasım seçimlerinin ardından iktidara gelen AKP Hükümeti'nin Milli Eğitim Bakanlığı'nda irticai yapılanmalar olanca hızıyla sürer.

Milli Eğitim'de "Hizbullahçı" oldukları belgelenen öğretmenler bile korunup kollanırken Atatürkçü öğretmenlere, PKK ve başka ithamlarla iftiralar atılır. İşte ilk göz atışta "İrticai faaliyetlere katıldığı belirlenenlere" AKP'li Milli Eğitim Bakanlığı'nın yaptırımlarını(!) gösteren ve mahkeme kayıtlarına geçen öğretmen listesi:

Bitlis Tatvan Anadolu Lisesi öğretmeni İlhami Erkan'ın, yasadışı Hizbullah terör örgütü üyesi olduğundan, hakkında getirilen "Devlet memurluğundan çıkarılma" teklifi Bakanlığımız Yüksek Disiplin Kurulu'na intikal ettirilmiş olup, henüz sonuçlanmamıştır.

Malatya 20 Mayıs Vakfı Turgut Özal Lisesi öğretmeni Üzeyir İnal'ın; Yasadışı Hizbullah terör örgütüne ait bir evde yapılan aramada CD'lerde adının geçtiği, örgüte yardım etmek suçundan tutuklandığından, il dışına nakledilmiş, "Kınama" ile cezalandırılmıştır.

Malatya Pötürge Lisesi öğretmeni Mehmet Selim Yapalak'ın; yasadışı Hizbullah terör örgütünün İlim gurubu içinde faaliyet ve eylemlerinin tespit edildiğinden, il dışına nakledilmiş, "Kınama" ile cezalandırılmıştır.

Bingöl Lisesi öğretmeni M.Sait Tokuş'un; yasadışı Hizbullah terör örgütü üyesi olmak suçundan "12 yıl 6 ay hapis" ile cezalandırıldığından görevine son verilmiştir...

Kaldı ki, Hizbullah militanlarının DGM'de avukatlığını yapan M.Ali Bulut AKP kurucusu ve milletvekiliydi.

Karases olarak tanınan Cemalettin Kaplan'ın oğlu Metin Kaplan'ın avukatı da yine AKP Konya adayıydı. Bilindiği gibi Metin Kaplan, uçakla Anıtkabir'e saldırı ve Fatih Camii'nin işgalinin de aralarında bulunduğu 13 ayrı suçtan yargılanıyordu. Yasadışı İslâmî Cemaat ve Cemiyetler yöneticisi ve babası gibi "Kara ses" olarak anılan Metin Kaplan'ın avukatı Hüsnü Tuna; Konya, 6.sıradan AKP milletvekili adayı oluyordu.

Hüsnü Tuna, aynı zamanda türban davasında Leyla Şahin'in de avukatlığını yaptı.

Atatürk'ün Mareşal Üniformalı resminin kaldırılmasını isteyen Hüsrev Kutlu 22 Temmuz 2007 seçimlerinde AKP'nin Adıyaman 1.sıradan milletvekili adayı oluyordu.

Eskiden öğretmenler öğrencilerini alınlarından öper, onları evlatları gibi bağırlarına basarlardı. AKP dönemi ile öğretmenlere de bir hal olmaya başladı. 30 Haziran 2007 tarihli Milliyet Gazetesi'nde yer alan habere göre "Öğrencisini dudaklarından öpen" Müdür Yardımcısı, 3 yıl 9 ay hapis cezası alıyordu.

Konya Ilgın'daki İnönü İlköğretim Okulu'nda 14 yaşındaki kız öğrencisi Ş.A.yı dudaklarından öptüğü iddiasıyla yargılanan Müdür Yardımcısı Erdoğan Demir, 3 yıl 9 ay hapis cezasına çarptırılıyordu. Ilgın Asliye Ceza Mahkemesi'nde başlayan davanın ilk duruşmasının ardından mahkeme

heyeti okulda keşfe gidiyor, akşam ikinci duruşmayı yaparak Demir'i mahkum ediyordu.

Duruşmaya, tutuksuz olarak Demir haricinde taciz ettiği iddia edilen A. ile, baba Ahmet A. ve tanık öğrenciler de katılıyordu. Öğretmenin dudaklarından öptüğü anı anlatırken ağlayan A. , Demir'in kendisini kütüphanede zorla öptüğünü söylüyordu.

Tanık olarak dinlenen bazı öğrenciler de, A.nın kütüphaneden ağlayarak çıktığını, bir süre yere tükürdüğünü ve durumu babasına telefonda anlatırken fenalık geçirdiğini söyledi. Evli ve üç çocuk babası 17 yıllık öğretmen Demir ise suçlamaları reddederek, kendisine iftira atıldığını ileri sürüyordu.

Ilgın İlköğretim Okulu, web sitesinde Said-i Nursi'yi kahraman ilan etmiş, talebelerinden de övgüyle söz etmişti.

29 Haziran 2007 tarihinde ise, Isparta'da, Ülkü İlköğretim Okulu'nda görevyapan din kültürü öğretmeni Hasan Çelik'in, 8.sınıf öğrencilerine Kürt Said ile ilgili sözlü sınav yaptığı ortaya çıkıyordu. Öğrencilere Nursi'nin "Gözlerin zinası bakmaktır", "Cennet kılıçların gölgesindedir" gibi ifadelerin yer aldığı bir not dağıtan Çelik hakkında, Isparta Valiliği ile Milli Eğitim Bakanlığı'na suç duyurusu yapılıyordu.

AKP'liler Tarikatta

4 Ocak 2004 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Menzil Cemaati'nin dergâhında yer alan AKP'liler yer alıyordu. Her haber gibi bu haberin de bir mutfağı vardı.

İrtica ile mücadele eden ve mürtecilerin korkulu rüyası olan, gurupta Menzil Cemaati'nin dergâhı içerisinde canını

dişine takarak AKP'lileri görüntüleyen vatan evladı, bu ve bu gibi başarılarının neticesinde doğu illerine sürgün giderken, cemaatin şeyhinin sağ kolu olan emekli binbaşı ile yakınlaşan ırz düşmanı satılık bir alçak, aynı zamanda Ankara'da üst düzey bir emniyetçiye de satılmasının ve Atatürkçü insanlara tuzaklar kurmasının ardından mükafat üzerine mükafat görüyordu.

İrtica nedeniyle basılan Menzil cemaati dergâhında, Şeyh Feyzettin Erol'un verdiği iftar yemeğine katılan AKP'liler, "Zikir çekmedik" diyorlardı..

Ankara - Pursaklar'daki Menzil dergâhı olarak bilinen binada iftar yemeğine katılan AKP'liler, "tarikat yemeğine katılmanın hiçbir sakıncası ve utanılacak bir yanı" olmadığını söylüyorlardı. Şeyh Feyzettin Erol'u "Kibar bir adam" diye savunan ülkeyi eyaletlere bölmek isteyen AKP Diyarbakır milletvekili İhsan Aslan, "Gidip de zikir mi çektim? Gitmesem ayıp olurdu" diyordu.

"Şeyhin iftar yemeğine katıldınız mı?" şeklindeki soruya Adıyaman AKP milletvekili Hüsrev Kutlu "Size mi soracağım?" şeklinde cevap veriyordu:

"Olabilir. Herkesin davetine gidiyoruz. Aranan suçlu filan mıymış? Hayatımda utanılacak hiçbir şey yok. Çocukluğumdan başlayıp yedi sülalemi araştırsınlar, bir şey bulamazlar. Bu yayın tarzı Türk demokrasisine çirkin bir saldırıdır. Habbeyi kubbe yapıp bütün gerginliği çıkaran Milliyet'tir. Kimle, ne zaman, nerede yemeğe gideceğimi size mi soracağım?"

Diyarbakır milletvekili ve Kürdistan sevdalısı İhsan Aslan "Gitmesem ayıp olurdu" diyor ve şöyle konuşuyordu:

"Biz siyasetçiyiz. Herkes iftara çağırabilir, biz de katılırız. Bu tür davetlere katılmamak ayıptır. İftara gidip de zikir mi

çektim? Bir saat yemek yedik, kalktık. Ankara'nın ortasında bir kuruluş, bir şahsiyet. İftar yemeğine gittim diye ne utanç duyuyorum, ne korkuyorum, ne de çekiniyorum."

Afyon milletvekili ve Tayyip'in sırdaşlarından Ahmet Koca "Birçok yerden davetiye aldık, bu iftar yemeğine de katıldık." diyor, "Dergâh olması fark yaratmıyor mu?" şeklindeki soruya da kendini "Seyir Cafe"de zannetmiş olacak ki şöyle devam ediyordu:

"Kahvede tavla oynarken resmim çekilse, bu Türkiye'nin çağdaşlığını göstermez. Ben TC'nin temellerini sarsacak bir şey görmüyorum. Burada yüz kızartıcı hiçbir hareket yok. Benden önce o tarikatta ne olmuş, benden sonra ne olmuş, o artık mahkemelerin işi, benimle alakası yok."

Siirt milletvekili Öner Gülyeşil kendisine sorulan "Yemeğe niye katıldınız" şeklindeki soruyu "Bu ülkede iftara bir yasak mı var" diyerek, şöyle cevaplıyordu:

"Bize, Ramazan'da yüzlerce davet geliyor. Gelen davetlerde yazmıyor ki tarikat şeyhi olduğu. Olabilir yani. İftara gitmişsek gitmişizdir. Memlekette iftara gitmek şey değil ki. İftara herkes gider yani. Gittiğimiz iftarlarda çok değişik kesimden insanlar oluyor. Bu ülkede iftara bir yasak mı var"

Van milletvekili Maliki Ejder Arvas, "İftar yemeğine katıldınız mı" şeklindeki soruyu "Ben, yemekte yoktum" şeklinde konuşarak yanıtlıyordu:

"Nereden çıkarılıyor yani bu? Bir yanlışlık var bu işte. Şeyh yemeğine gitme durumu yok. Yanlışlık olmuş. Ben böyle bir yemeğe katılmadım..."

Başkanlık Sistemi

Son senelerde ülkemizde Demirel'den başlayarak birçok kesimin hayallerini süsleyen ideallerden biri de başkanlık sistemiydi. Tayyip Erdoğan ise başkanlık sistemi rüyası görenlerin başını çekiyordu. Bu amaçla; Merkezi Hükümetin eğitim, sağlık ve güvenlik dışındaki yetkilerinin yerel yönetimlere devri için yasalar çıkarıldı ve uygulamaya geçildi.

Resmi Gazete'nin 8 Şubat 2006 tarihli sayısında, 5449 sayılı "Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanun" yayımlandı. Türkiye toprakları, 22 Eylül 2002'de karar verildiği üzere, 26 bölgeye ayrıldı. Ankara, İstanbul, İzmir illeri kendi başlarına birer bölge sayıldı...

1993 yılında "İkinci Cumhuriyet" adlı bir kitap yayınlanıyor, bu kitapta Tayyip kendisine sorulan "Bu değişim süreci içinde eğer ülkede yaşayan bazı gurup insanlar 'Milli Yapı' içersinde kalmak istemezlerse ne olacak?" şeklindeki soruya, "Onun kararını yine halk verecek" şeklinde cevaplıyordu.

Erdoğan, "Kürtlerin; biz ayrı yaşamak istiyoruz" şeklindeki istekleri olursa şeklindeki sual karşısında da, "Bu durumda belki Osmanlı eyaletler sistemi benzeri bir şey yapılabilir" diyordu.

Tabii ki sorular bitmiyordu: "Bağımsızlık isterlerse tamamen ayrılmak isterlerse..." sorusuna Tayyip'in cevabı, girdiği rotayı gösteriyordu:

"Ona orada sınır tayin edemem. Eyaletler tarzı bir sistem içinde olabilir diyorum."

Bu açıklamalarının ardından önce, "Türkiye'de yirmi yedi etnik gurup var" diyor. Ardından etnik gurup sayısını otuzlara, kırklara kadar çıkartıyordu.

Böylece, Özal'ın 1993 yılında ölümünün ardından eyaletçi, federasyoncu, başkanlık sistemli söylemler sahibini bulmaya başlıyordu.

CIA eski Ortadoğu masası Şefi Graham Fuller, Kemalizm'in terk edilip Fetullahçı olunmasını aşağıdaki sözleriyle öğütlüyordu:

"Zorunlu batılılaşma Türk toplumunda bazı yaralar bıraktı. Kendi Osmanlı tarihini, İslâm geleneklerini sevenler vardı. Batılılaşma, İslâmîyet'i aşağılayan bir hale dönüşünce bu bir hoşnutsuzluğa yol açtı. Kemalizm'in sonuna geldiğini ve belki de sonuna gelmesinin iyi olduğunu söyledim. Halkın büyük bir parçası İslâm için daha hürmet görmeyi, Osmanlı tarihi ile övünme istedi.

Dünyada hiçbir lider ne George Washington, ne Nehru, ne Lenin, ne Gandi sonsuza kadar yaşayabilecek bir ürün vermedi. Oysa İncil ve Kur'an veriyor. Liderler ölüyor. Önce bedenleri, zaman içinde düşünceleri siliniyor. Oysa Kur'an ve İncil yaşıyor. İşte, Mustafa Kemal'in başına gelen de her tarih yazmış liderin başına gelenden farklı değildir..."

Fuller şu anda koruma altına aldıkları ve adına konferanslar düzenledikleri, Rabbin Aciz Kulu, Papalık misyonunun hizmetkârı Fetullah Gülen'i yere göğe sığdıramıyordu:

"Batı, Fetullah Gülen gibi örnekleri görünce çok umutlanıyor. Çünkü, Gülen, modern devlet toplumunda İslâm'ın nasıl bir rol oynaması konusunda geniş bir vizyonu temsil ediyor..."

ABD Başkanı Bill Clinton, Monika'dan ayrı kaldığında ne söylediğini bilemiyor, Patriği ekümenik ilan ederken İslâm'a Türkiye'den bir halife istiyordu.

CIA'nın uzun yıllar Türkiye masası şefliği yapan Paul Henze 15 Haziran 1994 yılında Aktüel dergisine verdiği mülakatta "Türkiye'yi federalizm büyütecek" diyordu.

Esquire dergisinde yer alan "Yakındoğu federasyonu" görüşü altında Mason yazarların fikirlerinden alıntı yapılarak özetle şöyle deniyordu:

"Bundan yaklaşık iki yıl kadar önce Türkiye'nin, Kafkasya'daki Türk Cumhuriyetleri ile ilişkisinin yoğunlaşması, Balkanlardan Kuzey Afrika'ya kadar uzanan bölgeyi yeniden etkiyebilir hale gelmesi ve Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın geniş vizyonu elitleri kışkırttı. Türk aydınları ilk kez kendi ütopyalarını yaratıyorlardı. İşte Mehmet Altan'ın isim babalığını yaptığı, nihayetinde Tarhan Erdem gibi CHP'lilerin hem fikir olduğu İkinci Cumhuriyet'in tezi bu ortamda doğdu.

Aynı dönemde yalnızca Osmanlı Coğrafyasını değil, Osmanlı kültürünü de keşfeden, "halka tepeden bakmayan" elitler, "Beyaz Türkler" arasındaki halk ajanları Neo Osmanlılık fikrini, ütopyasını dile getirmeye başladılar.

Özal öldü. Gündem değişti. Hayallerimizi de unutmaya başlamıştık. İşte tam bu sırada İstanbul dergisinde tarihçi ve mason Mete Tuncay başkenti İstanbul olan bir Yakındoğu federasyonundan söz etti. Ardından Cengiz Çandar, Sabah gazetesindeki köşesinde federasyon tartışmasının altını çizdi. Esquire, bu son entelektüel ütopya etrafındaki tartışmaların önce Türk aydınının sonrada Türk halkının zihniyet kalıplarını kıracağına ve vizyonunu genişleteceğine inanıyor.

Mete Tunçay'la söyleşimizde Yakındoğu Federasyonu'nun ütopyasını sorguladık. Cengiz Çandar ise, Türkiye'nin geleceğinin İstanbul'a endeksli olduğunu açıklamıştı yazısında. Tuncay'ın ütopyasını daha ileriye taşıdı. İkinci Cumhuriyet ile Neo-Osmanlılık fikirlerinin buluşma mekânının İstanbul olacağını ileri sürüp, federasyonun şartlarını anlattı."

Yakındoğu Federasyonu, Osmanlı Eyaletler Sistemi son Türk Devleti'nin parçalanma senaryolarının değişik versiyonlarıydı. Sözde şeriatçılar da bu yolda başkenti İstanbul olarak istiyorlar, ABD'liler de, Yahudi kontrolündeki masonlar da...

24 Haziran 2007 tarihli Aydınlık Dergisi "Federasyona hazırlık" başlığı altında yaşanan gelişmeleri aktarıyordu. Dergiye göre Erdoğan ve ekibinin bu konudaki çalışmaları şöyleydi:

"Merkezi hükümetin eğitim, sağlık, güvenlik dışındaki yetkilerinin yerel yönetimlere devri için yasalar çıkarıldı ve uygulamaya geçildi... Resmi Gazete'nin 8 Şubat 2006 günlü sayısında, 5449 sayılı 'Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanun' yayımlandı. Türkiye toprakları, 22 Eylül 2002'de karar verildiği üzere, 26 bölgeye ayrıldı. Ankara, İstanbul ve İzmir illeri kendi başlarına birer bölge sayıldı."

CHP'nin seçim bildirgesinin 58.sayfasında da AKP ile paralel görüşler yer alıyordu:

"Merkezi idare, bugün olduğu gibi, kamu hizmeti üretme sorumluluğunu üzerinden atmak amacıyla değil, kamu hizmetlerinde etkinliği sağlamak amacıyla yerel idarelerle hizmetleri bölüşecektir."

CHP'nin seçim bildirgesinin 59.sayfasında ise şunlar vurgulanıyordu:

"İstanbul, ülkemizde diğer 80 ilin yönetildiği modelle yönetilememektedir. İstanbul özel yönetimi, İstanbul'u yaşanabilir bir kent yapacak..."

Eyaletçi Evren

Kenan Evren ve arkadaşlarının, Milliyetçi ve Yurtsever gençleri idam sehpalarına gönderirken, AKP'nin anaları olan MSP'lileri 12 Eylül'de kuş sütüyle beslemelerindeki neden de ortaya çıkıyordu. Evren de Tayyip gibi "Eyaletçi"ydi. Evren durup durup şu sözleri ortaya atıyordu:

"Kaç senesi var bilmiyorum; ama Türkiye ileride eyalet sistemine geçebilir. Türkiye, Kerkük'e girerse bütün dünyayı karşısına alır. DTP, Parlamento'da yer alırsa, Türkiye'ye uzun vadede fayda getirir. Meclis'e girerlerse bir şey olmaz. Bugüne kadar Leyla Zana ile görüşmedim. Zana'nın benden bir randevu talebi olmadı. Ama olsa görüşürüm"

Evren'in bu açıklamaları bebek katili terörist başını oldukça memnun etmişti. Terörist başı, İmralı'daki malikanesinde avukatları aracılığıyla yaptığı açıklamada şunları söylüyordu:

"Kenan Evren sıradan biri değil, Türkiye'de yıllarca ordunun en üst düzeyinde olmuştur. Askeri bir dehadır, yani onların beyin takımındandır. O bile tehlikeyi görmüş ki, bu kadar dönüş yapabiliyor. 'Kart-kurt' söyleminden 'Eyalet'e geldi. ABD ve İsrail, Kürt ulus devletini destekleyeceklerdir. Türk Genelkurmayı da uzun süre direnemez"

Sis Perdesi Aralanıyor

29 Haziran 2007 tarihli Yeniçağ Gazetesi'nde Fatih Erboz imzası ile yayınlanan haberde; Kissinger ile Zapsu'nun birlikte çekilmiş fotoğrafları yer alıyor ve "Bu fotoğraf kafaları karıştırdı" deniyordu.

ABD'de gizliliği kaldırılan CIA belgelerinde Dışişleri Bakanı Henry Kissinger'in 12 Eylül darbesini gerçekleştiren Kenan Evren ile gizli işbirliği yaptığı iddia ediliyordu. Belgelere göre, Yahudi politikacı, Türkiye'ye el altından silâh da satmış. Bu bilgilerin ortaya çıkması, New York'ta 20 Aralık 2006'da gerçekleştirilen basına kapalı özel bir görüşmeyi hatırlattı. Yahudi lobisinin ünlü ismi Kissinger, Cüneyt Zapsu'nun aracılığıyla Tayyip Erdoğan'la bir otelde buluşmuş, saatlerce konuşmuşlardı. CIA'nın 1970'lerdeki faaliyetlerini anlatan "Aile mücevherleri" olarak adlandırılan yaklaşık 700 sayfalık CIA belgeleri, gizliliğinin kaldırılmasının ardından 4 gün önce kamuoyuna açıklandı. Cumhuriyet Gazetesi'nde yer alan ve bağımsız internet haber sitesi Raw Story'ye dayandırılan habere göre, Kissinger'in, 12 Eylül'e giden yolda darbeyi gerçekleştiren Orgeneral Kenan Evren'le gizli işbirliği yaptığı iddia ediliyordu...

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 2006'da Amerika'ya yaptığı ziyarette, Yahudi lobisinin etkin isimleriyle gizli görüşmeler gerçekleştirmişti. Erdoğan, ABD eski Dışişleri Bakanı Henry Kissinger ve eski Dışişleri Bakan Yardımcısı Richard Holbrook ile de bir araya gelmişti. Kissinger ve Hoolbrook ile görüşme 20 Aralık'ta Başbakan Erdoğan'ın kaldığı New York St.Regis Otel'inde yapılmıştı. Ayrı ayrı yapılan görüşmelerde Erdoğan'ın siyasi danışmanı Cüneyt Zapsu da bulunmuştu. Kissinger ve Hoolbrook'a, Zapsu eşlik etmişti.

Cüneyt Zapsu'nun ayarladığı toplantılar basına kapalı yapılmış ve içerde neler konuşulduğuyla ilgili sorular cevapsız bırakılmıştı.

Ve Demirel Sahnede

11 Ocak 1999 tarihli Radikal Gazetesi'nde Mason Demirel'in "Eyalet" sistemi önerdiğini duyuruyordu. Haberde, Demirel'in uzun zamandır Türkiye'nin başkanlık sistemini tartışması gerektiğini söylediği belirtiliyordu.

Başkanlık sistemi, masonların icadı ve elde etmek istedikleri ülkelerde yerleştirmeye çalıştıkları bir sistemdi. Buna "Şeriat, Yakındoğu Federasyonu, Osmanlıcılık" yaftaları takılması masonların göz boyama taktikleriydi.

Üstad mason ve Demirel'e "Mason değildir" anlamında sahte belge veren Enver Necdet Egeran, yazdığı "Güncelleşen Masonluk" kitabının 217.sayfasında "Başkanlık Sistemi" ile ilgili olarak şunları vurguluyordu:

"Masonlukta geliştirilmiş olan, Büyük Üstad, Büyük Kurul, Bölge Büyük Locası ve Localar İdari Sistemi, toplumda Başkanlık Sistemi siyasi kuruluşuna örnek teşkil etmiştir. Bu fevkalade sistem, önce ABD'de George Washington ve arkadaşları masonlar tarafından kurulmuş, zamanla geliştirilmiş ve sonra diğer memleketlere intikal etmiştir..."

22 Nisan 2003 tarihli "Özgür Gündem"de Abdullah Öcalan da "Çözüm Osmanlı Eyalet Modeli" diyerek başkanlık sistemi istiyor. Saflar netleşiyordu...

Mart 2005 yılında Alfa yayınlarından çıkan Mehmet Gündem tarafından yazılan "Fetullah Gülen ile Amerika'da 11 Gün" adlı kitabın 75.sayfasında Gülen'in; "Başkanlık

sistemi için geç kalındı", "Başkanlık sistemini zaman zaman tavsiye de etmeye çalıştım" şeklindeki sözleri yer alıyordu.

Fetullah Gülen, aynı kitabın 44.sayfasında Rum Patrikhanesinin "Ekümenik" olmasına destek vererek, ruhban okulunun açılmasını istiyordu.

Kissinger Tekke Açıyor, Mason Doğan Hızlan Onu Kutsuyor

Münir Ertegün Tarih Araştırma Vakfı'nı içinde barındıran ve Üsküdar'da bulunan "Özbekler Tekkesi" binası ABD Dışişleri eski Bakanı Henry Kissinger tarafından açılıyordu.

Hürriyet Gazetesi yazarı ve üst derece mason Doğan Hızlan 13 Eylül 1994 tarihli yazısında Siyonist Kissinger'e alkış tutuyordu:

"Gerçekten bu tür mekânların bilim çalışmalarına açılması, uluslararası kimlik kazandırılması, geciktirilmiş işlerden...

Türkiye artık tarihi ile barışıyor. Osmanlı ile Türk Cumhuriyeti arasına kesmeler koyarak ikisini birbirinden koparmıyor. Geçmişinden bugüne uzayan kültür çizgisinde, tekkelerin kültürel rolünü de öğretmek istiyor. Çünkü tekkenin artık, sadece bir din kültürünün parçası olarak yorumlanamayacağını biliyor..."

9 Eylül 1996 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Şahin Alpay, Samuel P.Huntington'un "Türkiye, İslâm'ın lideri olmalı" sözlerini iç sayfa manşetine taşıyordu.

30 Kasım 1997 tarihli Cumhuriyet'te, CIA İstasyon Şefi Paul Henze'nin; "Atatürkçülük öldü; Nakşîler, Nurcular ilericidir" şeklindeki hezeyanları yer alıyordu.

Mozart Hayranı Fetullah

Fetullah Gülen'in "Kozadan Kelebeğe" adlı kitapta bir röportajı yayınlanıyor, kendisine "Batı müziği ve batı klasikleriyle bir ilginiz oldu mu?" şeklinde bir soru yöneltiliyordu. Doğru dürüst ilkokulu bitirememiş bir din adamı(!) olan Gülen'in cevabı oldukça ilginçti:

"O müziğin bazı ustalarına da hayranlık duymuşumdur. Bunu daha başka soranlar da oldu; 'Mozart'ı tahlil edebilir misiniz?' dediler. Hakkında bazı şeyler söylesem bile, buna tahlil denmez. Sonra, onun yarım bıraktığını Beethoven'in tamamlamasını da söyleyebiliriz. Batı klasik musikisinin konçertoları, senfonileri, daha olgun, daha ciddi, daha vakur, daha zengindir. Bunları söylemek, tabi tahlil demek değildir. Ama her dâhiye hayranlık duyduğum gibi, Allah onları da belli bir kabiliyette yaratmış, hayranlık duyarım."

Fetullah Gülen'in "Dâhi" olarak nitelediği, "Hayranlık duyduğu" Mozart, tam bir Türk ve İslâm düşmanıydı. Bu düşmanlık eser denilen bestelerine de yansımıştı.

Türk ve İslâm Düşmanı Mason Mozart ve Ülker

Hürriyet Gazetesi'nden mason Doğan Hızlan, 2 Mart 2006 tarihli "Mozart Günleri" başlıklı yazısında; Ülker gurubunun Türk ve İslâm düşmanı mason Mozart'ın kutlamalarına verdiği desteği şu sözleri ile anlatıyordu:

"Ülker Müzik Günleri'nin bu yıl kiadı: 'Mozart'la sonsuzluğa Yolculuk'. Wolfgang Amadeus Mozart'ın doğumunun 250. yılında, konserler, etkinlikler 11 ile 13 Mart 2006 arasında gerçekleştirilecek..."

Doğan Hızlan'ın yazısından açıkça görüldüğü gibi, Türk

ve İslâm düşmanı mason Mozart'ı kutlama günlerinin finansmanını "Ülker" firması karşılıyordu... Ülker Gurubu'nun ortakları arasında Tayyip, Tayyip'in askerlikten çürük alan oğlu ve eniştesi vardı. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan hem Ülker'in ortakları arasında yer alıyordu, hem de Umum Müdürleri'ydi.

Aynı Ülker gurubunun ilanla ve her daim desteklediği Andante Dergisi'nin Ocak-Şubat 2006 tarihli 20.sayısının 14.sayfasında "Bu Şarkıyı Hampson'dan Dinleyin" başlığı altında, Mozart'ın, zil ve davul gibi Türk enstrümanlarını da kullanarak, "İmparator olmak istiyorum" adlı bir Alman savaş şarkısı bestelediğini, Bu parçayı Osmanlı'ya savaş açmaya hazırlanan İmparator II.Jozeph'in ısmarladığını anlatıyor ve şarkının ilk dörtlüğünü şöyle veriyordu.

"İmparator olmak istiyorum
Silkelemek istiyorum Doğu'yu,
Titretmek istiyorum Müslümanları,
Konstantinopolis benim olmalı..."

Ermeni Hırant Dink'in "Türk'ten boşalacak zehirli kanın, Ermeni'nin temiz kanı ile değişeceğini" söylediği ve İstiklal Marşı'na karşı yaptığı saygısızca açıklamalarının ardından Ülker gurubu çıtayı yükseltiyor, Mozart isimli masonu göklere çıkaran yayın ve etkinlikleri, Müslüman Türk milletinden kazandığı paralarla finanse ediyordu.

Ülker'in desteklediği yayında Mozart'ın yukarıdaki şarkısının sözlerinin altında şunlar da yazılıyordu:

"Thomas Hampson, çok başarılı bulunan bu albümde Mozart'la birlikte, Haydn, Beethoven ve Schbert'in şarkılarını, Nikalaus Harnoncourt yönetimindeki Concentus Musicus Wien topluluğu eşliğinde söylüyor..."

12 Mart 2006 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde, Ülker'in "Mozart'la sonsuzluğa Yolculuk" başlıklı reklâmları yayınlanıyordu. Atatürkçü(!) Cumhuriyet gazetesi, İslâmcı-muhafazakâr Ülker, imparator olmayı; Türk illerini silkelemek, Müslümanları titretmek ve İstanbul'u Bizans yapmak için isteyen Mason Mozart...

Ne üçlü ama...

Türk ve İslâm düşmanı Ammadeyyus Mozart'ı, yerli(!) masonlar Mimar Sinan adlı dergilerinin 80.sayısında şöyle ululuyorlardı:

"Kâinatın Ulu Yaratanı, zaman zaman, dünyaya dâhiler gönderir. İnsanlığı kurtarsın, Nuruziya'ya kavuşturusun diye!

1756 yılının 27 Ocak günü, Salzburg'un, bugünkü adı Getreidegasse olan, dar bir sokağındaki 6 no'lu evin mütevazı bir odasına Mozart biraderi gönderdi. Bir dev doğdu o gün o evde. Gökten bir sanat nuru indi o evin üzerine. Bir Tanrı mucizesi olan bu dâhinin sanat ışığı dünyamızı halâ aydınlatıyor..."

Ne oyun ama! Müslüman Türk milletinin sırtından kazandıkları paralar ile silkelemek istiyorlar Türk illerini, titretmek hayali kuruyorlar Müslümanları... İstanbul'u işgal özlemlerini de şu alçakça sözlerle dile getiriyorlar; "Konstantinopolis benim olmalı..."

Desteklediklerı ve besledikleri yayınlarda yukarıdaki gibi gerçek yüzleri fışkıranlar, saf insanlarımıza kendilerini dindar bir aile olarak tanıtıp ne diyorlardı;

"Önce güneş hava su sonra bol gıda gelir, akşama babacığım unutma Ülker getir"

Ya Fetullah Gülen ne buyuruyordu? Türk ve İslâm düşmanı Mason Mozart için; "Dâhi", başka ne diyordu? "Saygı duyarım"

AKP'nin "Kare As"ları

AKP yönetiminin kare asları olarak nitelenen dörtlüden, İsrail Dışişleri müsteşarı Alon Liel ve İshak Alaton gibi Yahudilerin rahle-i tedrisatından geçen Tayyip Erdoğan, MaçaAsı olarak adlandırılırken, KupaAsı Bülent Arınç ise Yahudi Sara'nın derslerinden ayrılmıyordu. KaroAsı Abdullah Gül ise Sabahattin Zaim'in öğrencisiydi. Sabahattin Zaim "Abdullah Gül gibileri bulup kullanacaksınız" diyen bir isimdi. Arınç da Erdoğan ve Gül gibi Necip Fazıl'ın talebeleri arasında yer alıyordu.

Süleyman Yeşilyurt, "Yahudi Dönmeleri ve Mum Söndü Ayini" adlı kitabında Sabahattin Zaim için şunları yazıyordu:

"1924 yılında Köprülü'de dünyaya gelen Prof. Cevat Babuna'nın baba tarafı Selanik ve Üsküp dönmelerindendir. Annesi Nazire Hanım ise Selanikli Sabetaist bir ailenin kızıdır. O yıllarda Köprülü yani Üsküp, Selanik'ten sonra Yahudi dönmelerin en büyük merkezleri konumundaydı. Babuna'nın teyzeoğlu ünlü Prof.Sabahattin Zaim de Selanik doğumludur. Zaim'in annesi Saime Hanım da Selanik dönmesidir. Zaim'in eşi Ulya (Cıngıllıoğlu) da Sabetaist bir ailenin mensubudur. Ailedeki diğer ünlü isim ise Leyla Neyzi'dir..."

Karenin dördüncü ismi yani SinekAsı Abdüllatif Şener, Mekke'de yaptığı konuşmada diğerlerinden hiç de farklı olmadığını gösteriyordu:

"Bütün güçlerin ve otoritelerin üzerindeki gücün o

Âlemlerin Rabbi'ne ait olduğuna iman ediyoruz. Günde en az kırk defa Fatiha sûresi okuyoruz. O Fatiha Sûresinde günde en az kırk defa Âlemlerin Rabbine olan imanımızı tazeliyoruz. O Rab, sadece Mekke-i Mükerreme'nin Rabb'i değil, O Rab sadece bu beldenin Rabb'i değil, sadece Türkiye'nin, yeryüzünün Rabb'i değil, sadece gökyüzünün Rabb'i değil, âlemlerin Rabb'idir.

Bütün kuvvetlerin üzerindeki kuvvet ve kudret ona aittir. Güç ve kuvvet sâhibi olan yalnız âlemlerin Rabbidir. Ve biz o Rabbe inanıyoruz, inanıyoruz ki, günün birinde omuzlarımızda yüklenen emanet, nihayet burca dikilecektir. Ve günün birinde nizamı yeryüzüne hakim olacaktır. Umutsuz değiliz. Çünkü İslâm idrak ve anlayışının günümüze kadar ulaşmasına bir göz atıyoruz ve diyoruz ki, 1940 yıllarına kadar, 40'lı yıllara kadar yeryüzünde Müslümanların yaşadığı coğrafyada, İran ve Türkiye hariç bağımsız devlet yoktu. 1960'lı yıllara kadar İslâm Coğrafyası'nda yaygın bir İslâmî hareket yoktu. 1970'li yıllara kadar bu coğrafyada, İslâm coğrafyası'nda inkılâp yoktu. Bir İslâm Devleti yoktu. Ama bakıyoruz ki, yıl 90 olmuştur. Bunca zulme, bunca katliama rağmen artık yeryüzünde inkılâp da vardır. İslâm da gelecektir ve inşallah diyoruz ki, biz de varız diyoruz.

Dünyada en gür sedanın İslâm'ın sedası olacağına duyduğum inanç içersinde hepinizi tekrar hürmet ve muhabbetle selamlıyorum."

MSP'ye hükümet olma imkânı sağlayan, Tayyip'i önce milletvekili sonra da başbakan yapan Baykal şimdi de Abdüllatif Şener'i Cumhurbaşkanı edebilmek için çabalıyordu. Baykal'a sormak lazım; Abdüllatif Şener'in "İnanıyoruz ki, günün birinde omuzlarımızda yüklenen emanet, nihayet burca dikilecektir" dediği "Emanet" nedir?..

Şener'in bahsettiği, "İslâm Devleti" nasıl bir devlettir?.. Yine Şener'in belirttiği İslâmî hareket ne menem bir harekettir. Hadi Atatürkçülük'ten pek nasibiniz yok; çok iyi derece Arapça bilen dedeniz Şeyh Ahmet Neşşar bu konulardan size hiç bahsetmedi mi?..

Joker Unakıtan

1946 yılında Edirne'ye bağlı Domurcalı'da dünyaya gelen Kemal Unakıtan'ın babası Mustafa bey, annesi Hidayet hanımdı. Umum Müdürlüğü'nü yaptığı İbrani kökenli Ülkerler gibi Kırım'dan göç ederek önce Balkanlar'a ardından Edirne'ye gelmişlerdi.

Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi mezunu olan Unakıtan, kendi anlatımına göre İngilizce biliyordu. Maliye Bakanlığı Hesap Uzmanlığı'nda görev yapan Unakıtan, 1. MC (Milliyetçi Cephe) Hükümeti döneminde SEKA Genel Müdür Muavini ve Genel Müdürü de oldu. Family Finans Yönetim Kurulu Üyeliği yanında İBDA-C'nin yayın organı olan Taraf Dergisi'nin arka kapağına tam sayfa ilan veren Al-Baraka Türk'te kurucu üye oldu. Yönetim Kurulu Üyeliği yaptı. Evli, 3 çocuk babası.

AKP kurucusu ve Yeni Şafak Gazetesi yazarı Ersin Nazif Gündoğan, "Görünmeyen Üniversite" adlı kitabında, Nakşibendî dostları Unakıtan ve arkadaşlarını şöyle yâd ediyordu:

"Her İstanbul'a gidişimde bütün zamanımı İskenderpaşa'da geçirmeye gayret ederdim. Orası bizim için Nevzat Kor, Temel Karamollaoğlu, Kemal Unakıtan, Halit İlhan gibi yakınlarımızla, ağabeylerimizle, dostlarımızla, arkadaşlarımızla, kardeşlerimizle görüştüğümüz, birbirimizin

sorunlarına ortak çözümler aradığımız ve büyüklerimize danıştığımız bir aile çevresiydi..."

Ersin Nazif, Nakşibendî Şeyhi M.Zahid Kotku'nun konuşmalarını şimdi Başbakanlık Müsteşarı olan Ömer Dinçer'in not aldığını ve Dinçer'in notlarından şeyhin konuşmalarını "Görünmeyen Üniversite" adlı kitabında şöyle aktarıyordu:

"Allah'a hamd ve sena'dan sonra isteyeceğimiz üçüncü husus sırat-ı müstakim'dir. Sırat-ı müstakim İslâm'ın yoludur. İslâm'ın yolu Peygamberimiz ve ashabının yoludur. Yollarımız, sakın Yahudi ve Nasara'nın yolu olmasın. Yolumuz İslam'ın yolu olsun..."

Dün Nakşibendî dergâhlarında böyle konuşan AKP'liler, bugün Yahudi ve Hıristiyanlarla kol kola giriyor vatanın kaynaklarını bunlara satıyorlardı. Tüpraş ve Galataport ihaleleri ile gündeme gelen İsrailli İşadamı Sami Ofer ile Tayyip Erdoğan Davos'ta bir otelde görüşüyordu. Tayyip, bu görüşmeyi önce inkâr ediyor, ardından görüşme belgelenince kabul etmek zorunda kalıyordu.

Petkim'i Yahudi, Ermeni ve Rum ortaklığına satıyorlardı.

Tayyip'in danışmanı Egemen Bağış ve Devlet Bakanı Ali Babacan ile Bilderberg toplantılarının müdavimleri arasında yer alıyorlardı.

Sıkı bir Nakşibendî olan ve milletvekili seçilene kadar sakallı olarak gezen ve Mali Müşavir olan Kemal Unakıtan, AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın YSK tarafından milletvekili olamayacağının bildirilmesi üzerine, İstanbul 1.bölge 1.sıradan Erdoğan'ın yerine aday yapılmıştı.

İşte Türkiye'nin gündemine aniden giren Kemal Unakıtan vakasını önemli kılan da, siyasi yasağından dolayı seçimlere giremeyen Tayyip Erdoğan'ın yerine aday listesine sokulmasıydı. Tayyip seçime katılamayacağını çok iyi biliyor ve yerine joker olarak Nakşibendî Tarikatı'nın en önemli isimlerinden Kemal Unakıtan'ı yedek olarak ayırıyordu. Unakıtan'ı baştan aday gösterseydi, geçmişi hemen ortaya çıkacak ve çok zor durumlarda kalacaklardı. Çünkü, Unakıtan hakkında İçişleri Bakanlığı müfettişlerinin hazırladığı raporlar sonucunda savcılıklarca başlatılmış, dolandırıcılıktan nitelikli dolandırıcılığa kadar bir çok soruşturma dosyası vardı.

Unakıtan'ın listenin en başında yer alması ve seçimlerden sonra Maliye Bakanlığı koltuğuna oturtulması Unakıtan'ın jokerliğinin en belirgin göstergeleriydi. Hele hele Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın kendisine "abi" diye hitap etmesi Unakıtan'ın tarikattaki derecesiyle ilgiliydi.

Araştırmacı yazar Faik Bulut "Yeşil Sermaye Nereye" adlı kitabında 1996 sonu itibariyle en zengin 100 İslâmcı patronun listesini yayımladı.

Serveti 100 trilyonun üzerinde olanlar Haşim Bayram (Kombassan Holding), Enver Ören (İhlas Holding), Fatih Çetinkaya (Çetinkaya Mağazaları), Faruk Berksan (Kar Şirketler Gurubu), Sani Konukoğlu (Sanko), Fadıl Akgündüz (Jetpa) olarak sıralandı.

Serveti 20-50 trilyon arasında olanların isimleri ise şunlardı: Sabrı Ülker (Ülker Gıda), Ali Altay (Yimpaş Holding), Aziz Zapsu (Azizler Holding), Kemal Unakıtan (Bem Dış Ticaret).

Listenin tamamı yayımlandığında itiraz edenler olmuştu.

Servetin miktarı veya sıralama konusunda itirazlar olabilir; ama konumuz itibariyle tartışılmayacak olan tek şey, Kemal Unakıtan'ın İslâmcı camia içindeki epey prestijli konumuydu. Bugün, Maliye Bakanı olan Kemal Unakıtan'ın bu konuma gelişinin hikâyesi ise oldukça ilginç ayrıntılarla örülü...

Değirmenci Babanın Oğlu Kemal Unakıtan

Nedim Şener, "Kemal Abi" adlı kitabında Unakıtan hakkında bilinmeyenlere ışık tutuyordu:

"Edirne'nin köylerinden Domurcalı'da dünyaya gelen Kemal Unakıtan yoksul Mustafa Usta'nın üç çocuğundan biriydi. Mustafa Unakıtan'ın diğer iki çocuğunun adları ise Cemal ve Sevgi idi. Hayatını değirmencilikle kazanan ailenin Unakıtan olan soyadı da kolayca tahmin edileceği gibi- baba mesleğinden geliyor.

1950'li yılların başında Edirne merkezine göçen aile Selimiye Camii'nin arkasında Küçükköy adı verilen semtte oturmaya başladı. Baba Mustafa, şehirde mesleğini değiştirdi. Umurbey Mahallesi'nde bir bakkal dükkânı açarak hayatını kazanan Mustafa Unakıtan, oğlu Kemal'in ticari "dehasının" temellerini de böylece atmış oluyordu.

Kemal Unakıtan için "ilkokula başlama yaşından önce, daha okuma yazmayı öğrenmeden para hesabı yapmayı öğrenmiştir" dense yeridir. Ama yine de siz inanmayın; Yahudi reklâmı olabilir. Neyse, biz yine dönelim Unakıtan çıkışlı bilgilere:

Yaşıtlarından önce okuma-yazma öğrenen Unakıtan, ilkokula da ikinci sınıftan başlamıştı. İleride "çocukluk aşkım" diyeceği Ahsen Hanım'la da burada tanıştı.

Ahsen Hanım da, Kemal Unakıtan gibi ele avuca sığmayan, zeki ve yaşıtlarına göre bilgili bir çocuk olduğu için, ilkokula ikinci sınıftan başlamıştı.

Kendisinden iki yaş küçük kardeşi Cemal ile babasının dükkânına gidip yardım eden Kemal, eğitimini de başarıyla sürdürüyordu.

Kemal Unakıtan yıllar sonra Bakan olduğunda konuyla ilgili bir soruya şu karşılığı verecekti:

"Babamın bir bakkal dükkânı vardı, bütün hesapları bana yaptırırdı. Üç kardeşiz; ama en çok bana güvenirdi. Ben ticareti her zaman çok sevdim. Liseden, Türkiye Ticaret Liseleri birincisi olarak mezun oldum."

Edirne'de ortaokul, lise ve üniversiteyi beraber okuduğu sınıf ve oda arkadaşı Seyit Korkmaz da bu konuda şunları söylüyor:

"Türkiye'de üç süper zekâ adam varsa birisi Kemal'dir. Çok zor şartlarda eğitimimizi tamamladık. Kemal hem okur hem çalışırdı. Okul döneminde hiçbir görüşün içinde değildik. Sadece eğitimimizi düşündük."

Edirne Ticaret Lisesi'ni 1963 yılında bitiren Unakıtan'ın başarılı bir öğrenci olduğu karnesinden de belli. Unakıtan okulu "pekiyi" derecesiyle bitirirken son sınıftaki karnesine bakıldığında yedi dersten 10, iki dersten 9, bir dersten de 8 aldığı görülüyordu. Bütünlemeye kalanlara yardım edecek kadar derslerinde başarılı olan Unakıtan'ın arkadaşı Seyit Korkmaz, hem orta öğrenim hem de üniversite yıllarında yaşanan maddi sıkıntıların boyutlarını anlatırken de şunları dile getiriyor:

"Üniversite döneminde kaldığımız yer okula çok uzaktı. Her sabah 5 kilometre yaya yürüyüp Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ne giderdik. Paramız olmadığı için günde bir öğün yemek yerdik."

Unakıtan, Edirne'deki eğitim hayatının ardından Ankara Üniversitesi Ticari İlimler Akademisi'nde eğitime başladı. 1968 yılında Ankara İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'ni bitirdi. Aynı yıl içinde açılan giriş sınavını kazanarak, Hesap Uzmanı Muavinliği'ne; 28 Ekim 1971'de de Hesap Uzmanlığı'na atandı. Hesap Uzmanı olunca çocukluk aşkı Ahsen Hanım'la evlendi.

Ahsen Hanım, Kemal Unakıtan ile birlikte Edirne'de, Yusuf Hoca İlkokulu'nda okumuştu. Edirne'de başladığı ortaokulu TED'de bitirdi. Daha sonra Edirne Lisesi'ni bitirip İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Kemal Unakıtan'ın "kararlı ve ısrarlı" tutumu, üç çocuk sahibi oldukları evliliğin gerçekleşme vesilesiydi.

Mutlu bir evliliği olan Ahsen Unakıtan, eşi Maliye Bakanı olduktan sonra o günleri şöyle anlatıyordu:

"İlkokulu Edirne Yusuf Hoca İlkokulu'nda, Behiç hocamla okudum. O zaman mandolin çaldım. Üniversitede piyano çalmaya başladım. Çok iyi tenis oynarım. Yağlıboya tablo da yaparım. Ayrıca bütün şiir müsabakalarında hep birinci oldum. Üniversiteler arasında da birinci oldum. İlkokula beş yaşında başladım. Hemen ikinci sınıfa geçtim. Kayıtsız olarak gittim. Müdür babamla bayağı tartıştı. 'Bu çocuk okuma biliyor, yaşını büyütün getirin, okusun' diye.

İki yaş büyüttüler, başka bir okula gittim. Aynı okulda eşim de vardı, onun durumu da aynı. O da süper zeki ve bu nedenle o da ikinci sınıftan başlamış. İlkokul ikinci sınıfta

tanıştık böylece. İki farklı okuldan gelen iki süper öğrenciydik yani. Ele avuca sığmaz bir çocuğum. Çocuklara öğretmenlik bile yaptım. Ama bilmeyen öğrenciyi tokatlıyordum. Bana böyle anlattılar. Sonra annem, öğretmenimi aradı ve bana çocuk vermemelerini söyledi. Çünkü tokatlıyorum. Çok canlı bir tipmişim. Düğün varsa hemen piste çıkıp oynarmışım. Ortaokula, Edirne'de başladım, TED'de bitirdim. Liseyi, Edirne Lisesi'nde okudum. Sonra İstanbul Hukuk Fakültesi'nde okudum. Londra'ya doktoraya gidecektim, eşim beni kaptı, O işi yapamadım. Evlendiğimde eşim de, ben de solcuyduk. Öğretmenlik döneminde bütün arkadaşlarımız solcuydu. Sol yayınları çok okurdum. Sol yazarları da. Belki hocalarımın da bunda etkisi vardı."

Odada Namaz Kılmak Yok

Kemal Unakıtan, Hesap Uzmanı olarak İzmir'e gidince, Ahsen Hanım da onunla birlikte gelmeyi tercih etti. İzmir'de kısa bir süre avukatlık yaptıktan sonra ev hanımı olmayı yeğledi. İzmir'de görev yaptığı dönemle ilgili bilgi veren meslektaşları o günleri şöyle anlatıyor:

"Hesap Uzmanları göreve başlarken Ankara, İstanbul ve İzmir gurup başkanlıklarından birine gönderilirler. Kemal Bey mesleğe başladığı tarihte Hesap Uzmanları Kurulu Başkanı Adnan Barlas'tı ve İzmir'e giden guruptaydı. Orada 'muhafazakâr' hesap uzmanları için Burhan Özfatura ağabeylik yapıyordu. Bunda kurul açısından bir sakınca yok; ama görev yaptıkları yerde namaz kılmaya başlayınca İzmir Gurubu'nda tepki arttı. Çünkü, Hesap Uzmanları Kurulu çok sıkı disiplin içinde mesleki geleneklerine bağlı bir kurumdur. Bu kişilerle görev yapan uzmanlar arasında ikilik öyle arttı ki, kimse diğer gurubun bindiği asansöre binmez oldu. Bunun üzerine bu gurubun dağıtılması ihtiyacı doğdu ve Kemal Bey kısa bir süre sonra İstanbul Gurup Başkanlığına gönderildi.

Hatta, İstanbul'a geldiğinde gurup başkanı kendisini dairede namaz kılmaması konusunda uyarmıştı."

Kemal Unakıtan, İstanbul'da da bir süre Hesap Uzmanı olarak görev yaptıktan sonra, 1976 yılında SEKA Kâğıt Fabrikası'na Genel Müdür Yardımcısı olarak atandı. Bu çok doğal bir durumdu; çünkü bugün olduğu gibi siyasi partiler, kendilerine yakın bürokratları kamu kuruluşlarına atarlardı. O dönemde Kemal Unakıtan da hükümet ortağı olan ve Necmettin Erbakan'ın başkanlığındaki Milli Selamet Partisi'ne yakın bir isimdi.

Ve o partide daha sonra beraber şirket kuracakları Korkut Özal da bakandı.

Adalet Partisi, Milli Selamet Partisi, Cumhuriyetçi Güven Partisi ve Milliyetçi Hareket Partisi'nce oluşturulan 1.Milliyetçi Cephe (MC) hükümeti döneminde genel müdür yardımcısı olan Unakıtan, 5 Haziran 1977 tarihli milletvekili genel seçimlerinde Milli Selamet Partisi Edirne milletvekili adayı oldu.

Bahariye Mensucat, Nakşibendî tarikatının iki büyük kolundan birisi olan Erenköy dergâhının şeyhlerinden Topbaş Ailesi'ne aittir.

Bahariye Mensucat firması yöneticileri daha sonra Türkiye'de "İslâmî Bankerler" diye tabir edilen faiz yerine kâr payı esasına dayalı çalışan İslâmî (Özel) Finans Kuruluşları'nın (ÖFK) ortaya çıkmasındaki kilit isimler olacaktır.

Türkiye'ye Suudi Destekli Sermaye Kimler Aracılığıyla Geldi?

24 Ocak 1993 tarihinde, bombalı suikast sonucunda katledilen gazeteci Uğur Mumcu'nun yıllar öncesinden tespit ettiği ve hâlâ Türkiye'de varlığını koruyan "Din-Siyaset-Para" ilişkileri ağı için, onun "Rabıta" adlı kitabına göz atmamız gerekiyor.

Turgut Özal hükümeti 14 Aralık 1983 tarihinde göreve başlamış, iki gün içinde İslâmî (Özel) Finans Kuruluşları ile ilgili kararname 16 Aralık 1983 tarihinde imzalanarak yürürlüğe konmuştu.

Daha hükümet programı dahi okunmadan yürürlüğe konulan kararname ile Türkiye'de, Suudi sermayesi destekli İslâmî (Özel) Finans Kurumları faaliyete geçmeye başlayacaktı.

Peki bu İslâmî sermaye hareketi nasıl başlamıştı, arkasında kimler vardı?

Albaraka, resmi belgelerinde bu sistemi ve kendi kuruluşunu şöyle özetliyordu:

"... Bu hareketin bilinçli, organize ve çağdaş metotlarla hayata geçirilmesi fikri ilk kez, merhum Suudi Kralı Faysal döneminde ortaya çıkmıştır. Kalkınma sürecinin başındaki tüm ülkelerin kendisine yönelen taleplerini karşılamakta zorlanan ABD, bu gelişimin İslâm ülkeleri arasında bir an önce örgütlenerek, büyük çaplı bir oto-finansman kaynağı oluşturulmasını tercih etmiş ve Dünya Bankası modelinde çalışacak birkaç büyük bölgesel banka kurdurarak, bu yükün paylaşılmasına ön ayak olmuştur. Bu amaçla Asya ve Afrika Kalkınma Bankaları'nın kurulmasına paralel olarak Cidde'de (1975) İslâm Kalkınma Bankası'nın (İKB) gerçekten de İslâmî ülkelerdeki kamusal projelere yaptığı mali katkılar çok

önemli boyutlara ulaşmış; fakat ihtiyacı karşılamaya yeterli olmamıştır. Özel sektör projelerine finansman veremeyen İKB'nin bıraktığı boşluğu doldurmak üzere bazı Suudi, Kuveytli, Birleşik Arap Emiri vb. zengin Müslümanların örgütlenmeleri sonucunda 1981 yılında oluşan 'Dar Al-Maal Al-İslâmî' adlı holding, petrol zenginliğini ülkesine çekmeyi düşünen İsviçre'nin Cenevre kentinde kurularak faaliyete geçmiştir. Bunun verdiği cesaret ve know-how birikimi üzerine Dallah Baraka Gurubu ve diğer bazı guruplaşmalar sonucunda Ortadoğu'daki Müslüman ülkelerde faizsiz finansman sistemi hızla yaygınlaşmıştır."

Eymen Topbaş ile Korkut Özal'ın ortak oldukları Hak Yatırım ve Ticaret A.Ş. Türkiye'de, Albaraka Türk Özel Finans Kurumu'nun oluşumunu üstlenmişti. Diğer büyük ortaklar arasında Suudi sermayedarları vardı:

Salah Abdullah Kamel, Hüssein Mohsin Al Harety, Dr.Hasan Abdullah Kamel, Mahmoud Jamil Hassoubah, Al Baraka Investment and Developmend Co.

Albaraka Türk Özel Finans Kurumu'nun kuruluşu ardından Yönetim Kurulu da şu isimlerden oluştu: Başkan: H. E. Şeyh Saleh A. Kamel, İkinci Başkan: Mustafa E.Topbaş.

Üyeler:
Mahmoud Jamil Hassoubah
Dr. Abdul Razzak Kamel
Talat İçöz
ve
Kemal Unakıtan.

"Akabe İnşaat Şirketi" de "Hak Yatırım" tarafından kurulmuş, bir başka "Özal-Topbaş" şirketiydi. Kemal

Unakıtan ise bu şirkette Yönetim Kurulu Üyesi.

Hak Tekstil Ticaret A.Ş.. adlı şirkette de Korkut Özal, Topbaş ve Kemal Unakıtan isimleri karşımıza çıkıyor.

Unakıtan, Topbaş Ailesi üyeleri ile birlikte onlara ait Bedir Dış Ticaret, Sakarya Gıda, MKS Marmara Kimya ve Bem Dış Ticaret gibi şirketlerde de Yönelim Kurulu Üyeliği yaptı.

Korkut Özal "Faisal Finans Kurumu" ortağı "Feniş Alüminyum" şirketinin sahibi Mustafa Kalaycıoğlu'nun kızı ile oğlu Bahattin Özal'ı evlendirerek Feniş Holding ile de ilişki kurdu.

Korkut Özal'ın Dolar milyarderi olmasının yolu ilk kez, ANAP İl Başkanı Eymen Topbaş ile yaptığı ortaklıkla açılmıştır.

Özal-Topbaş ortaklığı Albaraka kanalıyla Suudi sermayesine uzanırken, 8 Aralık 1986 tarihinde Resmi Gazete'de Bereket Vakfı'nın kuruluşu duyuruluyordu.

Amaç; dinsel konularda eğitim için burslar vermek, konferanslar düzenlemek, dinsel amaçlı yayınlara maddi destek sağlamaktı.

Kurucular listesinde 14 isim yer alıyordu. Korkut Özal ile ortaklığı bulunan Bahariye Mensucat'ın sahibi Topbaş Ailesi'nden Ahmet Hamdi Topbaş, Osman Nuri Topbaş, Mustafa Latif Topbaş, Ali Eymen Topbaş'la birlikte Albaraka Özel Finans Kurumu kurucu üyeleri arasındaydı. Bizim için önemli olan ise, listede Kemal Unakıtan'ın da adının bulunmasıydı. Bereket Vakfı ile Albaraka Türk arasındaki ilişki hâlâ kesintisiz olarak sürüyor."

Uğur Mumcu'ya Göre Bereket Vakfı'nın Asıl Amacı Neydi?

Bugünkü iktidarı belirleyen koşulların alt yapısının 1980'lerden bu yana nasıl hazırlandığını özel ilişkilere kadar belirlemiş olan gazeteci Uğur Mumcu, 10 Aralık 1986 tarihinde Cumhuriyet gazetesinde yayımlanan ve kurucuları arasında Kemal Unakıtan'ın da bulunduğu "Bereket Vakfı" başlıklı yazısında şöyle anlatıyordu:

"Türkiye'de 'irticai örgütlerin' 12 Eylül döneminde güç kazandıkları, bu dönemin doğal uzantısı olan ANAP iktidarında da iyice geliştikleri yadsınamaz gerçeklerdir... Evet 'şeriat' özlemlerinin arkasında Suudi sermayesi var!.. Ve Suudi sermayesi ile birlikte iktidar partisi ile ballı börekli ve gülsuyulu ilişkiler.

Şimdi siyasal amaçlı dinsel yayınlara "Bereket Vakfı" da katılıyor. Herhalde, Bereket Vakfı moda deyişle 'Atatürk ilke ve inkılâpları'nı yayma amacıyla kurulmadı. Amaç başka! Bir ara dönemde gericilikle suçlayıp yargıladığı bir partinin milletvekili adaylarından 'Atatürkçü Başbakan' üreten bu düzen, hiç kuşkunuz olmasın 'Bereket Vakfı'nı da 'inkılâpçı' saymakta güçlük çekmeyecektir."

Faisal Finans'taki Rabıtacı Kim?

O yıllarda kurulan İslâmî finans kurumlarından birisi de, daha önce belirttiğimiz gibi Faisal Finans Kurumu'dur.

Hicri 1383, yani 1963 yılında Mekke'de yayımlanan Rabıta örgütünün (Rabıta-al Alam Al-İslâm) tüzüğünde, örgütün amaçları Müslüman ülkelerde yönetimin İslâmcı kurallara göre olmasına çalışmak, hacca gelenlerden "İslâm misyonerleri" yetiştirmek, İslâmcı yayımları desteklemek olarak açıklanmıştır.

Rabıta örgütünün Türkiye'de adının duyulması ise, 1982-84 yılları arasında yurtdışındaki Türk din görevlilerinin maaşlarını (aylık 1.100 Dolar) ödediğinin ortaya çıkmasıyla oldu.

Rabıta örgütünün 41 kişilik kurucu meclisindeki Türk temsilcinin adı Salih Özcan'dır.

Salih Özcan aynı zamanda Albaraka ile birlikte Türkiye'de faaliyete geçen bir İslâmî finans kuruluşu olan Faisal Finans Kurumu'nun ilk kurucu ortağı sıfatını da taşıyordu.

Bunun anlamı, Rabıta'nın Türkiye'de Faisal Finans Kurumu'nun kuruluşu için Salih Özcan'ı görevlendirdiğiydi...

Eski MSP'li milletvekili Salih Özcan ile MSP'li Bakan Ahmet Tevfik Paksu'ya verilen Faisal Finans pay senetleri, daha sonra 93 kişiye devredildi. Bunların arasında Adalet Partisi'nin devlet bakanı Cemal Külahlı, ANAP'ın ilk genel başkan yardımcılarından Halil Şıvgın gibi isimler yanında, bu tür kurumlarda sembolik olarak hissesi bulunan Sabri Ülker, Murat Ülker, Asım Ülker gibi kişiler de bulunuyordu. Ülker Ailesi, 2001 yılında Faisal Finans Kurumu'nun çoğunluk hisselerini devralırken, pazarlıkları yürüten Kemal Unakıtan'dı.

"Allah'lık" Değil "Ahretlik" CHP

Basının önemli kalemleri bu kez hem AKP'nin girişimini hem de CHP'yi topa tuttular. Bunlardan birisi de Milliyet yazarı Hasan Pulur'du. Pulur, 12 Nisan 2003 tarihinde Milliyet gazetesindeki "Olaylar ve İnsanlar" adlı köşesinde AKP yanında CHP'yi de şu başlıkla eleştiriyordu:

"Allah'lık" değil "ahretlik" CHP!... "...Kiminiçin çıkartılıyor bu af?

AKP kadrolarına, AKP Genel Başkanı'na ve bizzat Maliye Bakanı ile ilişkisi olan şirketlerin ödemeden kaçındıkları vergilerin affı... Özeti bu...

Maliye Bakanı Unakıtan'ın gerekçesi de pek şirin: "Biraz şey katılmış raporları ciddiye almayalım, dedik." O, 'biraz' diye ölçü verdiğiniz 'şey' nedir acaba? Kim katmıştır 'o şeyleri' raporlara?

Bir Maliye Bakanı, maliyenin en değerli kurumu olan hesap uzmanlarını, bu kadar hafife alır, bu kadar şüphe uyandıracak biçimde konuşursa, bundan sonra olacakları düşünün... Peki, bu kanun nerede görüşüldü, kanunlaştı? 'Cahilin zoruna bak' diyebilirsiniz, elbette Meclis'ten geçti. Peki, bu Meclis'te anlı şanlı muhalefet partisi CHP'nin milletvekili yok muydu? Olmaz olur mu? Ne yapmışlar?

Meclis tutanakları ortada, oturumu yöneten başkan vekili, 4 maddelik kanunu madde madde okutmuş, teker teker sormuş, kimse söz istememiş; kabul edilmiş... Arkadan kanunun tümünü oylatmış, yine kimse sesini çıkarmamış; kabul edilmiş... Yani CHP'liler de kuzu kuzu oy vermişler. Takke düşüp, kel görününce de başlamışlar feryada: 'Bize teklifi göstermediler, inanıp imzaladık, meğer bizi aldatmışlar, bizi kullandıkları ortaya çıkıyor, Cumhurbaşkanı'nın veto etmesini bekliyoruz, Anayasa Mahkemesi'ne gideceğiz!'

Metin Toker'in ruhu şad olsun, eski CHP için 'Allahlık' derdi, bunlar, 'Allahlık' benzetmesini de aşıp 'ahretlik' oldular.

Hadi, diyelim, önergeyi imzalarken uyuyordunuz, yuttunuz, ya Meclis'te ne yaptınız? Maddeler tek tek

okunurken neredeydiniz, gaflet uykusunda iktidar rüyası mı görüyordunuz? Şimdi özür diliyorlar.

İncili Çavuş'un meşhur fıkrası vardır: padişah 'Öyle bir şey yap ki, özrün kabahatinden büyük olsun!' demiş... Padişah merdivenden çıkarken İncili Çavuş yaklaşmış, arkasına el almış, padişah hırsla dönünce, özür dilemiş:

'Affedersiniz padişahım, özür dilerim, sizi valide sultan sandım!' Bunların ki de, o hesap!"

El Kaide Finansörüne Bakan "Olur"u

El Kaide örgütü Usame Bin Ladin'e destek sağladığı için Birleşmiş Milletler'in "'yasaklılar" listesine aldığı, ABD'nin de malvarlığına el koyduğu Yasin El Kadı'nın Türkiye'deki şirketine sağlanan 4.6 trilyon Lira'lık vergi kolaylığının, Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın imzalı onayı ile yapıldığı ortaya çıkmıştı..

Kemal Unakıtan'ın gazetelere haber olan bir icraatı da, ismi, ABD'deki 11 Eylül saldırılarından sonra El Kaide örgütüne destek olan işadamları arasında sayılan Yasin El Kadı'nın Türkiye'de sahip olduğu Caravan Dış Ticaret ve İnşaat Limited Şirketi'ne sağlanan vergi kolaylığıydı.

Yasin El Kadı'nın ortakları arasında bulunduğu Caravan Dış Ticaret ve İnşaat Limited Şirketi, 11 Eylül saldırılarından sonra BİM Marketler zincirindeki yüzde 30 hissesini sattı. Hesap Uzmanları tarafından incelenen bu satış işlemiyle ilgili ilk raporda, şirketin BİM hisselerinin bir ay arayla iki ayrı şirkete çok farklı fiyatlardan satılarak, 'Örtülü kazanç aktarımı' tespiti yer aldı. Bu tespite dayanarak vergi dairesi 28,9 trilyon Lira tarhiyatta bulundu. Ancak şirket bu rakama itiraz ederek bakanlığa başvuruda bulundu.

Gelirler Genel Müdür Vekili Osman Arıoğlu tarafından Bakanlık Makamı'na sunulan 8 Şubat 2003 tarihli ve 5630 sayılı yazıda, "mükellef tarafından bakanlığımıza yapılan başvuruda" denilerek, Caravan Dış Ticaret inşaat Limited Şirketi'nin düzeltme talebinden söz edildi.

Hesap uzmanları Ömer Ergenç ve Bekir Bayraktar tarafından hazırlanan ilk rapor doğrultusunda vergi dairesinin 28,9 trilyon Lira tarhiyat yaptığı belirtilen yazıda, Caravan'ın başvurusunda, bu verginin 28.9 trilyon değil, 21.3 trilyon Lira olması gerektiği görüşü yer aldı.

Yazıda, Bakanlık Müsteşarı Hasan Basri Aktan, Müsteşar Yardımcısı Mehmet Şirin'in "uygun görüşle arz" imzası yer alırken, Bakan Kemal Unakıtan'ın da aynı tarihli "olur"u bulunuyordu.

Hesap Uzmanları Kurulu'na havale edilen söz konusu "olur", Hesap Uzmanları Kurulu Başkan Yardımcısı İbrahim Yumuşak tarafından, ilk incelemeyi yapan hesap uzmanlarından Ömer Ergenç'e gönderildi. Şirketin Maliye Bakanlığı'na yaptığı başvuruda, yapılması gereken tarhiyatın 28.9 trilyon değil, 21.3 trilyon Lira olması gerektiği belirtilmişti. Dolayısıyla, şirket 7.6 trilyon Lira daha az vergi ödenmesi gerektiğini savunmuştu. Hesap uzmanlarınca yeniden yapılan ikinci incelemede, üçüncü bir rakam çıkarılarak, vergi 4.6 trilyon Lira düşürüldü. Vergi Daireleri İşlem Yönergesi'ne göre, vergi yükümlüsünün, denetim elemanlarınca hazırlanan bir raporun hatalı olduğunu iddia etmesi halinde konunun ilgili vergi dairesince veya yargı yoluyla çözülmesi, yükümlünün, raporu aldıktan bir ay sonra ilgili vergi dairesine başvurması, sonuç alınamaması halinde de mahkemeye gitmesi gerekiyordu. Ancak şirket bu yolları denememiş, raporun, bakan "olur"uyla aynı denetim

elemanlarınca ikinci kez incelenmesini sağlamıştı. Daha sonra Maliye Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada işlemin hatalı olduğu tespit edilen ve vergi inceleme raporuna dayanan tarhiyatın düzeltilmesinden ibaret olduğu söylense de, akıllarda Yasin El Kadı'nın Maliye Bakanı ile aynı çevrelere yakın bir isim olmasının bu "olur"da etkili olup olmadığı sorusu takılıp kaldı. Bakanın "olur"unda bu ilişkilerin etkili olmadığı söylense de Yasin El Kadı'nın şirketi de Kemal Unakıtan'ın imzasını taşıyan vergi affının imkânlarından yararlandı.

Yürü Ya Kulum!

Akşam Gazetesi'nden Halil Okşit "Yürü ya kulum" başlığı altında Unakıtan'ın oğlunun yeni ticaret faaliyetlerinden bahsediyordu. Unakıtan'ın oğluna "Yürü ya kulum" mu denmişti, yoksa babası tarafından "yürü ya oğlum" mu işte o şüpheli. Ülkede nereden çıktığı belli olmayan bir puşt, pardon kuş gribi çıkıyor, milyonlarca tavuk katlediliyor; anında Unakıtan'ın oğlu yumurta sektörüne girerek kazancına kazanç katıyordu. Mısır ithalatında Unakıtan'ın oğlu lehine şans(!) eseri indirimler yapılıyor ve oğul dolarları depoluyordu. Maliye Bakanı, oğlunun ithal ettiği mısırlar için "Tavuklar yedi, kaka oldu" diyordu.

Akşam Gazetesi'nden Halil Okşit'in "Yürü ya kulum" başlıklı yazısı şöyleydi:

"Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın oğlu Abdullah Unakıtan, gıda sektöründen sonra şimdi de otomotive girdi. Unakıtan, Türkiye distribütörlüğünü Doğuş Otomotiv'in yaptığı Alman otomotiv devi Volkswagen'in yetkili bayii oldu. VW Gurup bünyesindeki Volkswagen, Audi ve Seat marka otomobil ve hafif ticari araçların İstanbul Giyimkent bölgesindeki yetkili satıcı ve servisi olan Abdullah Unakıtan,

AVEK Otomotiv şirketini, Kare İnşaat ile birlikte kurdu. Kare İnşaat, Giyimkent, Halkalı Olimpiyat Parkı, İzmir Atatürk Organize Sanayii gibi inşaat projelerinin müteahhitliğinin yanı sıra İstanbul Gaziosmanpaşa'da, Doğuş Otomotiv A.Ş. yetkili bayiliğini yürütüyordu.

Yeni kurulan AVEK Otomotiv'in, İstanbul Atışalanı bölgesinde yeni yapılan tesislerinde her marka için araçların ayrı ayrı sergileneceği show roomlar, yine her marka için farklı servis istasyonları ve elemanlar bulunuyor. Tamamen cam cepheli dev kompleks, Volkswagen'in şart koştuğu mimariye sahip. Satış, satış sonrası hizmetler ve yedek parça bölümlerinin farklı bölümlerde toplandığı AVEK Plaza, 15 milyon Dolar'lık bir yatırımla gerçekleştirildi.

Abdullah Unakıtan'ın otomotiv sektörüne girmesinin, babası Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın otomotiv sektörünün sorunlarını daha yakından öğrenmesini beraberinde getirmesi bekleniyor. Türkiye otomotiv sektörünün yıllardır dile getirdiği otomotivdeki yüksek vergiler gibi engelleri daha yakından öğrenecek olan Maliye Bakanı'nın, bu sorunlara çözüm üretilmesinde daha bilinçli davranacağı tahmin ediliyor.

Doğuş Otomotiv yetkili bayii Avek Otomotiv, geçtiğimiz hafta hizmete girdi. İstanbul Tekstilkent'te 2 bin 300 metrekare kapalı, toplam 5 bin metrekare alan üzerine 15 milyon Dolar'lık bir yatırımla kurulan AVEK Otomotiv, Volkswagen binek ve ticari araçlarının yanı sıra Audi ve Seat marka araçların satış ve servisini de yürütecek.

Girdiği Sektöre Uğur Getiriyor

Abdullah Unakıtan, daha önce pastörize yumurta ticareti, mısır ticareti ve fosforik asit yatırımı gibi alanlarda faaliyet

gösteriyordu. Son olarak otomotiv sektörüne giren Unakıtan, ticari yaşamında büyümeye devam ediyor. Mısır ithalatıyla iş yaşamında ilk önemli adımı atan oğul Unakıtan, 2005 yılı Mayıs ayında da rafine fosforik asit yatırımı için yüzde 100 Gümrük Vergisi teşviki ve KDV'den muafiyet gibi avantajlar elde etmişti. Unakıtan'ın pastörize sıvı yumurta pazarına girmesinin ardından, likit yumurtada KDV oranı yüzde 18'den yüzde 8'e indirilmişti..."

Yol Ayrımında AKP

FP'nin, Anayasa Mahkemesi kararı ile kapatılmasından sonra Gül ve arkadaşları Saadet Partisi'ne katılmadılar. Artık bir yol ayrımına gelinmişti. Sözde yenilikçiler, Erdoğan'ın liderliğinde AKP'yi kurdular. Kurucuların başında Gül geliyordu. Gül kendilerini şöyle tanımlıyordu:

"Kendimizi FP'nin devamı düşünmüyoruz. Popülizmden, abartıdan uzak, gerçekçi olacağız. Tek kişi partisi olmayacağız..."

"Birinci önceliğimiz ekonomi olacak" diyen AKP siyasi ve hukuki işlerden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Gül, "Bizler bireyler olarak dindar olmanın gayreti içindeyiz. Bunun ötesinde din temsilciliği, din partisi gibi şeyler kesinlikle yanlış. Dinci parti de olmayacağız. Aramızda dindar olmayanlar da yer alabilir. Bizler ancak birey olarak dindar olabiliriz, o kadar" şeklinde konuşuyordu.

Ancak eski RP'li taze AKP'lilerin; Tayyip Erdoğan, Bülent Arınç gibi isimlerin laiklik, demokrasi ve cumhuriyet karşıtı konuşmalarının yayınlanmasının ardından Gül bu konuşmalarını unutuyor ve "Reddi Miras yok" açıklamalarıyla farklı bir tavır sergiliyordu.

AKP, seçimlere girerken karşısında ciddi bir parti olmamasından azami ölçüde yararlandı. Kısa bir sürede büyük bir destekle karşılaştı. 3 Kasım seçimlerinde oyların yüzde 35'ini alarak tek başına iktidara geldi. AKP lideri Erdoğan aldığı ceza nedeniyle YSK kararıyla milletvekili olamamıştı. Bu durumda Anayasa gereği Başbakanlık görevini üstlenemiyordu. Böylece, AKP'yi iktidarda temsil etme görevi Gül'e düştü. 1991'de oğlunun sünnet merasimi için Cidde'den Kayseri'ye gelen Gül, yakın dostlarının ısrarıyla girdiği siyaset yaşamını 2002'de emanetçi bir Başbakan olarak sürdürüyordu.

Kocasinan Belediye Başkanı Bekir Yıldız, Abdullah Gül'ün en eski arkadaşlarından. Aynı mahallede büyüyen, aynı ortaokul ve lisede okuyan iki arkadaşın yolu İstanbul'da da çakışıyor. Yıldız, Milli Türk Talebe Birliği (MTTB) yönetim kurulu üyeliği ve spor kulübü başkanlığı yaptı. Bekir Yıldız, Abdullah Gül'le ilgili bazı anekdotlar anlattı:

"Çok vefakâr bir insan; sözüne sadık, emin bir kişi. Üniversiteyi bitirdikten sonra doktora çalışması için İngiltere'ye gitti. İki yıl kadar kaldı sanırım. Bir mektup yazarak serzenişte bulundum. Birkaç gün sonra çıkıp geldi. Oysa, doktora yapmak o yıllarda çok zordu. Lisede iken bizde dünyayı tanıma merakı başladı. Dünyayı tanımanın o dönemdeki en iyi yolu kitaplardı. Beş altı arkadaş dünya klasiklerini paylaştık. Bana Rus, Abdullah Bey'e Fransız klasikleri düştü. Harıl harıl klasik okuduk. Çok uyumlu, kolaylaştırıcı bir insandı. Birlikte sinema ve fotoğrafçılık çalışmaları yaptık. Ulusal sinema açık oturumlarını Abdullah Gül organize etti. Metin Erksan, Yücel Çakmaklı, Halit Refiğ gibi yönetmenler katıldı. Bu oturumlar sadece sinema ile sınırlı değildi. Farklı kesimler arasında açılan bir diyalog kanalıydı. Kemal Tahir, İdris Küçükömer gibi solda yerli duruşu temsil eden aydınlarla ortak bir paydada

buluşmanın ilk adımlarıydı. O yıllarda üniversitelerde kanlı çatışmalara varan ülkücü-devrimci kutuplaşması vardı. Bizim pozisyonumuz bu nedenle çok kritikti. Hem bu çatışmalara dahil olmamak hem de iki gruba yanlış yaptıklarını anlatmaya çalışıyorduk.

Gül, o yıllarda radyoya sık sık çıkan halk müziği sanatçısı Muzaffer Sarısözen'i dinlerdi. Birlikte Üsküdar Musiki Cemiyeti'ne ve Milliyetçiler Derneği'ndeki musiki meclislerine dinleyici olarak katılırdık.

Gül, benim deruhte ettiğim spor çalışmalarından da hiç eksik olmazdı. İyi de Beşiktaşlıdır. Çok kararlı, metanetli, olaylara çözücü olarak yaklaşan bir kişiliği vardı. Aramızda bir mesele çıksa, bunu Abdullah Gül çözer derdik. Bugün AK Parti'de olan pek çok isim 30-35 yıldır tanışıyorlar. Bu nedenle çok iyi bir orkestra olacaklarını, memleket için iyi şeyler yapabileceklerini düşünüyorum..."

Bekir Yıldız'ın açıkladığı gibi 30-35 yıldır bir arada olan insanların birlikteliğinde "Yağma-Talan-Soygun ve Vurgun" had safhaya ulaştı. Madenler, limanlar Başbakanın kardeşinin patronu olan Ofer gibi İsrail'li işadamlarına, Telekom Yahudilere, Bankalar Yunanlılara, Aycell İtalyanlara, Telsim gittiği her ülkede üst düzey insanları dinlemekten sabıkalı Vodafon'a satıldı. Satılmayan değerlerimiz kalmadı. Başbakan "ülkeyi pazarlıyoruz" derken, Unakıtan; "babalar gibi satarız" şeklinde konuşuyordu.

Gül'ün arkadaşı Yıldız, "Baykal'la iki gün tartıştık" diyerek şunları söylüyordu:

"İstanbul'da MTTB'de birlikte çalıştık. 1974 ya da 1975'ti. Aralarında Maliye Bakanı Deniz Baykal'ın olduğu bir grup CHP'li, öğrenci olaylarının nedenlerini araştırmak

üzere bizimle de görüşmek istediler. On kişilik bir heyet oluşturduk. Heyetin başında Abdullah Gül vardı. Arkadaşlar olarak konuları paylaştık, iyi bir hazırlık yaptık. CHP heyeti İstanbul'a geldi; yuvarlak masa etrafında toplandık. Abdullah Bey işin ekonomik boyutunu anlattı. CHP heyeti çok şaşırdı. 2 saatlik bir görüşme iki güne sarktı..."

Mayasız Ekmek

Yeniçağ Gazetesi'nden Aslan Bulut, 25 Nisan 2007 tarihinde Abdullah Gül'ün CIA Ortadoğu Masası Şefi Graham Fuller ile olan görüşmesini ve Erbakan'ın, Gül ile ilgili değerlendirmelerini yazıyordu:

"Yaklaşık 12 yıl önce İstanbul'da bir Kafkaslar Toplantısı düzenlenmişti! Toplantıya gazeteci olarak davetliydim. Graham Fuller de oradaydı. Kendisinden bir röportaj talebim de oldu, kabul etmedi. Ertesi gün, Yeni Şafak Gazetesi'nde Graham Fuller ile yapılmış bir röportaj çıktı! Bunun üzerine istihbarat servisleri ile diyalogu iyi olan bir muhabire görev verdim. Graham Fuller, konferanstan ayrıldıktan sonra nereye gitmiş ve kimlerle görüşmüştü? Bunu araştırmasını istedim. Kısa bir süre sonra bilgi geldi: Graham Fuller, Topkapı'daki Yeni Şafak Gazetesi'ne gitmiş, röportajdan sonra, o zaman gazetenin üst katında bulunan Refah Partisi İstanbul İl Başkanlığı'nda Abdullah Gül ile görüşmüştü.

Yıllar sonra bu durum Prof. Dr. Necmettin Erbakan'a "Neden böyle oldu? Bu kadrolar, nasıl böyle birdenbire değişim gösterdi? Siz, hepsinin hocası olarak onların bu değişimini nasıl değerlendiriyorsunuz?" diye sorulduğunda şu cevabı veriyordu.

"Bu arada önemli husus şudur: Maya çok mühim bir şey. Mayasız ekmek olmaz. O cevher sizde yoksa, ekmeği yapamazsınız."

Abdullah Gül'ün Gizli İşleri

Abdullah Gül denince insanın aklına, hemen İngiltere, İsrail ve ABD'lilerle gizli görüşmeler yapan bir isim geliyordu. Gazeteci Hasan Demir, Yeniçağ Gazetesi'nin 26 Nisan 2007 tarihli sayısında "Abdullah Gül'ün Gizli İşleri" başlığı altında şunları yazıyordu:

"Sayın Gül'ün, Cumhurbaşkanlığı'na aday gösterilmesi konusunda yazmayı hiç düşünmüyordum.

Çünkü Gül benim için Irak'ın kuzeyinde Mehmetçiğin başına çuval geçirildiğinde ABD'yi, 'Büyük devletler özür dilemez ki' diye savunan ve Peşmerge önderliğinde Telafer'de Amerikan güçleri Türkmen katliamı başlattığında, '"Orada Türkmenlere yönelik bir şey yok, Felluce'den kaçan teröristler Telafer'e sığınmış, operasyon Türkmenlere değil!' demiş, diyebilmiş biriydi..."

Abdullah Gül bu sözleri söylemekle kalmamış, o zor günlerde Kayseri'ye gitmiş, eski milletvekili Şaban Bayrak'ın kızının nişanında eğlenebilmişti. Neyse, biz yine dönelim Hasan Demir'in anlatımlarına:

"...Gelin görün ki, Erdoğan tarafından Gül'ün adı telaffuz edileli beri ülkede öyle bir hava estirildi ki sanki Türkiye bütün borçlarını sıfırladı, nükleer güce kavuştu, PKK kendini tasfiye etti ve işsizlik sıfırlandı gibi bir manzara çıktı ortaya.

Türkiye'de bir 'zafer havası'dır esip gitmekte. Bu haller bize tarihimize '17 Aralık Zirvesi' diye geçen bir hadiseyi hatırlatıyor.

Yıl 2004.

AB, 'Gümrük Birliği Ek Protokolü'nü Kıbrıs Rum Kesimini de içine alacak şekilde imzalarsa' diyordu, 'Türkiye ile müzakerelerin açılmasına başlayabiliriz!' Bir gün sonra 18 Aralık'ta Ankara'ya dönen Erdoğan, Esenboğa yolu üzerinde kilometrelerce uzunlukta bir konvoyla karşılanıyor, Kızılay'da güpegündüz havai fişek gösterileri yapılıyordu.

Peki ya sonuç?

Sonuç; AB ile ilişkilerimizin geldiği işte bugünkü perişanlık."

Tarih, 24 Mayıs 2003.

Dışişleri Bakanlığı binasındayız.

Abdullah Gül, Vatan Gazetesi Yazarı Sedat Sertoğlu'na bakınız neler söylüyor:

"Ben bu gezileri yapmadan önce, şimdi senin oturduğun koltukta (eliyle koltuğa vurarak) ABD Dışişleri Bakanı Powell oturuyordu. Onunla 2 sayfalık 9 maddelik bir plân üzerinde anlaştık. Ama ben her yaptığımı kalkıp anlatamam ki...

Gül'ün işte o 'anlatamadığı' ve bizim 23 Şubat 2004 tarihli yazımızda bir bölümünü Yeniçağ okurlarıyla paylaştığımız 'gizli işler'in bugüne kadar birçok maddesi olaylarla doğrulanan tam metni aşağıdadır.

'Türk ordusu bundan böyle hangi gerekçe ile olursa olsun, sınır ötesi harekette bulunmayacak.

PKK'ya karşı Türkiye'nin egemenlik alanı içinde yapılacak askeri harekâtlar için, ABD askeri makamlarına bilgi verilecek.

Türkiye, ABD'nin İran'a ve diğer Ortadoğu ülkelerine karşı uygulayacağı sınırlı askeri hareketlere, şartsız olarak üs ve taşıma kolaylığı sağlayacak. Askeri birlik verecek. Türk birliklerinin üst komuta yetkisi, ABD komutanlığına verilecek.

Türk ordusunun asker sayısı ve silâh kuvveti, ABD'nin uygun gördüğü sayı ve kabiliyete indirilecek. Özellikle tank ve ağır silâhların miktarı düşürülecek. Savaş uçağı sayısı sınırlandırılacak.

Irak'ın kuzeyinde kurulan Kürt oluşumu Türkiye tarafından resmen tanınacak. Türk devletinin Kürt devletinin kuruluşunu 'savaş nedeni' sayan Milli Güvenlik Siyaset Belgesi ve bu yöndeki politika ve kararlar kaldırılacak.

Af Yasası, PKK yöneticilerini de kapsayacak şekilde genişletilecek.

Türkiye dört yıl içinde uygulanacak bir plânla, üniter yapısını devrederek federasyon uygulamasına geçecek. 'Kamu Reformu' ve 'Yerel Yönetimler' yasaları hızla çıkartılarak, Türkiye; Kürt nüfusunun yoğun olarak yaşadığı şehir ve kasabaların belediyelerinin özerkleşmesi sürecini kararlı olarak yürütecek.

Yunanistan'la sorunlar çözülecek. Kıbrıs'ta Denktaş devre dışı bırakılacak. Annan Plânı kabul edilecek. Ege'de Yunan taleplerine esnek bir tutum takınılacak.

Türkiye'nin Ermenistan ile ilişkileri normalleştirilecek ve iyileştirilecek. Sınır ticaretinde Ermenistan lehine düzenlemeler yapılacak.'

Nasıl!.."

Arınç ABD'de

24 Mayıs 2005 yılında Bülent Arınç, Meclis Başkanı sıfatıyla Amerika'yı ziyaret ediyordu. Ziyaret sırasında ilginç gelişmeler yaşanıyordu. Bu ziyareti Yılmaz Polat'tan izleyelim:

"Tarih 24 Mayıs 2005'i gösterirken Beyaz Saray Basın Bürosu'ndan kısa bir açıklama yapıldı. Açıklamada, Başkan Bush'un, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la 8 Haziran'da görüşeceği duyuruldu. Açıklamada, görüşme süresi yoktu. Liderlerin, Irak, Büyük Ortadoğu, Orta Asya ve Kafkaslar konularını görüşme imkânı bulacakları yazıldı.

Açıklamanın yapıldığı gün TBMM Başkanı Bülent Arınç da Amerika'ya ayak bastı. Arınç'ın ziyareti daha önceden plânlanmıştı.

Arınç'ın ilk teması Temsilciler Meclisi Başkanı Dennis Hastert'la idi. Arınç, Hastert'ı Kongre'deki başkanlık odasında ziyaret etmeden önce kısa süreli bir fotoğraf çekme fırsatı olacağı bildirildi.

Türk Basın Müşavirliği'nden gazetecilere gönderilen elektronik posta; yani e-mail'de fotoğraf çekmek isteyen gazetecilerin Hastert'ın ofisinden Olga'yı aramaları gerektiği bildirildi. Bunun üzerine bazı gazeteciler Olga'yı aradı. Olga da gereken bilgileri verdi.

Ancak daha sonra yine Basın Müşavirliği'nden gönderilen başka bir mail'de, Temsilciler Meclisi Başkanı'nın ofisine dayanarak, Arınç-Hastert görüşmesinden önce fotoğraf çekme fırsatının olmayacağı bildirildi. Yani Temsilciler Meclisi Başkanı, Arınç'la fotoğrafının çekilmesi ve tv görüntüsünün alınmasını istememişti.

Arınç'ın bu gelişmeden haberi yoktu. Türk basınının kendini izlemediğini düşünerek çok kızdı. Bu kızgınlığını da gazetecilerin yanında AA ve TRT muhabirlerine laf atarak belli etti. Arınç, aleyhine yazı yazan gazeteciler için de isim vermeden ağır konuştu.

Cumhuriyetçi partili olan Hastert aslında Türklerden fazla hoşlanmıyordu. Ermeni ve Rum Lobisi'nin etkisi altındaydı. 2000 yılındaki sözde Ermeni soykırım tasarısının geçmesi için büyük gayret göstermişti. Dönemin Başkanı Clinton, "Amerika'nın Ulusal Güvenlik çıkarlarını etkileyeceği" gerekçesiyle Hastert'a baskı yapıp tasarının Genel Kurul'a gelmesini önlemişti.

Ancak burada hatırlanması gereken bir husus da, Yahudilerle savaş yapılmadan kıyametin kopmayacağını açıklayan Arınç'ın, Amerika'da Yahudilere methiyeler düzmesinin yanında sözde Ermeni soykırım konferansına destek vermesi, konferansın yapılmasını desteklemesi ve istemesiydi. Yahudilere tepki gösterenlerin ise bir avuç dinci fanatiğin, işi olduğunu anlatmasıydı.

Neyse, dönelim biz Arınç'ın ABD gezisine... ABD'deki bu gelişmelerden haberi olmayan Arınç, Hastert'ı, Ermeni soykırım tasarısının karşısında duran birisi olarak tanımlıyordu; gerçeklere takla attırarak.

Arınç, Beyaz Saray Başkan Yardımcısı Dick Cheney ve Başkan'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı Stephen Hadley'le de görüşüyordu.

Arınç'a göre görüşmede, Türk-Amerikan ilişkilerinin önemi ve bu ilişkileri hiçbir şeyin zedeleyemeyeceği üzerinde duruldu. Bu güzel ilişkilerin gidişini kıskananlar olabilirdi...

Oysa Amerikalılara; "Köpek, katil" gibi sıfatları lâyık gören yine kendisiydi. Demek ki dün öyleydi, bugün de böyle, Amerikan düşmanlığı ile oy kazanıp, Amerikan sevgisiyle erime bu şekilde oluyordu.

Amerikan Köpekleri

Bülent Arınç, partisi iktidar olmadan önce her fırsatta ABD'yi sert bir şekilde eleştiriyor, bu ülkeye ağır hakaretler yağdırıyordu. Böylece, Amerikan karşıtı insanlarımızın oylarını almayı hedefliyordu. İktidar olduktan sonra ise Amerika'nın en sadık dostları oldukları ortaya çıkıyor, Iraklılara ve Irak'taki Türklere demokrasi vaadi ile ölüm yağdıran Amerika'nın bir dediğini iki etmiyorlardı. Felluce ve diğer yerlerdeki Türklere yapılan katliamlara karşı sessiz kalıyorlardı. Sessiz kalmakla kalmıyor, tepki gösterenlere de tepki gösteriyorlardı. TBMM Başkanı Arınç, Amerika'nın Felluce'de gerçekleştirdiği Türk katliamını "soykırım" olarak vasıflandıran Mehmet Elkatmış için "maksadını aştı" diyor ve şunları ekliyordu:

"Türkiye aslında ABD'nin gerçek anlamda güvenebileceği ve bölge sorunlarının çözümü için işbirliği yapabileceği bir dosttur. Bu böyle bilinmelidir..."

Bugün böyle konuşan Arınç, dün Antalya'da ABD hakkında şunları söylüyordu:

"İncirlik'te Türk işçisine saldıran Amerikan köpeklerinden hesap soracağız. Irak'ta, İmam-ı Azam'ın türbelerini her gün bombalayan Amerikan katillerinden hesap soracağız..."

Milli Gazete ve Milli Gençlik Vakfı tarafından Konya-Buldan'da düzenlenen konferansta yaptığı konuşma da oldukça ilginçti:

"Çok yüzlü, çok dönek 'Dün dündür, bugün bugündür' şeklindeki siyaset anlayışına karşıyız..."

"Çuval Geçirme" Olayı Biliniyor muydu?

Vatan Gazetesi'nden Can Ataklı, Erbakan'a en yakın isimlerden olan Ahmet Akgül'ün kitabında yer alan Çuval Olayı ile ilgili ilginç açıklamalarda bulunuyordu:

"Piyasada satılan bir kitapta diyor ki 'Erdoğan ve Gül, tezkerenin geçmesinde kendilerine destek olmayan Silâhlı Kuvvetler'i cezalandırmak için Amerika'dan bir şey yapmalarını istedi. Onlar da Türk subay ve askerlerinin başına çuval geçirdiler.'

Ahmet Akgül isimli Milli Görüşçü yazara göre, Türk subaylarının başına çuval geçirilmesinden sonra Genelkurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanları'nın istifa edeceği hesaplanıyordu. Ancak asker olaya çok öfkelenip yönetime el koymaya kalksaydı, Amerika, Erdoğan ve Gül'ü kaçıracaktı."

Son günlerde bir kitaptan yapılan alıntı çok konuşuluyor. Alıntıyı önce bana gönderilen bir e-mail'den okudum. Açıkçası önce ciddiye almadım. Hayal ürünü bir senaryo zannettim.

Ancak daha sonra bunun bir kitaptan alındığını fark ettim. Kitabın adı 'AKP İntihara Gidiyor'. Yazarı Ahmet Akgül. Kitap bu yıl yazılıp basılmış, yani çok yeni.

Kitabı almayı bir türlü beceremedim. Ama bu arada yüze yakın e-mail aldım aynı alıntıyı içeren.

Sonunda kitabı dün buldum. Yazar Ahmet Akgül, İslâmî kökenden geliyor. Necmettin Erbakan'ın da eğitiminden

geçmiş. Milli Görüş'ün önemli yazarlarındanmış. Adını ilk kez gördüğüm çok sayıda kitabı varmış.

Gelelim kitabın 278 ve 279'uncu sayfalarından yapılan alıntıya. Yazar burada ismini vermediği bir AKP'li danışmanla konuşuyor. Belli ki eskiden çok yakın arkadaş olan ikili arasındaki konuşmalar inanılır gibi değil. Çünkü, AKP'li danışman Türk subay ve askerlerinin başına çuval geçirilmesi olayının bizzat Başbakan Erdoğan ve yardımcısı Abdullah Gül tarafından bilindiğini hatta bunun için Amerikalıların teşvik edildiğini ileri sürüyor. Gerekçe ise 1 Mart tezkeresinde hükümete yardımcı olmayan Genelkurmay'ın cezalandırılması.

Kitap birkaç aydır piyasadaymış. Bugüne kadar kitapla ilgili bir soruşturma açıldığını duymadım. Şimdi gerçekten çok şaşırtıcı olan bu bölümü, hiçbir ekleme çıkarma yapmadan size de aktarmak istiyorum: AKP'yi kuranların ve kurduranların, özellikle Tayyip Erdoğan'ın özel bir önem verdiği danışmanlarından ve operatörlerinden biri ile yemekte karşılaştık. Tam bir panik havasındaydı. 'Hayrola işleriniz iyi gitmiyor galiba!' dedim.

- AKP'li: Tezkere krizinde oldu ne olduysa, büyü o zaman bozuldu, beklediğimiz sonuç çıkmadı, sonrasını zaten biliyorsunuz.

- Katılmıyorum, Edelman'ın YSK'ye ziyareti, Londra, Washington, New York, Dubai ve bazı şehirlerde daha AKP kurulmadan önce verilen sözler sonunuzu hazırladı. Devleti tanımadan, Anayasal organlardan ve milletten gerçek anlamda bir olur almadan küreyi yerinden oynatacak kararları alabileceğinizi sanmak çocukçaydı.

Bu durum AKP'yi bitirdi.

- AKP'li: Hayır, bizi Özkök Paşa ve Paşalar bitirdi. Tezkere krizinde ne yapacağımızı bilemedik. Sorduk ne

yapılmalı diye; 'İktidar sizsiniz, karar almak sizin işiniz, biz kararı uygularız' dediler.

- Ama zaten siz orduya sormadan informel olarak her türlü garantiyi vermiştiniz. Asıl hata o değil mi?

- AKP'li: Tamam her türlü garantiyi ve tavizi verdik; ama ABD'nin Doğu ve Güneydoğu'ya tam yerleşeceğini bilmiyorduk. Yani, ABD ve İngiltere Türkiye'yi işgal edeceklerdi, paniğe kapıldık.

- Ama ABD'lilere bu garantiyi AKP'nin kurulması aşamasında verdiniz.

- AKP'li: Evet, çok yanlış yaptık.

- Peki o halde Özkök Paşa'nın ve Paşaların suçu ne?

- AKP'li: Onlar diyebilirlerdi ki; 'Tezkerenin çıkmasına karşıyız.' Ancak asker kararı bize bıraktı!

- Normal, demokrasilerde zaten böyle olmaz mı?

- AKP'li: Tamam da, tezkerenin faturasını sonunda AKP'ye kesti ABD'liler. Asker, 'tezkereye karşıyız' deseydi, parti ile ABD değil, ABD ile TSK karşı karşıya gelecekti, biz yırtacaktık!

- Özkök Paşa ve Paşalar size tezkere çıkarmayın demedi mi?

- AKP'li: Hayır demedi; ama cesaret edemedik!

- ABD, Türk askerlerinin başına çuval geçirdi; ama ceza olarak!

- AKP'li: Yahu o olayı hiç sorma. O Wolfowitz'in halt yemesi. Bizimkiler (AKP'liler), 'tezkerenin öcünü TSK'den alalım' diye ona akıl vermiş!

- Yoksa sizin danışman arkadaşlarınızdan biri ve İstanbul'da iki işadamı Wolfowitz'e asıl suçlu AKP değil, TSK demiş olmasın? Çünkü Amerika'ya söz verdiği gibi, AKP tezkereyi çıkaracaktı! TSK'yi cezalandırma teklifi, iki işadamı ve bir danışmandan gitmedi mi?

- AKP'li: Çok büyük, çok fahiş bir hata yaptık. Zaten, Wolfowitz Türk ordusunu bizimkilerin teklifi üzerine cezalandırmaya karar verdi.

- Tek başına mı?

- AKP'li: Yok canım, Tayyip Erdoğan ve Gül'le paylaşıldı, onlar da 'olur' dediler.

- Yani Wolfowitz'in, ABD'nin bu çok bilmiş danışmanının ve İstanbul'daki iki işadamının 'Türk ordusunu cezalandırma önerisine' Tayyip Erdoğan ve Gül ya da Eş Genel Başkanlar 'Evet' mi dedi?

- AKP'li: Maalesef öyle!... Tayyip ile Gül'ün gezileri bu plâna göre ayarlandı. O gün Tayyip Erdoğan Rize'de, Gül de Kayseri'de olacaktı. Çok ters bir şey olursa ikisi ABD'liler tarafından alınacaktı. Bu plânı Wolfowitz hazırlamıştı.

- Ne tür bir terslik bekliyordunuz?

- AKP'li: Tayyip Erdoğan ve Gül'e yönelik askeri bir hareket olabilir diye düşündük.

- Yani AKP üst yönetimi, AKP'nin yıldız danışmanı ve İstanbul'daki iki işadamı, Türk askerlerinin başına çuval geçirileceğini biliyor muydu?

- AKP'li: Evet tabii... Yanılmıyorsam bir de emekli bir Paşa biliyordu.

- Hiçbir kimse çıkıpda Tayyip ve Gül'e, bunun sonuçlarının çok ağır olabileceğine ilişkin görüş bildirmedi mi?

- AKP'li: Tezkerenin mecliste reddedilmesine çok kızmıştık. ABD Savunma Bakanı arkamızdaydı. Kendimizi çok güçlü hissediyorduk!

- Ordunun sessiz kalacağını mı düşündünüz?

- AKP'li: Biz değil, Wolfowitz öyle düşündü. Türk askerlerinin başına çuval geçirilince, Genel Kurmay Başkanı Özkök ve diğer Kuvvet Komutanı Paşaların, o günkü harekâtın nöbetçisi Büyükanıt'ın istifa edip emekli olacaklarını öngörmüştük. Eğer o gün paşalar istifa etseydi, bizim Genel Kurmay Başkanımız hazırdı.

- Kimdi?

- AKP'li: Onu söylemem."

Yukarıdaki iddiaların sahibine bugüne kadar dava

açılamamış olması oldukça garipti. Çuval olayında Başbakan da, Dışişleri Bakanı da Ankara'da yoktu.

Abdullah Gül, çuval hadisesi sırasında Kayseri'ye gitmişti. ABD'yi savunuyor ve "Büyük devletler özür dilemez" diyordu.

Recep Tayyip Erdoğan ise, bu olaylar sonucunda Amerika'ya nota verilmesini isteyenlere; "Ne notası, müzik notası mı" diyerek bu korkunç olayı alaya alıyordu.

Tayyip Erdoğan, PKK'ya mayın satarak, binlerce askerimizin şehit olmasına sakat kalmasına yol açan İtalya'yı uyarması gerekirken, başkanına "Dostum Silvio" diye hitap ediyor, kızının düğününde nikâh şahidi olmasını sağlıyor, oğlunun düğününde gelinini öptürüyordu.

Ancak, yukardaki satırların değerlendirilmesinde, Erdoğan ve Hükümeti'ne dönemin Genel Kurmay Başkanı'nın verdiği açık desteğin örtülmesi için yürütülen psikolojik harekât çerçevesinde kamuoyunun yanıltıldığına dair iddialar da gözardı edilmemelidir. Özkök dönemine ilişkin ileride kamuoyuna yansıyacak bilgiler, AKP'nin destekçilerin netleşmesine yardımcı olacaktır.

Ermenilerin Oyu AKP'ye Gidecek

NTV'ye ve Alman Der Spiegel'e demeç veren "Türkiye Ermenileri Patriği II. Mesrob Mutafyan" ve diğer Ermeniler, AKP'yi kendilerine en yakın parti olarak gördüklerini ve AKP'den umut dolu beklentileri söylüyor, oylarımız AKP'ye diyorlardı:

"Türkiye Ermenileri Patriği II. Mesrob Mutafyan", Alman Der Spiegel Dergisi'ne verdiği röportajda AK Parti hükümeti ile ilişkilerinin iyi olduğunu açıkladı.

Mutafyan'ın sözleri "Dürüst olmak gerekirse biz Ermeniler, AK Parti'yi CHP muhalefetine tercih ediyoruz. AK Parti azınlıklara karşı daha az milliyetçi bir tutum sergiliyor.

Erdoğan hükümeti bizim taleplerimize karşı çok açık" şeklinde yansıdı ve "Ermeni cemaatinin oyları AK Parti'ye" yorumuyla büyük yankı uyandırdı.

Patrikhane Hukuk Komisyonu Üyesi Sebu Aslangil de "Azınlık hakları açısından iktidar partisiyle ilişkilerimiz iyiydi. O yüzden genel eğilim ya AK Parti ya da bağımsız adaylar düzeyinde; ancak daha neredeyse iki ay var; bundan sonra da değişiklikler olabilir" dedi.

Patrikhane Basın Sözcüsü Luis Bakar, NTVMSNBC'ye Patriğin sadece "Hükümet'le ilişkilerin iyi olduğunu, lehte yasalar çıkardığını söylediğini, kimsenin oyuna karışmadığını, söz konusu ifadenin basının yorumu olduğunu" belirtti. Patrikhane Hukuk Komisyonu Üyesi Sebu Aslangil ise açıkça ifade etti: "Cemaatte AK Parti ve bağımsızlara eğilim olduğu bir gerçek. Bunda CHP'nin sert şekilde muhalefet ettiği; ancak AK Parti'nin çıkması için çok uğraştığı vakıflar yasasının etkisi büyük."

NTVMSNBC'ye konuşan Ermeni Patrikhanesi Hukuk Komisyonu Üyesi Avukat Aslangil, geçmiş iktidarlara göre, AK Parti iktidarının Ermeni cemaatine kolaylıklar sağladığını vurgulayarak şöyle dedi: "Somut olarak sorunlarımızın çözümünde bir ilerleme kaydedilip edilmemesinin ötesinde bir gerçeklik var ki, o da AK Parti ile cemaat ilişkilerinin iyi olduğudur. Sayın Mutafyan da bunu ifade etmiştir. Seçimlerde AK Parti ve bağımsızlara eğilim olduğu da bir gerçektir."

Vakıf malları ile ilgili talepler konusunda AK Parti'nin daha olumlu bir tutum içinde olduğunu söyleyen Sebu Aslangil'e göre, Ermeni cemaatinin siyasi eğiliminde kilit rolü, Vakıflar

Yasası oynamış: "Gerçekten de CHP'nin Vakıflar Yasası konusundaki sert muhalefeti nedeniyle Ermeni cemaatinde böyle bir algılama var. Yeni bir yasa getiren parti AK Parti'dir ve biliyorsunuz bu yasanın TBMM'den geçmesi sırasında da en önemli ve sert muhalefet CHP'den geldi. CHP, azınlık vakıflarına olanak sağlayan yasayı özellikle TBMM görüşmeleri sırasında felç etmiş oldu. Nitekim bu yasama döneminde yasanın çıkmamasına sebep olan parti de CHP'dir. Cemaatte, CHP'nin, Cumhurbaşkanı'nın vetosuna da sebep olduğu görüşü hâkimdir; çünkü Sezer'in veto gerekçeleri, ana muhalefetin argümanlarıdır."

Vakıflar Yasası'nın çıkmamasının azınlık cemaatleri üzerinde olumsuz bir etki yarattığını belirten Aslangil, bu sürecin AK Parti lehine işlediğinin altını çizdi: "Çünkü siz bir hak elde etmeye çalışıyorsunuz ya da hakkınız olan bir şeyi almaya çalışıyorsunuz. Ama hakkınız olmasına rağmen bir parti muhalefet yapıyor ve siz hakkınızı alamıyorsunuz. Sonuç olarak bu durum, AK Parti ile diyalogumuz sürerse bu hakkımızı alabilir miyiz, eğilimine ve umuduna neden oldu. Çünkü, CHP yarın TBMM'de çoğunluğu ele alırsa azınlık sorunlarına nasıl bakacağına ilişkin rengini belli etmiş durumda."

Aslangil'e göre aslında Ermeni cemaatinde tek düze bir oy anlayışından bahsetmek mümkün değil. Ancak parti programlarındaki azınlık hakları bölümü en önemli etken. "Azınlık hakları açısından iktidar partisiyle ilişkilerimiz iyiydi. O yüzden genel eğilim ya AK Parti ya da bağımsız adaylar düzeyinde. Ancak daha neredeyse iki ay var, bundan sonra da değişiklikler olabilir. Azınlık haklarıyla ilgili bir hukuki açmaz var, bu açıdan cemaat bir sıkıntı yaşıyor. Çıkacak yasa azınlık cemaatlerine nefes aldıracak bir yasaydı; ama engellenmiş oldu. Doğal olarak cemaat de bunu bir şekilde gözlemliyor ve ona göre siyasi tavrını belirliyor."

Ermeni cemaatinin, Hrant Dink cinayeti sonrasında milliyetçi ve ulusalcı yükselişten de etkilendiğini, buna bağlı olarak gelişen endişelerin de oy tercihlerinde etkili olacağını ifade eden Aslangil, şöyle devam etti: "İşin doğasında bu var tabii ki. Bir anlamda üstü kapalı ya da açık tehdit unsurları barındıran partilere cemaat oy vermez. Tehdit ne şekilde, nereden geldiyse ya da geliyorsa cemaat ona karşı duyarlı. Zaten de olması gerek. Bu anlamda politika üreten partiler var. AK Parti'yi azınlıklara fazla hak verildi diye suçlayan partiler var. İsim vermek şart değil; ama bu partiler zaten kamuoyunda biliniyor. Bu söylemler tabii ki oyları etkiler."

Şehitlerimiz, Tayyip ve Oğlu

12.06.2007 tarihli Takvim Gazetesi'nin internet sitesinde, Şırnak'ta şehit düşen askerlerimizden birinin hikâyesi yer alıyordu:

"Şırnak'ta PKK'nın döşediği mayına basan askerlerimizin şehit olması dışında, yine aynı bölgede bu kez teröristlerle güvenlik güçleri arasında çıkan çatışmada şehit olan 7 aylık asker Murat Kahraman'ın Osmaniye'deki baba evine de ateş düştü. Kahraman, vatani görevini tamamladıktan sonra Almanya'da yaşayan sözlüsüyle nişanlanıp birkaç hafta içinde de evlenecekti. Acı haberi alan şehidin annesi Hatice ve babası Mehmet Kahraman ile yakınları, sinir krizi geçirdi. 1 haftada ikinci şehidini veren Osmaniye'de, vatandaşlar ise teröre lanet yağdırdı..."

Haberler.com'da 08 Haziran 2007 tarihinde yer alan "Siirt'te Şehit Düşen Komando Er, Askerlik Dönüşü Evlenecekti" başlıklı yazı bir başka şehidimiz hakkında bilgi veriyordu:

"Siirt'te şehit düşen Jandarma Komando Er Kadir Yalçın'ın Ankara'daki evinde ailesi gözyaşına boğulurken, nişanlı olan şehit erin askerlik dönüşü evleneceği öğrenildi.

Siirt Eruh'ta teröristler tarafından pusuya düşürülen ve mayının patlaması sonucu şehit düşen 4 askerden biri olan Jandarma Komando Er Kadir Yalçın'ın acı haberini alan Ankara'daki ailesinin evinde hüzün hâkim. Anne Meryem Yalçın, oğlunun haberi üzerine sinir krizleri geçirirken şehit evinin çevresine bayraklar asıldı."

Davamız.com adlı sitede ise yine bu vatan için şehit olan bir komutanın hikâyesi, "komutan şehit olduğu gün evlenecekti" başlığı ile anlatılıyordu:

"Komutan, artan terör olaylarından ve her gün kaldırılan şehit cenazelerinden bunalmıştı. Gökyüzüne bakıyordu durmadan, her halinden kuşlara özendiği belliydi. Sanki kuşlara 'beni de alın ait olduğum topraklara götürün' der gibiydi.

Emekli olalı çok uzun zaman olmamasına karşın sanki kendini yıllardır emekli görüyordu. Kırsalın özlemiyle yanıp tutuşan komutan, sigarasından derin bir nefes çektikten sonra, 'Dün akşam yine gördüm. Yine şehit cenazelerini kaldırdılar. Yine, şehitler ölmez diye sloganlar atıldı. Onlar orada ben buradayım. Daha ne kadar içimi acıtacak bu ayrılık' diye söylendi.

Sanki anadan, yardan hasretle bahseder gibi kimilerinin gitmeye cesaret edemediği topraklardan konuşuyordu.

Cebinden özenle işlenmiş siyah zarif bir tespih çıkardı. Öyle özenle çekiyordu ki, her tespih tanesinde unutamadıklarını unutmaya çabalıyordu.

Anlatmaya başladı:

Bundan yıllar öncesiydi. Bölgede görev yapıyorduk. Bir Perşembe gecesi kırsaldan gelmiştik. Sıcak çatışma bekliyorduk, lakin olmadı. Kahpenin çocukları cesaret edememiş olmalılar ki o gece ses çıkmadı. Eve vardığımda sabaha bir şey kalmamıştı. Hemen kendimi yatağa attım. Kalktığımda Cuma vakti yaklaşıyordu. Telsizi açıp bir taraftan dinliyor, bir taraftan da tıraş oluyordum. Telsizin 5 no'lu kanalına geçtiğimde sıcak çatışma yaşanıyordu. Silâh arkadaşlarım savaşıyorlardı. Bir şehit, bir de yaralı vardı. Helikopter istiyorlardı. Çok kısa bir süre sonra hastaneye gelen helikopterden, Tunceli kırsalını titreten yiğit komutanın naaşıyla diğer silâh arkadaşımı yaralı olarak indirdiler.

Babayiğit vatanı uğruna can verenlerden biriydi. Gururla selamladık. Yaralı olan komutan ise diz kapağından kurşun almıştı. Doğru düzgün doktor olmayınca öyle bir doktorun eline düştük ki. Bu doktor, aynı zamanda bulunduğumuz ilin HEP il yöneticisiydi. Israrla kanamanın alttan olduğunu söylüyor, ben ise itiraz ediyordum. Arkadaşımla konuşuyor, onu ayık tutmaya gayret ediyordum.

Ne acı tesadüf ki o gün şehit verdiğimiz komutan, yaralanana 'Bugün izinlisin; ama birlikte çıkalım kırsala sonra ineriz' teklifini yapar. Yaralanan ise, 'Bugün nişanlım geliyor Ankara'dan onun için beni mazur gör. Kimseye duyurma da aramızda nikâhımızı yapacağız' der. Neticede birlikte kırsala giderler. Sonuç malûm.

Yaralı arkadaşımın durumunun iyiye gitmediğini görüyorduk. Benzi her geçen dakika soluyor, elimizden bir şey gelmiyordu. Bir ara nabzın neredeyse sıfıra yakın olduğunu fark ettik. Sağ elini sol eliyle sıkıca kavradı; sanki koparır gibi. Kamuflajın sağ cebine elini uzattı, diğer elini. İki bilezik çıkardı. 'Bunları nişanlıma bugün takacaktım.

Nasip olmayacak. Sen ver' dedi.
'Ağzından yel alsın aslanım' dedim.

Su almaya gitmiştim, döndüğümde onu bulamayacağımı nereden bilirdim. Dünya başıma yıkılmıştı. Daha dün ikisiyle de ne tatlı muhabbetler etmiştik. Ne plânlar yapmıştık.

Bacağından aldığı kurşunla kaybetmiştik yiğidimi. Kan kaybından.

Sorumlu doktordu, ilgilenmeyen oydu. Elimde küçük bir falçatayla doktoru aramaya koyuldum. Sanki yer yarılmış, yerin dibine geçmişti. Aradığımı duymuş olacak ki bir kapının ardına pısmış vaziyette buldum onu. Boğazına bastırdığım falçatayla boynunu değil kendi kollarımı doğradım. Her tarafım kan içinde kalmıştı.

Sonrasını hatırlamıyorum, bana sakinleştirici iğne yapmışlar, sonra da GATA'ya göndermişler.

Gözleri çakmak çakmak olmuştu.
Sohbeti noktalarken, 'Keşke oralarda olsaydım' cümlesi dökülüyordu. Tüm şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyoruz..."

7 Nisan 2006 tarihli Zaman Gazetesi'nde şehit polisimizin öyküsü yer alıyordu:

"Şehit polisin eşinin son isteği: Kocamın kanı yerde kalmasın.

Bingöl'ün Genç ilçesinde görev yaptığı polis karakoluna PKK'lı teröristlerce düzenlenen roketatarlı saldırıda şehit olan polis memuru Cihan Bayık (33), memleketi Ankara'da gözyaşları arasında toprağa verildi. Kırmızıtepe Camii'nde

kılınan cenaze namazına İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydıner ile ailesi ve yakınları katıldı. Törende ayakta durmakta zorlanan şehit polisin eşi Filiz Bayık'ı, bayan polisler teselli etti. Bakan Aksu, üç çocuk babası şehit polisin eşi Filiz Bayık'ın, 'Eşimin kanı yerde kalmasın' isteğine, 'Başımız sağ olsun. Devlet gerekeni yapacaktır' diye cevap verdi. Şehit Bayık, Cebeci Asri Mezarlığı'nda toprağa verildi..."

Cenazede Ermeni kökenli İçişleri Bakanı Aksu her zamanki gibi "Gereken yapılacaktır" diyordu. Bu gereken neydi ve ne zaman yapılacaktı?

Onlar Cesurdu Ama Vuranlar Kalleş

Tunceli'nin Pülümür ilçesinde teröristlerin Kocatepe Jandarma Karakoluna saldırısı sonucu şehit olan jandarma er İlhan Sağlam'ın cenazesi, İzmir'in Kemalpaşa ilçesinde düzenlenen askeri törenle toprağa verildi. Şehit er Sağlam için Kübra Hatun Camisi'nde tören düzenlendi. Törene, ailesinin yanı sıra İzmir Valisi Cahit Kıraç, Ege Ordusu Komutanı Orgeneral Şükrü Sarıışık, İzmir Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın, Hava Eğitim Komutanı Korgeneral M.Yalçın Kaya ile askeri ve sivil erkân katıldı. Vali Kıraç ile Ege Ordusu Komutanı Orgeneral Sarıışık, öğlen namazından önce camiye gelerek aileye baş sağlığı diledi.

Şehidin annesi Kısmet Sağlam, Vali Kıraç ve Orgeneral Sarıışık'a, bir gece önce oğlu İlhan ile telefonla görüştüğünü ve ardından o gece bir rüya gördüğünü söyledi. Rüyasını anlatan anne Sağlam, "Gördüğüm rüyada köpekler güvercinlere saldırıyordu. Güvercinleri kurtarmak için köpeklere taş attım; ancak köpekler daha çok saldırdı ve kurtaramadım. Bu rüyayı gördüm. Bütün askerler bizim oğlumuzdur, vatan sağ olsun" dedi. Anne Kısmet Sağlam'ın Orgeneral Sarıışık'a

hitaben, "Onun intikamını siz alacaksınız" demesi üzerine Orgeneral Sarıışık da "Alacağız" diye karşılık verdi. Baba İsrafil Sağlam da, "Vatan sağ olsun, siz sağ olun" dedi.

Siirt'te terhisine 4 ay kala şehit düşen Jandarma Er Tolga Kargıoğlu, annesi tarafından eline kına yakılarak vatani görevine uğurlanmıştı. Şehit Tolga, hain pusudan önce annesini arayarak, "Babam bana çok güzel bir ayakkabı alsın" demiş...

Siirt'te teröristlerin hain saldırısında şehit düşen 4 yiğit için düzenlenen törende PKK'ya öfke vardı. Tunceli'deki kahpe saldırıdan sonra Siirt'ten gelen kara haber Türk milletini bir kez daha yasa boğdu. Siirt-Şirvan kara yolunda PKK'lı teröristlerce döşenen mayının patlatılması sonucu şehit düşen 4 Mehmetçik için dün Siirt 3.Komando Tugay Komutanlığı'nda tören düzenlendi. Törene, şehit yakınları ve çok sayıda vatandaş katıldı. Şehit ailelerinin feryadı yürekleri dağladı. Vatandaşlar, terör örgütü PKK aleyhine slogan attı.

Törenin ardından Şehit Jandarma Kıdemli Üst Çavuş Mustafa Kömürcü'nün cenazesi Gaziantep'e, Uzman Kıdemli Çavuş Serbülent Yalçıntaş'ın cenazesi Kırıkkale'ye, Jandarma Komando Er Tolga Kargıoğlu'nun cenazesi Adana'ya, Jandarma Komando Er Kadir Yalçın'ın cenazesi de Ankara'ya gönderildi. Şehitler bugün düzenlenecek törenlerle son yolculuklarına uğurlanacak. Bu arada hain saldırıyla ilgili olarak Siirt'te 18 kişinin gözaltına alındığı açıklandı.

Şehit Yalçıntaş'ın 4 yıllık Evli Olduğu Öğrenildi

Şehit Jandarma Uzman Çavuş Serbülent Yalçıntaş'ın Kırıkkale'deki baba evinde yas var. Şehit Yalçıntaş'ın üniversitede okuyan kız kardeşi Yasemin Yalçıntaş ağabeyinin

evlilik resmini göğsüne basarak, "Biricik ağabeyim, seni izine bekliyorduk sen nereye gittin; bizi bıraktın" şeklinde ağıt yaktı. Anne Meliha Yalçıntaş ise oğlunun şehit olduğuna inanmak istemediğini ve her an kapıdan içeri girmesini beklediğini söyledi. Şehit Yalçıntaş'ın 4 yıllık evli olduğu ve eşiyle birlikte Silvan'da yaşadığı belirtildi. Şehit Yalçıntaş'ın cenazesi Kırıkkale Balışeyh ilçesinde toprağa verildi.

Şehit Kıdemli Üstçavuş Mustafa Kömürcü'nün dedesi Mustafa Kömürcü (70), "Ağlamayacağım. O cennette bizleri bekleyecek, vatan sağ olsun" dedi. 2 kız çocuğu bulunan şehit Mustafa Kömürcü'nün parkinson hastası annesi Fatma Kömürcü ise şehit haberini aldıktan sonra sakinleştirici ilaçlar ile teskin edilmeye çalışılıyor. Şehit Mustafa Kömürcü'nün bir ağabeyinin Sivas'ta astsubay, bir ağabeyinin ise Ordu'da astsubay olarak görev yaptığı belirtildi. Şehit Kömürcü'nün cenazesi, Gaziantep İslahiye'de defnedildi.

Kiraz Mevsiminde Ölüm Yolculuğu

Tunceli'de şehit düşen 7 er törenle memleketlerine gönderildi. Ve kalleş saldırıdan geriye sadece acılı anneler, babalar, eşler ve yürek burkan hikâyeler kaldı: Oğluma kiraz yollamıştım; ama yiyemedi!

Tunceli'nin Pülümür Kocatepe Jandarma Karakolu'na önceki gün PKK'lı teröristlerin düzenlediği saldırıda şehit olan 7 erin cenazeleri, Elazığ Askeri Hastanesi'ndeki törenin ardından toprağa verilmek üzere memleketlerine gönderildi. Yaklaşık 60 askerin bulunduğu karakolun yemekhanesine girerek üzerindeki bombaları patlatmak isteyen canlı bombanın başından vurularak öldürüldüğü, böylece facianın büyümesinin önlendiği belirtildi.

Şehitler için düzenlenen törene Elazığ Valisi Muammer Muşmal, 8'inci Kolordu Komutanı Korgeneral İsmail Hakkı Pekin, Tunceli Jandarma Bölge Komutanı Tümgeneral İbrahim Yaşar, Elazığ Belediye Başkanı Süleyman Selmanoğlu, yüksek rütbeli subaylar, askerler, daire müdürleri, sivil toplum örgütü temsilcileri katıldı.

İzmirli şehit Erdem Erkaçtı'nın ikizi olan ve Tunceli'de vatani görevini sürdüren Erden Erkaçtı, ikizini son yolculuğunda yalnız bırakmadı. Erden Erkaçtı, şehit ikizi Erdem'in tabutunun bulunduğu ambulansın önünde oturarak tören geçidine katıldı.

Törenin ardından şehitlerden Burhan Yalçın, Şırnak'a; Eraslan Güngör, Amasya'ya; Eyüp Yabangülü, Kayseri'ye; Emrah Kayadelen, İstanbul'a; Erdem Erkaçtı ve İlhan Sağlam, İzmir'e; Mustafa Aslan da Balıkesir'e gönderildi.

Saldırıda yaralanan 7 askerin tedavisi de Elazığ Askeri Hastanesi ve Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde sürüyor.

Cipi kullanan ve vücuduna bombalar bağlı olan terörist, bariyerleri aşarak nizamiyeden içeriye girdi ve üzerinde bulunan 2 el bombasını bahçeye attıktan sonra askerlerin o sırada yemek yediği yemekhaneye yöneldi.

Yaklaşık 60 askerin bulunduğu karakolda, askerlerin büyük bölümü yemekte olduğu sırada gerçekleşen saldırıda yemekhaneden içeri girip vücudundaki bombayı patlatmak isteyen terörist, bombaları patlatamadan koridorda başından vurularak öldürüldü. Bu sayede facianın büyümesi önlendi.

İkiz Kardeşiyle Aynı Zamanda Askere Gitti

Şehit İzmirli er Erdem Erkaçtı'nın sarılık teşhisi konulmasının ardından birlikte askere gittiği ikiz kardeşi Erden Erkaçtı'dan ayrıldığı ortaya çıktı. Diyarbakır'a gönderilen Erkaçtı'nın ikiz kardeşine ve acemi birliğindeki timine yakın olmak için Tunceli'ye gitmek istediği; ancak il içi dağıtımda şehit olduğu karakola gönderildiği belirtildi. Oğlunun acı haberiyle yıkılan anne Nuran Erkaçtı ağıtlar yaktı, şehit oğlunun geride bıraktığı montunu koklayarak gözyaşlarına boğuldu. Baba Turgut Erkaçtı ise acısını "Vatan sağ olsun" sözleriyle dile getirdi.

Şehit askerin ağabeyi Ozan Erkaçtı'nın 15 Temmuz'da dünya evine girmeye hazırlandığı ve düğün davetiyelerini kardeşlerinin mutlu günlerine katılması için birliklerine göndererek sürpriz yapmaya hazırlandığı ortaya çıktı.

Şehidin Ablasına Şiiri Ağlattı

Tunceli'deki karakol baskınında şehit olan jandarma er Emrah Kayadelen'in İstanbul'daki evinde büyük üzüntü yaşanıyor. Yakınları, kısa bir süre önce izne gelen, çevresinde çok sevilen ve "yaşam dolu" olarak tanımlanan Emrah Kayadelen'in ölüm haberine inanamadıklarını söylediler. Acılı baba Murat Kayadelen, oğlunu rüyasında gülerek gördüğünü söyleyebildi. 3 Haziran'da Kayadelen'in annesini telefonla arayarak, "Karlar eridi, köpekler piyasaya çıktı, işimiz oldukça zor anam" dediği öğrenildi. Yaklaşık iki yıldır bir kız arkadaşı olduğu öğrenilen Kayadelen'in, askerlik öncesinde bir gurupta dans ettiği belirtildi. Üç kardeş olan Emrah Kayadelen'in ablasına yazdığı mektuptaki "Çiçeği burnunda yirmi yaşında / Elinde tüfeği yirmi yaşında / İsmimi okursan mezar taşında / Emrah Emrah diye ağlama ablam" şiiri okuyanları ağlattı. Şehit erin cenazesi dün akşam saatlerinde İstanbul'a getirildi.

"Oğlum Benden Kiraz İstedi, Yiyemedi"

Aslen Erzurumlu olan ve İzmir'in Kemalpaşa ilçesinde yaşayan Sağlam ailesinin 5 çocuğundan en küçüğü olan İlhan Sağlam'ın (21) şehit olduğu haberini alan diyaliz hastası baba İsrafil Sağlam fenalaşarak hastaneye kaldırıldı. Terhisine 4.5 ay kala şehit olan Sağlam'ın, ailesine "Güneydoğu'da askerlik yapanların kanı benimkinden daha mı kırmızı? Batıda görevlendirilirsem firar ederim" dediği belirtildi. Oğlunun, Kemalpaşa'nın ünlü kirazından istediğini ve kargoyla 20 kilo kiraz gönderdiğini anlatan anne Nispet Sağlam ağıtlar yaktı, "Kirazını yiyemeden şehit oldu" diyerek gözyaşı döktü. Sağlam'ın cenazesi 12 yıl önce, 19 yaşındayken kazada ölen ağabeyi Turgut'un yanında toprağa verilecek.

2 Ay Sonra Evlenecekti; Amcası Gibi Şehit Oldu

Kayserili şehit Eyüp Yabangülü'nün Sarıoğlan ilçesi Alamettin beldesindeki evinde toplanan yakınları, terör örgütüne lanet yağdırıp ağıtlar yaktı. Konuşmakta güçlük çeken baba Zeki Yabangülü, "Acımız sonsuz" diyebildi. Sürekli gözyaşı döken anne Hatice Yabangülü ise askere gitmeden önce nişanlanan oğlunun terhisine 2 ay kaldığını belirterek, "Askerden gelince nişanlısı Ayşe ile evlendirecektik. Kısmet değilmiş. Vatan sağ olsun, geride 3 evladım daha var" dedi. Öte yandan Eyüp Yabangülü'nün amcasının oğlu Levent Yabangülü'nün de 1997 yılında şehit düştüğü belirtildi.

Mektubunu Bekliyorduk, Şehit Haberi Geldi

Askere gitmeden 7 ay önce evlenen Amasyalı er Eraslan Güngör'ünşehitdüştüğünüakşamhaberlerindetelevizyondan öğrenen eşi Yeter Güngör (19) baygınlık geçirdi. Yakınları tarafından sakinleştirilen şehit annesi Yadigâr, "Vatan sağ olsun" diyerek acısını kalbine gömerken, baba Rıza Güngör,

"Onunla bir gece önce telefonla konuşmuştuk. Bana, 'Baba 74 günüm kaldı. Az daha dayan. Köydeki işleri ben yapıp seni dinlendireceğim. Size ve eşime mektup gönderdim, aldınız mı?' diye sordu. Ama mektubundan önce şehitlik haberi geldi" dedi. 2'si kız 5 kardeşin en büyüğü olan şehit er, bugün merkeze bağlı Keçili köyünde toprağa verilecek.

Balıkesir Meslek Yüksekokulu Elektrik Bölümü mezunu er Mustafa Aslan'ın şehit olduğunu tarla dönüşü öğrenen acılı baba İsmail Aslan, "Yavrum askerliği süresince sıcak çatışmaya hiç girmedi. Bu işlerde acemiydi. Keşke ben olsaydım da onun yerine ben şehit olsaydım" dedi. Gönen ilçesi Küpçıktı köyünde yaşayan Aslan, "Tek oğlum vardı, o da şehit oldu, çok gururlandım" dedi. Sık sık bayılma geçiren anne Halime Aslan da doktor kontrolünde tutuluyor.

"Son İsteği Sigaraydı, Ama Ona Ulaşamadı"

Şırnaklı er Burhan Yalçın'ın babası Yusuf Yalçın, Elazığ'daki törende gözyaşını tutamadı. Baba Yalçın'a Vali Muşmal ile Korgeneral Pekin, başsağlığı dileğinde bulundu.

Oğlunun terhisine 5.5 ay kaldığını söyleyen Yusuf Yalçın, "Onunla en son 2 hafta önce görüştüm. Bana durumunun çok iyi olduğunu söyledi ve sigara istedi. Ben de 1 karton sigara gönderdim. Ama sigaralar ona ulaşmadı. Perişan olduk" dedi.

Şehitlerimizin yürek burkan hikâyeleri bir değil binlerce, anlatılırken kayalar bile çatlıyordu; ama bu öyküler bazılarına hiç etkimiyordu. Kimi daha gençliğinin baharında "babam bana çok güzel bir ayakkabı alsın" diyordu. Fakir halk çocuğuydu onun lüksü, onun hayali; güzel bir ayakkabıydı. Babası, "askerlik yan gelip yatma yeri değil" diyebilecek kadar pervasız biri değildi. Babası oğluna gemi alacak kadar

da zengin değildi. Babası oğluna çürük raporu alıp, "Benim oğlum hasta" edebiyatı yapacak zihniyette de değildi. Onun babası bir yiğit yetiştirmişti. Ülkeyi bölmek isteyen kahpe soyları ile dağ taş, dere, tepe demeden mücadele ediyor, yurduna alçakları uğratmamak için teri kanına karışıyordu. Onun babası "Benim oğlum hasta" dememiş, oğlunu aslanlar gibi vatan görevi için göndermişti. Babasının yüksek makamlarda dostu da yoktu ki, oğluna çürük alıp, sonra da "hasta hakları" ayağı ile raporunu saklatsın. "Benim oğlum hasta" diyordu ağlamaklı... "Son isteği sigaraydı; ama ona ulaşamadı" diyen; ama şehit olan oğlu için ağlamayan vakur duran baba kadar olamıyordu...

Tayyip'in Oğlu

Oğlunun, Kemalpaşa'nın ünlü kirazından istediğini ve kargoyla 20 kilo kiraz gönderdiğini anlatan anne Nispet Sağlam ağıtlar yakıyor, oğlu için "Kirazını yiyemeden şehit oldu" diyordu. Ama "benim oğlum hastaydı" diye duygu sömürüsü yapmıyordu. Ama Başbakan yapıyordu. Başbakan'ın oğlu hastaydı(!) Bu nasıl bir hastalıktı ki, araba kullanıyor, gemi alıyor, ticaret yapıyor; ama askerlikten muaf oluyordu. Taş gibi görünüyor, hastaneye yatmıyor; ama askere gitmiyordu. Yedi senede bu hastalık hiç mi iyileşme belirtileri göstermemişti?.. Kanser miydi, kalbinde mi rahatsızlık vardı?.. Böyle bir hastalığı saklamanın gereği neydi? Gerçekten hastaysa, rapor ortaya çıkarılır ve insanlara gösterilirdi. Hiç hastalıktan utanılır mı? O vatandaş Ahmet Bey'in oğlu değil, ülkeyi yönettiğini iddia eden Tayyip'in oğluydu.

Başbakan kendi deyimi ile "kelle" olmaması için mi oğlunu askere göndermemişti. Başbakan'ın oğlu askerliğini çürük olduğu gerekçesiyle yapmaz, bu rapor da yayınlanmazsa insanların devlete olan güvenleri kalır mı? Sahi nedir

Başbakanın oğlunun hastalığı, insanlar bunu merak etmez mi? Çeşitli fikirler ileri süremezler mi? Taşikardi mi? Psikolojik rahatsızlık mı? Ortopedik araz mı? Gözleri mi rahatsız? Yoksa "Çift Cinsiyetli" mi? Yoksa?... Neyse dilimiz varmıyor, en iyisi Başbakanın bu olayı açıklığa kavuşturması. Aksi halde, sağlık yönetmeliğindeki tüm rahatsızlıklar ihtimal dâhilindedir.

Tayyip'in Danışmanları

Tayyip'in biran bile yanından ayırmadığı danışmanları arasında yer alan dört ismin ortak özellikleri Kürt kökenli olarak görünmeleriydi. Ancak bunların bir kısmı Yahudi asıllıydı. Mücahit Arslan, AKP Diyarbakır milletvekili İhsan Arslan'ın oğlu. İlhan Arslan Mazlum-Der'in başkanlığını yapmıştı. Partideki resmi sıfatı İdari ve Mali İşlerden sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı. Mali konularda Erdoğan adına birinci derecede imza yetkisine sahip. Tayyip'in diğer Kürt kökenli danışmanları şöyle sıralanıyordu; Adana milletvekili Ömer Çelik, İstanbul milletvekili Siirt kökenli Egemen Bağış ve Cüneyt Zapsu...

Azizler Holding İcra Kurulu Başkanı, Balsu Holding'in Patronu ve BİM marketler zincirinin 4 Amerikan firması ile birlikte sahibi olan Cüneyt Zapsu, AKP'nin adeta gölge başkanı.

Cüneyt Zapsu'nun dedesi Abbdürrahim RahmiZapsu; Kürt Talebe-Hevi Cemiyeti'nin 18.kurucu üyesi. Kürdistan Teali Cemiyeti'nin 51.üyesi... Aynı zamanda Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlığı ile ünlü Necip Fazıl Kısakürek'in de en yakın adamı ve sağ koluydu. Abdürrahim Zapsu. Birlikte Büyük Doğu mecmuasını çıkarmışlardı. Abdürrahim Zapsu Jin dergisi, sayı 6, sayfa 17'de "Kürdistan'da Kürtlerden başka hiçbir millet yoktur" diyor ve şöyle devam ediyordu:

"Evet, biz Kürtler şimdiye kadar Türk hükümetinin yönetiminden yani Osmanlı topluluğundan çıkma gereği duymadık. Şimdi bakıyoruz ki Wilson, Türk olmayanları Osmanlılara vermeyeceğiz diyor. Oysa bizim yerimize Kürdistan derler; orada memurluk için gelip yerleşmiş olan iki üç memurdan başka hiçbir Türk yoktur. Türkler bulunmadığına göre ya Ermeniler, başkaları? Ermeniler ise, yüzde iki ancak oluştururlar. Öyleyse Kürdistan'da Kürtlerden başka hiçbir millet yoktur. Öyle olunca da Kürdistan Kürtlerin hakkıdır. Kürtlerden başka kimsenin hakkı değildir..."

Cüneyt Zapsu'nun "Biz Türkçe'yi yabancı dil olarak öğrendik" diyen babaannesi Hidayet Aziz Zapsu, damadı olan Musa Anter'e şöyle hezeyanlarda bulunuyordu:

"Oğlum vallaha ben de insan düşmanlığı yok ama kusura bakmasınlar, ben Türkleri sevmiyor, öncelikle milletimden olan Kürtleri seviyorum..."

Cüneyt Zapsu'nun şirketinde çalışan yöneticilerden; Ticaret Müdürü Mehmet Geylan'ın dedesi Kürt Teali Cemiyeti'nin başkanı Seyit Abdülkadir... İkinci başkanı Seyit Şefik'in torunu ise aynı şirkette üretim müdürü...

Zapsu'nunşirketlerininyapısıveyöneticileriincelendiğinde Kürt Teali Cemiyeti ve diğer şer örgütlerin 2000 versiyonu olduğu görülecektir.

AKP Genel Başkan Yardımcılarından Dengir Mir Mehmet Fırat'ın Şeyh Sait'in torunu olduğunu bilmeyen kalmadı. Tayyip Erdoğan'ın 3 Kasım seçimlerinden önce söylediği söz gaf sayılmıştı:"Kürdistan"

Atatürk'e Hakaret Edene Danışmanlık

Recep Tayyip Erdoğan, Belediyedeki danışmanlarını da Kürtlerden seçiyordu. Erdoğan, toplumda laik düzene karşı eylemleriyle de tanınan, Atatürk'e hakaretten hüküm giymiş kişileri danışman yapmayı borç biliyor, onlara belediyenin yan kuruluşlarında görev vermekten hiçbir zaman çekinmiyordu.

Bu isimlerden biri de Prof. Dr. İhsan Süreyya Sırma idi. "Türkiye'de Yanlış Din Anlayışı" adlı kitabında Atatürk'ün hatırasına hakaret suçu işlemiş olmasından ötürü bir buçuk yıl hapis cezası almıştı. Bu gibi isimler Tayyip için çok değerliydi. Belediye ve devlet kadrolarını bu gibi isimlerle doldurdu. Prof. Dr. Sırma maaşını bir belediye BİT'i olan Kültür A.Ş.den alıyor, Tayyip'e danışmanlı yapıyordu.

Tayyip'in danışmanı, İ.Süreyya Sırma 2002 yılı Eylül ayında basılan "Neler Sordular" adlı kitabında ana dilini "Kürtçe" olarak lanse ediyor, demokrasi hakkında şunları söylüyordu:

"Şurası iyi bilinmelidir ki, birilerine kadar taparsa tapsın, insan hayatı demokrasi ilahından daha kutsaldır. İnsanlarımızın bu hale gelmesine sebep Batı'dan devşirdiğimiz bu lanet sistemlerse neden hala onları baş tacı ediyoruz?"

Tayyip'in danışmanı ve Siirtli bir Kürt olan İ.Süreyya Sırma "Beyan yayınlarından 2002 Ekimi'nde çıkan "İslâmi Tebliğin Medine Dönemi ve Cihad" adlı kitabında; "Cihadı önlemeyi ve İslâm Devleti'nin kurulmasını engelleyenlerin iyi Müslüman bile olsalar "münafık" sayılacaklarını söylüyordu.

İ.Sırma, Arap harflerinin yerine Latin harflerinin kabul edilmesini "Bir Garip Tarih" adlı kitabında "büyük cinayet" olarak gösteriyordu.

Tayyip'in danışmanı Sırma, "Alaturka Demokrasi Alaturka

Laiklik" adlı kitabında ise laikliği milletin başında bir bela olarak değerlendiriyordu.

Sara ve Erdoğan

Akşam Gazetesi'nden Güler Kömürcü, Erdoğan'ın hastalığı ile ilgili ilginç bir yazı yazıyordu. Zaman Gazetesi Ankara Büro Şefi Kerim Balcı, Erdoğan'ın hastalığını anlatıyor, bu durum açığa çıkınca da görevinden uzaklaştırılıyordu:

"Tarih; 12 Nisan 2007.

Yer: Washington- Brookings Enstitü.

Panelin konusu: Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dair ihtimal hesapları tartışılıyor.

Panelin yöneticisi; Emekli, ABD Ankara Büyükelçisi Mark R.Parris.

Panelistler; Mehmet Ali Bayar (Davetiyede Bayar'ın unvanı Demirel'in danışmanı olarak yazılmış). Prof.Hasan Bülent Kahraman (Sabancı Üniversitesi'nden) ve de Kerim Balcı konuşmacı; ZAMAN Gazetesi Ankara Büro Şefi).

Konuşmacılar sunumlarını yapmaya başlıyorlar. Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı şansı, yol haritaları tartışılıyor. Konuşma sırası, kamuoyunda Sayın Fethullah Gülen'in yayın organı olarak bilinen Zaman'ın Ankara Büro Şefi Kerim Balcı'ya geliyor, Balcı'nın söylediklerini duyunca tüm salon duydukları karşısında adeta 'buz' kesiliyor. Bakın Kerim BALCI ne diyor; 'Erdoğan hakkında bir bilgi ulaştı, kaynağım AKP içinden bir isim, ayrıca Erdoğan'ın özel doktorundan da aynı bilgiyi aldım. Öğrendiğimize göre Sayın Erdoğan'ın beyninin sağ lobunda bir tümör var ve bu tümör hızla büyümemekle birlikte, epilepsi sendromlarına da neden olabiliyor...'

Kerim Balcı'nın bu şok konuşmasını, Sayın Mehmet Ali BAYAR kesip soruyor; 'Siz bu bilgileri kişisel kaynaklarınız

aracılığıyla mı edindiniz?' Zaman Gazetesi Ankara Büro Şefi Balcı devam ediyor; 'Doktorları, Erdoğan'a derhal ameliyat olmasını öneriyorlar; ancak Başbakan, ameliyat ve ayağa kalkma-iyileşme sürecinin en az 20 gün süre alması söz konusu olduğu için, 20 gün hastanede kalmasının politik manzara gereği kabul edilemeyeceğini belirterek ameliyat olmaya yanaşmıyor... Başbakan'ın sarası olduğunu söyleyenler yanılıyorlar. Erdoğan'ın beyninde tümör var ve kritik bir tümör değil; ama bu tümör epilepsi sendromlarına da neden olabilir.

Başbakan Erdoğan sağlık sorunu.....' Balcı iddiaları aktarmaya devam ediyor.... (Brookings Enstitü, Balcı'nın bu son bölümde söylediklerini web sayfasına makyajlayıp sunmuş; ancak diğer konuşmacılardan öğrendiklerime bakılırsa orada dile getirilen diğer senaryolar son derece hassas-kritik senaryolar ve o iddiaları şimdi buradan yazmak artık benim ne vatandaşlık ne de gazeteci sorumluluğuma yakışmayacağı için Balcı'nın iddialarını aktarmayı kesiyorum.)

Evet, Zaman'ın Ankara Büro Şefi Sayın Kerim Balcı'nın Washington'daki bir düşünce kuruluşunda, Brookings Enstitü salonunda yaptığı konuşmada, Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı'nın sağlık sorununa ait ortaya döktüğü şok varsayımlar-kulisler- senaryoların TC'nin ulusal güvenliği adına da ne denli önem içerdiğini, bu senaryoların arka plân kodlarını çözmeyi, neden-niçin sorularını, AKP içinde bir güç dengesi çekişmesi olup-olmadığı irdelemesini de artık sizin yüksek algınıza bıraktım ey bilen okur..."

Bankalar Uçtu

AKP döneminde ekonomi öyle iyi gidiyordu ki, yok olan hayvancılık, biten çiftçilik ve sanayinin ardından bankalar da teker teker elden çıkıyordu. Tersaneler, çimento fabrikaları,

madenler, Telekom, Tüpraş, birer birer elden çıkmıştı. Bankaları, Yunanlılar satın alıyordu.

3 Nisan 2006 tarihinde Finansbank'ın yüzde 46'sı Yunan National Banka 2.3milyar Avro'ya satılıyordu.

28 Eylül 2005 yılında İtalyan Unicredit ile Koçbank, Yapı Kredi Bankası'nın yüzde 57.42'sini 1.1 milyar Avro bedelle satın alıyordu.

24 Ağustos 2005'te Garanti Bankası'nın ana hissedarı Doğuş Holding, GE Consumer Finance ile, yüzde 25.5 hissesinin 1.5 milyar Dolar'a satılması konusunda anlaşıyordu.

11 Nisan 2005 tarihinde bankacılık ve sigortacılık sektörlerinde faaliyet gösteren Hollanda – Belçika Finansal kurumu Fortis, Dışbank'ın yüzde 89.3 hissesini satın almak için Doğan Holding ve Doğan ailesi ile anlaşma imzaladı.

8 Mayıs 2006'ya geldiğimizde Tefken Bank'ın yüzde 70'inin, bankanın tamamı için 260 milyon Dolar'lık bir değer üzerinden, Yunanistan Bankası olan EFG Avrobank'a satışı konusunda anlaşmaya varıldı.

30 Mayıs 2006'da Fransa-Belçika Gurubu kamu ve yerel yönetim alt yapı finansörü Dexia, Denizbank'ın Zorlu Holding'in elindeki yüzde 75 hissesinin 2.44 milyar Dolar'a alımı konusunda Zorlu Holding'le anlaştı.

22 Haziran 2006 tarihinde Şekerbank'ın yüzde 33.98'inin 424.7 milyon YTL. bedelle Kazakistan merkezli Bank Turan Alem'e satıldığı açıklanıyordu.

3 Temmuz 2006'da TMSF, Uzan Gurubu'ndan haczedilen Adabank'ı, Kuveyt merkezli The International Investor şirketine 45.1 milyon YTL.ye sattı.

4 Eylül 2006 tarihinde MNG Bank, yüzde 91'inin 160 milyon Dolar'a Lübnan'lı Haririler'e satılması için başvuru yaptı.

17 Ekim 2006'da ABD'li Citigroup, Akbank'ın yüzde 20'sini 3.1 milyar Dolar'a satın aldı.

24 Kasım 2006'ya geldiğimizde, Anadolu gurubu ile Yunanistan merkezli Alpha Bank, Abank'ın yüzde 94'ünü devralmak üzere anlaştı.

AKP'li Vekillerden "Allah Allah" Hücumu

Vatan Gazetesi'nden Necati Doğru, "AKP'li Vekillerden 'Allah Allah' Hücumu!" başlıklı yazısında "Çayyolundaki TOKİ" konutlarından lüks daireleri bedava gibi fiyatlarla alan AKP milletvekili ve o görüşe yakın isimleri açıklıyordu:

"Savaş patladı, Mehmetçik Kuzey Irak'ta terörist kamplarını bombalamaya başladı. Meclisimizdeki AKP milletvekilleri de kendilerini tutamadı, 'Allah... Allah... Allah...' diyerek harekâta katıldı sanmayın.

Yanlış anlamayın
Metafor diyorlar.
Benzetme, teşbih yapma.

Okurun dikkatini çekeyim, teşbihli anlatım (teşbihte hata olmaz) yapayım diye yazının başlığını 'Allah... Allah... Allah...Hücumu' koydum. Bu hücum; yoksul halka, evsize, sınırlı gelirliye, çaresize uygun fiyatlarla ve uygun ödeme koşullarıyla konut üretsin diye kurulmuş Toplu Konut İdaresi'nin Etimesgut'ta 'Erler mahallesi'nde yaptığı konutlara yapıldı.

Müthiş bir tesadüf.
Seçkin rastlantı.

TOKİ'nin Ankara'da 2006 yılında temelini atıp hızla bitirdiği bu konutlardan mülk edinmek için aşağıda isimleri bulunan AKP'li milletvekilleri ile AKP'nin çeşitli bakanlıklara atadığı bürokratlar bir araya gelmiş.

'Allah... Allah... Hücumu!' böyle doğmuş..."

Necati Doğru'dan sonra; MHP Genel Başkan Yardımcısı Murat Şefkatli, Ankara, İstanbul ve İzmir'de TOKİ'nin yaptırdığı konutlardaki yolsuzluk ve usulsüzlükleri belgeleriyle birlikte gündeme getirdi. Bu belgelere göre, Ankara, İstanbul ve İzmir'de TOKİ'ye ait konutlar ve arsalar, AKP'li milletvekili ve bürokraside üst düzey görev yapanlara değerinin çok altında fiyatlarla satıldı. İşte, Şefkatli'nin ciddi iddialar içeren açıklamaları...

Şefkatli'nin iddiasına göre, Eskişehir Yolu Çayyolu'nda, eski Karayolları Muayene İstasyonu'nun bulunduğu alanda yapılan TOKİ konutlarının piyasa değeri ortalama 400 bin YTL. Bu konutlar, AKP'lilere, yandaşlarına ve aralarında yüksek yargı mensuplarının da bulunduğu "hatırlı kişiler"e 160 bin YTL'ye satıldı. Satış, 15 yıl vadeyle, Vakıflar Bankası'nın yüzde 0.96 faiz oranıyla kredilendirilerek gerçekleştirildi. Aslında satıldı yerine, "hediye edildi" ya da "'peşkeş çekildi" demek daha doğru.

Şefkatli şöyle devam etti: "Bugün bankaların en düşük konut faizleri yüzde 1.5'lar düzeyinde iken; hem 400 bin YTL. değerindeki konutları 160 bin YTL. gibi komik bir bedelle yandaşlarına ihalesiz dağıtacaksın hem de kamu bankası Vakıfbank'tan rayiç faiz bedelinin çok altında kredi sağlayacaksın.

Bu, en hafif deyimle, 'kamu imkânlarının kişisel çıkarlar için kötüye kullanılması' suçunu ifade eder. Bu AKP'nin seçim beyannamesine göre 'yolsuzluktur', hatta "dublekaşarlı" yolsuzluktur.

Bu kelepir konutları, sudan ucuza satın alan AKP'lilerden biri de İstanbul Milletvekili Egemen Bağış. Başbakan Sayın Erdoğan'ın sağ kolu olan Bağış'tan ötürü, TOKİ'nin bu satışına, 'Yandaşlara Bağış' kampanyası adı da verilebilir. "

İşte TOKİ'den Ev Alanlar

"Her gurubun bir alıcı temsilcisi var. 2.Gurup Alıcı Temsilcisi Osman Öztürk. Bu gurupta şu isimler var: AKP İstanbul milletvekili Egemen Bağış

Kültür ve Turizm Bakanı Atilla Koç'un eşi, Şaziye Koç
AKP Kahramanmaraş milletvekili ve Meclis başkanvekili Nevzat Pakdil
AKP Genel Başkan Yardımcısı ve Samsun milletvekili Suat Kılıç
AKP Kastamonu milletvekili: Hakkı Köylü.
AKP Gümüşhane milletvekili: Sabri Varan.
AKP Muğla milletvekili: Seyfettin Terzibaşoğlu.
AKP Adana milletvekili: Zeynep Tekin Börü.
AKP Çanakkale milletvekili: Mehmet Daniş.
AKP Yozgat milletvekili: Bekir Bozdağ.
AKP Karaman milletvekili: Mevlüt Akgün.
AKP Bayburt milletvekili: Suat Pamukçu.
AKP Kastamonu milletvekili: Suat Çil.
Köksal Toptan'ın eşi Saimi Toptan adına da ev alındı."

Kutan da Unutulmadı

AKP'nin kardeş partisi Saadet de unutulmuyor, partinin lideri Recai Kutan'ın eşi de burada ev sahibi oluyordu. Saadet'ten diğer isimler de şöyleydi:

Mebrure Suna Kutan:SP Genel Bşk. Recai Kutan'ın eşi.
Lütfü Esengün: Refahyol Devlet Bakanı
Ahmet Cemil Tunç: Eski RP Milletvekili

Bürokratlar

Emin Zararsız: Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı-Ömer Dinçer'den sonra Başbakanlığın en güçlü bürokratı.
Ömer Faruk Doğan: DTM Müsteşar Yardımcısı
Orhan Fevzi Gümrükçüoğlu: Sağlık Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı.
Maksut Mete: Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı.
Jale Aygül: Devlet Personel Başkanı.
Aykut Zahit Akman: RTÜK Başkanı.
İlyas Arlı: Milli Emlak Genel Müdürü.
Yusuf Beyazıt: Vakıflar Genel Müdürü.
Ahmet Tanyolaç: Vakıflar Genel Müdürü
Kenan Karadeniz: Vakıflar Genel Müdür Yardımcısı.
Ahmet Erdal Tezcan: Başbakanlık Basın Müşaviri.
Veysel Eroğlu: Eski İSKİ, halen DSİ Genel Müdürü.
Cemal Nogay: DSİ Basın Müşaviri.
Bedrettin Yıldırım:16 bin 750 YTL. maaşlı Tarım Kredi Kooperatifleri Genel Müdürü.
Yüksel Öztürk: Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Genel Müdür Vekili.
Elvan Turagay: Eski TOKİ Başkanının eşi.
Hakan Bilir: Rekabet Kurumu uzmanı.
Ender Çetinkaya: Danıştay eski Başkanı.
Cumali Tekin: AKP Milletvekili Zeynep Tekin Börü'nün kardeşi.
Mehmet Şimşek: Merkez Bankası Başkanlığı için adı geçen isim. Ayrıca Cüneyt Zapsu'nun ortaklarından Merrill Lynch yöneticisi.
Kenan Işık: Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü.
Osman Bölükbaşı: Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı.

TOKİ iştiraki Emlak Konut Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı'nın sermayesinin yüzde 61'i "Konut Edindirme Yardımı" (KEY) adı altında milyonlarca kamu çalışanından kesilen paralardan oluşuyor. AKP iktidarının ilk aylarında, Türkiye genelinde 65 bin kooperatif konutu TOKİ'den 300 milyon YTL. kredi bekliyordu. Maalesef, TOKİ bu tamamlama kredisini vermedi. Kendi yöntemleriyle 300 milyon YTL. ile tamamlanması mümkün olan 65 bin konutu, AKP iktidarı tam 11 kat daha yüksek bir para harcayarak 3,5 milyar YTL. ye mal etti.

TOKİ'nin yukarıdaki isimlere verdiği arazi, Karayolları'na ait muayene istasyonuydu. Darphane gibi para basıyordu. Muayene işlemlerinin özelleştirilmesinin ardından arsasına el kondu ve AKP'lilere son derece lüks daireler oldu.

İstanbul'daki Vurgun

Şefkatli'nin diğer iddialarıysa şöyle:

"İstanbul Ataşehir'de mülkiyeti Emlak Gayri Menkul Y.O.ya ait olan binlerce daire, tapuda satış fiyatlarının ortalama 8 kat altında gösterilerek yaklaşık 20 milyon YTL. vergi kaybı yaratıldı. Bu işlemlerde daireler ortalama 250 bin YTL.ye satılırken, tapu kayıtlarına satış bedelleri 25 bin ile 35 bin YTL. arasında gösterildi. Bu işlemlerden yüklenici yandaş firmalara büyük maddi çıkar sağlanırken devlet de çok büyük miktarlarda vergi kaybına uğratıldı. İzmir Karşıyaka'da mülkiyeti yine Emlak Gayri Menkul Yatırım Ortaklığı A.Ş.ye ait arsalar beyan değerinin çok altında satıldı. Karşıyaka Şemikler Mahallesi'nde bulunan yaklaşık 1.5 milyon YTL. beyan değerli arsa 509 bin YTL.ye; 1 milyon YTL. beyan değerli arsa 286 bin YTL.ye, 1 milyon 173 bin YTL. beyan değerli arsa 508 bin YTL.ye, 29 Aralık 2004 tarihinde 53 ay vadeli olarak satıldı."

AKP ile yolsuzluk iddiaları o denli yayıldı ki, tabiri caiz ise adeta destanlaştı. İnternet sitelerinden yolsuzluk yazıları fışkırdı. İşte onlardan bazıları:

TOKİ'deki Taşıt ve Personel Alımı Olayı

Toplu Konut İdaresi (TOKİ) ve Emlak Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı'nca "hâsılat paylaşımı" ile yaptırılan yedi adet toplu konut projesinde, 773 trilyon Lira tutarındaki kaynağın müteahhitlere aktarılarak, kamunun zarara uğratıldığı müfettişlerce saptanırken, konut şantiyeleri için müteahhitlere aldırılan taşıtların da makam aracı olarak kullanıldığı belirlendi. TOKİ, son iki yılda 70 sözleşmeli personeli de sınavsız, duyurusuz işe aldı. TOKİ'nin hâsılattan aldığı payın yüzde 30'lar seviyesinde kaldığı, bazı projelerde bu oranın yüzde 23'lere kadar gerilediği belirlendi.

Bu şekilde sözleşmeyle bağlanan 2.3 katrilyon Lira'lık 7 projede, kamunun 773.9 trilyon Lira zarara uğratıldığı saptandı. Konut ihaleleri yoluyla TOKİ'nin zarara uğratıldığı YDK raporlarına yansırken, konut projeleri şartnameleri kapsamında müteahhitlere aldırılan taşıtların da sözleşme hükümlerine aykırı olarak şantiyelerde kullanılmadığı, TOKİ yöneticilerine tahsis edildiği belirlendi. Bu yöntemle müteahhitlere satın aldırılan ve her türlü bakım ve akaryakıt ihtiyacı müteahhitlere karşılatılan 37 araçtan ikisi TOKİ Başkanı Erdoğan Bayraktar'a, üçü Başkan Yardımcıları'na, beşi Bayraktar'ın Danışmanları'na, diğerleri de Hukuk Müşaviri, Daire Başkanları ve Şube Müdürleri'ne tahsis edildi.

Toplu Konut İdaresi Başkanlığı'nın kuruma personel alımında da sınav şartını aşmak için işçi ve memur yerine sözleşmeli personel yöntemine başvurduğu belirlenirken, 70 kişinin bu yöntemle ve ülke çapında herhangi bir duyuru

yapılmadan alındığı ileri sürüldü. İdarenin 2003 ve 2004 yıllarında iktidar partisi milletvekilleri ile Başkan Erdoğan Bayraktar ve başkan yardımcısının, akraba, eş-dost ve hemşerilerinin işe yerleştirildikleri iddia ediliyor.

İzmir TCDD Liman Taşıma İhalesi

TCDD İzmir Limanı için, yıllık 70 milyon Dolar'lık yükleme-boşaltma işlerinin ihale hazırlığı yapılıyor. Daha sonra ihaleden vazgeçiliyor. İhalesiz olarak 15 yıllığına Reha Denizcilik ve Raden Lojistik isimli 2 şirkete veriliyor. Şirketlerin, 15 yılın sonunda arzu ettikleri takdirde 15 yıl daha işe devam edebileceği sözleşmede yer alıyor (Toplam 30 yıl süreli). Toplam 2 milyar 100 milyon Dolar'lık kısmı ihalesiz veriliyor. Bu firmalardan biri, sözleşme tarihinden 2 gün önce kuruluyor, diğerinin de aynı gün kuruluşu gerçekleşiyor.

Bu şirketin büyük hisseli ortaklarından biri AKP'nin Bakırköy İlçe Başkanlığı'nı yapmış olan Rahmi Genç. Sözleşme imzalandıktan sonra bu kişi, hisselerini devredip, ayrılıyor. Olayın usulsüzlüğü dile getirilince, TCDD, Reha Denizcilik'in sözleşmesini iptal ediyor. Bu şirketin Genel Müdürü de diyor ki; "TCDD'nin aleyhine dava açtık, davayı TCDD kaybederse 225 milyon Dolar tazminat ödeyecek, haberleri olsun."

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Araç Sigorta İhalesi

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, ağır taşıtlar için sigorta ihalesi açıyor. Bu ihale, 197 milyar Lira ile AKP İstanbul Milletvekili Alaattin Büyükkaya'nın önceden ortağı olduğu 313723 sicil no'lu Büyükkaya Sigorta Aracılık Hizmetleri Limited Şirketi'ne veriliyor. Ancak, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, ihalenin usule uygun olduğunu açıklıyordu.

TCDD İstasyon Yenileme İhaleleri

TCDD'den 10 istasyon yenileme ihalesi AKP Kadın Kolları ve MKYK üyesi Emine Alioğlu'na veriliyor. Bu AKP'li müteahhit hanım, aynı zamanda yeşil kart sahibi. Önce devletten yeşil kartı alıyor, sonra da 10 istasyon yenileme ihalesini kazanıyor; TCDD ihalelerin usule uygun olduğunu açıklıyordu.

Gebze Akaryakıt Kaçakçılığı Olayı

5 trilyonluk bir hadise... Ulaştırma Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Kemal Albayrak dâhil, bir çok bürokrat halen yargıda. Kemal Albayrak, AKP Kurucular Kurulu üyesi ve AKP Kırıkkale Milletvekili. Türkiye'de, yılda 1,5 milyar Dolar'lık akaryakıt kaçakçılığının olduğu açıklanıyor. Olayı ortaya çıkartan Kocaeli Emniyet Müdürü'nün bilahare görev yeri değiştirildi.

TMSF Otel İhalesi

TMSF, Ceylan Gurubu'ndan, banka borcuna karşılık 52,5 milyon Dolar'a Antalya'daki Deluxe Resort Otel'i alıyor. Devir öncesi otel fiyatı, ekspertiz raporunda bu şekilde belirtiliyor. TMSF, aynı oteli bu sefer 25.3 milyon Dolar'a satıyor. Ulusoy Gurubu alıyor. Devlet, 27.2 milyon Dolar zarar ediyor.

TMSF'ye göre bu olayda garip bir yan yok. Yapılan işlemin usule uygun olduğunu açıkladı.

Derince Arazi Alımı Olayı

Özelleştirme İdaresi, Yarımca Porselen Arazisi'ni, 30.5 milyon Dolar'a Kemal Yavuz Paşa'nın Yönetim Kurulu Üyesi olduğu ve Fetullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen EVYAP'a

satıyor. Erdemir, 82 milyon Dolar'a aynı araziyi, bu sefer söz konusu EVYAP'tan satın alıyor. Devlet, 51.5 milyon Dolar kendi arazisinden zarar ediyor. Ve Erdemir yönetimi, 2 yıldır bir liman için arazi aradıklarını ifade ediyor, 20 gün içinde en pahalısını seçiyor. Ama Erdemir, yapılan işlemin usule uygun olduğunu açıklıyordu.

Balıkesir Seka Kağıt Fabrikası İhalesi

Fabrika, 30 Haziran 2003'te 1.1 milyon Dolar'a Albayraklar A.Ş.ye satılıyor. Özelleştirme İdaresi, piyasa değerini 51 milyon Dolar olarak belirliyor. Sonra Selüloz-İş Sendikası, mahkemeden satışı iptal ettiriyor. Bu arada ihale iptal edildiği için, bu parayı Özelleştirme İdaresi talep ediyor. Şirket bununla ilgili henüz ödemede bulunmuyor. 12.7 trilyonluk bir varlık kaybı tespit ediliyor (Yaklaşık 10 milyon Dolar'lık). Bu rakam stoktaki malların satılmasından ve alacakları tahsil etmesinden kaynaklanıyor. Mahkemenin iptal kararı Nisan 2004'te. Yani 10 ay sonra.

Halk Bankası'nda 30 Milyon Dolar'lık Kredi Zararı Olayı

Devlet Bakanı Ali Babacan'a, Net Holding'in 30 Milyon Dolar'lık kredisinin geri alınamayacağı ve hemen müfettiş görevlendirilerek olaya el konulması, aksi takdirde zamanaşımına uğratılacağı, TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu'nca ve resmi yazılarla uyarıldığı halde, bir işlem yapılmamış ve 30 milyon Dolar gibi bir alacak zamanaşımına uğruyor. Benzeri bir iddia ile, 57. Hükümet'in Başbakan Yardımcısı Hüsamettin Özkan ve Devlet Bakanı Recep Önal'ın, Yüce Divan'da yargılanmakta oldukları bilinmektedir. Ancak, Bakan ile ilgili herhangi bir işlem yapılmadı. Müfettişle ilgili, görevi ihmalden dava açıldı.

Tekstilde 1 Katrilyonluk Hayali İhracat Olayı

2004 yılında, 915.3 trilyonluk Katma Değer Vergisi tahsil edildi. Buna karşılık, 2 katrilyon 83 trilyonluk vergi iadesi yapıldı. Yaklaşık 1 katrilyonluk hayali ihracat yapıldığı iddiası var. Bu konu ile ilgili Maliye Bakanı Unakıtan; "Denizli'de 50 milyon Dolar ihracatı olan bir firma, inceleme görmüş. 100 bin Dolar'lık Rusya'ya yaptığı ihracatların alıcısı bulunamıyor. Yahu Rusya'da kimi buluyorsun ki? Arasan, Rusya'da Başbakan'ı bile bulamazsın. Bu adamın adı olmuş hayalici. İnceleme yapılmış. İnceleme elemanı böyle demiş. İnceleme elemanı kim Allah aşkına? Maliye Bakanı adına inceleme yapıyor. Maliye Bakanı kim? Yahu Bakan benim ya!" diye konuşabilmiştir

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan böyle konuşurken MASAK Müfettişi Hazma Kaçar'ı "Yasin-el Kadı, Ülker; Yasin El Kadı – geçmişte kendi yönetim kurulunda olduğu şirketlerin ilişkisi"ni ortaya çıkarmasının ardından görevden alıyordu. Müfettiş'in, Genelkurmay Başkanı dâhil, bir çok gazetecinin hesaplarına girdiği iddiaları ortaya atılıyordu. Herhalde tepkileri azaltmak için.

Mavi Akım Doğalgazda Ek Protokol Olayı

19 Kasım 2003 tarihinde, Ruslarla ek protokol imzalanıyor. Türkiye, "F1 Formülü"nden vazgeçip, Rusların istediği F0'ı kabul ediyor. Ve 1 Nisan 2005 tarihi itibariyle 8,5 milyar Dolar fazladan ödemeye Türkiye razı oluyor. Ana Muhalefet Partisi, konuyla ilgili gensoru veriyor; Başbakan bizzat oylamaya katılıp, gensorunun reddedilmesini sağlıyordu.

Konu ile ilgili yapılan açıklamalar kamuoyunu tatmin etmiyordu. Çünkü, aynı ve benzeri konudan, geçen dönemin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Cumhur Ersümer'in,

formül değişikliği yaptığı ve sonucunda devletin 257 milyon Dolar zarara uğratılmasına sebep olduğu iddiasıyla, Yüce Divan'da yargılanmakta olduğu biliniyor.

281 Milyarlık "Huzurlu Ortam Bulma" Olayı

Atilla Başoğlu'nun Adana'da şirketi var. Şirketinde Maliye vergi incelemesi başlatıyor. Atilla Başoğlu'nun ailesine ait Adana-Yüreğir'deki "Yüksel Tekstil"e, vergi kaçırdığı gerekçesiyle bir süre önce baskın yapılıyor. Ve usulsüzlük dolayısıyla şirkete, 600 milyarlık ceza kesiliyor. Atilla Başoğlu CHP Adana Milletvekili. Bir müddet sonra CHP'den istifa edip, AKP'ye geçiyor. Ve AKP'ye geçtiğinde "huzurlu bir ortam buldum" diye bir açıklama yapıyor. AKP Adana Milletvekili Atilla Başoğlu'nun aile şirketiyle ilgili 600 milyarlık cezasının, 319 milyara indirildiği ifade ediliyor.

Bu olay kamuoyuna "281 milyarlık huzur ortamı" diye yansıyordu. Huzur için başka cezalar da indiriliyordu. Örneğin, Doğan Gurubunun yaklaşık 1milyar YTL.lik vergi borcu seçimlerin arifesinde siliniyordu.

Erdoğan ve Unakıtan, hükümeti kurar kurmaz, Citibank'ın Maliye'den kaçırdığı 3 milyar Dolar'a yakın vergi borcunu, bir kalemde siliyordu. Vergi borcunu silme işi, 23 Aralık 2002 tarihinde Bakan "olur"u ile gerçekleştiriliyordu.

İzmir Halkapınar Kapalı Spor İnşaatı İhalesi

İzmir'de yapılacak kapalı spor inşaatı ihalesi için ilan verilmemiş. 30 trilyonluk bir iş. AKP Çankaya belediye başkan adayının sahibi olduğu şirkete usulsüz olarak verildiği ileri sürülüyor. Hatta 2004 yılı Yatırım Programı'nda, söz konusu salon için ödeneğin bulunmadığı da ifade ediliyor.

Ulusal Marker Temin İhalesi

Enerji Piyasası Denetleme Kurulu (EPDK) 2002-2004'te ihale sürecini başlattı. EPDK önce Ekim 2004'te bir yeterlilik ilanına çıktı ve denildi ki; "ben bu ihaleyi 1 Ocak 2005'te bitireceğim ve marker kullanımına başlayacağım". Bu ilandan sonra, 3 defa yeni teknik ve idari şartlar getirildi. Ve 2 ayda 200 adet detektör temin etme zorunluluğu getirildi. 100 trilyonluk ihale, tek firmaya yönlendirildi. O da "John Hogg" adlı İngiliz firması.

SSK'de İlaç Yolsuzluğu Olayı

Roche'un, SSK'ye, piyasaya sattığının 2-3 misli fazla fiyatla ilaç verdiği tespit edildi. Bu konuyla ilgili dava açıldı. Dava sürecinde, SSK'nin 2 üst düzey yöneticisi tutuklandı. 16 sanıklı dava, İstanbul 10 Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam ediyor. Savcılık iddianamesinde, SSK'nin nasıl batırılmaya çalışıldığına yer verildi. Ve Türkiye'nin, ilaç şirketlerine fazladan 6 milyar Dolar ödediği ifade edildi.

Aycell-Aria Birleşmesi Konusu

İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi'nin ricası üzerine, AYCELL-ARIA birleşmesinden doğan AVEA'nın yaklaşık 3 milyar Dolar'lık zararı, Hazine'ye yüklendi. İleri sürüldüğüne göre; Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Başbakanlık Teftiş Kurulu'nun, kamuyu zarara uğratan ve "hizmet nedeniyle emniyeti suiistimal suçu" işlediğini öne sürülen Aycell yöneticilerini, savcılığın soruşturma istemine onay vermedi.

Erdoğan eski yöneticilerin uyarılmasına, haksız edinildiği düşünülen bir paranın tahsiline onay verdi. Yüksek Denetleme Kurulu'nun (YDK) Aycell'e ilişkin 2003 yılı raporuna

göre, şirkette Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı ve danışmanlara, "ortalama yasal ücret tavanından" fazla ücret bağlandı. Bu konuda YDK'nin isteği ile Hazine'ce yapılan uyarılara rağmen Türk Telekom A.Ş. ve Aycell yasalara aykırı bu durumu sürdürdü.

Bunun üzerine YDK, "ivedi durum raporu" hazırladı. Bu rapor üzerine, Başbakanlık Teftiş Kurulu soruşturma başlattı. Hazırlanan raporda, Başbakanlık ve Hazine'nin bağlı olduğu Devlet Bakanlığı'nın talimatı ve mevzuata aykırı olarak, Aycell yönetiminin yüksek serbest ücretlere soruşturma aşamasında da yüzde 15 zam verdiği ve bunu uyguladığı bilgisi yer aldı.

Raporda, "Şirket yönetiminde yetkilerine verilen kamu kaynağını sorumlulukla kullanmayan, bu suretle kamu zararına yol açan Aycell Yönetim Kurulu Başkanı, Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu Üyeleri'nin durumunun, "hizmet nedeniyle emniyeti suiistimal" hükümlerine uyduğu cihetle haklarında kamu davası açılması ve gereğinin takdir ve ifası için raporun Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesi istendi. Ancak, Başbakanlığa sunulan bu onay teklif yazısı, Erdoğan tarafından, "raporun Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesi" şıkkı hariç, diğerleri "uygun" görülerek, onaylandı.

Oysa, Devlet eski Bakanı Hüsamettin Özkan'ı Yüce Divan'a gönderen olayda da, YDK raporlarına göre, Halk Bankası'nı zarara uğratan bürokratlarla ilgili olarak Teftiş Kurulu'nca hazırlanan raporun gereği yapılmamış ve bir buçuk yıl Özkan'ın masasında bekletilmişti."

İktisat Gayrı Menkul Yatırım Ortaklığı Olayı

30 Aralık 2004 tarihinde İktisat Gayri Menkul Yatırım

Ortaklığı Şirketi, Güneş Turizm Seyahat A.Ş.ye 18 milyon 250 bin Dolar'a satılıyor. Satış bedeli 4 yıl vadeli ödenecek. Bir açık arttırma yapılmıyor. Güneş Turizm, "Albayraklar Gurubu"nun bünyesinde bir şirket. 31 Aralık 2004'te TMSF bir portföy raporu hazırlıyor, bağımsız denetim kurulu raporu çıkartıyor. İstanbul ve Bodrum'da bina, arazi, otel, toplam değeri 38 trilyon (Resmi rapora göre). 31 Aralık 2004'te kasada 10.9 trilyon nakit var olduğu ifade ediliyor. Bunu 30 Aralık 2004'te satıyor. Toplam 48 trilyonluk şirket, 25 trilyona satılıyor. 23 trilyon zarar edildiği ifade ediliyor.

Aycell-Siemens Anlaşması Olayı

Siemens'ten alacağı 10 milyon Avro'nun tahsili için harekete geçen Aycell, Bakan Binali Yıldırım'ın engeline takıldı. Aycell, 2001 yılında Siemens ile sözleşme imzaladı. Ancak, Siemens yükümlülüklerini yerine getirmedi. Konuyu araştıran Aycell komisyonu ve hukukçular, bu nedenle Siemens'in günlük 96 bin Avro ceza ödemesi gerektiğini belirledi. Miktar artınca, Aycell alacağını tahsil etmek için girişimlere başladı.

Bu aşamada devreye Bakan Yıldırım girdi. Aycell yönetimi, apar topar değiştirildi. Yönetim kurulu başkanlığına, Bakan Yıldırım'ın Gemi Sanayi A.Ş.de beraber çalıştığı Cahit Paksoy getirildi. Bu sırada Siemens de, milletvekillerine Aycell hattı karşılığında bedava cep telefonu dağıttı. Bunun ardından alacaklar rafa kaldırıldı.

Başbakanlık Tadilatı İle İlgili Konu

Başbakanlık Yeni Bina, Başbakanlık Konutu ve Başbakanlık Merkez Bina'da büyük çaplı tadilatlar yaptırıldı. Ana Muhalefet Partisi, 3 Kasım seçimlerinin ardından, 58 ve 59'uncu Hükümetler döneminde, Başbakanlık Yeni Bina,

Başbakanlık Konutu ve Başbakanlık Merkez Bina'da yapılan bu büyük çaplı tadilatları, TBMM gündemine taşıdı.

Ana Muhalefet Partisi, 2003-2004 bütçelerinde bakım-onarım için cüzi ödenekler dışında bu tür bir tadilat için kaynak ayrılmazken, bu iş için hangi kalemden ne kadar ödenek kullanıldığı ve ihale açılıp açılmadığı sorularının Başbakan Recep Tayyip Erdoğan tarafından yanıtlanması için bir soru önergesi verdi. Verilen soru önergesinde, Erdoğan'a şu sorular yöneltildi:

"2003-2004 yıllarında yenilenen Başbakanlık Merkez Binası, Başbakanlık Konutu ve Başbakanlık Yeni Binası'nda yapılan tadilat ve yenileme için hangi kalemden, ne kadar ödenek ayrılmıştır?

-Bu yenileme ve tadilatlar için ihale açılmış mıdır? Bu işler hangi yöntemle verilmiştir? Hangi şirket veya şirketler ne kadarlık bedelle söz konusu işi üstlenmişlerdir?

-Merkez Bina'nın sit alanı içinde olması sebebiyle yenilenmesi için Anıtlar Yüksek Kurulu'ndan izin alınmış mıdır?

-İşlemleri Mücahit Aslan mı yaptı?" Önergesinde, bu yenileme ve tadilat işlemlerinin Başbakanlık Danışmanı Mücahit Aslan'ın koordinasyonuyla yapıldığını öne süren Ana Muhalefet Partisi, Erdoğan'a "Mücahit Aslan'la cezaevinde birlikte hapis yattığınız ve sonrasında Aslan'ı yanınıza Danışman olarak aldığınız doğru mudur? Doğruysa Aslan'ın cezaevinde yatma sebebi nedir?" diye sordu.

"-Ödemeler örtülü ödenekten mi?" Yine önergede, yenileme ve tadilat için müteahhitlere ödemelerin Vakıfbank'taki bir hesaptan yapıldığının belirtildiği de ifade edilerek, "Bu hesap hangi hesaptır? Bu işlerle ilgili tutarlar örtülü ödenekten mi yapılmıştır? "

Emlak Gayrı Menkul Yatırım Ortaklığı Olayı

Emlak Gayri Menkul Yatırım Ortaklığı (GYO) A.Ş.nin, 2003-2004 yıllarında gerçekleştirdiği kat karşılığı arsa projelerinde, 1.1 milyar YTL. (katrilyon TL.) tutarındaki kamusal servetin müteahhit firmalara "örtülü kazanç" şeklinde aktarıldığı ileri sürüldü. TOKİ'ye ait Emlak GYO'nun projeleriyle ilgili Başbakanlık Teftiş Kurulu ile SPK'nin ortak soruşturma yapması istendi.

Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu (YDK), 2003-2004 yıllarında ihale edilen ve inşaatı devam eden yedi projeyle ilgili özel inceleme raporu hazırladı. Beşi İstanbul Ataşehir'de, ikisi de İzmir Mavişehir ve İstanbul Yukarı Dudullu Köyü'ndeki projelerde, Emlak GYO'nun arsalarının gerçek değerinin altında gösterildiği, müteahhitler tarafından yüklenilen inşaat maliyetlerinin ise şişirildiği ileri sürüldü.

Kayseri Elektrik Dağıtım Şirketi
Katkı Payı Kesintisi Olayı

Kayseri Elektrik A.Ş.de, %10'luk enerji fonu katkı payı kesintisi Enerji Bakanı Hilmi Güler'in oluruyla %1'e indiriliyor. Oysa Bakanlık Teftiş Kurulu'nun bu şirkete açtığı davadan 74 trilyonluk alacağı var. 2002'den beri devam ediyor. Sadece böyle bir şey, bakanlığın aleyhine yıllık 20 trilyonluk bir fondan vazgeçme anlamına geliyor. Söz konusu firmanın daha önce genel müdürlüğünü yapmış olan ve halen AKP Kayseri Milletvekili olan Taner Yıldız'ın, bu kararda etkisinin olup olmadığı merak ediliyordu.

Bingöl Deprem Konutları Olayı

Bingöl'de Toplu Konut İdaresi Başkanlığı'nca 2016 konut inşaat ediliyor. Tanesini 38 milyardan yaptırıyorlar. TOBB da

aynı yerde ve aynı projeyle 480 konut yaptırıyor ve aynı konutu 30 milyara mal ediyor. 1 konutta 8 milyar fark ediyor. TOKİ toplam, 16 trilyon fazla ödemede bulunuyor. Başbakan'ın da katıldığı görkemli törenle teslim edilen konutların daha içine girmeden çürüdüğü ileri sürülüyordu.

Tekel, Tokat Sigara Fabrikası Makine İhalesi

Tekel, 10 Haziran 2004 tarihinde Tokat Sigara Fabrikası'na, sert paket kutulu sigara paketleme makineleri alımı için ihale açıyor. Ve sözleşme şartnamesinde "makinelerin kullanılmamış ve yeni olması koşulu" bulunuyor. 13 milyon 840 bin Avro'ya mal olan makinelerin bazılarının yeni, bazılarının da kullanılmış olduğu anlaşılıyor. Tekel'e tanesi, 1,7 milyon Avro'ya satılan bu makineler, Beyaz Rusya'ya 570 bin Avro'ya satılmış. Bu fark edilince AKP, Meclis'e Torba Yasası ile bir madde getiriyor. Tekel tarafından ithal edilen kullanılmış makinelerin, satın alınmasına izin verilmesi öngörülüyor. Bu işi örtbas etmek için, Tekel ile ilgili maddenin yürürlük tarihi ihale öncesine çekiliyor. Böylelikle, yaklaşık 24 trilyonluk kullanılmış mal satan İspanyol Firması'ndan alınan makineler, aklanmış hale getirilmek isteniyordu.

Tekel'in bu ihalesi, "Kamu İhale Kurumu"nca iptal ediliyor. Tekel Yönetim Kurulu da, makinelerin iade edilmesi kararını alıyor. Ancak, konu ile ilgili tazminatların miktarı ve bunun sorumlularının kimler olduğu konusu, henüz soruşturulmuş değil.

Hummer Cip'li 9.8 Trilyonluk İhale Olayı

Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in oğlunun düğününe, Milli Eğitim Bakanı'nın eşi Şahsenem Çelik'le birlikte, Hummer Cip'le giden Melek İpek'in ortak olduğu şirketin, okullarda dağıtılan bedava kitap kampanyasına katıldığı ve bedava kitap ihalesine katılıp, 9.8 trilyonluk ihale aldığı ifade ediliyor.

Ulaştırma Bakanı'nın Oğlunun Gemi Kiralama Olayı

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'ın 24 yaşındaki oğlu Erkan Yıldırım, ihalesiz olarak Ankara Feribotu'nu alıyor. Santour isimli şirket almış oluyor. Bu feribotun, günlüğü en az 15 bin dolardan kiralanması gerekirken, 9 bin Dolar'a kiralandığı ifade ediliyor. Burada önemli bir konu da, Çeşme-Brindisi arasında Devlet, Samsun Feribotu'nu işletiyor. Madem bu hat iş yapıyor da, Devlet 2 feribotu neden işletmiyor? Ankara Feribotu ucuza kiralandığı için, bilet fiyatlarında indirim yapılıyor. Ankara Feribotu, 740 yolcu ile Çeşme'ye gelirken, Samsun Feribotu 400 yolcuda kalıyor.

Al Gülüm Ver Gülüm

13.07.2003 tarihli Vatan Gazetesi, Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'ın 24 yaşındaki oğlu Erkan Yıldırım'ın 1.5 trilyon Lira harcayarak gemi sahibi olduğunu duyuruyordu. Tayyip'in oğlu da 3 milyon Dolar'a gemi sahibi olmuştu. Gazetedeki haber şöyle idi:

"Gemiyi kiralayan TDİ'nin Genel Müdürü: Bağlantıyı bilsek, bir kez daha düşünürdük. Ulaştırma Bakanı Yıldırım'ın 24 yaşındaki oğlu Erkan'ın 445 bin Avro'ya feribot aldığını duyurmuştuk. 'Harika Çocuk' bu iş için Santour'dan 200 bin Avro borç aldığını söylemişti.

Bu bir skandal

İşte o Santour'un, bu alışverişten bir hafta sonra, Yıldırım'a bağlı Denizcilik İşletmeleri'nden Ankara feribotunu ihalesiz kiraladığı ortaya çıktı. Üstelik Santour, Bakan Bey'in eski çalıştığı şirketti.

Müdür bilmiyor

TDİ Genel Müdürü Külünk şaşkın: 'Bakan'ın Santour'da çalıştığını ve bu şirketin Yıldırım'ın oğluna borç verdiğini VATAN'dan öğrendik. Bilseydik, ahlâki değerleri de göz önüne alırdık.'

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'ın 24 yaşındaki oğlu Erkan Yıldırım'ın 1.5 trilyon Lira harcayarak gemi sahibi olduğunu VATAN kamuyouna duyurdu; haber büyük yankı buldu. İtalya'daki ihalede 445 bin Avro'ya aldığı gemiye, bir o kadar da masraf eden 'Harika Çocuk Yıldırım', bu parayı nasıl bulduğunu soran VATAN muhabirine 'Acentalığını yaptığım Almanya orijinli Santour'dan maddi ve manevi destek gördüm. Ayıp değil ki' dedi.

Ama olay burada bitmedi: Erkan Yıldırım'ın borç aldığı bu şirket, bir hafta içinde Ulaştırma Bakanlığı'na bağlı Türkiye Denizcilik İşletmeleri'nden Ankara gemisini ihalesiz kiraladı. Üstelik devletin gemisini kiralayan şirket, şimdiki Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'ın eski patronuydu. Ancak bu olaydan sonra ne müfettişler harekete geçti, ne de Bakan. Dünyanın başka bir ülkesinde böyle bir şey yaşansa, bakan mutlaka istifaya zorlanırdı.

Vatan'dan öğrendik

Ankara gemisini ihalesiz, duyuru yapmadan Santour'a veren TDİ Genel Müdürü Burhan Külünk, 'Bakan Yıldırım'ın daha önce Santour'da çalıştığını ve bu şirketin Yıldırım'ın oğlunaborçverdiğiniVATAN'dan öğrendik. Gemikiralamadan önce bilseydik, ahlâki değerleri de göz önüne alırdık' dedi.

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım'ın oğlu Erkan Yıldırım 28 Mayıs'ta İtalya'daki ihaleye girerek 'Happy Dolphin' adlı feribotu 445 bin Avro'ya satın aldı. VATAN muhabirinin 'Parayı nereden sağladınız?' sorusuna ise Erkan Yıldırım,

'Bir bölümünü Santour'dan aldım. Bilet kesip paramı ödeyeceğim' dedi. Baba Yıldırım da yaptığı yazılı açıklamada oğlunun risk alarak bu işe girdiğini bazı şirketlerden 200 bin Avro borç aldığını açıkladı.

Ayrıcaklı ihale

Günlüğü 9 bin Dolar'a gemiyi kiralayan Santour, tek bir personel almadan Çeşme-Brindisi hattında çalışmaya başladı bile. Çünkü sözleşme gereği tüm personel TDİ'den verildi. Personelin maaşları devletten ödendi ve ödenmeye de devam ediyor.

Gemi kiralamada yönetmeliklere göre iki usul olduğu ve Ankara'nın Santour'a kiralanmasında bu iki usulün 'çorba' yapıldığı da ortaya çıktı. Yönetmeliklere göre bir gemi ya çıplak olarak ya da personeliyle birlikte kiralanabiliyor. Oysa Ankara 'yarı personel yarı çıplak' olarak kiralanmıştı.

En kârlı hat

7 Temmuz'da sefere çıkan ve adını Derin Deniz olarak değiştiren Harika Çocuk'un gemisi yüzde elliye yakın bir dolulukla kalktı. Yapılan tadilatlarla 980 yolcu ve 280 araç kapasitesine ulaşan gemi 3 sefer sonra masraflarını çıkaracak.

Çeşme-Brindisi (İtalya) hattının yıllık potansiyeli en az 55 milyon Avro yani yaklaşık 93 trilyon Lira.

Şirketin bakanla ilişkisini bilmiyorduk

Gemiyi kiralayan TDİ'nin Genel Müdürü Burhan Külünk: Şirketin sayın bakanın oğluyla bağlantısını bilsek, bir kez daha düşünürdük.

AKP Hükümeti tarafından göreve gelen Türkiye Denizcilik İşletmeleri Genel Müdürü Burhan Külünk, Ankara gemisinin kiralanmasıyla ilgili 'Doğrusunu yaptık. Turizm işlerinde

tüm bağlantılar 1 yıl öncesinden yapılır. Biz ya gemiyi kiraya verecektik ya da yatıracaktık' diyor.

Erkan Yıldırım'ın gemiyi satın aldığı tarih ile Ankara gemisinin kiralama tarihinin aynı olduğunu sorduğumuzda ise Külünk'ün cevabı şöyle:

'Sadece tesadüf. Sayın Bakan'ın oğlunun gemi aldığını sizin haberinizden öğrendim. Bize kim teklif verseydi dikkate alacak durumdaydık. Çünkü gemimizin sezonu boş geçirme riski vardı.'

Kiralamadan kimsenin haberi olmadığı iddiasına da Külünk, şöyle diyor:

'Yasalara göre kiralama işi için ilan verme durumumuz yok. Gelen her teklife açıktık. Bu yüzden gelen teklifleri değerlendirmek durumundaydık. Ama haklısınız; basında yer alabilecek bir haber kanalıyla kamuoyunu haberdar edebilirdik. Bu bizim için de bir tecrübe oldu'. "

İzmir Soru Kitapçığı İhalesi Olayı

İzmir İl Milli Eğitim Müdürlüğü, 320 bin öğrencinin durumunu belirlemek üzere seviye tespit sınavı soru kitapçığı için ihale açıyor. İhale; öğrenci başına 265 bin Lira teklif veren firma yerine, 470 bin Lira teklif veren, Bayındırlık Bakanı Zeki Ergezen'in kardeşi Ömer Faruk Ergezen'e ait "Sarakuska" adlı şirkete veriliyor. İhalenin teknik şartnamesiinde yer alan "kesinleşmiş SSK ve vergi borcu bulunmadığına dair belge istendiği" maddesiyle ilgili evrak, 14 Aralık'ta Milli Eğitim Müdürlüğü'ne geliyor. Ancak, 13 Aralık'ta sözleşme imzalanıyor. 150 milyarlık bir iş.

THY'ye 36 Airbus Uçak Alımı Konusu

THY'nin, özelleştirme kapsamında iken halka arzı, %51'den fazlası amaçlandığı halde THY'nin uçak alımını özelleştirilmeden sonra gerçekleştirilmesi beklenirdi. THY, Mayıs 2004 tarihine kadar Kamu İhale Yasası'na tabi idi. Çıkartılan bir yasa ile THY'nin uçak alımlarının, İhale Yasası'na tabi olmadan gerçekleştirilmesi imkân dâhiline getirildi. THY Genel Müdürü, uçaklara 1,5-2 milyar Dolar'lık bir ödeme yapılabileceğini söylemişti. "AirBus" ise, rakamın 3 milyar doları geçeceğini açıkladı. Uçakların kaç Lira'ya alındığı, başka firmalarla bir görüşme yapılıp, fiyat istenip istenmediği açıklanmıyor.

Botaş'ın Fernas Şirketi'ne İhalesiz 24,5 Milyon Dolar'lık İş Vermesi Olayı

Fernas şirketi, CHP'den AKP'ye geçen Batman Milletvekili Mehmet Nezir NASIROĞLU'nun kuzenine ait. İhalesiz iş sözleşmesini BOTAŞ yapıyor. BOTAŞ Genel Müdürü; "İşi yapsa da, yapmasa da BOTAŞ'ın Fernas Şirketi'ne 24,5 milyon Dolar ödeyeceğini ve bunun doğru bir karar olduğunu " savunuyor.

Milli Eğitim Bakanlığı 62 İlköğretim Okulu İhale Olayı

Konuyla ilgili Ana Muhalefet Partisi, Milli Eğitim Bakanı Hüseyin ÇELİK hakkında soruşturma önergesi veriyor ve bizzat Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla, AKP Gurubu çoğunluğu ile soruşturma açılmasını reddediyor.

Bilindiği gibi, Milli Eğitim Bakanlığı (Yatırımlar ve Tesisler Daire Başkanlığı), 07.06.2004 tarihinde, İstanbul Menkul Kıymetler Borsası'nın (İMKB) 8 yıllık temel eğitimi

desteklemek amacıyla, kendi kaynaklarından sağladığı 500 trilyon Lira'lık kaynak ile, 44 farklı ilde toplam, 958 bin 166 metre karelik, 135 adet ilköğretim okulu inşaatı ile ilgili bir paket içinde 62 adet ihaleyi yaptı...

Akabinde, Bakanlık değerlendirmesini tamamlayarak sonuçları ihaleyi kazananlara bildirdi... Bir taraftan, farklı illerde, aynı klas ve standartta inşaatlar için çok farklı fiyatlar onaylanırken; diğer taraftan aynı ihalede teklif edilen en düşük fiyatlar göz ardı edilmiş, kabul edilen teklifler, daima ortalamanın üstünde fiyat veren firmalara ait olmuştur...

En düşük fiyatlı teklif, birinci sıra olmak ve tüm tekliflerin küçükten büyüğe sıralanması halinde, toplam 62 ihale içinde, örneğin; "en ucuz teklif sıralamasında" birinci, ikinci ve üçüncü firmalara hiç ihale verilmemiştir... Sonuç olarak; Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, en yüksek teklifleri onaylayarak, (KDV hariç) 86 trilyon 291 milyar Lira'ya kadar bir kamu kaynağı kaybına yol açacak işlemlere göz yummakta hiç bir sakınca görmemiştir. - M.E.B.in onayladığı fiyatlarla ihale toplamı 379.944 milyar TL. -M.E.B.in reddettiği en düşük fiyatlarla ihale toplamı 293.653 Milyar TL. -Kamu Kaynağı Kaybı: 86 trilyon 291 milyar TL. -KDV dahil, Kamu Kaynağı Kaybı: 101 trilyon 823 milyar TL.

Beyaz Enerji Yolsuzluğu Olayı

Enerji davasında 3 AKP'li var. Ankara Cumhuriyet Savcılığı, Enerji Bakanlığı'ndaki ihale yolsuzluklarıyla ilgili dava açtı. İddianamede, 18 sanık, "çete kurmak, ihaleye fesat karıştırmak, rüşvet"le suçlanıyor. İddianamede ayrıca, işadamı İbrahim Selçuk'un AKP Genel Sekreter'i İdris Naim Şahin'le görüşerek, Bakanlığın Teftiş Kurulu'nu etkilemek için, baskı yaptığı da yer aldı.

Ankara Cumhuriyet Savcısı Şemsettin Özcan'ın hazırladığı iddianamede, sanıklarla ilgili ulaşılan sonuçlar şöyle yer aldı: "İbrahim Selçuk'un, Enerji Bakanlığı'ndan aldığı siyasi güç ve çeşitli yöntemlerle oluşturduğu baskı, şiddet ve tehdit sonucu çıkar amaçlı suç örgütü oluşturduğu, bu örgütü yönettiği, örgüt adına faaliyette bulunduğu anlaşılmıştır. Bu faaliyetler doğrultusunda Bakanlığa bağlı anonim şirketler tarafından çıkarılan tüm ihalelerle ilgilendiği, ihaleleri kendi şirketi Ezgi adına almasa dahi, şirket sahibi diğer sanıklar adına alınması için, yoğun çaba sarf ettiği, bu amaçla ihalelerin ertelenmesini, şartnamelerin değiştirilmesini temine yönelik faaliyetlerde bulunduğu ortaya çıkmıştır."

İddianamede, işadamı İbrahim Selçuk'un, AKP Ağrı Milletvekili Cemal Kaya ile olan telefon görüşmelerine vurgu yapıldı. Kaya'nın, Selçuk'u arayarak eşi üzerine kayıtlı Aram Şirketi'ne, EÜAŞ'tan ihale alma girişiminde bulunduğunun anlatıldığı iddianamede, "Bu amaçla Kargamış, Özlüce ve Urfa ihaleleri ile ilgili ayrıntılı görüşmeler yaptıkları, bu görüşmelerde sanık Selçuk'un, milletvekili Cemal Kaya'ya yapması gereken kırımları dahi söylediği, Cemal Kaya'nın teklif edilen bazı ihaleleri küçük bularak, kendisine daha büyük ihaleler vermesini istediği ifade edildi.

İddianamede, Selçuk'un, müfettişlerce hazırlanan teftiş dosyasının Adliye'ye intikal ettirilmemesi için Teftiş Kurulu Başkanı Cevdet Malkoç'a baskı yapması amacıyla, AKP Genel Sekreteri İdris Naim Şahin'le görüştüğü ve Malkoç'a Şahin aracılığıyla baskı yapıldığı, dosyanın halen Teftiş Kurulu'nda incelendiği kaydedildi.

Yargılama devam ediyor. CHP'den AKP'ye geçen ve iddianamede suçlanan Ağrı Milletvekili Cemal Kaya, milletvekilliğinden istifa etti. AKP Genel Sekreteri İdris Naim Şahin ile ilgili herhangi bir fezleke düzenlenmedi. 22 Temmuz

2007 seçimlerinde Cemal Kaya AKP'den 2.sıra milletvekili adayı oluyordu.

Jokey Kulübü'nden SHÇEK Payının Alınmaması Olayı

SHÇEK Kuruluş Yasası'nın 18.maddesinin h bendine göre, "Kanuna göre şans oyunları tertip eden kurumların, hâsılattan %1'lik payın SHÇEK'e verilmesi gerekir" demesine rağmen, Türkiye Jokey Kulübü, bu parayı ödememiş ve Tarım Bakanlığı'nı mahkemeye vermiştir.

Ankara 6.İdare Mahkemesi, SHÇEK lehine karar vermiş ve bu kararın uygulanmaya konulması beklenirken, Devlet Bakanı Güldal Akşit, özel bir avukatlık bürosunun talebi doğrultusunda, yasaya aykırı işlem yapılması talimatını veriyordu. Bu özel avukatlık bürosunun ortaklarından birisinin Murat Aksu olduğu ve babasının da, İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu olduğu anlaşılıyor. Kanunu uygulamayan Tarım ve Köyişleri Bakanı Sami Güçlü ile görevini kötüye kullandığından Devlet Bakanı Güldal Akşit için, Ana Muhalefet Partisi tarafından soruşturma açılması isteniyor. Fakat, Meclis'te AKP Gurubu'nun çoğunluğu tarafından reddediliyor.

Maliye Bakanı'nın Oğlunun Mısır İthali Olayı

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın oğlu, gümrük vergisi %70'e çıkmadan hemen önce, 4 bin ton çerezlik mısır ithal ediyor. Ve ithalden sonra, gümrük vergisi miktarı yükseltiliyor. Maliye Bakanı, konu ile ilgili yaptığı açıklamada "oğlum o mısırları, tavuklarına yedirecek" diye ilginç bir görüş sergiliyor.

İfade edildiğine göre, 4 bin ton mısırla bir yıl boyunca 175

bin tavuğun beslenmesi söz konusudur. Ve bu miktarda bir tavuğun da olmadığı ileri sürülmektedir. Yine ifade edildiğine göre, mısır ithalinden 360 milyar kâr elde edilmiştir. İleri sürüldüğüne göre, 17 Nisan 2003'te mısır ithalinde gümrük vergisi %20'ye indiriliyor.

15 Temmuz 2003'te 4400 ton ABD menşeli mısır ithal kontrol belgesi alıyor ve 4 Ağustos 2003'te 4000 ton mısır ithal ediliyor ve gümrük vergisi hemen bu ithalden sonra yükseltiliyor. 8 Ağustos 2003 tarihinde % 45'e yükseltiliyor. Daha sonra da söz konusu vergi, % 70'e yükseltiliyordu.

Maliye Bakanı, "Mısırları tavuklar yedi daha sonra "kaka" oldu" diyordu.

Maliye Bakanı'nın Kaçak Villası ve Resmi Mühürlerin Sökülmesi Olayı

Üsküdar Belediyesi'nin 3 kez mühürlemesine rağmen, mührü kırarak oturduğu villanın bahçesine bir de kaçak villa inşa eden Unakıtan, depreme dayanıklı bina yaptırmak için belediyeye başvurunca, kaçak villanın hikâyesi de ortaya döküldü. Kaçak villanın şikâyet konusu olması üzerine, İçişleri Bakanlığı Başmüfettişi Şahin Demir, olayı incelemeye başladı. Bir gün sonra Üsküdar Belediyesi, bir gazeteye villanın yıkılması için ilan verdi. Gerekçe olarak da, evin bulunamadığı belirtildi. Yıkım için verilen ihale ilanına başvuran kimse de çıkmadı.

Demir, raporunda önemli ifadelere yer verdi. Raporda, "Belediye Başkanı, bu olayda görevini kötüye kullanarak, adeta ruhsatsız inşaatın bitirilmesi için gayret göstermiştir. İnşaat, kalitesi ve mevkii açısından son derece rantı yüksek bir halde tamamlanmıştır. Bu durum da dikkate alındığında kaçak yapının tamamlanmasında ilgililer ile inşaat sahibi

(Kemal Unakıtan) arasında yasal olmayan ilişkilerin olabileceğini akla getirmektedir" denildi.

Maliye Bakanı, Nakşibendî kökenli Kemal Unakıtan, oğlu ve kızının villalarının kaçak olduğunu; ancak Belediye'nin kendisine düşen hizmetleri yerine getirmediği için kaçak duruma düştüklerini açıklıyordu.

Tüpraş İhale Olayı

2004 yılında 15 milyar Dolar cirosu bulunan ve 500 milyon Dolar net kâr eden TÜPRAŞ'ın, Devlet Bakanı Ali Babacan'ın ailesinin bayiliğini yaptığı Zorlu Gurubu ve Rus TAF-NEFT Konsorsiyumu'nun iptal edilen satışında, değeri 1,3 milyar Dolar idi. Bilahare TÜPRAŞ'ın %14.7'si 446 milyon Dolar'a satılıyor.

Bu durumda TÜPRAŞ'ın bu fiyattan hesap edildiğinde, toplam piyasa değeri yaklaşık 3 milyar Dolar ediyor. Yani aynı TÜPRAŞ'ın çok kısa bir süre içerisinde, fiyatı ortalama %50 artmış oluyor ve halen TÜPRAŞ, AKP iktidarı tarafından satılmaya devam edilen bir kurum olarak ortada duruyor. TÜPRAŞ gibi, stratejik bir kuruluşun, yangından mal kaçırır gibi satılmaya çalışılmasının amacının ne olduğunu ve eğer mahkeme yapılan satışı iptal etmeseydi, meydana gelen yaklaşık 1,5 milyar Dolar'lık zararın sorumluluğunun kimlere ait olacağı merak edilmektedir.

Çorlu Motif Tekstil A.Ş.nin TPAO'ya Borcu Konusu

Çorlu'daki Motif Tekstil San. Tic. A.Ş., TPAO'dan doğalgaz alıyor. Borcu 1,5 trilyonu aşıyor ve ödeme yapmıyor. Bunun üzerine TPAO, doğalgazı kesiyor ve söz konusu firmayı icraya veriyor. İddiaya göre, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan devreye giriyor. Verdiği talimatla gaz tekrar bağlanıyor. Ve konu resmi yazışmalara da yansıyor.

Merak edilen hususlar şunlar; -TPAO'ya 1,5 trilyon borç takan ve hakkında icra işlemleri başlatılan bu firmaya, gazın bağlanması konusundaki emir, bizzat Başbakan tarafından verildi mi? Verilmişse sebebi nedir?

-Firmanın sahipleri kimlerdir? Bunların Başbakan'la ve AKP ile bir siyasi yakınlığı var mıdır? Firmanın sahipleri, Başbakan'a nasıl ve kimleri aracı koyarak ulaşmışlardır?

-Söz konusu firmanın borcunun daha sonra 3 trilyona yükseldiği söyleniyor. Bu doğru mudur? Söz konusu olan firmanın, TPAO'ya olan borcunu ödemeden kapandığı ileri sürülüyor. Bu gerçek ise, Devlet burada ne kadar zarara uğramıştır? Ve bunun sorumluları kimlerdir? Eğer Başbakan bir talimat vermemişse, Başbakan'ın ismini kullanıp belge düzenleyenlerle ilgili bir soruşturma açılmış mıdır?

TOKİ'den Bakan Kardeşi'nin İhale Alması Olayı

TOKİ 24 Mart 2004'te toplam bedeli 1 trilyon 580 milyar Lira olan İstanbul Halkalı 3.Etap Konut Projesi'nin sosyal donatı, alt yapı ve çevre düzenlemesi işi için ihaleye çıktı. İhaleyi Ticaret Sicil kayıtlarında Fatih Demiryürek ve Dede Şahbudak'ın ortak gözüktüğü Demars İnşaat Şirketi % 31,69 fiyat kırımı yaparak kazandı. 8 Ekim 2004'te teslim edilmek koşuluyle 7 Mayıs 2004'te şirketile sözleşme imzalandı. Ancak, teslim tarihi geçmesine rağmen iş tamamlanamadı. İhaleyi kazanan Demars İnşaat'ın kağıt üzerinde gözükmemesine rağmen, asil sahibinin Ömer Faruk Ergezen olduğu ifade edildi.

Ömer Faruk Ergezen'in, görevden alınan Bayındırlık Bakanı Zeki Ergezen'in kardeşi olduğu ve kardeş Ergezen'in TOKİ'nin yanı sıra Adalet Bakanlığı ve Milli Savunma Bakanlığı'ndan da ihaleler aldığı ileri sürülüyor. İfade

edilen, Bayındırlık eski Bakanı Zeki Ergezen'in kardeşinin ihalelerde kayrıldığı şeklindedir.

Bayındırlık eski Bakanı Zeki Ergezen, Milliyet Gazetesi'nden Saliha Çolak'a yaptığı açıklamada; "Ya yiyen Bakan'ı görevden alırlar, ya da yedirmeyeni" demişti. Ulaştırma eski Bakanı Yaşar Topçu, Zeki Ergezen'in bakanlığı döneminde kendisine geldiği ve kardeşi için kendisinden ihale istediğini de açıklamıştı.

Data Teknik Şirketi'nin İhale Alımları Olayı

Ülker Gurubu Şirketleri'nden Data-Teknik Bilgisayar'a, bazı kamu ihalelerinin usulsüz olarak verildiği ileri sürülmektedir. PTT Genel Müdürlüğü'nün otomasyonu için 3 bin, büro için de bin olmak üzere toplam 4 bin adet bilgisayar alımı ihalelerini, Data-Teknik Bilgisayar'ın kazandığı, PTT'nin bu bilgisayarlar karşılığında Data-Teknik'e 4 trilyon 348 milyar Lira ödeyeceği ve Data-Teknik'in 30 Eylül 2004'te başlamak üzere 4 yıl bitmeden söz konusu sözleşme süreci içinde bilgisayarları teslim etmesi gerektiği ifade ediliyor.

Aynı şirketin, Adalet Bakanlığı'nın 20,5 trilyon Lira bedelli teknik donanım ihalesini kazandığı ve Türk Telekom'a ADLS kurulumu ve servis desteği ihalesinin yine Data-Teknik tarafından kazanıldığı ve ayrıca Adalet Bakanlığı'nın UYAP kapsamında mahkeme kalemlerine dağıtılmak üzere 10 bin masa üzeri bilgisayar, hâkim ve savcılara verilmek üzere 8 bin diz üstü bilgisayar temini işini de üstlendiği ifade edilmiştir.

İleri sürüldüğüne göre, Ülker mamullerinin dağıtım ve pazarlamasını yapan şirkette Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın da bir müddet öncesine kadar ortak olduğu, bu nedenle söz konusu ihalelerde belirtilen firmanın kayrıldığı ileri sürülmektedir.

Emniyet Genel Müdürlüğü Giyim İhalesi

İçişleri Bakanlığı'nın açtığı, toplam 22,8 trilyonluk ihalenin büyük bir bölümünü Albayrak Turizm İnşaat A.Ş.nin aldığı ve 12 trilyon 680 milyar Lira'ya 200 bin adet polis montu dikimi işinin, SİYASİ NEDENLERLE söz konusu firmaya verildiği ileri sürülmektedir. Yine, Sümer Holding A.Ş.ye ait TÜMOSAN ihalesini de Albayraklar Şirketleri'ne bağlı ALÇELİK Yapı İnş. A.Ş.nin aldığı ve bu ihalenin de soruşturulması gerektiği ifade edilmiştir.

TOKİ'nin 280 Trilyonu Asya Finans'a Yatırması Konusu

Toplu Konut İdaresi'nin (TOKİ) Bütçe Yasası'ndaki "kamu kurumları, kaynaklarını kamu bankalarında tutar" ilkesini çiğneyerek, 280 trilyon lirasını özel finans kurumu (ÖFK) Asya Finans'ta tuttuğu belirlendi. Faizsiz bankacılık yapan Asya Finans ilişkisiyle ilgili belge ve dokümanların da üzerine "gizli" damgası vurularak, Erdoğan'a iletildiği öğrenildi.

Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu'nun (YDK) TOKİ faaliyetleriyle ilgili raporunda, kurum yönetiminin "kamu zararına neden olduğu" sonucuna varıldı. Birçok konunun "iz bırakılarak" ifade edildiği ana raporun ekinde, İstanbul ve Ankara'da özel firmalarla ortak inşa edilen toplu konutlara "özel inceleme raporunda" yer verildi. TOKİ, hızlı toplu konut üretimi amaçlı projelerde "gelir paylaşımı modeli"ni esas aldı.

İstanbul Halkalı, Ataköy, Ümraniye ve Kozyatağı'nda, Ankara Eryaman'da gerçekleştirilen 10 bine yakın konut üretilmesini amaçlayan 10 proje için açılan ihalelerde firmalar, tekliflerini "idareye bırakacakları paylar" üzerinden hazırladı. İhaleler sonuçlandığında, geçmiş yıllarda yüzde

50'nin üzerindeki "TOKİ paylarının" yüzde 25-30 civarına çekildiği ortaya çıktı.

Bir firmadan gelen istek üzerine, sözleşmelerin "satış hasılatını kullanma yöntemini" düzenleyen hükmünde değişiklik yapıldı. "Yüklenici, İdare'nin uygun göreceği bir bankada İdare adına TL. hesabı açacaktır" şeklindeki hüküm "bir bankada veya bir özel finans kurumunda hesap açılacaktır" şeklinde değiştirildi. Böylece, satış hasılatının Asya Finans'ta tutulmasının yolu açıldı.

Hukuk Müşavirliği ile İdari Mali İşler Dairesi'nin karşı çıkması sonuç vermedi. TOKİ Başkan Vekili Erdoğan Bayraktar ise yaptığı açıklamada, ÖFK'lere yatırılan paranın kuruma ait olmadığını belirterek, "O para bizim paramız değil. Müteahhitlere "paranızı oraya yatırmayın" diyemeyiz" demişti. YDK, kurum parasının bir ÖFK'de tutulmasının, kamu kurumlarının bütün kaynaklarının kamu bankalarında tutulmasını (kamu haznedarlığı) öngören Bütçe Yasası'nın 10.maddesi'ne uygun olup olmadığının belirlenmesini, durumun soruşturma konusu yapılabileceğini ifade etti. Bütçedeki kamu haznedarlığı hükmü, istisnai uygulamalar için Başbakan'ın iznini şart koşuyor. TOKİ'nin ise, Asya Finans'ta hesap açmak için izin de almadığı belirlendi.

THY'de E-Posta ve İhaleler Konusu

THY'nin, çeşitli alım ve hizmetlere ilişkin yapmakta olduğu ihalelerin, Kamu İhale Yasası uygulamaları dışında, ilginç metotlarla yapıldığı ifade edilmektedir. Bazı ihalelerin gerçekleşmeden önce, THY Yönetim Kurulu Başkan Vekili Hamdi Topçu tarafından bazı işadamlarına, bazı kamu görevlilerine, bazı gazetecilere, bazı milletvekillerine ihale bilgileri içeren e-postalar gönderildiği ifade ediliyor. Konu KİT Komisyonu'nda THY hesapları incelenirken gündeme getiriliyor.

AKP'li Hamza Albayrak, Hamdi Topçu'nun e-posta adresinden 40 kişiye gönderilen ve THY tarafından 19 Nisan-25 Mayıs 2004 tarihleri arasında açılan ihalelerle ilgili bilgileri içeren notları dağıttığı, buna mukabil THY Yönetim Kurulu Başkanı Candan Karlıtekin'in "Bütün ihaleler davul zurna ile ihale edilir. Bütün ihale duyurularını elimizden geldiğince eşe dosta gönderiyoruz. Böylece varsa ihale mafyasının kafasını kırıyoruz" diye açıklama yaptığı ifade edilmektedir.

Cevabı aranan sorular şunlardır: "Bu 40 özel kişi kimlerdir? Bunlar, bunların yakınları veya bunların aracılık yaptığı yakınları THY'nin açtığı ihalelere girmiş midir? Girmişlerse ihale almışlar mıdır? THY ile bağları nelerdir? Hangi ölçülere dayanarak bu 40 özel kişiye e-posta göndermişlerdir? İhale süreci internet sitesinde neden yer almamıştır? E-posta gönderilenlerin arasında AKP yakınlığı ile bilinen bir gazetenin Ankara Temsilcisi de var mıdır? Ve yine cevap aranılan bir diğer soru; KİT Komisyonu'nda AKP'li bir milletvekili, e-posta ile bildirilen ihalelerin araştırılması için önerge veriyor ve bu önerge diğer AKP'lilerin oyları ile reddediliyor. Neden? "

TCDD İskenderun Liman Bakım -Onarım İhalesi

İskenderun Limanı sınırları içindeki yaklaşık 11 bin 16 m2'lik kızaklama tesisinin, ilave yatırımlar ile mevcut amacına uygun işlerde ve tersane nitelikli olarak kullanılmasına yönelik 1 Nisan 2004 tarihinde yapılan ihaleyi, TESKO Endüstriyel isimli firma aldı ve tesis 30 yıllığına bu firmaya kiralandı. TCDD ile TESKO Endüstriyel arasında yapılan yap-işlet-devret sözleşmesine göre, sözleşmeyi takip eden ilk 6 aylık sürede, firmanın aylık kira bedeli olarak 4.7 milyar Lira ödemesi ve bu süre zarfında limana 1 trilyonluk yatırım yapması karar altına alındı.

TCDD'ye ait kılavuzlama hizmeti veren deniz araçlarının bakım onarım hizmetlerini eskiden kendi personeli ile gören TCDD, bu hizmetin TESKO'ya devredilmesinin ardından ilk 6 ayda firmaya 1 trilyon 200 milyar Lira ödedi. Buna karşılık firma TCDD'ye ilk 6 ayda kira bedeli olarak toplam 28.2 milyar Lira ödedi. TESKO'nun en büyük ortağı Sadık Bal, 1980 yılında kurulan ve Kadıköy-Caddebostan'da faaliyet gösteren 07917 sicil no'lu Reha Denizcilik'in de ortakları arasında yer alan bir isim. Reha Denizcilik, TCDD İzmir Limanı'nın yıllık 70 milyon Dolar'lık yükleme boşaltma işini ihalesiz olarak, 30 yıllığına alan 2 şirketten birisidir. TCDD İzmir Limanı olayında, AKP Eski Bakırköy İlçe Başkanı'nın da isminin yer almış olması dikkat çekmektedir.

İskenderun'daki ihaleye sadece TESKO'nun teklif verdiği ve 6 aylık süre içinde tesislere 1 trilyon Lira'lık yatırım yapma sözü vererek işi aldığı; ama buna mukabil söz konusu süre içerisinde bu yatırımın yapılmadığı öne sürülmektedir. Yine ifade edildiğine göre, TCDD'nin denize girişi bile sakıncalı bulunan, 30-40 yıllık ekipmanlarını kullanmaya devam eden TESKO'ya yatırım yapacağı için kirada da kolaylık sağlandı. Tesisin 23 milyar Lira olarak belirlenen kira bedeli, 6 aylık süre için 4.7 milyara düşürüldü.

Özürlüler İdaresi'nin Kitap İhalesi Konusu

Özürlüler İdaresi Başkanlığı "İşlevsellik ve Sağlığın Uluslararası Sınıflandırılması" başlıklı bir kitap hazırlıyor. Nehir yayınevi ihaleyi alıyor. Ve 21.12.2004 tarih ve 821672 numaralı fatura ile 12 milyar 750 milyon Lira'lık faturayı, ÖİB'den tahsil ediyor. ÖİB'in Başkan Vekili'nin Mehmet Aysoy olduğu, kitabın basımı için olur verenin de aynı ismin bulunduğu, Aysoy'un "AB Sürecinde Özürlüler Politikası" ve "Geleneksel Sonrası Toplum Üzerine" isimli kitaplarını yayınlanlayan basımevinin "Açı Kitaplar" olduğu ve ÖİB'den

ihale alan Nehir yayıncılık ile Açı Kitaplar firmasının, ikisinin de adresinin "Ankara Cad. Vilayetler Han Cağaloğlu-İstanbul"da bulunduğu ileri sürülüyor ve yine iddia edildiğine göre, söz konusu yayınevinin eski ortakları arasında, Devlet Bakanı Beşir Atalay bulunmaktadır. İddiaya göre, ÖİB söz konusu Bakanın eski yayınevini ihalelerde kollamaktadır.

Enerji Bakanlığı Avukatlık Bürosu Sözleşme Konusu

Enerji Bakanlığı'nın bünyesinde güçlü bir hukuk müşavirliği ve çok sayıda resmi avukatları bulunduğu halde, Enerji Bakanlığı'nın dava takipleriyle ilgili olarak bir özel hukuk bürosu ile avukatlık sözleşmesi imzaladığı ifade edilmektedir. Coşar Hukuk Bürosu'nun, bu anlaşma gereği, ÇEAŞ, KEPEZ davasını 1 trilyon 262 milyar Lira vekalet ücreti ile almış olduğu ifade edilmektedir. Bakanlığın söz konusu büroya, konu ile ilgili olarak 631 milyar Lira ödemede bulunduğu anlaşılıyor. Coşar Hukuk Bürosu'nun sahibinin Av. Aydın Coşar olduğu ve Başbakan Erdoğan'ın Danışmanı ve AKP kurucularından Cüneyt Zapsu'nun da aynı zamanda avukatlığını yaptığı ifade edilmektedir.

Cüneyt Zapsu'nun benim "Patlak Ampul" adlı kitabıma açtığı davada avukatı Aydın Coşar'dı. Bana 10 milyar Lira'lık dava açmış ve kaybetmişlerdi.

Maliye Bakanı'nın Beykoz'daki Orman Arazisi Konusu

Maliye Bakanı Unakıtan'ın, Beykoz Çavuşbaşı'ndaki biri 34 dönüm, diğeri 17 dönüm olmak üzere toplam 51 dönüm, 2B orman arazisini zilyetle üzerine geçirdiği ifade edilmektedir. Bugünkü parasal değerinin 10 milyon Dolar olduğu ve tapusunun bulunmadığı bu arazinin, Başbakan Erdoğan'ın

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı olduğu dönemde, 16 Haziran 1997'de zilyetle alındığı söylenmektedir.

TBMM Yolsuzlukları Araştırma Komisyonu, raporunda "Orman arazileri, rant gurupları ve arazi mafyaları tarafından parsellenerek, köy el senetleriyle, orman köylüsüyle hiç ilgisi olmayanlara satılıyor" denilmiş idi. Bilindiği gibi AKP iktidarı, 2B orman arazileri satışlarını kolaylaştıran bir yasa çıkartmış ve kanun Anayasa'ya aykırılık iddiasıyla veto edilmişti. Kanunun yeniden çıkması halinde Unakıtan'ın söz konusu orman arazisinin de tapu alınır hale getirileceği ifade edilmiştir.

SSK Faktör- 8 ve Su İhalesi

Hemofili hastalarının kanamalarını durdurmak için kullanılan Faktör-8 ilacının ve suyunun birlikte satılması gerekirken, SSK'ye ayrı ayrı satıldığı ve bu şekilde kurumun 3 trilyon Lira zarara uğratıldığı iddia ediliyor. SSK'nin İstanbul Satın Alma Müdürlüğü aracılığıyla, 22 Aralık 2003'te açılan ve SSK yönetim kurulunun 23 Ocak 2004'te onayladığı, KDV hariç 78 trilyon Lira'lık ilaç ihalesinde Faktör-8 ilaç alımlarında usulsüzlük yapıldığı ifade edilmektedir.

KDV hariç toplam 8 trilyon Lira'lık Faktör-8 alımı ihalesinin şartnamesinde garip bir şekilde Eritropoietin (NeoRocorman ve Eprex) ve Nterferon (Roferon) kalemlerinde, olduğu gibi alınacak üniteler ayrı ayrı tanımlanmış (250 IÜ, 500 IÜ, 1000 IÜ gibi), bu da yetmiyormuş gibi, kurutulmuş Faktör-8 fraksiyonunun sulandırılması için kullanılan distileraf su miktarları da ayrı ayrı belirlenmiştir. 5 ml, 10 ml ve 20 ml olarak ayrı ayrı tanımlama yapılarak 10 firmanın rekabet ettiği bu pazarda, SSK'nin rekabetle fiyat kırma gücü azaltılmıştır.

İhale Komisyonu, 12 Ocak'ta uyarı yapmasına rağmen, 23 Ocak'ta SSK yönetimi onay vermiş ve ihale komisyonu, ihalenin teknik şartnamesinin hatalı yazılması nedeniyle başlangıçta 8 trilyon Lira olan Faktör-8 alım tutarındaki yanlışı, son anda görerek, tuttuğu tutanakla bir ölçüde hatayı telafi etmeye çalışmıştır.

Başbakan İçin Satın Alınan Vip Uçağı Konusu

Başbakan'ın kullanımı için İtalya'dan alınan AIRBUS JIJI-319 tipi uçağın Türkiye'ye maliyetinin ne olduğu ve uçağın alımının niçin ihalesiz gerçekleştirildiği açıklanmamıştır. Bir iddiaya göre, tadilatlarıyla birlikte yaklaşık 50 trilyona mal olan uçağın, ihalesiz alınması, bazı usulsüzlük iddialarını da gündeme taşımıştır. Konu ile ilgili kendisine yöneltilen sorulara Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, yazılı olarak verdiği cevapta; "Havacılık sektöründe uçak alım ve kiralamalarına ilişkin mali hususların gizliliği temel kuraldır. Gizlilik hususu tüm uçak alım-satım sözleşmelerinde zorunlu olarak yer alan bir madde olup, uçak fiyatlarının açıklanması mümkün olmamaktadır. Ancak, söz konusu uçağın fiyatı makul piyasa rayicinin bir miktar altındadır." İleri sürüldüğüne göre, uçağın fiyatının açıklanmamasının asıl sebebi, alım fiyatının normal piyasa şartlarının çok üzerinde olduğu içindir.

Asya Kalkınma Bankası Genel Kurul İhalesi

Asya Kalkınma Bankası'nın 38.Genel Kurul Toplantısı ihalesiyle ilgili usulsüzlük yapıldığı, ihalenin kamu ihale mevzuatına tabi tutulmadığı ve işin doğrudan temin yöntemleriyle yapıldığı ifade edilmektedir. Teknik şartnameye göre belirtilen kalemler için, ihalede en düşük teklifi veren Lavida Tour-Symeon Turizm Konsorsiyumu 1 trilyon 380 milyar vermiş iken, yerine en yüksek teklifi veren Setur-Visitur Ikon Konsorsiyumu'na 4,5 trilyona verildiği ileri

sürülmektedir. KDV dâhil, toplam rakamı yaklaşık 6 trilyonu bulan bu ihalenin usulsüz olduğu iddia edilmektedir.

TCDD Ankara-Eskişehir Tren Yolu İhalesi

TCDD, Ankara-Eskişehir tren yolu ihalesi yapılmış, 206 km.lik yolun yapımı için maliyet, 435 milyon Dolar olarak belirlenmiştir. İfade edildiğine göre, ek işlerle söz konusu ihale 600 milyon Dolar'a ulaşmıştır. Yine ileri sürüldüğüne göre, projeyi yapan firma ile imalatı yapan firma aynı firmadır. Bir firmanın hem projesini, hem de işin maliyetini üstlenmesinin İhale Yasası'na uygun olmadığı, böyle bir durumda, proje malîyetine yansıyacak imalat rakamlarını da firmanın çıkarları doğrultusunda belirleneceği ve hiçbir yerde bu tarzda bir ihalenin yapılmadığı ifade edilmektedir. Dolayısıyla, sözkonusu ihalede usulsüzlük olduğu ve kamunun ciddi manada zarara uğratılacağı ileri sürülmektedir.

İşkur'daki Eğitim İhalesi Konusu

İşkur Ankara İl Müdürlüğü, 31.01.2003 tarihinde "Özelleştirme Sosyal Destek Projesi" kapsamında Dünya Bankası kredili, Yönetici Sekreterlik Eğitimi için ihale açmıştır. 63,5 milyar TL.lik bu ihalenin usulsüz olarak Denge Bilgisayar Şirketi'ne verildiği ileri sürülmektedir. Yine ileri sürüldüğüne göre, İşkur bünyesinde bazı ihaleler konusunda, baskı gördüğü için İşkur'da Şube Müdürü olarak çalışan Alihan Turan'ın, bu ihale baskılarına dayanamayıp, beyin kanaması geçirmek suretiyle öldüğü ve bu konuyla ilgili olarak da eşinin açtığı davanın halen sürdüğü ifade edilmiştir. İddiaya göre, bu ihalelerde usulsüzlük ve kayrılma vardır.

Konu ile ilgili olarak resmi bir açıklama yapılmıyordu. Ancak söz konusu Denge Bilgisayar Şirketi, kazandıkları ihalede herhangi bir usulsüzlük olmadığını ifade ediyordu.

Çaykur Nakliye İhalesi

Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nün (ÇAYKUR) 2005 yılı çay nakliyesi işinin, Başbakan Erdoğan'ın yakınları iki taşıma kooperatifi ile 2 nakliye firmasına ihalesiz bir biçimde ve yüksek fiyatlar karşılığında verildiği iddia edildi.

Akyüz Uluslararası Nakliyat'ın sahibi Sayim Akyüz, olayı suç duyurusu ile yargıya taşırken, durumu mektupla Başbakan ve Bakanlara şikâyet etti. Çaykur, toplam 70 bin 500 tonluk 2005 yılı paketli çay nakliyesi için 1, 2 ve 3 Şubat 2005 tarihlerinde İstanbul, İzmir, Ankara, Kayseri, Samsun, Mersin, Diyarbakır ve Erzurum hatları için ihale açtı. Ankara, İstanbul, İzmir, Samsun ve Mersin ihalesine en düşük teklifi Akyüz Nakliyat verdi.

Ancak, Akyüz İnşaat kısa bir süre sonra ihalelerin iptal edildiğini öğrendi ve iptal gerekçelerinin bildirilmesini talep etti. Birkaç hafta önce ikinci en iyi teklifi verdiği hatlar için Akyüz'e "Fiyatı aşağı çekebilir misiniz?" diye soran Çaykur, iptal gerekçesinde kurumun tüm nakliye işinin tek bir firmaya verilmesinin "riskli" olacağı endişesinin kararda etkili olduğunu ifade etti. Akyüz Nakliyat'ın yıllardır 7-8 katrilyonluk TEKEL ürünlerini taşımakta olduğunu ifade eden Akyüz, iptal gerekçelerinin hiçbirinin doğru olmadığını söyledi.

Akyüz, 25 Mart'ta yazdığı bir mektupla, olayı Başbakan Erdoğan'a da şikâyet etti. İadeli taahhütlü gönderilen mektubuna, Erdoğan'ın "Yolsuzluğu kim yaparsa, bizim getirdiğimiz adamlar dahi olsa kafasını koparacağız" sözünü anımsatarak başlayan Akyüz, "Bilginiz olmadığına inandığımız, size yağcılık adına yapılan ihale yolsuzluğu ile Hazine'ye milyarlara mal olan olayı arz etmek istiyoruz" dedi. Çaykur ise, suç duyurusuna konu olan olayla ilgili sessiz kalmayı tercih etti.

30 Trilyonluk Buğday Vurgunu Dosyası

Şirketler, Toprak Mahsulleri Ofisi'nden (TMO) 140 bin TL.ye ihracat yapmak kaydıyla, aldıkları 10 bin ton buğdayı ortalama 300 bin TL. fiyatla iç piyasaya sürdüler. Trilyonluk vurgunda, Toprak Mahsulleri Genel Müdür Vekili İsmail Kemaloğlu ise, şirketlerin haksız kazanç sağlamasını "ihraç etmek için ucuza alınan buğdaylarla şirketler, istediğini yapabilir" diye savundu. TMO; Kırşehir Kaman, Adapazarı, Konya, Bolu, Ankara, Aksaray'da Dahilde İşleme İzin Belgesi (DİİB) kapsamında, yani ihracat yapılması kaydıyla piyasanın yarı fiyatına, bazı özel şirketlere buğday sattı.

Un yaparak ihraç etme sözüyle, buğdayları ucuza alan şirketler, buğdayları iç piyasada sattı. Bu kapsamda, Ocak-Şubat ayları içinde, Kırşehir Kaman'da TMO tarafından, Satışlar Emirler Gıda Sanayi, Kısmet Un Sanayi ve Fatoğlu firmasına toplam 10 bin ton buğday satıldı.

TMO, buğdayları, üreticiden 290-390 bin TL. arasında almıştı. Ancak, söz konusu firmalar, ihracat sözü verdiği için buğdayların kilosu için yaklaşık 140 bin TL. ödedi. İhracat taahhüdünde bulunan firmaların, kısa bir süre sonra buğdayların büyük bir kısmını iç piyasada sattığı ileri sürüldü.

Kırşehir ve Mucur civarında, şirketlerin ihracat yapmak için aldıkları buğdayları sattıklarının ortaya çıkmasının ardından, Kırşehir Kaman Ziraat Odası Başkanı Selami Kayhan durumu önce Kaman'daki TMO ajansı ile görüştü; ancak buradaki yetkililer emrin TMO Genel Müdürlüğü'nden geldiğini belirttiler. Durumu, Tarım Bakanı'na ve TMO Genel Müdürlüğü'ndeki yetkililere aktaran Kayhan'a, TMO Genel Müdür Vekili İsmail Kemaloğlu imzası ile bir bilgi notu gönderildi. Bilgi notu, İç Ticaret Şube Müdürü Halit

Tekin, Ticaret Daire Başkanı Faruk Mortaş imzalı üst yazı ile gönderildi. Yazıda, TMO'nun Kaman'da DİİB kapsamında 10 bin tonluk buğday satışı yaptığı, bu buğdayı ise Satışlar Emirler, Kısmet ve Fatoğlu firmalarının aldığı ifade edildi. Yazıda, "Firmalar zaman zaman piyasadan mevcut fiyatlarla aldıkları buğdayı işleyerek, un ihraç etmektedirler.

Bu firmalar, DİİB kapsamında ihraç ettikleri un karşılığında, hak ettikleri buğdayı TMO'dan aldıklarında, tekrar un ihracatı söz konusu değil ise, aldıkları bu buğdayları istedikleri şekilde değerlendirme imkânına sahiptirler" denildi. Yazıda, ucuza alınan bu buğdayların ülke içinde satılmasında bir sakınca olmadığı ifade edildi. Yazıda, "sistem içerisinde bu uygulama zaman zaman yapılmakta olup, firmaların ne şekilde hareket edecekleri firmaların tercihidir" denilerek, TMO'nun konu ile ilgisinin sadece firmalara DİİB kapsamında buğday satışından ibaret olduğu ifade edildi.

Kaman Ziraat Odası Başkanı Selami Kayhan, TMO'nun bu buğdayları 360-390 bin TL. arasında bir fiyatla üreticiden aldığını dile getirerek, bu buğdayların zararına şirketlere satılıp, Devletin zarara uğratıldığını belirtti. Kaman'da devletin zararının 30 trilyon lirayı bulduğunu ve üreticinin emeğinin şirketlere peşkeş çekildiğini dile getiren Kayhan, yaşananların dünyada bir örneğinin daha olmadığını söyledi.

Erzurum'da Pasinler Sigara Fabrikası ve Arazisi Olayı

Erzurum'un Pasinler İlçesi'ne bağlı Cöğender Köyü'nde, trilyonlar harcandıktan sonra yarım bırakılan Pasinler Sigara Fabrikası ve arazilerinin, usulsüz olarak MÜSİAD üyelerinden kurulduğu söylenilen bir şirkete verildiği iddia edilmektedir. 27 yılı aşkın süredir ekilip, biçilemeyen 1000 dönümden fazla fabrika arazisinde organik tohum üretimi

yapmak için bir araya gelerek, Cöğender A.Ş.yi kuran köylüler, araziyi satın almak, kiralamak, tahsis yapılmasını sağlamak için ilgili makamlara ve Özelleştirme İdaresi'ne 2003 yılından bu yana 7 kez başvurmuşlar. Buna karşılık söz konusu fabrika ve arazilerin, ortakları MÜSİAD üyesi olduğu ileri sürülen EGES A.Ş.ye bedelsiz olarak verildiği ileri sürülmüştür.

Konuyla ilgili 9 Mayıs'ta Güneş Gazetesi'nde bir ilan yayınlatmışlar. İlanda "Arazisi köyümüze ait iken, yöre insanından 400 kişi çalıştırılacak vaadiyle, değerinin altında istimlâk edilen Pasinler Sigara Fabrikası, hayata geçirilemedi. Atıl kalan arazide AÜ Ziraat Fakültesi'nin görüşleri doğrultusunda organik tohum üretmek için köy halkı, Çöğender A.Ş.yi kurdu. Araziyi satın almak, kiralamak ve tahsis kapsamı dahilinde işletmek üzere ilgili bütün makamlara ve bakanlıklara müracaat ettik.

Yedi resmi müracaatımıza rağmen bize menfi veya müspet cevap vermeyenler, 4 ay önce kurulan ve isminin önünde "MÜ" olan SİAD'in bir ay önce kurduğu EGES A.Ş.ye bedelsiz olarak peşkeş çekmekte, katkılarından dolayı; Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ı, Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ı, Tarım Bakanı Sami Güçlü'yü, Milletvekilleri Ömer Özyılmaz, Mustafa Ilıcalı, Muzaffer Gülyurt'u, Vali Celalettin Güvenç'i ve MÜSİAD Erzurum Şubesi'ni kınıyoruz" demişlerdir.

Erzurum Valisi, arazinin karşılıksız, içindeki binaların ise kira karşılığında EGES'e verileceğini açıklamıştı. Konu ile ilgili başkaca bir soruşturma söz konusu olmuyordu.

İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nde 750 Milyarlık Usulsüzlük Olayı

İstanbul İl Sağlık Müdür Yardımcısı'nın, sağlık ocağı yaptıracağım diye usulsüz olarak 750 milyar TL. para topladığı ve sonra bu parayla alınan malzemeleri sattığı ileri sürülmektedir. Sağlık ocaklarından sorumlu İstanbul İl Sağlık Müdür Yardımcısı Dr.Celal Şahin hakkında, Güngören'de, Akıncılar Sağlık Ocağı'nı yaptırmak için çeşitli şirketlerden makbuz karşılığı para topladığı, elde edilen miktardan kalan 750 milyar Lira'lık tıbbi malzeme ve inşaat malzemesini gazete ilanı ile satışa çıkardığı iddiasıyla soruşturma başlatıldı. Sağlık ocağının yanına, kayınbiraderi eczane açan Dr.Şahin, makbuzların sahte, imzasının da taklit olduğunu öne sürerek, "Bunları İstanbul dışına, rüşvet aldıkları için sürdüğüm iki teknisyen yapıyor. Akıncı Sağlık Ocağı'nın yerinde market vardı, marketi sağlık ocağı ve eczaneye dönüştürdük. Esnaftan 30-40 milyar Lira bağış topladım. Bağışçıların ismini de pirinçten bir plakayla, Sağlık Ocağı'nın girişine astım. Diğer makbuzlardaki imzalar bana ait değil, sahte" dedi. Sağlık Müdürlüğü'nde memurluk yapmaya maddi olarak ihtiyacı olmadığını öne süren Dr.Şahin, "Benim Sentez Temizlik şirketim, Medihan medikal malzeme firmam, Zeytinburnu'nda bir polikliniğim vardı. Bu işlerimi devrettim. Ben bu görevde isteyerek durmuyorum. Temizlik ihale komisyonu başkanıyım. İstesem çatır çatır ihale alırım. Bir ihale 3-4 trilyon Lira; ama almıyorum" diye konuştu.

Çevre ve Orman Bakanlığı Bürokratlarının İhale Kazanan Firma Tarafından Ağırlanması Olayı

Çevre ve Orman Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Bünyamin Kara ve Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürü Adnan Ünal'ın, bakanlığın ihalelerine giren VAİSALA firması

tarafından, Finlandiya'da ağırlandıkları ve bütün faturaların söz konusu firma tarafından ödendiği ifade edilmektedir. 6-10 Haziran 2004 yılında Finlandiya'da ağırlanan söz konusu bürokratların tüm harcamalarının, bakanlıktan çok sayıda ihale alan VAİSALA firması tarafından ödendiği, daha sonra konu kamuoyuna intikal edince de, söz konusu bürokratların, söz konusu firmaya bu paraları geri ödedikleri ileri sürülmektedir.

Yine bir başka iddia, açılan bir ihalenin iptal edilmesi ile ilgilidir; "Çevre ve Orman Bakanlığı, Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü (DMİ) 10 adet havaalanında Otomatik Meteoroloji Sistemi satın almak üzere, Ağustos 2004'te ihale açar. Bu ihale için 4 Ekim 2004 tarihinde VAİSALA firması ile 1.674.590 Avro bedel karşılığı sözleşme imzalanmış. DMİ yine 2004'te 76 adet Otomatik Meteoroloji İstasyonu için ihale açmış. Bu ihaleye üç firma katılmış. Jinyang firması 1.631.066 ABD Dolar'ı, Elite firması 1.820.000 ABD Dolar'ı, Vaisala firması 2.376.360 ABD Dolar'ı teklif vermiş. Bu ihaleyi en yüksek fiyatı verdiği için VAİSALA alamaz. Bunun üzerine 'Ödenek yetmedi, fiyatlar biraz pahalı' gibi gerekçelerle, ihale tamamen iptal edilir."

TOKİ'de Milletvekili Ayrıcalıkları Konusu

Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu, TOKİ'de usulsüzlükler saptadı. Cumhurbaşkanlığı DDK müfettişleri Toplu Konut İdaresi'nde gerçekleştirdikleri denetimlerin sonuçlarını raporlaştırdılar. Rapora göre, 26 Eylül 2003 günlü 1059 sayılı Başkanlık onayıyla, Bilkent 3'üncü Etap, C3 ve C4 Blok konutlarının açık satış yöntemiyle satışa çıkarılmasına karar verildi. Açık satış, ilk gelenin konutu alması biçiminde uygulanıyor. Satışı ilan edilen lüks konutlarla ilgili olarak milletvekillerinin giriştiği usulsüzlük

rapora söyle yansıdı: "Satışı ilan edilen konutlarla ilgili olarak 'bir gurup milletvekili adına' bir milletvekili, 8 Ekim 2003 tarihli bir dilekçeyle İdareye başvurarak, C1,C2,C3 ve C4 tipi konutlardan 19'unun 'blok satış' yöntemiyle kendilerine satılmasını istemişlerdir. Önerilen fiyat, idarece belirlenen satış bedelinin çok altında olmasına karşın, İdare Başkanı'nın 8 Ekim 2003 günlü onayıyla 21 konut satıştan çekilmiştir."

Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu Raporu'nda konunun eleştirilmesi üzerine, satıştan çekilen konutlar 19 Şubat 2004 tarihinde "açık arttırma" ile satışa sunulmuştur. İlan edilen ve devam eden bir ihalede bir kısım konutun satıştan çekilmesinin dayanağı yoktur. Konut satışlarında rekabeti esas tutan, hiçbir guruba ayrıcalık tanımayan yöntemler kullanılması gerekmektedir." Söz konusu olay, raporun "Usulsüz Olarak Satıştan Çekilen Konutlar" başlıklı bölümünde yer aldı. Olayda AKP'li bir milletvekilinin de adı geçmişti. Milletvekilinin TBMM'nin en önemli komisyonlarından birinde başkan olduğu belirtilmişti.

Yüksek İhtisas Hastanesi Personel Taşıma İhalesi

Yüksek İhtisas Hastanesi'nin aynı koşullarda yaptığı iki ihale arasında, yüzde bine yakın fark olduğu ifade edilmiştir. Hastane'nin, 2004'te gece vardiyası personel taşıma işi, 7 kişiden oluşan ihale komisyonunun beş üyesinin "yüzde 92 pahalı" muhalefetine karşın 420 milyar 480 milyon Lira'ya verildi. 2005 yılı için aynı işin ihalesinin ise 43 milyar 690 milyon Lira'ya verilmesi dikkat çekici bulundu. Hastanenin 2004 yılı gece vardiyası personelinin taşınması işi ihaleye çıktı.

29 Aralık 2003 tarihindeki ihaleye 2 şirket katıldı. Köker Turizm Taşımacılık 481 milyar, Koçlar Turizm

Taşımacılık Limitet Şirketi ise 420 milyar 480 milyon Lira teklif verdi. Köker Turizm Taşımacılık Şirketi eksik belgeleri tamamlamadığı gerekçesiyle ihale dışı bırakıldı. Koçlar Turizm'in 420 milyar 480 milyon Lira'lık teklifinine, 7 kişiden oluşan ihale komisyonunun başkan da dahil, 5 üyesi "geçen yıla göre yüzde 92" daha yüksek olduğuna ilişkin şerh koyarak karşı çıktılar. Ancak, ihalenin ita amiri olan Prof. Dr. Adnan Çobanoğlu ihaleyi uygun görerek onayladı. Aynı işin 2005 yılı ihalesine ise 10 şirket katıldı. İhale komisyonu verilen tekliflerden 6'sını geçerli bularak incelemeye aldı. Komisyon, en düşük teklif olan 43 milyar 690 milyon 500 bin lirayı veren Onursal Otomotiv Turizm Sanayi ve Ticaret Limitet Şirketi'ne ihalenin verilmesini uygun buldu. İki ihale arasındaki farkın kaynağı, merak konusu olmuştur.

Sağlık Bakanlığı Bürokratlarının İlaç Şirketi Tarafından Yurtdışında Ağırlanmaları Olayı

Yurtdışındaki gezilere Sağlık Bakanı'nın onay vermesinin ciddi kuşku uyandırdığı ve ilaç şirketlerinin Sağlık Bakanlığı üzerinde etkin bir rol oynadıkları iddia edilmektedir. Sağlık Bakanlığı'nda ruhsatlandırmadan sorumlu üç bürokratın Pfizer İlaç Firması sponsorluğunda Almanya'ya gönderildiği ifade edilmiştir. Pfizer İlaçları Limited Şirketi, 16 Aralık 2003'te Sağlık Bakanlığı Müsteşarı Necdet Ünüvar'a yazı yazarak, Bonn kentinde 12-13 Ocak 2004 tarihleri arasında toplantı yapılacağını bildirdi. Müsteşar'dan, toplantıya, İlaç Eczacılık Genel Müdürlüğü'nde ruhsatlandırmadan sorumlu Genel Müdür Yardımcısı ile onun uygun göreceği, iki ruhsatlandırma görevlisinin gönderilmesini isteyen Pfizer, tüm masrafların firma tarafından karşılanacağını iletti.

Sağlık Bakanı Recep Akdağ ve Müsteşar Ünüvar ise, 7 Ocak 2004 tarihinde, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü İlaç Ruhsatlandırma Dairesi'nden sorumlu genel müdür

yardımcısı Mahmut Tokaç ile Ruhsatlandırma Dairesi şube çalışanlarından Eda Cindoğlu ve Ahu Güney'in toplantıya görevli olarak katılmasına olur verdi.

EÜAŞ Seyitömer, Afşin-Elbistan Santralleri'ndeki İhaleler

Elektrik Üretim A.Ş. Genel Müdürlüğü Malzeme ve Yönetim Ticaret Dairesi Başkanlığı'nın 2004 yılı içinde yaptığı Seyitömer Termik Santral İşletme Müdürlüğü personel taşıma ihalesi için Kamu İhale Kurumu'na başvuruda bulunuldu. Yapılan incelemelerde Elektrik Üretim A.Ş.nin isteklilere ihale sonucunu bildirmeden sözleşme imzalamış olduğu belirlenerek, bu yöntemle ilgili firmaların şikâyet haklarının dahi ellerinden alındığı saptandı.

Kurum, usulsüzlükler için suç duyurusunda bulunma kararı aldı. EÜAŞ'ın 2003-2004 yıllarında gerçekleştirdiği Seyitömer Termik Santrali'nin bakım ve onarım ihalesi, Afşin-Elbistan B Termik Santrali Tesis Müdürlüğü'nün hizmet alımı ihaleleri de başvuru üzerine, Kamu İhale Kurumu tarafından denetime alındı. Yasaya aykırılıklar nedeniyle iki ihalenin de iptal edilmesi benimsendi. EÜAŞ'ın 2004'te gerçekleştirdiği "120 bin ton kireç taşı alımı"na ilişkin ihaleyse, başvuru yapılmasına karşın, Kamu İhale Kurumu'nun yetkisi dışında kaldığı için incelenemedi.

***

Bu İşin Sonu Nereye Varır?

AKP'li vekillerin Pursaklar'da tarikat toplantılarına katılmaları, Tayyip Erdoğan'ın "Ben Gürcüyüm eşim Arap" demesi ve ardından "Kürt sorunu" diyerek alt kimlik, üst kimlik tartışmalarını başlatması...

İslâm Özel Finans Kanun Tasarısı'nı hazırlayıp Meclis'e sunmaları...

AKP'li belde belediyesinin "İktidarla el ele, 84 yıllık karanlığa son" yazısı yazdıkları parti araçları ile gösteri yapmaları...

Bülent Arınç'ın "Başörtüsü Bayrağımızdır" şeklindeki sözleri yayınlanan kasetlerdeki konuşmaları sahiplenerek insanları tehdit etmesi...

Abdullah Gül'ün, Milli Görüş ve Fetullah Gülen hakkındaki, Büyükelçilere gönderdiği genelgeler gibi hukuka aykırı eylemlerin merkezi olan AKP'nin bir kapatılma davasına muhatap olacağı ihtimal dâhilindedir.

AKP'lilerin zenginliklerimizi Yahudi, Ermeni, Rum ve Yunanlılara satmalarının yanında İşçi, memur, köylü ve çiftçiyi mağdur etmeleri onların erimelerine neden olacaktır.

İçinde bulunduğumuz ahval ve şeraite rağmen her şey bitmiş midir? Elbette ki hayır!

Tarih boyunca bütün sınavlarından başarı ile geçmiş bir milletin evlatları olarak her ne zaman artık yalnızca "tarihin tozlu sayfalarında" var olabileceğimiz sanılmış ise de, can-ı gönülden inandığımız Tanrımızın yardımıyla hep eskisinden de daha diri bir şekilde milletler mücadelesinin en ön safhasında yerimizi aldık. Yine alacağız...

Yüce Atatürk'ün "Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur" sözü diriliş için bize yeter de artar bile. Yeter ki arzu edelim ve özümüze önelim...

İçindekiler

Önsöz
AKP'nin Büyük Nenesi, Milli Nizam Partisi
MSP Doğuyor
CHP-MSP Koalisyonu
Enişte'den İnönü'lere Kıyak
Rum Kulağı
Kıbrıs Fatihi
CHP-MSP Koalisyonu Çatırdıyor
I.MC Kuruluyor
1977 Seçimleri
II.MC Kuruluyor
Ecevit Hükümeti
Demirel Hükümeti
MSP ve Necip Fazıl
MSP ve Humeyni
Batı Kulüp ve Kadayıf
Sizi Gidi Taklitçiler Sizi!
12 Eylül ve MSP
Bir Müdahalenin Anatomisi
Erbakan'a Evren'den Mektup
Osman Yaşar Özsağır'ın Getirdiği Haber
MSP'liler Cezaevinde
12 Eylül Gecesi Olanlar
Erbakan Tutuklanıyor
Kileriye Şeyhi
Şeyh'le Namaz
Emine de Şaşırdı
Türkeş, Balığı Erbakan'a Kaptırdı
Erbakan'dan Evren'e Mektup ve Ahmet Emmi
Bir Kuyruklu Yalan Daha
Mamak'ta Şeriat İlanı
12 Eylülcülerin Çelişkileri
RP'ye Kapatma Davası
Fazilet Partisi Kuruluyor

Fazilette Kavga
Sülükler ve Fareler
95 Erzurum
Cibilliyeti Bozuk ABD
AB ve Tayyip
IMF Çağdaş Hırsız ve TÜSİAD
Tayyip'in Mektubu
Kanlı Pazar
6. Filo İstanbul'da
Musa'nın Soyundan Geldiği İddia Edildi, Yahudi'yi Kardeş İlan Etti
Beni İstanbul Yahudilerine Sorun
Museviler, Tayyip Erdoğan'ı Ödüle Boğuyor
İngilizler de "Okey" Verdi
AKP Kuruldu
Cenneti Yunan Müziğinde Keşfetti
Yahudi Komitesinin Davetlisi
Her Taşın Altından Çıkan Örgüt; ADL
Tayyip ve Kürt Said
İskoçların Bile Reddettiği Mason Efganî
Ezher'e Masonluğu Sokan Abduh
Masonik Troyka İngilizlerle İşbirliği Halinde
Said-i Nursi Akıl Almış
Temel Dayanak "Masonik Troyka"nın Menar'ı
Teşkilat-ı Mahsusa
İstihbarat Dünyasının Gülü
Diyanet Uygulamayı Savunuyor
Milli Eğitimde Hizbullahçılar
AKP'liler Tarikatta
Başkanlık Sistemi
Eyaletçi Evren
Sis perdesi aralanıyor
Ve Demirel Sahnede
Mozart Hayranı Fetullah
AKP'nin "Kare As"ları

Joker Unakıtan
Odada Namaz Kılmak Yok
Uğur Mumcu'ya göre Bereket Vakfı'nın Asıl
Amacı Neydi?
Faisal Finans'taki Rabıtacı Kim?
"Allah'lık" Değil "Ahretlik" CHP
El Kaide Finansörüne Bakan "Olur"u
Yürü Ya kulum!
Yol Ayrımında AKP
Mayasız Ekmek
Abdullah Gül'ün Gizli İşleri
Arınç ABD'de
Amerikan Köpekleri
Ermenilerin Oyu AKP'ye Gidecek
Şehitlerimiz, Tayyip ve Oğlu
Onlar Cesurdu; Ama Vuranlar Kalleş
Şehit Yalçıntaş'ın 4 yıllık Evli Olduğu Öğrenildi
Kiraz Mevsiminde Ölüm Yolculuğu
İkiz Kardeşiyle Aynı Zamanda Askere Gitti
Şehidin Ablasına Şiiri Ağlattı
Oğlum Benden Kiraz İstedi, Yiyemedi
2 Ay Sonra Evlenecekti; Amcası Gibi Şehit Oldu
Mektubunu Bekliyorduk, Şehit Haberi Geldi
Son İsteği Sigaraydı; Ama Ona Ulaşamadı
Tayyip'in Oğlu
Tayyip'in Danışmanları
Atatürk'e Hakaret Edene Danışmanlık
Sara ve Erdoğan
Bankalar Uçtu
AKP'li Vekillerden "Allah Allah" Hücumu
İşte TOKİ'den Ev Alanlar
Kutan da Unutulmadı
Bürokratlar
İstanbul'daki Vurgun
TOKİ'deki Taşıt ve Personel Alımı Olayı

İzmir TCDD Liman Taşıma İhalesi
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Araç Sigorta İhalesi
TCDD İstasyon Yenileme İhaleleri
Gebze Akaryakıt Kaçakçılığı Olayı
TMSF Otel İhalesi
Derince Arazi Alımı Olayı
Balıkesir Seka Kağıt Fabrikası İhalesi
Halk Bankası'nda 30 Milyon Dolar'lık Kredi Zararı Olayı
Tekstilde 1 Katrilyonluk Hayali İhracat Olayı
Mavi Akım Doğalgazda Ek Protokol Olayı
281 Milyarlık "Huzurlu Ortam Bulma" Olayı
İzmir Halkapınar Kapalı Spor İnşaatı İhalesi
Ulusal Marker Temin İhalesi
SSK'de İlaç Yolsuzluğu Olayı
Aycell-Aria Birleşmesi Konusu
iktisat Gayrı Menkul Yatırım Ortaklığı Olayı
Aycell-Siemens Anlaşması Olayı
Başbakanlık Tadilatı İle İlgili Konu
Emlak Gayrı Menkul Yatırım Ortaklığı Olayı
Kayseri Elektrik Dağıtım Şirketi Katkı Payı
Kesintisi Olayı
Bingöl Deprem Konutları Olayı
Tekel Tokat Sigara Fabrikası Makine İhalesi
Hummer Cip'li 9.8 Trilyonluk İhale Olayı
Ulaştırma Bakanı'nın Oğlunun Gemi Kiralama Olayı
Al Gülüm Ver Gülüm
İzmir Soru Kitapçığı İhalesi Olayı
THY'ye 36 Airbus Uçak Alımı Konusu
BOTAŞ'ın Fernas Şirketi'ne İhalesiz 24,5 Milyon
Dolar'lık İş Vermesi Olayı
Milli Eğitim Bakanlığı 62 İlköğretim Okulu İhale Olayı
Beyaz Enerji Yolsuzluğu Olayı
Jokey Kulübü'nden SHÇEK Payının Alınmaması Olayı
Maliye Bakanı'nın Oğlunun Mısır İthali Olayı
Maliye Bakanı'nın Kaçak Villası Ve Resmi

Mühürlerin Sökülmesi Olayı
Tüpraş İhale Olayı
Çorlu Motif Tekstil A.Ş.nin TPAO'ya Borcu Konusu
TOKİ'den Bakan Kardeşi'nin İhale Alması Olayı
Data Teknik Şirketi'nin İhale Alımları Olayı
Emniyet Genel Müdürlüğü Giyim İhalesi
TOKİ'nin 280 Trilyonu Asya Finans'a Yatırması Konusu
THY'de E-Posta ve İhaleler Konusu
TCDD İskenderun Liman Bakım -Onarım İhalesi
Özürlüler İdaresi'nin Kitap İhalesi Konusu
Enerji Bakanlığı Avukatlık Bürosu Sözleşme Konusu
Maliye Bakanı'nın Beykoz'daki Orman Arazisi Konusu
SSK Faktör- 8 ve Su İhalesi
Başbakan İçin Satın Alınan Vip Uçağı Konusu
Asya Kalkınma Bankası Genel Kurul İhalesi
TCDD Ankara-Eskişehir Tren Yolu İhalesi
İşkur'daki Eğitim İhalesi Konusu
Çaykur Nakliye İhalesi
30 Trilyonluk Buğday Vurgunu Dosyası
Erzurum'da Pasinler Sigara Fabrikası ve Arazisi Olayı
İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nde 750 Milyarlık
Usulsüzlük Olayı
Çevre ve Orman Bakanlığı Bürokratlarının İhale
Kazanan Firma Tarafından Ağırlanması Olayı
TOKİ'de Milletvekili Ayrıcalıkları Konusu
Yüksek İhtisas Hastanesi Personel Taşıma İhalesi
Sağlık Bakanlığı Bürokratlarının İlaç Şirketi
Tarafından Yurtdışında Ağırlanmaları Olayı
EÜAŞ Seyitömer, Afşin-Elbistan
Santralleri'ndeki İhaleler
Bu işin sonu nereye varır?

Yazdığı her kitap olay olan Ergün Poyraz bu kitabı ile de AKP'yi sallayacak.
Daha önce Refah Partisi ve Milli Gençlik Vakıfları'nı kapattıran, Milli Görüşçülerin ileri gelenleri hakkında idam talepli davalar açılmasında kanıt olan, Fazilet Partisi'nin kapatılmasında, Fetullah Gülen aleyhinde Ankara DGM'de açılan davada en önemli deliller yine yazarın yazdığı kitaplardı. Fetullah Gülen yazar hakkında faizi ile birlikte beş milyarlık tazminat davası açmış ve kaybetmişti. "Misyonerler Arasında Altı Ay" adlı kitabı ile misyonerlerin ülkemizdeki faaliyetlerini deşifre eden yazar, "Çoban Sülü" adlı kitabıyla da Demirel ailesinin ülkemizde sergiledikleri olumsuzlukları, yolsuzlukları gün yüzüne çıkarmıştı.

24 Ağustos 2001 tarihli Milliyet Gazetesi, Tayyip'in, Ümraniye'deki konuşmasını yayınlıyor ve yazar için "İşte Tayyip'i yıkan adam" diyordu.

Yazarın kaleme aldığı, "Hilafet Ordusu'ndan Arap Kürt Partisi'ne" adlı kitabı Yargıçların başucu kitabı olurken, "Patlak Ampul" isimli yapıtı da "Tayyip'in Ampulünü Patlatan Kitap" olarak tarihteki yerini almıştı. Yazar aleyhine Fetullah Gülen'den, Tayyip Erdoğan'a; Cüneyt Zapsu'dan, Şevket Kazan'a; Ahmet Tekdal'dan, M. Fatih Saraç'a kadar birçok kişi dava açmış ve hepsi de kaybetmişti.

Yazar, "AKPapa'nın Temel İçgüdüsü" adlı kitabı ile Dr. Necip Hablemitoğlu'nun şehit edilmesi üzerindeki sis perdelerini kaldırırken, saldırının arkasında yer alan Amerika, Almanya ve diğer istihbarat örgütlerinin rollerini de deşifre etti. Yazarı, Emniyet Genel Müdür Yardımcıları ve DGM eski Savcısı Cengiz Köksal da dava ettiler; fakat dava sonunda hepsi kaybedenlerin safında yer aldılar. Yazar yine aynı kitabında PKK terör örgütü ve onun başındaki kuduza; Amerika, Almanya, Fransa, İtalya, İsrail gibi ülkelerin desteklerini belgeledi. Alman Vakıfları'nın ülkemiz aleyhine faaliyetlerine ışık tuttu. Başta TESEV olmak üzere sözde yerli vakıfların Alman Vakıfları ile ilişkilerine açıklık getirdi.

Amerikalı, İngiliz, Hollandalı, Alman ve yerli misyonerler ve Cumhuriyet savcıları yazara onlarca dava açtı ve hepsi kaybetti. Televizyon tartışma programında kutsal kitapla ilgili yazarın eleştirilerine cevap veremeyen hıristiyan ve yahudi misyonerler, sözde kutsal kitabın "Neşideler Neşidesi" bölümünü değiştirdi.

Yazar, "Tarikat, Siyaset, Ticaret ve Cinayet (masonlarla el ele)" adlı kitabı ile Masonlarla Tarikatların, AKP ve Ülker gurubunun ilişkilerine dikkat çekti.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Murat Mercan, yazarı, ABD'de düzenlenen bir toplantıda CIA Ortadoğu Masası Şefi Richard Perle ve diğer istihbarat örgütlerine şikâyet ederken, yazarın bir süre önce yazdığı; "Musa'nın Çocukları" ve "Musa'nın Gülü" adlı kitapları en çok okunan yerli kitaplar arasında 1. ve 2.'liği alarak, satış rekorları kırdı. 22 Mayıs 2007 tarihinde Başbakan Tayyip Erdoğan, "Benim için Rum çocuğu diyorlar, yok Musa'nın çocuğu diyorlar; kardeşim Gül için olmadık iddialarda bulunuyorlar" sözleri ile TÜSİAD üyelerine şikâyette bulunmuştu. Erdoğan, mahkemelerden kitabın toplatılmasını istemiş ve bu isteği reddedilmişti.

Yazar, "Musa'nın Mücahidi" adlı kitabında, Bülent Arınç'ın tüm bilinmeyenlerini aydınlattı. Dedeleri, ailesi, siyasi geçmişi ve şimdiki durumu hakkında "Şok" belgelere yer verdi.

"Musa'nın AKP'si" adlı kitapta, AKP'nin kuruluşunda Yahudi desteğinin yanında ABD ve İngiliz istihbaratının katkılarına, 1969 yılında başlayan ve Erbakan'ın bağımsız olarak Konya'da başladığı bu siyasi hareketin geldiği son merhaleye yer veriyor; Tayyip ailesinin ve AKP önde gelenlerinin karıştığı yolsuzluklar kitabın en önemli konularını oluşturuyor. AKP Bağcılar Belediye Başkanı'nın, kendilerini istemeyenleri "Fareler ve Sülüklere" benzetmesini hayretle okuyacak ve bizleri yönetmek için talip olanları gerçek kimlikleri ile tanıyacak, Milletimizi, farelere ve sülüklere benzeten bu insanlara hadlerini bildirmek için, kendinizde yepyeni bir kuvvet bulacaksınız.

